

R. 1339
92

FVLVII VRSINI

IN OMNIA OPERA

CICERONIS,

NOTÆ.

ANTVERPIÆ

Ex officina Christopheri Plantini,
Architypographi Regij.

M. D. LXXXI.

R. 13394 574
FULVII VRSINI

IN OMNIA OPERA

CICERONIS,

NOTÆ.

ANTVERPIÆ

Ex officina Christopheri Plantini,
Architypographi Regij.

M. D. LXXXI.

IN LIBRVM I. RHET.
AD HERENNIVM.

1. **N**Oster doctor Hermetes] Hermagoras emendat Lambinus: quod ita hicdem scriptor (ut ipse putauit) nominetur à Cicerone in libris *De inventione*, & Quintiliano libro 1. & 2. In veteribus autem libris modo Hermestes, modo Hermes nominatur. Ego verā lectionem pato Hermes: nam Hermestes errore librarij factum est, qui coniunxit Hermes nomen cum distinctione tres que statim sequitur.

2. C. Pompilius cùm à Gallis ob sideretur] C. Popillius est in veteribus libris. Mibi quidem propter historię ignorationem et si incertum sit, utrum modo legi debeat, labor tamen ut Popillium scribendum putem.

IN LIB. II. RHET. AD HERENNIVM

3. Apertè fatur dictio] malè à quibusdam Pythius hoc loco pro dictio emenda non fuit: posita est enim vox dictio pro responso Apollinis, & oraculo. Linii. ab v. c. lib. viii. Data erat dictio ab urbe, &c.

4. Et is qui dicat ab alteris alteros laedat] Ita legitur in manuscripto, cùm in aliis desit particula ab, omessa, ut videtur, à librariis.

IN LIB. III. RHET. AD HERENNIVM.

5. Ut quam proximè tum vultum admoueamus ad auditores] In manuscripto, post vocem vultum, additum est tum manum: ut integræ lectio sit, ut quam proximè tum vultum tum manum admoueamus ad auditores.

A 2 6. Itaq.

6. Itaq. quas res ante ora videmus aut audi-
mus] *videtur melior lectio, qua reperitur in manuscri-
pto, aut quod recens audiuiimus, pro, aut audimus.*

IN LIB. IIII. RHET. AD HERENNIVM.

7. Aut Boius] *Opinor scribendum Boeus, de quo
Pausanias meminit in Laconicis; ab eoq[ue] conditam
Boeam urbem fuisse in extremo Boeiatrici finis cornu
scribit.*

8. Quia paullulum in rebus difficillimi aspira-
uit] *Liber manuscriptus habet facilimis pro difficilli-
mis, & ita videtur aptius hunc loco.*

9. Sed commutate: commutabimus tripliciter] *Ex libri manuscripti autoritate legēdū est, sed cōmu-
tare debemus. commutabimus autē tripliciter, &c.*

io. Dicit homini clarē] *clam est in manuscripto,
pro clarē: & ita videtur scribendum.*

IN LIB. I. DE INVENTIONE.

11. Inter officium autem & finem hoc interest,
quod in officio quid fini, in fine quid officio conue-
niat, consideratur] *Ita legitur hic locus in libris ma-
nuscriptis, cùm in rulgatis sit, quid fieri pro quid fini.*

12. Nam auditor cum eum quē aduersarij per-
turbatum putant oratione, videt animo firmissimo
contradicere paratum] *putat pro putant videtur scri-
bendum: & ita est in veterissimo apud me libro.*

13. Quod genus strepitum acclamationem di-
cemus] *Ita legitur in optimo manuscripto, cùm in vul-
gatis desit verbum dicimus alioqui necessarium.*

14. Quæ personis atq. negotiis attributa sunt] *Melius, ut opinor, habet manuscriptus, quæ personis
aut quæ negotiis attributa sunt. & paulo supra, cō-
firmationis*

firmationis pro confirmandi.

IN LIB. II. DE INVENTIONE.

15. Nunc à cōiecturali constitutione profici-
cēmur] *Liber manuscriptus habet, Nunc ad cōiectu-
ralem constitutionem proficiēmur: & praeceptio-
num paulo supra, pro praeceptorum.*

16. Quidam adolescens nobilis porcam susti-
nuit] *Mirificè hic locus illustratur denario quodā er-
genteo, quem ab Italicis populis, quo tempore bellum
Marsicum motum est, cūsum existimare possumus ex
eo, quod Italia in scriptum in eo sit, & in medio militum
faēdū ferientium vir incisus, qui porcam huiusmodi
sustinet.*

17. Apud L.Optimum] *Amicus mens addit Pre-
torem: recte, si ex libro aliquo manuscripto: consentit
enim historia. Linius in epitoma lib. ix. L.Optimus
Prætor Fregellanos, quidefecerant, in deditiōnem
acepit, Fregellas diruit.*

18. Facile id dicimus quod sine magno aut sine
vlo labore] *Locus sumptus ex lib. i. Rhet. Aristotelis:
πόδια δὲ ὅτα ἔχεν λύπης, ἐν διάγραφον φέρει: τὸ γὰρ χαλε-
πὸν ὄφες θάλασση πλήθει χρόνου.*

IN LIB. I. DE ORATORE.

1. Hoc enim vno præstamus vel maximè feris] *Aristoteles in epist. ad Alexandrum: ὅτι τοῦτο εἰν,
φίλαρέουεν τῶν λοιπῶν ζώων.*

2. Cuius vestigia qui persequi cupiūt] *Ita scri-
psum est in quibusdam veteribus libris, cùm in rulgatis
desit, qui: vox ad illustrandam sententiam necessaria.*

3. Idemq. Ser. Galbam] *Sulpiciam gentem duo-
bus simul cognominibus vsam fuisse, ita ut prater Ser-*

6 IN LIB. I. DE ORATORE.

uij pranomen, quod erat omnibus Sulpiciis usitatum, aliud etiam assumeret, admonui cum in libro De familiis Romanorum, tum in annotationibus in Cornelium Nepotem. Male autem hoc loco fecerunt, qui veterem scripturam, qua in antiquis etiam editionibus extat, mutarunt, & pro idem Q. Ser. Galbam emendarunt idemq. Ser. Galbam ad veterem autem confirmam scripturam illud addam: Ser. Galbam qui cum L. Sulla consul fuit, in eburnea tessera apud me, L. Sulpicium pranominari sine Ser. quod id esset, vt diximus, commune Sulpiciis pranomen.

4. C. Sulpicij Galli] Gali vnicol. scribendum est auctoribus veteribus numismatibus, in quibus hoc cognomen incisum reperitur.

5. Et clarissimi ciues ei studio etiam hodie praesunt] Locus hic ex auctoritate veteris libri ita est splendens, Et clarissimi ciues ei studio & semper praefuerunt & etiam hodie praesunt.

6. Familiari meo Longo mutuabor] vel hic Longino, vel in oratione pro Cn. Plancio, Longus reponendum est; quamvis utrumq. sit Cassia familia cognomen.

IN LIB. II. DE ORATORE.

7. Neq. ab indoctissimis neq. ab doctissimis legi velle] Melius (vt puto) legitur in manuscriptis, neque ab indoctis legi velle, neq. a doctissimis.

8. Cum Annibal Carthagine expulsus] de hac re ita scriptum reperitur apud Stobaeum Serm. LII. Ανίβας διδύμοις στίχοις πνΘ ἐπιχειρήστις, θη διαφορές μὲν Θ σεγητός εἰσιν, ἐγέλαστε, νομίζων εἰδύετον εἴρετος τὸ διέγειραν ἐμπεπλός τὸν εὐτύχος ἐπισήμουν ἔχειν.

9. Sed ea non satis proficere potuisset] perficere videtur scribendum, ut est in veteribus libris.

10. Noste

IN LIB. III. DE ORATORE.

10. Noste regiones intra quas venere] venire debeas Lambinus: sed melius est in manuscriptis, venias, minusq. a vulgatis dissimili scriptura.

11. Ut conuellere adoriamur ea quæ non possunt commoueri] Respxxit (opinor) ad Gracū prouerbium, τὰ δικτυά νῦν.

12. Vel quod ipsum oratorem politum esse hominem significat] Χριστοῦ Graci dicunt: atq. ex hoc loco satis perspicuum est, in epistola i. lib. vii. ad Martinum, polito scribendum esse, pro politico.

13. Si tu & aduersus & auersus impudicus es] Videtur respxisse ad Archesilai dictum, quod refert Plutarchus, μηδὲ ταῦτα αἰχμᾶς μὲν ἔσπεργει, κανᾶς δὲ δέσποτας.

14. Ut sementem feceris, ita metes] Expressit Gracum prouerbium, cuius meminit Aristoteles lib. III. Rhet. οὐ δὲ ταῦτα αἰχμᾶς μὲν ἔσπεργει, κανᾶς δὲ δέσποτας.

15. L. Elius Lamia] Ita scribedam, nō Heluius, ut est in editionibus Labini, & aliquibus ex antiquiorib.

16. Ut illud, M. Cicero senex] M. Cato, opinor scribendum.

17. Ut meum illud in Helmum Mancia] Helium ex Quinctiano scribendum est, & Plinio libr. xxxv. cap. iv.

18. Ut cum Testio Pinatio] Non dubito, quin T. Pinario scribendum sit: Testius enim pranomen nusquam apud Scriptores reperitur; cum Titus Pinaria genti usitatum sit.

IN LIB. III. DE ORATORE.

19. Facilius enim mulieres incorruptam antiquitatem cōseruant] Videtur hoc sumpsisse ex Cratyllo Platoni, in quo scriptū est: γυναικες μάλιστιν ἀρχαῖαν φονὴν σώζουσι.

A 4 20. Plures

20. Plures quām vtile fuit rebus publicis dele-
Etauit] In quodā manuscripto est, Plures, quām opus
fuit, rebus publicis abdicavit.

21. Tanquam mysterium teneant] Respxit (ut
opinor) ad Gracum proverbiū, μυστήριον κατέχειν.

22. Magister hic Samnitium summa iam sene-
ctute est, & quotidie commentatur: nihil enim cu-
rat aliud, atq. velocius puer didicerat] Ad confirmā-
dam P. Vitorij correctionem admonebo lectores, pro q.
velocius, de quo nomine Vitorius merito dubitat, in
vetere quodam libro scriptum esse, Q. Venonius.

23. Ferro septus possidet sedes sacras] Si conie-
etur a locus sit, libentius pro sedes in hoc Attī versu le-
gerim aedes.

24. Ille enim turpe sibi ait esse tacere cum Bar-
baris: hic autem cūm Isocratem pateretur dicere] Barbaros pro Barbaris legendum esse, miror non dū ab
aliquo animaduersum esse; cūm Gracis præsentim ver-
sus extet, unde sumpsit Cicero: εἰςχεδὸν μὲν φιλοτάτην
παιδῶν, Εὐράβειος δὲ ἐγνάκεψεν: ad quem allusisse Aristoteles dicitur, cūm de Isocrate cecinit celebratum illud
carmen: Αἰχρόπον μὲν Αἰσοτέλην παιδῶν, τοκράτην δὲ ἐγνάκεψεν.
Diogenes autem Laertius de Xenocrate id carmi-
nis protulisse Aristotelem dicit.

25. Stultitiam loquacem] Stultam loquacitatē
est in veteribus quibusdam libris. Videtur autem hac
sententia sumpta ex Aeschinis oratione contra Ctesiphontem, in qua est, Καλὸν μὲν δὲ τὸν διάνοιαν φροντεῖ-
δαι τὰ Γέλτισα, τὸν δὲ παιδεῖαν τὸν δὲ βίτορον, καὶ τὸν λόγον
πείθειν τὰς ἀνοίνυτας. εἰδὲ μὴ τίνγεν γνωμοσύνην αἱ προ-
ταῦται τοῦ λόγου.

26. Arte pauimento] In veteribus quibusdam li-
bris, quos ego vidi, pro arte scriptū est endo, ut sit, ἐν τῷ:

que

que scriptura perspicue extat apud Plinium lib. xxxv.
cap. xxv. constat autem Lucilium Gracas voces Latini
nisi versibus non semel immiscuisse.

27. Nisi quōd hominum aures vocē natura mo-
dulantur ipsa] Manuscripti libri aliter habent, & for-
tasse melius: nisi quōd hominū auribus vocem na-
tura modulatur ipsa.

1. Quod eadem mensura reddere iubet qua ac-
ceperis] quod acceperis, liber unus manuscriptus. Sed
qua, magis placet, ut referatur ad Hesiodum illud, un-
de transtulit, ἀντρῷ τῷ μέτρῳ, καὶ λάδιον.

2. Et paullo seniore etiam Solonem, posteaq.
Clitthenem] Isocrates in Areopagitico. ἦν ἐδελίσσομεν
ἐκείνη τὴν δημοκρατίαν ἀναλαζεῖν, ἢ Σόλων μὲν δημοτικώ-
τας γενέμενος, ἐνομοθέτησε. Κλιθένης δὲ ὁ τοὺς τυράννους ἐκ-
βαλὼν, καὶ τὸν δῆμον καταλαγῶν, πράτιν εἴς ἀρχῆς κατέστητεν.

3. Modum tamen & numerum quēdām opor-
tere feruari] Isocrates in oratione ad Philippum ita de-
scipso scribit. εἰ δὲ γράπταις περὶ τὴν λέξιν ἐνυδρίατις, καὶ ποικι-
λιαῖς κενοτυπίαις εὐτόνοι, αἱς ἀντός τε γεωτερος ὡν ἐχρόμιν,
ἥ τοις ἄλλοις ἐπέδιξεν.

4. Cum delectatione aculeos] Eupolidis versus
Graci, unde hec Cicero trāstulit, reperiuntur apud Pli-
nium in epistola ad Cornelium Tacitum lib. i.

— πός δέ γ' αὐτῷ τῷ τάχῳ
πιθῶ τοῖς ἐπεκάθιτο τοῖς χειλεσίν.
οὔτως ἐκίλει, καὶ μένος τῶν ἐπιτόρων
τὸ κέντρον ἐγκατέλαπε τοῖς ἀφροσμένοις.

5. Amplius de consiliī sententia pronunciaui-
sent] In fragmēto uno eneo, quod extat apud me Ser-
wilie legis, incisum est: Pr. de consiliī sententia ita pro-

145 nuncia-

10 IN ORATOREM AD M. BRVTVM.
non iato fecisse videtur: *in altero*, quotiescumque
amplius bis in vno iudicio.

6. L enim Piso Tr. Pl. legem primus de pecuniis
repetandis Censorino & Manilio Cos. tulit] *Huius
legis mentio est in anno Sernilia legis apud me frag-
mento, cuius modò meminimus.* Ex lege quam L. Cal-
purnius L.F. Tr. Pl. rogauit. ex*ne. lege. quam. M. Iu-
nius. D. F. Tr. Pl. rogauit.*

7. Habemus igitur in Stoicis oratoribus Rutii-
lum: Scaurum in antiquis] in Atticis *magis placere*
pro, in antiquis, si *divinare* liceret.

8. L. Cæsidenus] Opinor Cæsidienus scribendum
esse: *natus à Cæsio Cæsidius, ut à Jusio Jusidius, et inde
Cæsidienus, ut à Nasidio Nasidienus, deductum est.*

9. C. Rusticellus Bononiensis] Rusticelius corri-
gendum est ex autoritate vetustissimi numismatis arei,
quod est apud me cū *inscriptione* C. Rusticelius Cor-
dus i i. vir.

10. Cum P. Crasso M. F.] *Extat denarius argē-
teus Crasshuius, in quo inscriptus est, P. Crassus M. F.*

11. Neq. possum si velim: nec velim fortasse si
possim] *Sententia sumpta ex apologia Georgiae* Καὶ οἱ Πε-
λαπίδες ἔτε γέροντες, inquit, Καναδεῖς ἐν ψάμμῳ αὐτούς τοὺς
μεντόντες πέσουσιν ἐπιχειρεῖν τοιότοις.

IN ORATOREM AD M. BRVTVM.

1. Cuius ex epistolis] *Intelligit epistolam quam
scripsit ad Heracleodorum.*

2. Negat in eo positas esse fortunas Græcias] *Lo-
cius ex oratione Demosthenis περὶ σεράνων πάντων
τοῦτο, inquit, οὐχ ὅπες γέροις τε τὰν ἐνώπιον πράγματα, εἰ
τούτη τὸ βῆμα, εἰλλαὶ μή τοιτὶ διελέχθη ἡγώ: ή δευτὶ τὴν
χεῖρα, ἀλλὰ μὴ δευτὶ παρίστηκα.*

3. Nun-

IN ORATOREM AD M. BRVTVM: II
3. Nunquam ab Aristophane poëta fulgere,
tonare, permiscere Græciam dictus esset] *Graci ver-
sus Aristophanis reperiuntur apud Plinius lib. I. ep.
ad Cornelium Tacitum.*

Ἄριστος τὸν τύραννον ἀνθεγόνοις μάνην,
ἵπατος, ἐπόντα, ξυνενέκα τὸν ἐλαῖδα.

4. Aut decem virorum litibus iudicandis] xviri
litibus iudicandis *in antiquis lapidum monumentis*
reperiuntur. Slis eriam pro lis habet *eneas tabella apud
me, in qua Sernilia lex incisa est de pecuniis repetendis.*

5. Triumphos, Cartaginem] triumphus & Carta-
go sine aspirationis nota in veteribus etiam monumentis
reperitur.

6. Is igitur versum in oratione vetat esse: numerum iubet] Aristotelis verba de hac re sunt. διὸ διδοὺς
δεῖ εἶχεν τὸν λόγον, μέτρον δὲ τὸν πολὺν γέρεσαι.

7. Quod longè Aristotelis videtur secus, qui iudi-
dicat Herorum numerum gradiorem quam deside-
ret soluta oratio: iambum autem nimis vulgari esse
sermone] Ex 111. Rhet. ad Theodeclēm hic locis sum-
ptus est. ὁ μὲν ἕρως σεμνὸς, καὶ οὐ λεπτὸς, οὐ δεσμωτὸς δε-
μενος. ἐδὲ ἕρμος, εἴ τοι δεῖ τὸν πολλῶν.

8. Ita paxana probat, eo q. ait uti omnes, &c.] Ex
eodem libro hoc quoque trāslatu sunt λείπεται δὲ παιζεῖν,
δὲ χρῶντο μὲν ὁς ἐν ἀπόρρητῳ αὐτῷ θεομούχος ἀρξάμενος·
οὐκ εἶχον δὲ λέγειν τὸν δινέστι δὲ τρίτον οπισθινόν, οὐδὲ χόμενος τῶν
εἰσημένων.

9. Iambus enim & dactylus in versum cadunt
maxime itaq. vt versum fugimus in oratione, sic hi
sunt euitandi continuati pedes] *Hoc quoq. ex eodem
Aristotelis libro translatum est, οἱ μὲν οὖν ἄλλοι διά τε
τὰ εἰρηνά περίστοι, οὐ διτριπάγουσι. Sunt autem qui Ci-
ceronem reprehendant, quid Aristotelis sententiam nō
expresserit,*

expresserit, cum per se ipsius veritatem, in versum cadunt maximè, sed non iure: loquitur enim Aristoteles non de peccato, ex quo versus omnino non conficitur, sed de pedibus, ex quibus maximè metrum conscribitur: ut sunt iam-bus & dactylis, quos hic Cicero nominat. nam ubi Ari-stoteles, si quis oīrāt illud dicit, Cicero explicat pedes no-minatim, iambum scilicet, & dactylium.

IN TOPICA.

1. Ut sine vilo errore ad eam rationem via perueniremus] ratione & via legendum, que verba una tantum in voce à Gracis explicantur, scilicet pedes.

2. Si compascuis ager est, ius est cōpascere] Cō-pascens ager qui dicatur, ex Thoria legis aeneo apud me fragmento intelligere possumus, in quo ita incisum est: Quae in agrum compalciuum pecudes maiores non plus x. pascet, &c.

3. Qua fluctus alluderet] Ita habet veteres libri, & recte, ut videtur, ex loco simili apud Catullum: Ipsi ante pedes fluctus salis alludebat. πόχθει δὲ (inquit Homerus) μέρα κῦμα ποτὶ ξερόν ἵπεισοι.

4. Adolescentiam florem aetatis, senectutem occasum vitæ] Pertinent hoc ad Pythagoræ sententiam, que sic Gracis habet: αἱ δὲ ἡλικίαι τῶν ταῖς συμμετρίαις ὀδε σύμμετροι: πάντες, εἴσης νεανίσκος, θέρος γεννήσης, φθίνοταρος, γέρου, χειμῶν.

5. Numero sic comparabuntur, ut plura bona paucioribus bonis anteponantur] Videtur hoc ex Aristotele sumptissime, cuius verba sunt ex libr. 1. Rhet. ἀνάγκη τὰ τε πλειά του ἐνδέ, ἢ τῶν ἑλαστόνων, συναρθμητικού ἐνδέ, ἢ τῶν ἑλαστόνων μετ' αὐτῷ.

IN PARTITIONES.

1. Statuit autem aut de præteritis ut iudex, aut
de

de futuris ut iudicior: si tria sunt genera, &c.] Locus sumptus ex lib. 1. Rhet. Aristotelis: ἀνάγκη δὲ τὸν ἀκρο-ατῆν ἢ θεατῶν, ἢ πρεσβυτέρων δὲ, ἢ τῶν γερουτερένων, ἢ τῶν μελάντων. οἵ δὲ δὲ μὲν περὶ τῶν μελάντων κρίνων, οἷον ἐπικλη-σιάς. οἱ δὲ περὶ τῶν γερουτερένων, οἷον ὁ διηγητής. οἱ δὲ περὶ τῶν δινάριων, οἷον ὁ θεατός. οἱ δὲ εἰς ἀνάγκην ἀν τοις τοις γένει τῶν λόγων τῶν ῥητορικῶν, συμβολευτικὸν, θεατικόν, ἐπιδιηπτικόν.

2. Quamobrem de primo primum si placet dis-puteimus] Videtur adnumbrasse illud Aristotelium, τα τὰ φύσιν πρώτων ἀπὸ τῶν πρώτων.

3. Et fortitudinem audacia imitatur] Hec quoq. Aristotelis sunt ex lib. Rhet. 1. οἷον ἡ θεατή, ἡ ἀρσενική, ἡ ἀστατος, ἡ εὐθερεον.

IN LIB. DE OPTIMO GENERE
ORATORVM.

1. De optimo genere dicendi] Ciceronē hūc librū inscripsisse, colligere possum⁹ ex ep. xvii. l. xii. ad Caiſiā.

2. Quod magis est tractatum à Latinis] Miror Ciceronem scripsisse Dithyrambicū poēma magis tra-ctatum fuisse a Latinis, cūm constet nomen in quoque Latinorum carmen Dithyrambicū composuisse. Itaq. placet, si hic locus ita legeretur, ut ex manuscripti libri corrupta scriptura, amicus mens homo doctissimus emendauit: Poēmatis enim Tragici, Comici, Epici, Melici, Dithyrambici etiam ac Iambici, quod ma-gis est tractatum à Latinis.

3. Ita sit ut Demosthenes certè possit summisse dicere, elatè Lysias fortasse non possit] Charisius lib.

11. aliter legit: Ita sit ut Demosthenes certè possit summisse dicere, Lysias fortasse non possit.

4. Hunc igitur Ctesiphontem] Αἰσχίνες in ora-tione cōtra Ctesiphontem. Λέγεται οὐτας εν τῷ Φιλόσοmu-
ti,

τινὴν τούτην ἀναρροφεῖν εἰς τῷ θεάτρῳ αρέσκειν τοῖς ξελλήνεσι, ὅπερ
στρατοῖς εὐτὸν ὁ δῆμος ὁ τῶν Αθηναίων διετίσι ἔνεκα, καὶ εἰνδι-
παθίας, καὶ τὸ μέγιστον, ἐτι διατελεῖ λέγον, καὶ πρώτον τὰ εἴρητα
τῷ δίκαιῳ.

5. Ad quod iudicium concursus dicuntur è tota
Græcia factus esse] *Aeschines in eadem oratione*: ὅπως
δὲ ἐνδιήνεται περόντας, ἀλλ' οὐτε δυστελές πάποτε μέρυντας
τὸ πρᾶγμα δημόσιον παραγενόμενους.

IN LVCVLLVM.

1. Nos autem qui contra omnes dicere qui sibi
scire videntur solemus] Ita legitur *hic locus in libro*
manuscripto, cuius scriptura libentius sequor quam eā,
quacircumfertur in vulgatis.

2. Et Tetrilius Rogus] *Manuscripti aliquot libri* habent Tetrinius, quod est nomen familiae Romane
apud Suetonium in Caio. Sed sine Tetrinius scribas, si-
ne, ut est in vulgatis, Tetrilius, parum refert; dummodo
Rocus pro Rogus retineatur, quod est in antiquis de-
nariis Crepereie gentis cognomen.

3. Repetunt iam à P. Valerio] *In antiquo codice*
est, Repetunt à P. Valerio; & sic alibi locutus est: Re-
petunt ab Erechtheo.

4. Quod si illi tum in nouis rebus quasi modò
nascentes hæstauerunt] Petrus Ciacconius putat vo-
ces quasi modò nascentes adiectas Ciceroni fuisse.

5. Quod inuestigata sunt] quot habet vetus li-
ber, & ita mihi videtur legendum, quid facile t. littera
in d. mutari solita sit: inde set pro sed, & alia huinsmo-
di multa reperiuntur.

6. Audituitem Egesinū] Ita Manutius: Egesi-
mū, Læbinus: ut erg. male est enim recta scriptura, He-
gesin⁹. mynōros habet Graci scriptores Laerti⁹, & ali⁹.

7. Bene

7. Bene autē nosse Carneadē Stratoniceus Me-
trodorus putabatur] *Laerti⁹ lib. x.* Μητρόδωρος δὲ τὸν
Στρατονίκηα πρὸς Καρνεάδην ἀποχαρίσας τάχα βαρυνθύ-
τα ταῦτα ἀνυπερβάτους ἀντεῖχεν σότοις.

8. Ut nemo sit nostrum qui non in sensibus sui
cuiusq. generis iudicium requirat acrius] *Particula*
non abest a vetero, eođ optimo libro: & omnino tollen-
da videtur; ut sensus constet huius loci commodior.

9. Si ea quae disputent vera non sint, tum omnia
fore incerta] *Hic quoque delendam opinor particula*,
non, quae abest à libro viri doctissimi, qui cum manu-
scripto diligenter fuit collatus.

10. Quae omnino nulla sunt] sint rectius habent
veteres libri.

11. Vtimur exemplis somniantium, furiosorum,
ebriorum, illud attendamus] *Longè melius hic locus*
legitur in libro, qui emendatus est a viro doctissimo ex
collatione manucripti exemplaris: Vtimur exemplis
somniantium, furiorum, ebriorum: nec illud at-
tendimus, &c.

12. Sustinenda est potius omnis assensio] *Ex-
pressit Græca illa, δεῖ μᾶλλον πᾶνταν οὐ γενεράδεον ἐπέχειν.*

13. Quid eum Mnesarchi pœnitiebat] *Quid e-
nim? Mnesarchi pœnitiebat. ita est in codice manu-
scripto.*

14. An de vīlis certius possum dicere] possu-
mus, est in veteribus libris, melius, ut videatur, quam
in vulgatis.

15. Audiat quām nobiscū malè agatur: ut enim
vera videamus, quām longè videbimus? Ego Catu-
li Cumanam ex hoc loco regionē video, Pompeia-
num non cerno] *Huius loci scriptura, multo, ut mi-
hi videtur, emendatior reperitur in libro, qui est collatus
à viro*

à viro doctissimo cum manuscriptis, quamquam in vulgaribus circumfertur: Audiet quam nobiscum malegerit: ut enim vera videamus, quam longe videmus? ego Catuli Cumanum ex hoc loco video, Pompeianum non cerno.

16. Quam haberet M. Cotta] Opinor scribendum, ut est in manuscripto quam haberet in C. Cotta. Fuit enim C. Aurelius Cotta bis consul cum P. Serrilio Gemino, anno post urbem conditam d. I. & d. v.

17. Centum Alexandros eiusdem modi facere non possit] Melius ut in manuscripto, facere non possit.

18. Dormienti verò aquae ac vigilati probatur] Probabantur est in veteribus libris; & ita huius loci sententia requirit, ut legatur.

19. Si habes quod liqueat, neque respondes: superbe] In veteribus libris est, superbus.

20. Etenim is quoq. qui a vobis sapiens inducitur], à nobis habet liber manuscriptus, quod magis placet.

21. Non enim est è saxo sculptus aut è robore dolatus] aut ebore dolatus est in manuscripto, sed non placet: dissentit enim à Graco verso, unde hac Latina translata sunt, oīn ἀπὸ δρύς, οīn ἀπὸ πέτρης.

22. Academicis placere esse rerum eiusmodi dissimilitudines] Scribe, similitudines, auctoribus libris veteribus.

23. Et facile esse ei locum] & facias videtur legendum: & ita est in manuscripto.

24. Linimentum sine vlla latitudine carerem] Locus sine dubio mendosus, nec displicet Scala emendatio, quam vulgavit Manutius, posset etiam ita corrigit: Lineam autem, longitudinem latitudine carentem, ut proxime accedat ad Euclidis definitionem, γραμμὴ γινόσ αὐταὶ.

25. Princeps

25. Princeps Thales unus è septem cui sex reliquos concessisse primas ferunt] Huius loci emendatio debetur Ioanni Scalæ, qui primus pro consensuisse primos, correxit concessisse primas: eamq. correctionem Callimachi auctoritate confirmauit ex Diogene Laertio.

26. Anaxagoras materia infinitam, sed eas particulas similes inter se] Labinus id est particulas, &c. melius fortasse in veteribus, sed ex ea particulas, &c.

27. Quanti libertas ista aestimanda est] Videtur rectius esse in manuscripto ipsa, pro, ista.

28. Nec eo tamen aiunt Empiricis notiora esse illa, quia, &c.] Videtur legendū esse empirici, sine litteris, & ita inter pungēdum. Nec eo tamen aiunt Empirici notiora esse illa, quia, &c. Hoc autē Empiricorum argumentum, quo corporū dissectionem supernacanem & vanam esse conabantur ostendere, ponitur à Galeno multis in locis, & à Cornelio Celso in proposito, cuius verba sunt hec: Nam colorem, lauorem, mollietatem, duritatem, similiaq. omnia non esse talia incisō corpore, qualia integro fuerint. quia cum corporibus immutatis, bac tamen metu, dolore, inedia, cruditate, laßitudine, mille aliis medicis afflictibus sepe mutantur, multo magis verisimile esse, interiora, quibus maior mollescit, lux ipsa nova sit, sub granissimis vulneribus, & ipsa trucidatione mutari: neque quicquam esse stultius, quam quale quidque viuo homine est, talis existimare esse moriente, imo iam mortuo.

29. Qui aduersis vestigiis stent contra nostra vestigia] Diogenes in Pythagora εἴναι δὲ καὶ Avritimus, καὶ τὰ ίδια κάτω, ἐκείνοις εἴναι.

30. Vos verò huius magnitudinē] Magis placet, ut est in libris manuscriptis, vos ergo eius magnitudinē.

B 31. Et

31. Et Aristoteles eiusque amici nunc proximè videntur accedere] Scribe huc, pro, nunc: ita enim ex codicibus manuscriptis correxit in suo libro vir doctissimus Ioannes Scala.

32. Per ἐποχὴν villam omnium rerum cōprobans] Locus in vulgaris Stella notatus corrigi potest, si proper, legatur semper, ut est in libro manuscripto.

IN LIB. I. ACADEMICORVM.

1. Nos autem præceptis Dialetticorum & Oratorum etiam] Ita legendum ex libro manuscripto, cum in vulgaris desit vox etiam, qua alioqui necessaria videtur.

2. Ita enim appellat Atomes] Deest verbū Atomes in manuscripto, & recte, vt videtur.

3. Et tamen in illis veteribus nostris quæ Menippum imitati non interpretati quadam hilaritate conspersimus] Videlicet legendum, quas pro quæ, ut ad Varonis Satyras referatur, quas inscripsit Menipeas.

4. Philosophice scribere voluimus] philosophia habet vetus liber pro philosophice.

5. Sed date mihi nunc: satis ne probas] Libentius, si veteres libri adiuuarent, legerem, sed ea mihi nunc non satis probas.

6. Quæ contra Philonem Antiochus scripsiterit] De Antiocho Ascalonita, qui veteris academie iā pānē desertæ patrocinij suscepit, Plutarchus in vita Lucretii sic scribit: Ιδίου φυσι τῆς ακαδημίας ἔξ αρχῆς ἔφεστα, καὶ ζῶντος ἔσχεν & τῆς νέας λεγομένης καὶ περ ἀνδέστης τότε τοῦ Καρπεδίου λόγους διὰ φίλων, ἀλλὰ τῆς πολαιᾶς, πθανόν ἀνδέστης τοτε περού την ἔγεσις τὸν Ἀσκαλο-

vītū

19 IN LIB. I. ACADEMICORVM.

vītūν Ἀντίοχον, &c. pro istam, est ista in veteribus librīs quam scripturam agnoscit vir doctissimus in suo etiam libro.

7. Etab ipsa natura intiolitus] & ipsa natura, si ne ab videtur legendum: ex ita est in manuscripto.

8. Nam cū Speusippum Sororis filium Plato philosophiæ quasi heredem reliquisset: duos autem præstantissimos studio atque doctrina Xenocratem & Aristotelem] Si diligentius attendamus, manca & imperfecta videtur oratio: nam ilud duos autem, non habet quæ referatur, itaque Petrus Ciacconius coniectura dicitur, ut mibi videtur, optima, existimat legendū philosophiæ ex aſſe heredem reliquisset: secundos autē præstantissimos, &c. notū est cū ex Cicerone ipso, tum ex iureconsultis omnibus, qui fini secundi heredes. & cū ita esset scriptum, uero autem, imperitus literarius pro secundos, fecit, duos, posset etiam defendi vox quasi, ut dicat Speusippum primum quasi heredem relictum, secundos autem Aristotelem &c.

9. Illam. A. S. D. de. o. R. & N. A. A. C. D. R.] Petrus Ciacconius putat duas voces abundare, sicq; legendum esse, Illam, autem, Socraticam, de. omnib. reb. nulla, affirmatione, adhibita, consuetudinem. o. reliquerunt.

10. Ita facta est differendi quod minimè Socrates probabat, ats quedam] Hic quoque verbū differendi videtur abundare, ait enim philosophiam factam esse artem, quæ ars de rebus certis & notis tractare sollet, cū Socrates de singulis tanquam de incertis diffinans eam artem esse negaret.

11. Fuit ergo iā accepta à Platone philosophandi ratio triplex] Petrus Ciacconius extinguit vocem, accepta, tanquam supernacancam.

B 2

12. Et

12. Et quasi qualitatem quandam nominabant] *Delenda vox quasi auctoribus antiquis codicibus.*
 13. Itaq. aër; vtimur enim pro Latino; & ignis.
 & aqua] *Ita legendum ex manuscripto.*
 14. Omnibusq. modis mutare] *mutari habet liber antiquus, fortasse melius.*
 15. Primum ut in quatuor initiiis rerum] *Delenda, in, prepositio, qua rectè abest à vetere libro.*
 16. Qui ab antiquorum ratione nunc desciscis] *Pro qui, liber manuscriptus habet quam; unde coiectum facio, scribendum esse quoniam.*
 17. Et veluti amantes Socratem Démocritum,
 Anaxagoram, Empedoclem] *Ex librorum veterum
 auctoritate, confirmante etiam historia, corrigendum
 puto, & multo iam ante Socraté; Democritū, Ana-
 xagoram, Empedoclem, &c.*

IN LIB. I. DE FINIB. BONORVM ET MALORVM.

1. Sed tam multum studium tamq. multā ope-
 ram] *Ita est in manuscriptis, quāvis ad orationis magis
 venustatem pertineat, si ita legatur, quam ad sententiam.*
 2. A quibus tam dissentio] *Tantum dissentio, re-
 stitus est in manuscripto.*
 3. Vtinam esset ille Persius] *Ita est in manu-
 scripto, cùm in vulgatis desit verbum effet.*
 4. Facerè is quidem sicut alias] *alia. habet manu-
 scriptus liber, quod magis placet.*
 5. Quem quidem iocum cum multa venustate
 & omni sale ridet Lucilius] *Ita corrigendus est hic
 locus ex fide veteris exemplaris: in vulgatis enim pro
 iocum.*

iocum & rideat inepi è scriptum est locum & idem.

6. *χειρος. hinc hostis Muci] Scribendum χειρος est
 enim ad littores oratio, quos salutat Praetor Scutola: li-
 ttores turma omni cohorsq. cùm autem in veteribus
 libris scriptum sit chorusq. inde coniuci potest, in anti-
 quioribus siuisse chorusq. quomodo in antiquis etiam de-
 naris incisum reperitur.*

7. Explicatam esse iis litteris arbitramur] *iis li-
 bris est in manuscripto, & ita videtur legendum.*

8. Defensa est Epicuri sententia de voluptate] *διεργάθεν τὴν θάυμα dicunt Graci.*

9. Democrito adiicit perpaucā mutans] Demo-
 crito adhærescit perpaucā mutans: *it a est in manu-
 scripto apud me libro. & paulo post citimum, pro ex-
 tremum.*

10. Itaq. attulit rem commenticiam] *Aduerbiū
 itaq. abundare videtur, delendumq. omnino, quia abest
 à vetere libro, reuidente etiam sententia.*

11. Quem in adoptionē D. Silano emancipa-
 uerat] *Ad hanc indicandam adoptionem, in denario
 argenteo D. Silani impressus est torque, Manlia Tor-
 quatorum familia usitatum insigne, de quo ab ē scri-
 pisimus in libro De familiis Romanorum.*

12. Quoquo is modo loqueretur] *Ita legēdum,
 cūm in vulgatis sit, id pro is.*

13. Aliena dicit in Physicis, nec ea ipsa quæ tibi
 probarentur: sed si quæ in his corrigerē voluit, dete-
 riora fecit]. *Scribe ex antiquo codice, aliena dicit in
 Physicis, nec ea ipsa quæ tibi probētur; & si quæ, &c.*

14. Ut ad id omnia referri oporteat, ipsum autē
 nusquam] *Aristoteles lib. 1. ad Nic. ἀπλῶς δὲ τέλειον
 τὸ καθ' ἀντίστοιτον δὲ, καὶ μείζον δὲ ἔλλος.*

15. Etenim quid percipit & quid iudicat [An-

quus liber habet, at quid percipit, aut quid iudicat?

16. Et omnium falsarum opinionum temeritate duepta] *Placet dirempta*, *vt est in libro manuscripto*.

17. Nec quid prouentur sit prouident] nec quid porrè euentur sit prouident, *legitur in manuscripto*, & *sine dubio melius*.

18. Si contra semper alit aliquid] quid pro ali-
quid *est in manuscripto*, & *pauto post legendum* quas
natura non depravata desideret,

19. Sic iniustitia cuius in mente consedit, hoc
ipso quod adest, turbulentia non potest non esse] *Lor-*
cus hic in Aldinis editionibus depravatus, *ita ex ma-*
nuscriptis exemplaribus est corrigendus.

20. Nemo igitur est non miser] eorum non mi-
ser, *habet manuscriptus liber*.

21. Ecce alij minutis & angusti aut omnia sem-
per desperantes] *Inducenda videtur particula aut, qua*
abest à manuscripta codice.

22. Nisi æquè amicos & nos metipso diliga-
mus] *Rectius est in manuscripto* ac nos metipso.

23. Siludicra exercendi aut venandi consuetu-
dine adamare solemus] *Mibi magis placet vt est in*
veterem codice, si ludicras exercendi aut venandi con-
suetudines adamare solemus.

IN LIB. II. DE FINIBVS.

1. Omnes enim iucundum motum quo sensus
hilarentur] *hiarent habet liber manuscriptus*, *pro*, *hi-*
larentur; quod magis placet.

2. Nullum inueniri potest quod magis idē de-
claret Latinè quod Græcè quam declarat voluptas] *Supplendum ex manuscripto*, nullum inueniri potest
quod magis idē declaret Latinè quid Græcè, *nam*,
quam

quam declarat voluptas.

3. Dicat adiungendam illam, quæ sit in motu] *Ita legitur hic locus in manuscripto*. & *pauto post*, no-
tiones verborum pro cogitationes, *vt est in Aldinis*,
sive vt habet Veteris, cognitiones.

4. Diodorus ad eandem honestatem addidit va-
cuitatem doloris] *Verbum addidit, abudat, additum*
ab eo qui locum explicazione illustrare voluerit.

5. Similiter & si dicat] *Scribendum ac si dicat*:
& *pauto post*, dum cetera cauerent, *pro* duntaxat.

6. Replendeat his vestis] respondeat, *est in ma-*
nuscripto : & *in Lucilianis versibus*, glumas legendum
pro, gumas: & illaq. verè, *pro* illudq. verè.

7. Non solum *vt recta, sequamini*] *Melius se-*
quamur, vt habet antiquus liber.

8. Vt voluptatem illam Aristippi] *Videtur Ari-*
stippi nomen goliastinōs, fuisse ab aliquo positum: abest
enim à vetere libro.

9. Hoc diuinum animal] *Deest in antiquo parti-*
cula, sic, quæ reperitur in manuscripto, in quo est, sic
hoc diuinum, &c.

10. Quod rationem habeant à natura menti da-
tam, & acrem & vigente] *Ita legitur in antiquo*, *cum*
in vulgatis sit, mentemq. pro, menti.

11. Et se implicit primū ciuium, deinde om-
nium mortalium societate] *Lambinus habet societa-*
ti, vt est in manuscripto: sed malet implicit relinquit, pro
applicet.

12. In formarum specie, ac dignitate] *Ita legen-*
dum pro à dignitate.

13. Contineo me ab exemplis. Græcis hoc mo-
dicum est: Leonidas, Epaminondas, tres alij, aut
quattuor] *Ita interpongendas hic locus ex libro manu-*
scripto

scripto: male enim habent vulgati, Contineo me ab exemplis Græcis, &c.

14. L. Thorius Balbus fuit Lanuinus] *Extat L. Thorij huins Balbi denarius argentens, in quo Junonis Sospita simulacrum, quale Lanuuij colebatur cum pelle caprina signatum est, adiecta inscriptio L. Thorius Balbus I. S. M. R. hoc est, Iuno Sospita Maxima Regina.*

15. Hic dolor populi, duce & auctore Bruto causa ciuitati libertatis fuit] *Abundat vox ciuitati, que nec in manuscripto reperitur.*

16. Testes excitamus eos] *citamus habet liber manuscriptus, & paulo post legendum, at cum tuis si differas, pro, at cum tuis cum differas.*

17. Et eam tantum ad aurem admouerent] *Corrigendum auctore libro manuscripto, & ea tamen ad aurem, &c.*

18. Cur Thorius, Postumius, Curtius, cur omnium magister Orata] *Huic loco Stellula in Aldinis apposita est, putauit autem aliquando commode corrigi posse, si pro Curchius legeretur Orchius, quod est familia Romana nomen satis notum: sed incidi postea in manuscriptum librum, qui haberet cur Chirus, unde coniecturam feci, cur C. Hirrus emendari debere. C. enim Hirrus murenarum viuarium primus excogitavit, ut scribit Varro lib. III. De rer. rust. & Plinius lib. IX. cap. LV.*

19. His enim rebus detractis] *Vox rebus non est in manuscripto, neq. videtur necessaria.*

20. Qui pietatem cauet] *qui pie metu agit, legebat amicus mens homo doctissimus.*

21. Esse enim, nisi eris, non potes] *nisi sis, habet manuscriptus liber.*

22. Satis

22. Satis & in mediocribus amicitiis praesidij: contemni iam no poteris] *Aliter est in manuscripto, sed non ita recte, satis & in mediocribus amicitiis: praesidium iam contemnere poteris.*

23. An id exploratum cuiquam esse potest] *Sententia sumpta ex Sophoclis versibus in Trachynis, quam expressit etiam in Catone:*

ἢ γὰρ πλεῖον τις ἡμέρας λογίζεται
μάταιος εστιν οὐ γέρεδητης αὔριον,
ωδὴν εὖ πάρη τις τὸν περὶστατὸν ἡμέραν.

24. Quædam alia toleratio est prior] *ratio pro, toleratio, habet manuscriptus liber.*

25. Huic Epicurus comparet se si potest] comparet si quid potest, est in manuscripto.

26. Ab adolescenti suscepit] ab adolescentulo, est in vetere libro, quam lectio confirmant Graeca Epicuri verba apud Laertium, unde haec Ciceronis translata sunt, ex neptane.

27. Maria ambulauisset, terramque nauigasset] *I Socrates in Panegyrico. ὅστε τῷ σεπτέμβρῳ πλέουσι μὲν διὰ τῆς ἱπτέλεως, πτερῶσι δὲ διὰ τῆς δακτέως, τοι μὲν ἐλλήνετορ ζεύξας, τὸν δὲ Ἀἴσω διορθώζει. Huc respxit Lucius lib. III. Ille quoq. ipse viam qui quondam per mare magnum Strait. Dubium autem no est, quin Xenophontis locum Cicero exprimere voluerit.*

1. Titillante ex ea re natam laetitiam] *Ita cum Lambino legit Manutius, & commode, ut videtur: debet tamē admonere lectores in uno apud me manuscripto reperiri titillationem, ex ea re natam laetitiam.*

2. Quæ ipsi Graecæ nota non sunt] *In manuscripto est, Quæ ipsi scientie nota sunt.*

B 5 3. Quod

3. Quod si in ea lingua quam pleriq. vberiorem putant concessum est vt doctissimi homines &c.] Ita legitur hic locus in vetere libro, cùm in aliis sit concessum à Græcis est.

4. Sic equidem diligentius] hic equidem &c. scribendum ex antiquo codice.

5. Principium ductum esse à se diligendo. in principiis autem naturalibus pleriq. &c.] Ita opinor legendum ex manuscripto: in vulgatis autem abundant verba diligendi sui: & pro diligendo, scriptum est diligendi, quam lectionem notauit etiam Morelius.

6. Quæ sunt contra naturam, arbitrantur] arbitramur habet manuscriptus.

7. Simul autem cepit] Scribebūdum simul ac cepit; Ita enim est in vetere libro.

8. Ut enim, si cui sit propositum collimare hastā aliquod, aut sagittam vt feriat, sicut nos vltimum in bonis diximus: sic huic in huiusmodi similitudine, omnia sunt facienda vt collimet, & tantum niti, vt omnia faciat, quo propositum affequatur] Ita legitur hic locus in vetere libro, minus vt videtur, quā in vulgatis, mendosè. In lib. II. De diuinatione dixit: quis est qui totum diē iaculans non aliquando collimet? vt de verbo Collimare, non sit dubitandum, & si alij pro eo, collineat, reposuerint.

9. Non sequi vt etiam diuitias bonum esse dicamus] sequitur pro, sequi, est in codice manuscripto.

10. Et sape officiū est sapiētis desciscere à vita] Ita planè est in manuscripto, nisi quod pro desciscere, habet, discedere.

11. Qui quòd eam custodiat Pinnoteres vocatur] Aristoteles lib. V. mēl̄ ζων ἰσογλα: ai δὲ πίνναι ὅρ-δαι φίονται εἰ τοῦ βύων εἰ τοῖς ἀμφίστοι, ἢ ἐργοπάθε-
σιν.

στὸν ἔχοντι δὲ πινοφύλακα, αἱ μὲν καρίδιον, αἱ δὲ περιπλινον, οὐ στειλόμεναι, διαφέρονται θάσον. ad qua verba resperxit Plinius l. IX. cap. XLV. cùm scribir: Concharum generis & pinna est. nascitur in limosis subiecta semper, nec vñquam sine comite, quem Pinnoterem vocant, alij Pinnophylacem: is est squilla parua alibi cancer dapis affectator.

1. Quæ tamen à te agetur nō melior] modo melior est in manuscripto.

2. Completerur enim & ex eo genere vitæ quod virtute fruitur] finitur pro fruitur habet vetus liber.

3. Immanitas ista verborum] inanitas est in antiquo.

4. Quomodo igitur euenit] Magis placet eueniat, vt est in manuscripto.

5. Si nihil in eo quidem perficiendum est] Abeat ad uerbū quidem à vetere libro.

6. Hoc igitur quæritis omnes, & ij, qui &c.] Legendū vt ij, qui &c.

7. E Phœnicia profectos] E Phœnicia puto legendū, vt seruetur antiqua scribendi ratio, qua bellum Phœnicium in anea tabella incisum est: in veteribus etiam libris, huius scripture vestigium appareat, qui habent Poëtica, corrupte scilicet, pro Phœnicia.

8. Ut haberentur aptæ, habiles & ad naturam accommodatae] Pro duobus verbis aptæ habiles, vnum optabiles, habet manuscriptus.

9. Quod erit cumq. visum ages] Melius agens, vt est in antiquo. paulo post, pro istud quæso, est, ista inquam, sed non ita placet.

10. Non appello mala, sed si liber, reieclanea] reiecta

iecta habet liber vetus.

11. Et quæ bona negarētur esse ab eo] vt quæ bona, &c. *vetus liber*, & ita planè legendum videtur.

12. Hæc non videre, cuius generis onus] *Particula non, abest à manuscripto, nec sanè sententia requirit.*

IN LIB. V. DE FINIBVS.

1. Ita enim Athenis se collocavit, vt sit pænè vn^o ex Atticis, vt id etiam cognomine videatur habiturus] *Lego confirmante libro manuscripto*, vt inde etiā cognomen videatur, &c.

2. Cuius accuratè scripti de moribus libri, dicūtur illi quidem esse Aristotelis, sed non video cur nō poterit patri similis esse filius] *Diogenes Laërtius in Eudoxi Cnidij vita*, videtur eius opinionis, & iudicij fuisse, ut scripti de moribus libri *Nicomacho tribueri* essent. *encl. δὲ αὐτὸν, inquit, Νικόμαχος ὁ Ἀριστοτελεύτης οὐδὲν λέγει τὸ ἀγαθόν.*

3. Quoniam vt medicina valetudinis] *Locus sumptus ex lib. I. Ethic. ad Nicomachum: iatrus μὲν γὰς θύλκε, νευριγνὺς δὲ πλαιον.*

4. Alij censem primum ascitum doloris vacuitatem] non dolere, pro doloris vacuitatem, *habet antiquus liber.*

5. Ne si etiam euitare posset] nisi etiam, &c. est in manuscripto.

6. Atqui perspicuum est hominē è corpore animoq. constare] *Res p̄exit ad locum Aristotelis in I. Politic. τὸ δὲ ζῆν τελέτων σμένειν εἰν τούτοις ή σώματος, ὥν τὸ μὲν ἀρχοντῖ φύσις, τὸ δὲ ἀρχόμενον.*

7. Animum illi pecudi datum pro sale ne putresceret] *Varro lib. I. de reruſt. Si illum pecus donatum à natura dicunt ad epulandum. itaq. his ani-*

mam

mam datam pro sale quæ seruaret carnem. Plin. lib. VIII. cap. LI. Hoc maximè brutum, animamque ei pro sale datam non illepidè existimabatur.

8. Non necesse est & illa pristina manere vt tuenda] *Legendum ex manuscripto*, non ne necesse est, & illa pristina manere tuenda, &c. & paulo post, sic extreum omnium appetendum, &c.

9. Ut nostros possili agnosceré cantus] *cognoscere habet manuscriptus: & ita magis placet, vt legatur.*

10. Ut conquiescere ne infantes quidem possint] *Aristoteles lib. VIII. Polit. οὐ γὰς δύνανται τὸν νοντοῦνται.*

11. Eaq. cupiditas agendi aliquid adolescit vna cum aetatu] *Ita est in manuscripto pro aetatisbus: & paulo infra, segnitie, pro nequitia: quam lectionem notauit etiam Morelius.*

12. Quis Paullum Numitorē] *Opinor legendum Pullum Numitorium, de quo in lib. I. de Juuentione sic scribit. Nam in senatu & in consilio de Syphace diu deliberatum est, & de Q. Numitorio Pullo apud L. Opimum, & eius consilium diu dictum est. Linius Epitome LX. L. Opimus Pr. Fregellanos, qui defecerant, in deditioinem accepit. Aſconius in oratione in L. Pisonem Notum est, inquit, Opimiū in Praetura Fregellas cepisse, quo facto, viuis est ceteros quoque nominis Latini socios male animatos repressisse.*

13. Nos tutores misimus regibus] *Pertinent hac ad argenteum denarium M. Lepidi, in cuius vna parte turrita imago Ægypti signata est cum litteris ALEXANDRE A; in altera inscriptio, M. LEPIDVS PONT. MAX. TUTOR REG. EX S. C.*

14. Tiberina decursio] *Vide num huic loco conueniant*

20 IN LIB. I. TVSCVL. QVÆST.

niant Piscatorij ludi, de quibus Festus meminit in rōce
Piscatorij: aut ludi Mæsiouma, de quibus mentio est apud
Sudam.

15. Acrionem Locros] *Quidam Eurytum reponunt, sed male: fuit enim Eurytus Tarētinus, ut ex Diogeno intelligitur, apud quem scriptum est: τελευτὴν γὰρ ἔγένετο τὸν πυθαροῖσιν, οὓς ἦν Αἰετούς εἶδε, Σερόπλαστε τὸ χελκίδευς ἀπὸ θράντης, καὶ Φάντων ἡ φιλέσπιθη, καὶ Εὐχεράτης, καὶ Διοκλῆς, καὶ Πολύμυνας φίλαισιν. οὐκ αὐτοὶ οὐδὲ ἄλλοι οὐταὶ Φιλολατεῖ καὶ Εὐρύτα τὸ παραγγέλμα.*

IN LIB. I. TVSCVL. QVÆST.

1. Annis enim ferè dñi post R.C. Liuitis fabulā dedit C. Claudio Cæci filio, M. Tuditano Cos.] *In manuscripto est 1CIXI pro, dñi, facile aut librarius ex 1CIXII tot enim anni numerantur ad cōsulatum Centhonis & Tuditani, fecit 1CIXIV. Centhone verò habet vetus liber, pro Cæci filio, & docuit pro dedit.*

2. Sed ut Aristoteles vir summo ingenio, scien-
tia copia] *Hac duo postrema verba non legūtur in ma-
nuscripto.*

3. Animumq. cum corpore extingui] *Hac verba in veteribus quibusdam codicibus non inueniuntur: itaq. merito amicus meus, homo doctissimus, è libro suo delebat, quasi essent χοριστῶς ab aliquo adiecta, qui voluerit precedentem sententiam παρεργασίως exponere.*

4. Si est Aristoxeni harmotia] *Vetus liber, Si est ut Aristoxeni harmonia.*

5. Ut viderentur iij qui vita excesserant viuere] *Scriendum, ut viderentur eis qui &c. ita enim est in manuscripto, & ita omnino videtur legendum.*

6. Quod nulla gens tam fera, nemo omnium tā
fit

IN LIB. I. TVSCVL. QVÆST. 31

sit immanis] nemo hominum habet antiquus liber pro, omnium. & ita paulo p̄d̄st, & religione hominum consecrata, pro omnium.

7. Vir magnus leges instituta Remp. conseret] *Recip. condet est in manuscripto quodam libro, rectius aliquanto, quam in vulgaris, sed non plene satis facit. par pari autem melius responderet, Ergo arbores feret diligēs agricola, quarum aspiciet baccam ipse nunquam: vir magnus leges instituta, quæ deferet. atq. hac mihi lectio optima viderur.*

8. Qui è vita cesserunt] *excesserint, processerunt habet manuscriptus liber.*

9. Quæ meus amicus Appius verpoenaria faciebat] *ψυχομαρτίu scriptum est in antiquo. Sed vtrumq. verbum putat Petrus Giacconus abundare.*

10. Pherecydes Syrus] *Videtur scribendum Surius si quidem σὺνος νῦν εἰ λαϊκήν, ut inquit Strabo lib. XI. a qua, τὸ ἐλαϊκόν, σύριθη.*

11. Siue ignei sublime ferri] *Vetus codex habet in sublime ferri, quod magis placet, quia suprà dixit in cælestem locum.*

12. Quam quisque norit artem] *Versus est ex Aristophanis Vespis translatus, nec ab iis, qui prouerbia collegerunt, animaduersus:*

Ἐρπετὸς τὸν ἀντεργατὸν εἰδεῖν τέχνην.

13. Animum & videre & audire] *Videtur re-
spicisse ad Menandri sententiam, quæ circumfertur,
νοῦς ὅπῃ, καὶ νοῦς ἀκούει.*

14. Laomedonti tāta fieret iniuria] *Troi, pro Laomedonti erat scribendum: sed fuit Ciceronis μνημονίον ἀμφίτηνa.*

15. Diuina mallem ad nos] *Aristoteles, lib I. Eth. ad Nicomachum. οὐκ εἰ τὸν περὶ τοὺς θεοὺς ἀπάντων γελοῖος γρά*

γὰς φαινούτει τὸς ἡμεῖς ἀναρρέψουσι.

16. Quam vocant Graci *ανταξώνα*] *Nusquam*, quod meminerim, *hæc vox reperitur itaq; placet Petro Ciaccone, ut pro ea ἀντίχθονa reponatur. Plutarch lib. III. De placitis philosophorum cap. IX. θάλης ἦ οἱ ἀντίχθονες τῶν ἔντειν τὴν γῆν οἰκεῖται ὁ πυθαγόρας, δύο: τάντων, η τὴν ἀντίχθονa. & Ptolemaeus, Plinius, Mela, & alij eius ora incolas antichthonas appellant.*

17. Vellem adesse posset Panætius: vixit cum Africano. quærerem ex eo] *Aliter in manuscripto legitur hic locus: vellem adesset Panætius: quærerem.*

18. Priandum autem tanta progenie orbatum, cùm in aram configisset, hostis manus interemisit] *Aristoteles lib. I. Eth. ad Nic. η ἐπέχειται τὸν μάλιστα εὐτροφῶν τα μεγάλας συμφορᾶς πείστεν ἐπὶ γῆρας, καθάπερ ἐν τοῖς ἱερῶν τερπὶ τοῦδε μυθεύεται.*

19. Non liberi defleti] *Antiquus liber manuscriptus habet deleti, quod minus placet: placeret magis cincti, scilicet à fortunis.*

20. Ad non dubiam mortem concurrerunt] *cùm concurrerunt magis placet, ut est in antiquo.*

21. Peremptio. at id ipsum odiosum est, sine sensu esse odiosum. Ita habet *Manutius*, quod potest quidem defendi: nō enim semper contradicit *Auditor Marco*, sed ali: quando ipse sibi *Marcus* obiicit. sed lögēmelius habet meus liber manuscriptus: Peremptio. A. at id ipsum odiosum est sine sensu esse. M. odiosum. *Quid autem opus est dialogo, si quis velit sibi obiicere?*

22. Nescio quando in Latmo obdormiuit] *Adverbium quando, Antonius Augustinus mutat in quo modo: & illa verba quæ sequuntur, Qui est mons Cariæ, putat esse scholium Grammatici alicuius.*

23. Cùm in eius simulacro videoas esse nullum sensum

sensum] Abest vox sensum ab antiquo, & rectè, ut opinor.

24. Pro rata parte, aut longa, aut breuia dicuntur] *Post vocem partem in manuscripto legitur aucta: quod verbum mendo sum est, & pro eo reponendum fortasse, in vita.*

25. Pendemus animis] *animi, rectius in manuscripto.*

26. Hodie apud inferos fortasse cenabimus] *Cū apud Gracos scriptores, qui hoc Leonide dictum celebrarunt, reperiatur scriptum ἀπιστούσι, quod est prandebimus; non est cur quisquam Ciceronem reprehēdat, qui verterit cenabimus: refexit enim, (ut opinor) ad Romanorum morem, qui soliti erant cena uti, pro prandio, itaq; concatenationes alibi appellavit ea cœniæ, quæ Graci αὐτιστα, siue ut certius dicam, σύνδειτα nominarunt.*

27. Nemo parum diu vixit, qui virtutis perfecte perfecto functus est munere] *Totum hoc reuicit Ant. Augustinus, quod arbitratur primum ab inepto aliquo Grammatico, in margine libri, ad signandam Ciceronis sententiam esse notatū, deinde in seriem ab imperito librario fuisse receptum.*

28. Simili precatione Trophonius, & Agamedes] *Plutarchi verba quæ leguntur apud Stobæum, faciunt ad hunc locū. Τροφόνι Θήκη Αγαμέδης, παιόνια τε εἰς δελφοῖς νεῖρον, ή τοῦ παρὰ τὴν Απόλλωνος τὸν μιθὸν, ή δὲ ἀντοῖς διάσκεψην τῇ ἐβδόμῃ μέρᾳ, η παύτην ἀπέδειπνον. ἐπὶ δὲ Κλέοβις ηγέτων καθ' ἄπομνος τῆς υπέρος εἰντῶν εἰς αμένην τῇ ἡρα δῖναι τοῖς παῖσιν, δημητρὶ εἰς κάλλισον, δημητρὶ εἰς τὸν βίον παρεχρῆμα κατέτερψαν.*

29. Euthymus potitur fatorum munere iacto]

C Magis

34 IN LIB. II. TVSCVL. QVÆST.

Magis placet, ut est in manuscripto, Euthynous potius fatorum numine, letho.

30. Rebus à diis immortalibus iudicatam] *Scriberem libentius iudicatis, ut habeat liber manuscriptus.*

31. Alcidamus quidam Rhetor antiquus in primis nobilis] *Alcidamas scribendū est auctoribus Graecis scriptoribus, & vetere quoq. Alcidamantis imagine ex marmore, cui subscriptum est, A K I D A M A C.*

32. Repetunt ab Erichtheo] *Erechtheo scribendum ex Apollodoro, qui lib. 1 v. ita de hac re narrat: Ερεχθίου δὲ ταῦτα Ἀθηναῖον νίκην χραιμένων ἔχοντας δέος γε τοῦ στόλου τὸν πόλεων, ἐπειδὴ πάντα τὸν θυσιατέρων σφάξῃ, οὐ σφάξει Θεός εὐλέτην νεώτερον, οὐδὲ λοιπαὶ θαυμάτων κατέσφαξεν. ἐποιητού τοῦ γερουσιαστῶν ἀνδρίας σωματολέδαι. Menoeceus etiā paulo post, pro Meneceheus ex eodem scriptore corrigitur. Ex eo autem, quod supra dixit Cicerio, tres versiculos Elyso in tabellis fuisse datos, colligere possumus, responsa in tabellis ab oraculo dari solita fuisse: quod confirmatur huiusmodi quadam apud me antiquissima tabella ex aere, in qua incisum est, Nunc me rogitas: nunc consulis: tempus abit iam.*

33. Melior Ennij, quam Solonis oratio] *melius Ennij quam Solonis elogium, est in manuscripto.*

IN LIB. II. TVSCVL. QVÆST.

1. Sed ulro appetendus, subeundus, excipiens dolor] *legendum ex antiquo, sed etiam non ulro appetendus, &c. Petrus tamen Ciacconius, qui uis est non modo, &c. putat legendum sine interrogationis nota.*

2. Vnde ignis lucet] *Ita legit Manutius. Faernus tamē pro lucet, habet cluet: & infra clepse pro clepste. Pantagathus autem ita hos versus interpungebat:*

Dolorem

IN LIB. II. TVSCVL. QVÆST. 35

Dolorem quem percipit ob furtum Lemnium: Vnde ignis lucet mortalibus clam diditus: Eum Prometheus clepisse est dictus dolo. Poenam q̄. Ioui fato expendisse pessimo.

3. Tuquē in ea intuebis] *Ant. Augustinus, tuque in eam, legit: at ea sunt honestas, dignitas, decus.*

4. Aut Philoſtetam illum quam te enim malo dicere: sed ille certè non fortis qui iacet, &c.] *Ant. Augustinus delet aduerbiū aut: Pantagathus autē retinet, qui totum hunc locum ita legebat: Aut Philoſtetam illū aut me: malo dicere de illo. M. certè fortis qui iacet in lectulo humidō.*

5. Medicum requirens modo] *requirit legitur in antiquo, & melius.*

6. Inde pugiles cestibus contusi] *nudi pro inde videtur legendum, quomodo emendauit Ant. Augustinus, sine ex ingenio, sine ex auctoritate veterum librorum.*

7. Agefis] *Ita olim corredit Faernus. Ant. autem Augustinus ex corrupto verbo Agapetis, quod est in libris manuscriptis, fecit Atagefis.*

8. Sit ne igitur malum dolor, &c. volunt nō esse malum dolorem] *Petrus Ciacconius pritiat vocem dolorem otiosam esse. paulo post ita legendum, Falsa que eius visione & specie moueri homines duco vehementius vimq. eius omninem esse tolerabilem.*

9. Quoniam à viris virtus nomen est mutuata] *Nonnulli veteres libri hac verba non habent: Itaq; facile adducor ut credam fuisse ab aliquo σχολιαστῶς addita.*

10. Si te fortè dolor aliquis peruerterit] *perculet habet manuscriptus liber.*

11. Ut nobis metipsis imperemus] *Videtur re-*
C 2 *spexisse*

36 IN LIB. III. TVSCVL. QVÆST.
spexisse ad Homericum illud de Vlysse, tertiadū dñi xp̄as
dīm.

12. Toto corpore, atq. omnibus vnguiculis] Ita
legitur in antiquo pro vngulis.

13. Non quo fugiendus sit] non quod fugien-
dus, *vetus liber*: & paulo pōst, nequeunt, *pro* non
queunt.

14. Sitanti non sint, vt ferendi sint] *Ego mallem*,
si tanti sint, vt ferendi non sint.

IN LIB. III. TVSCVL. QVÆST.

1. Ea virtuti resonat, tanquam imago gloriæ] *Abeſt vox gloriæ, ab antiquo: & recte.* Varro in li. IIII.
De re rustica, cap. XVI. eodem modo de apibus dixit:
Primum secundum villam, potissimum vbi non re-
sonent imagines. *bas ἥχος appellari Columella scribit.*

2. Qui hæc rebus nomina posuerunt] impoſue-
runt, *puto rectius, vt est in manuscripto.*

3. Infamiam enim censuerunt, id est inconstan-
tiam sanitatem vacantem] *Vox id est, non legitur in*
antiquo.

4. Atq. in quem cadit ægritudine] atqui, *vetus co-*
dex.

5. Quid illum filium Solis] *In antiquo est, quid?*
Æta filium Solis, &c.

6. Lacrymæ peredere humore exangues genas] *varie legitur hic versus in manuscriptis: in uno enim*
est, Lacrymis hument exangues genæ situ liuentes;
in altero, Lacrymæ perdidere humorem, &c.

7. Opinionem mali ægritudinem esse, non natu-
ra] *Manutius ex ingenio addidit, non, quod deest in*
antiquis. mihi magis placet, vt habet manuscriptus,
opinione mali ægritudinem esse natam. ex voce enim
natam,

IN LIB. III. TVSCVL. QVÆST. 37
natam, *imperitus librarius fecit, natura.*

8. Ergo hoc Terentius à philosophia sumptum
tam commodè dixerit] *Ita legendus hic locus ex ma-*
nuscripto, à quo abest, cum, & recte.

9. Si verò aliquid etiam tum planè luctum om-
nem absterferis] *Amicus meus homo doctissimus ma-*
nuit ut legatur, si verò aliquam admoueris, luctum
planè absterferis: aut, si verò amorem admoueris,
luctū planè absterferis. Sed vulgata lectio magis pla-
cet, qua Tullius verecundissime, & ratiō àmōrāmōv, que
turpia erat notauit rā dōpōdōrā, quō inuisiōrem redde-
ret Epicurum, ob impudentiam.

10. Ex opibus summis opis egens Hector tuꝝ] *Hecuba pro Hector, scriptum est in antiquo, & ita ma-*
gis placet.

11. Quóve nunc auxilio, aut fuga] *exilio habet*
manuscriptus, & rectius, ut opinor. paulo pōst, defor-
mati auro atque abiete crista, in vulgaris deest vox
auro. infia, auro eboreq. instructum regificē. pro, au-
ro ebore instructam regificē, quod non ita placet.

12. Exaggeratis igitur regis opibus] *regiis habet*
antiquis liber: & adiungitur pro, quid adiungit.

13. Cedrum incendamus] *Ita pro Hedrychum*
repositū est à doctissimis viris. quid si ex Hedrychum
faciamus cedrum ac thyum? indicantibus libris veteri-
bis correctionem, & confirmante Homeris versu, ex
Odyssae v.

14. Quām ipsos Corinthios] *Ego malim, quām*
ipsi Corinthij, cuius scriptura vestigium appetet in ve-
tuſis etiam exemplaribus.

15. Quasi solutionem totius hominis appellatā
putat] *Aristoteles lib. IIII. Eth. η ii μετανοησιν, η*
φειρη τοῦ εχοντος πόνον.

38 IN LIB. IV. TVSCVL. QVÆST.

16. Rectum esse & ad officium pertinere] Ita legitur in libris veteribus.

17. Quod is septimo die post filiae mortem hostias immolasset] *Æschines in oratione κατὰ Κτηνοφάντος*. E' δέ διευρύνεται τὸ θυσίας αὐτῷ τετελευτηνίας, τῷ πενθόσει, ὡς τὰ νομίζουσαν ποιῆσαι, σεφανωσάντες, ὡς λευκὴν ἐστῶτα λαζανήν, &c.

18. Ut nos quoq. idem ab aliis requiramus] ab illis magis placet, ut legitur in manuscripto.

19. Nam & qui non leuantur, ipsi alios ad miseriariam inuitant] *Ita Manutius, male prorsus: nam qui non admittit consolationem, non statim dicendus est invitare alios ad miseriariam. Victorius*, ipsi ad miseriariam inuitant, male: culpa librarij. *Meus manuscriptus* re-ditè, ipsi ad se miseriariam inuitant: quod non minus est stultum ultra accersere sibi malum, quam aliorū vitia cernere, oblinisci suorum.

20. Quid autem præclarum quod non idem arduum] *Ita est in manuscripto: in vulgaris autem deest quod, sententia aliqui postulante.*

IN LIB. IV. TVSCVL. QVÆST.

1. Comitia, prouocationes, patrum consilium] Verbum prouocationes, mihi quidem suspectum est, & iure, ut arbitror: nam non puto in uitis regibus potuisse provocari ad populum. Fortè prensationes in comitiis creandi regis, aut cuiusvis inferioris magistratus, si id inserat à populo petere. Omnino prensationes sunt cognatae comitiis, quibus tanquam rudimenta quadam legum de ambitu adhibitus debuit esse aliquis modis instituto regio, aut etiam lege.

2. Et cantus tum fuisse rescriptos vocum sonis, & carmina] Mallem descriptos, quia proprie, & parum remotè à littera, respondet q̄ Graco verbo ἀναγεγραψεν.

IN LIB. IV. TVSCVL. QVÆST. 39
vovs. Sed quo modo vocum sonis? an soni in tabulas refererentur? itaq. placebat Pantagathbo, ut pro sonis, legeretur notis.

3. Nisi forte temporis causa assentiebare] Post rorem causa, in antiquo est, noui, sine dubio corrupte, pro nobis.

4. Non quia semper, sed quia saepe sint] Abest ab antiquo libro verbū sint, quod est secundo loco positum.

5. Ergo inuidi & maleuoli, & liuidi] Ita est in antiquo, cum in aliis deest coniunctio, &c., post vocē maleuoli, que necessaria videatur.

6. Corporis temperatio cum ea congruunt] Ita est in vulgaris: liber manuscriptus habet, sicut enim corporis temperatio, &c. que videtur melior lectio, sed cum addantur duo verba, minusq. sit transponere verba, quam addere, ita legerim: Sunt enim in corpore valetudo, pulchritudo, vires, velocitas: sunt item in animo. præcipua corporis temperatio, cum ea congruant inter se, è quibus constamus: sanitas sic animi dicitur.

7. M. Alienum] Allienum duplice lib. scribendum est auctoribus antiquis denariis.

8. Præcium cum restituit insaniens] Petrus Ciacconius existimat hoc totum additamentum esse.

9. Illum enim putas omni perturbatione esse liberum te vis] Ant. Augustinus debet postrema verba te vis. in manuscriptis est liberum, vis videamus.

10. Ut etiā si nec mala sint illa quæ metum ægritudinemue, nec bona, quæ cupiditatem] Hic locus alter legitur in antiquo, in quo ita scriptum est: ut etiā si mala sint illa quæ metum ægritudinemue: bona, quæ cupiditatem.

11. Tanquam clavum clavo] Aristoteles lib. iv.

1. Peccanti immortalitati] *Amicus meus putat legendum, peccantis pro peccanti.*

2. Ita nos, quasi in mercatum quadam celebitate ex yrbe aliqua] *Ita scriptum est in antiquo, cum in aliis sit item, & mercatus.*

3. Partim soliuagas, partim congregatas: immanes alias, quasdam autem cicures] *Videtur tristis si Aristoteles illa ex Politici τὸν δὲ θηρίου τὰ μὲν ἀγράναια, τὰ δὲ αποδιηγήσεις. Et paulo post τὰ μὲν ἔμετα, τὰ δὲ ἀγράναια.*

4. Non qui parua non metuit, sed qui omnino metu vacat] *Ita legi debet hic locus, cum in aliis desit, non.*

5. Atenim eadem Stoici præcipua, vel producta dicunt, quæ bona isti: illi quidem sine iis vitam beatam compleri, hi autem sine iis esse nullam putant] *Ita legitur hic locus in manuscripto.*

6. Præceptum illud Atrei] *Pro Atrei in manuscripto scriptum est, antiquum.*

7. Seta equina appensum] actum pro appensum est in veteri libro manuscripto, ut dubium non sit, quin aptum legi debeat.

8. Adhuc neminem cognoui Poëtam (& mihi fuit cum Aquinio amicitia) qui sibi non optimus videretur] *Eadē sententia uisus est in epistola quadam ad Atticum lib. XIIII. Nemo vñquam Poëta neq. Orator fuit, qui quenquam meliorem se arbitraretur. Aristoteles lib. IV. Eth. πάντες γὰρ ἀγαπῶσι τὰ αὐτῶν, ὡς περὶ οἰ ποντῶν, η οἱ ποντῶν pro Aquinio autem vidi notatum in quadam libro, cum aliquibus.*

9. Est

9. Est enim ad portas Agragianas] Achradinas habet *vetus liber.*

10. Tum maximè ingenua delectatio & digna sapientia] *Sapiente scriptum est in antiquo, & ita videtur rectius.*

11. Honoris causa, laudis studiosi gloriæ causa] *Ita est in vulgatis: Ego secundo loco delerem causa: quā lectionem confirmant ea qua sequuntur.*

12. Nos illud quidem] *vel illius, vel illorum videtur legendum.*

13. Altera omnis tempestatis calamitate semper vacet] *Longè melius legitur in manuscripto omni pro omnis, & vacat pro vacet.*

14. Eos ipsos inuentorum suorum memoria, & recordatione confutat] *compensat habet manuscriptus pro confutat.*

15. Quād multa non desidero] *Respxit ad Socratis illud, quod refert Diogenes, πότον ἐγώ χρεῖαν οὐκέχω.*

16. Genus hoc voluptatum optabile esse, si non obfit, prodesse non nunquam] *Ita legit amicus meus hūc locum, cum in vulgatis desit particula non. Optabile autem dicunt Graci ἀγαπῶντος. Aristoteles li. I. Eth. ἀγαπῶν γὰρ οὐ εἰ μόνος. Significat enim bonum illud, quod qui consecuti sunt, eo contenti vivere possunt.*

17. Cum expectationi speratarum] *speratae, Ant. Augustinus. quod si expectatio retineatur, ut habet Victorius; melior lectio erit, si memoriae legatur, pro memoria.*

18. Negauit se iure illo nigro] *Plutarchus in Lycurgo. τῶν δὲ οὐκ εὐδημοῦ μάλιστα παρ' αὐτοῖς δὲ μέλας ζωδις.*

19. Opulentissimi Syriae regis] *Scribendum Affirmit.*

C 5

42 IN LIB. I. DE NATVRA DEORVM.

*ixi atq. hoc ipsum epigramma quod refert Cicero, & sor-
tis scriptum scriptum fuisse, Greci scriptores tradunt.*

20. Neque me quicquam ibi agnouit] *Delenda
particula ibi, quæ non est in veteribus libris: atq. hanc
scripturam confirmant Graeca etiam verba apud Laë-
tium. οὐδὲν γάρ τοι τὸς Αἰθίνας, καὶ οὐτις μετέγνωσε.*

21. Et videbat in litteris] *Libervetus habet, viue-
bat, sed non placet: verbum enim videbat ad Aufidij
cœcitatem refertur.*

22. Siliceat quod quibusdam Græcis quotidie] *Ita habent libri vulgati, nec male: aliq. si libeat, nō sa-
tis bene: Quid enim si libeat, nō liceat autem ut liceat
hic significet cœcedatur, ut ipse docuit supra. Quod an-
tem quidam putant locum adhuc restare mendosum, vi-
dendum num pro quotidie aptius sit quirire.*

23. Epicurei nostri Græcè fari nesciūt, nec Græ-
ci Latinè] *Fairrus pro Epicurei legēdū putabat Opi-
ci: qua mihi lectio optima videretur. Notum autem est
cūm ex Strabone, tum ex aliis, Opicos Campania popu-
los fuisse.*

24. Aut bibat, inquit, aut abeat] *Allusit ad Gre-
cum illud, οὐ πίθη, οὐ διπίθη.*

25. Quod si iis Philosophis, quorum ea sententia
est] *Ita est in vulgaris, satis imperfete. Ego mallem,
quod si iij Philosophi. & infra, dicāt attamē semper.*

26. Ad philosophicas scriptiones] *philosophas
legitur in antiquo: & Plato, φιλόσοφος φύσιν dixit, hoc
est, naturam philosophicam.*

IN LIB. I. DE NATVRA DEORVM.

1. Ut magno argumēto esse debeat prudenter
Academicos a rebus incertis assensionē cohibus-
fe]

43 IN LIB. I. DE NATVRA DEORVM.

*Se] Ita legitur hic locus in manuscripto, cūm in aliis sit,
Ut magno argumēto esse debeat, causam, id est, prin-
cipium philosophiae, esse scientiam, prudenterq. A-
cademicos &c.*

2. Et quo omnes duce natura vehimur] *Vide nū
enelius sit venimus, vt est in antiquo, pro vehimur:
quoniam ad verbum duce aptius sit vehimur.*

3. Dubitare se Protagoras] *Diogenes in Protago-
ra. περὶ μὲν δεῖνον ἔχω εἰδέναι, εἰδέναι δὲ εἰστιν, εἰδέναι καὶ εἰ-
στιν πλανάκια τὰ μαλάντα εἰδέναι, οὐ διδυλότις, οὐ βραχὺς
εἰ διθυράντης εἰδέναι πάντα. Μὴ ταῦτα δὲ τὴν αἱρήσιν τοῦ συγ-
χάματος οὐτε εἰδέναι τῷδε Αθηναῖον, οὐ ταῦτα εἰδέναι εἰτε
κατέκενται εἰ τῇ αἴρομεν.*

4. Ut alia ex aliis nexa] *Vetus liber habet, vt aliæ
ex aliis nexæ.*

5. Non enim tam auctoritatis in disputando,
quam rationis momenta querenda sunt] *auctores
scriptum est in antiquo, pro auctoritatis.*

6. Contra omnia differendi] *Illustrant hunc lo-
cum Diogenis verba, que leguntur in Arcessila: Αγνο-
τας, οὐ Αγνοτας. Πιτυαῖς τοῖς Αἰολίδος, οὐ τοῖς μέτρος Αρ-
αμηνίους κατέρρεις πορώτος, ἐποχῶν τὰς ἀποφάσεις διὰ τὰς εἰνα-
πότητας τῶν λόγων. πορώτος δὲ οὐ εἰ εἰδέπερον ἐπεχείρησε, καὶ
πορώτος τὸν λόγον εἰλύνοε τὸν πατέραν οὐ παραδεδομένον,
οὐ ἐπούτε δι' ἐροτήσεως, οὐ ἀποκρίσεος ἐρισκότερον.*

7. Ut Statius in Synephebis] *vt ille in Synephe-
bis, est in manuscripto.*

8. Omnem totius orbis designationem] *operis,
pro orbis habent manuscripti aliquoi libri: que mihi
lectio magis placet, ob ea que precedunt ministros,
machinas, &c.*

9. Nullo modo viderunt animi naturam intel-
ligentes] *videntur si legas, vt est in manuscripto,
sensus*

44 IN LIB. I. DE NATVRA DEORVM.
ſenſus patebit apertius.

10. Eosq; innumerabiles eſſe mundos] Abet à
manuſcripto codice vox mundos, quanopinor gloſſe-
ma eſſe.

11. De iſpla quidem mente] Ita legitur in anti-
quis codicibus, & recte: ſequitur enim aduerbiū,
autem.

12. Commenticium quiddam coronaꝝ ſimilitu-
dine efficit] In manuſcripto eſt, commenticiū quid-
dam coronaꝝ ſimile efficit.

13. Aristoteles quoq; in tertio de Philosophia li-
bro] Aristotelem tres De philosophia libros ſcripſiſſe
tradit Diogenes, de quibus ēi τρόπει φυχῆ; fit etiam
ab ipſo Aristotele mentio.

14. A magistro Platone vno diſſentieſ] Ma-
natiuſ ex vno, ſecit non: in manuſcripto eſt, ſuo: vt for-
taſſe legendum ſit, à magistro ſuo Platone diſſentieſ.

15. Vt Tragici Poëtaꝝ] Sumpfit hanc comparatio-
nem à Platone, cuius verba ſunt ex Cratyle, ēi μὴ ἔτι
δῆ ὥστε οἱ τραγῳδοὶ οὐ πέμψαντες μηδὲ
χαράς αποφέύγουσιν.

16. Coryphaeum appellare Epicureorū ſolebat] Koρυφαῖον eſt in vetuſiſſimo, eodemq; optimo libro: atq;
ita legendum puto.

17. Quod non modò philoſophia dignum eſ-
ſet] ſit pro eſſet legendum ex antiquo libro.

18. Alia aspera, alia rotunda, alia autem partim
angulata & pyramidata, quædam curuata & quæda
quasi adunca] Ita legitur hic locuſ in manuſcriptis, cu-
m in vulgatis deſit vox pyramidata.

19. Sed hunc Platonicum mirificè contemnit
Epicurus] ſed hunc & Platonem, habent libri manu-
ſcripti.

20. Quod

IN LIB. I. DE NATVRA DEORVM. 45

20. Quod ſi fingere nobis] ἀθοριοῦ Graci di-
cunt. Aristoteles lib. I. Pol. ὁ στρατηγὸς τὰ ἔιδνα εἰνοῖς ἀφο-
ριοῦν οἱ ἀνθρώποι, οὐ τῷ τοὺς Εἰοὺς τῶν Στρῶν, &c.

21. Mortalis viſuſ] viſuſ habet manuſcriptuſ li-
ber, quod placet.

22. Ergo alia species Iunonis Arguiſis, alia Lani-
uinis, alia nobis] Ita legendus hic locuſ ex auctoritate
vetuſiſſimi libri, cūm in vulgatis deſint duo poſtremo
verba, alia nobis, & pro Laniuinis, ſcriptum ſit Latiniſis.
colebatur autem Laniuij Juno Sofipta cum pelle
caprina, cum baſta, cum ſcutulo, cum calceoliſ repandis,
cujuſmodi in denariis L. Rofci Fabati, & L. Thorij
Balbi, qui Laniuini fuerunt, ſignata reperiuntur.

23. Iſtis ne fidentes ſomniis] viidentes pro fidētes,
habet antiquus liber, non male: vt E DENT E S videa-
tur ſcriptum fuſſe in antiquioribus, antiqua ſcribendi
ratione, quaTERMINABIT DILEI F. & alia ſimi-
lia in veterum monumentis reperiuntur.

24. Aufa ſit] ſcribendum auſit, ex manuſcripto.

25. De M. Octauio deferentem Sitellam] De Si-
tella, in quam ſuffragia coniciebantur, mentio eſt in le-
ge Scrinilia, cuius extant apud me fragmenta quedam.
Eamq; forteſ. ex. hace. lege. apertam. bracioq; aper-
to litteram. digiteis. opertam. palam . . . vndai
cauſa. ad. ſitellā. forti. venieris. in. eam. ſitellam. ma-
num. demittito. tam. deuexam. populo. &c.

26. Sed ea conſeruent quæ ſunt] Videtur legen-
dum, ſed ea quæ conſeruent, quæ ſunt.

27. Qui ea quæ prodeſſent hominum vitæ, deo-
rum in numero habita eſſe dixit] Reſpexit ad Greca
illa, ἀνθρωπος ἀνθρώπῳ διαφόρος, &, ſeo; διατῆpes ἐάνω.

IN LIB. III. DE NATVRA DEORVM.

1. P. enīm Vaticenus] Vatinius eſt in veterib; li-
bris,

46 IN LIB. II. DE NATVR A D E O R V M.
bris, & ita legendum cumbic, tum apud Valerium Ma-
ximum libr. viii. cap. viii. & Latantium lib. ii. cap.
viii. itaq. in Fastis ex hac emendatione, & ex verbis
qua sequuntur, Auus huius adolescentis, addendum
erit p. n. ut integra inscriptio sit, P. V A T I N I V S P.
F. P. N.

2. Primus rogatorum ut eos retulit] rogator ha-
bet liber manuscriptus.

3. Tuditano & Aquillio Cos.] Vetus liber M.
Tuditano, & Ap. Claudio Cos. Sed huius lectionis
veritas ex historia petenda est.

4. Euulsum] euolsum est in vetustissimo libro, &
ita legit Quintilianus.

5. Quæ æneis efferuescunt subditis ignibus] Ita
legitur in manuscripto, cu in vulgatis desit vox æneis,
qua tamen potest esse alicuius scholium.

6. Quæ non sit minor] minoris vetus liber, quod
placet: sequitur enim: sic mundum vniuersum pluris
esse necesse est.

7. Minimeq. resipiens patriam] Ita legitur in
manuscripto, pro respiciens; & ita omnino legendum:
est enim resipere, redolere & præse ferre.

8. Continuas conuersiones duas] sui pro duas a-
miciis mens legendum putat.

9. Tum abeunt tum recedunt] Emendandum ex
antiquo libro, tum adeunt tum recedunt.

10. Qui tenero terram circumiectu amplecti-
tur] circumiectu habet liber manuscriptus, quod ma-
gis placet, confirmantibus Gracis Euripidis versibus,
vnde translati sunt Latinii, quos hic adducit Cicero:

O γες Τὸν ὑποῦτὸν δὲ ἀπέργον αἰθέρα,

Καὶ γῆν πέριξ εἴχοντο ὑψαις ἵνα αἰγαλέας,

Τοῦτον νόμιζε γῆνα, τὸν δὲ ἥγε θέον.

11. Et

IN LIB. II. DE NATVR A D E O R V M. 47
11. Et plena sunt futilitatis, summaq. levitatis]
vanitatis habet liber manuscriptus, pro futilitatis.

12. Qui quales q. sunt] Lambinus sint: a vetere
autem libro id verbum abest.

13. Anum fatidicam Probrocav induci, id est pro-
udentiam] Hec tria postrema verba, id est prouide-
tiam, non sunt in vetere libro. olen autem fine dubio
glossaria ab imperitis librariis in seriem receptū. Quod
autem sequitur, velut hesterno die, vel Ciceronis pu-
nitionis episcopatu, vel librarii lapsū esse credēdum est.
nō enim hesterno die Velleij disputatio cum Cotta in-
stituta fingitur, sed eodem atq. in ipso secundi libri ini-
tio ita contexitur dialogus, ut nullus dies intercesserit
inter Epicureorum & Stoicorum confutationem. Idem
error est in illis lib. i ii. Quæ à te nitidius tertius dicta
sunt: cùm docere velles deos esse. sunt autem verba
Cotta ad Balbum, que nō nudius teritus, sed eodem die
finguntur esse dicta, credi potest. Ciceronem in animo ba-
buisse tribus libris trium dierum disputationem referre
voluisse: mox id mutasse, relicts prioris cogitationis
vestigis.

14. Quod & Democritus simulacra & Epicurus
imagines inducens] nomen Epicurus non legitur in
manuscripto, & certè videtur abundare.

15. Hunc circum ἄποινα duæ] Arctoe habet vetu-
stissimus codex, & recte: eodem enim modo Adelphoe
apud Terentium, & Canephore alibi scriptum re-
peritur.

16. At capra lœvum humerum claro obtinet]
humero scriptum est in veteribus libris.

17. Et magis horriferis] horrifonis vetus liber.

18. Extremam nitens] extrellum habet antiquus
codex.

19. Huic

19. Huic autem continens aér fertur] circumfertur est in antiquo.

20. Quæ aether] aetherea est in manuscripto.

21. Plataea nominetur] Platea appellatur ab Aristotele lib. viii. cap. xii. & Plin. lib. x. cap. xl. vt fortasse hic quoq. ita scribendum sit.

22. Dum possint se ipsa defendere] Arist. lib. i. Pol. τὰ μὲν συνείκτη τῶν ζῴων ποιῶν βοφόν, οἱ ιγνών εἶναι μέχρις ἐδύναται αὐτῷ αὐτῷ πορθῆντα γεννήσεν.

23. Quæ sunt infra id quod deuoratur] Alter legitur hic locus in manuscriptis: quæ sunt infra, in quas id quod deuoratur descendit. paulo post antiquus idem liber habet, eademq. à pulmonib. respiret, & redeat.

24. Quæ constant ferè è nervis] Legendum constat, vt est in manuscripto, vt ad alium referatur.

25. Tum spiritu dilatant] Deest, sc. quod est in antiquo, tum se spiritu &c.

26. Adeasq. portas iecoris] Ita est in manuscripto pro pro, adeasdemq.

27. Et quasi corneolos habet introitus] corneos legitur in manuscriptis.

28. Arborum autem confectione] οὐλοπολαν appellat Aristoteles lib. i. Pol.

29. Deorum atq. hominum putanda sunt] Videretur respexisse ad locum Aristotelis, qui est in lib. i. Pol. οὗτοι διολός δῆλον, οἵτε ή γενομένους οἰκτόνους τά τε φυτά τῶν ζῴων ἔνεκεν εἴναι, ή τὰ αἷλα τῶν αὐτόρων χάριν, τὰ μὲν οὔμερα ή διὰ τὴν χρῆσιν, ή διὰ τὴν βοφόν. τῶν δὲ αὐτῶν εἴμιν πάντα, αὖτα τοί γε πλεῖστα τῆς περιφῆς, ή τῆς ἄλις οὐδεὶς εἴνειν, ίνα ηγένεται, ηγένεται δηργανα γένηται εἴξ αὐτῶν. εἰ δὲ η φύσις μηδέτερη, μήτε αὐτέλεση ποιεῖ, μήτε μάτην, αὐταγχεῖον τῶν αὐτόρων ἔνεκεν αὐτὰ πάντα πεποιημένα τὴν φύσιν.

30. Victum

30. Victum domitumq. iuuencum] vinclum habet antiquus liber, eamq; lectionem confirmant ea quæ mēp̄ēdōs d̄ēotip̄ē cecinerunt Graci Poëtae.

1. Ex portentis & monstros Sibyllæ interpretes] Antiquus liber manuscriptus habet mochitis, pro monstros: qua lectio potest retineri, quamvis magis sati faciat vulgata, si ita interpungatur. Ex portentis & monstros, Sibyllæ interpretes &c.

2. Sæpe dixi] dixi legendū, ut est in manuscripto.

3. Qui quoniam quid diceret intelligi noluit] in manuscripto est; qui quoniam diceret quod intelligi noluit. & paulo post, omnia vnu esse ignem, pro omnem vim esse ignem:

4. Prudentiam ne Deo tribuemus] Vertit tocum Aristotelis ex libro x. Ethic. οὐδέξεις δὲ ποιεῖς αὐτοῦ νοῦνται ξενῶν αὐτοῖς, ποτε τὸ διηγεῖ &c.

5. Ut capram, vt lupam] Nepam, pyc lupam habet antiquus liber, & recte: nec enim lupa simulacrum inter sidera relatum fuisse apud scriptores reperitur.

6. Ex eo igitur & Lysyto] Lysyea habet antiquus liber, vnde conjecturam facio Lyside legendum esse.

7. Ex Idæis daçtylis] Antiqua lectio habet digitis, quasi daçtylos illos appellare Latino nomine maluerit.

8. Si dij sunt, sunt ne etiā Nymphæ deæsi Nymphæ, Panisci ne & Satyri?] Ita legitur hic locus in manuscripto, & vt videtur, melius quam in impressis.

9. Hæc Carneades agebat] aiebat habet vetus liber.

10. Lucus Furinæ] Forinæ scribendum ex auctoriz

D tate

50 IN LIB. III. DE NATVRA DEORVM.
tate vetusti lapidis, in quo ita incisum est,

P. POETELLIVS P. L.

SYRVS

LANISTA A.D. AR. FORIN

AR. ROM. DD. VIX

ANN. XLIX.

H. S. E.

11. Serapim] Sarapim est in antiquo. Et viroque modo reperitur in encis numismatibus, in quibus est Deo Sarapidi & Serapidi.

12. Absyto fratri] Apsyto scribendum auctori-
bus Gracis scriptoribus, apud quos est αψυτος;

13. Atq. in plerisq. ciuitatibus] atqui est in ma-
nuscripto, ad huius loci sententiam, & ornatum aptius.

14. Thaumante dicitur Iris esse nata] Ita legit
Ant. Augustinus, cum in impressis desit vox Iris.

15. Itaq. & Fontis delubrum] Fonti Deo verne-
cibus sacrum fiebat, ut ex inscriptione fratrum Arna-
lium constat, in qua est, FON. VERB. N. I.

16. Anemonem] De Anemone fluui meminit
Plin.lib. IIII.cap. xv. sed cum in octaua Italia regione
ponatur, non habet hic locum: itaque pro Anemonem
parua mutatione Alcmonem legendum putarim, qui,
vt inquit Vibius Sequester, fluuius est Roma vicinus,
rbi Mater deum VI Kal. Apr. lanatur. Statius
libr. I. Sil.

Est locus ante urbē qua primū nascitur ingens
Appia, quaq. Italo gemitus Almone Cybelle
Ponit &c. & Lucanus lib. I.

Tunc qui fata Deum secretaq. carmina seruant:
Et lotam paruo reuocant Almone Cybellem.

17. Anaces] Aranovs appellant Graci Castorem &
Pollucem: & eorum templum aranov dicitur à Lu-
ciano

IN LIB. III. DE NATVRA DEORVM. si
ciano in Timone.

18. Die matre natus] Dia legitur in manuscripto,
eāq. lectionem confirmat vetus inscriptio fratribus Ar-
nalium, in qua sunt hec,

III. ID DEC. FRATRES ARVALIN LVCO.

DE AE. DT. AE. VIA. CAMPANA. APVD LAP.

V. CONVENER.

PER. C. PORC. PRISCVM. MAG. ET. IBI
IMMOLAV. QVOD. AB. ICTV. FVLMI-
NIS ARBORES LVCI.

SACRI. D. D. ATTACTAE. ARDVERINT.
EARVM MQ. ARBORVM ADOLEFACTA-
RV M &c.

19. Hunc Aegyptij THOTTH] THOTH est in
veteribus libris, cum quibus consentit Graci Ptolemaei
scriptura in codice apud me maioribus litteris exarato.

20. Iam Graci sape Vpim] Intelligit Callimachū,
sive Alexandrum Etolum Poëtam, cuius versus est
ex libro, qui fuit inscriptus Musa, ουντει ταχέων
στην Καρνηγρ οἰσῶν. Callimachi autem carmen in hym-
no in Diana ita legitur, οὐτι ἀναντα φερεθεῖ &c.

21. Traditum est] Cum in manuscripto sit prædi-
ctum, opinor proditum legi debere, eamq. veram esse
huius loci lectionem.

22. Dicamus digna diis immortalibus] Corru-
ptè in manuscripto est dicali vsu loquamur, pro dig-
naiis loquamur, ut ego conicio.

23. Quondam Thyestem clepere ausum esse à
regia. Alter hic versus reperitur scriptus in vetustissi-
mo codice, quem de ara Thyesten &c.

24. Qui iussus sit vinum sumere] cui usus sit, est
in manuscripto.

25. Telamon] Telamo habet vetustus liber, anti-
D 2 quorumq.

52 IN LIB. I. DE DIVINATIONE.

quorumq; est ea Latinorū terminatio, ut Agamemno. Videndus Quintilianus.

26. Grandi pondere] graui, pro grandi est in manuscripto: & paulo suprà expoliauisset, pro expilauiisset.

27. Pater imberbis eset] *Notum est Gracum carmen,* ——————*οὐπότε φοίς*

Θυλεῖαις οὐδ' ὅσον ἐπὶ χροὸς ἔλθε παρεῖαις.

28. Virtutem autem nemo vñquam] *Ita legendū est ex veterissimo libro.*

29. Non mirum, ne ciuitates quidem] *Totus hic locus ita legitur in antiquo* nimirū ne ciuitates quidem. non eas? ne nationes quidem &c.

30. Iccircosomnia hæc tecum] *vox somnia abest ab antiquo codice*; nec dubito, quin sit omnino inducenda.

31. Qui etiam somnia putet ad nos mitti ab Ioue] *Respxit ad Homeri versum, ἦ γέρτ' ὄντες διός εστιν.*

IN LIB. I. DE DIVINATIONE.

1. Sed ineſt mire & ranunculis] *Cum in veteri libro scriptum fit, in riuis, facile adducor ut credam, vocem mire ab aliquo repositam fuisse, cui suspectum est verbum in riuis, quod librariorum imperitia factum erat ex Gytinis: banc autem verame esse huins loci electionem, admonxit etiam Vittorius, adducto Arateo versu ex τῶν φανούμενων.*

Αὐτόδιν ἔχοντος μαρέπες βοῶστι γυψίαν.

2. Extis enim omnes ferè vtuntur] *Nescio quomodo magis placet, ut est in manuscripto, vt timur.*

3. Omnes ciuili generosa stirpe profectos] *Ita scriptus*

53 IN LIB. I. DE DIVINAT.

scriptus est hic versus in antiquo, cum in vulgaris sit, Omnes ciuili generosam stirpe profectam.

4. Ut Bacis Boeotius] *Clemens Alexandrinus in i. ερωμ. χρησιμολόγοι περὶ Ἑλληνοὶ σῦχνοι γεροντεῖς φέρονται. οἱ Εὐκλεῖδες, ὁ μὲν Σολόπης Θ., ὁ δὲ Αριάς, πολλὰ πολλοῖς προσχρεβοντες. τῷ δὲ τοῦ Αθηναίου Αμφιλύτου συμβυλῆ, ὁ Πέρσας Σπατος ἐκρέτυνε τὴν πυρεννίδια, τὸν κεφάλην τῆς ἐπιδέσποιας οἰνωντ. ογάδων γαρ Κομήτης οἱ Κρήτες. Κινύρας οἱ κύπριοι Θ. Άδμητος οἱ δελταλοί. Αριστᾶς Θ. οἱ λυγνωναῖ Θ. Αμφίστρας Θ. οἱ Αἴγαιοι Θ. &c.*

5. Incredibilis partus malorum] *mularum habet liber manuscriptus: mularum autem in malorum facilis fuit mutatio.*

6. ccccclxx. annorū] *In manuscripto est cciccc. annorum. puto autem rectum esse ccc. iccc. annorum.*

7. Quę Taygetis] *Tegeatis habet antiquus liber, & ita omnino legendum: sive, ut edidit Lambinus, Tegeatis. confirmat eam lectionē Pausanias in Laconicis.*

8. Sed vt vis occiderit] *In manuscripto est, ut vt vis occiderit.*

9. Galleotæ] *Galeotæ vetus codex, & ita habet Stephanus εἰ τῷ Ιαλεωται.*

10. Curis sumptis suspirantibus] *sumptus est in manuscripto, hoc est correptus, vel quod melius puto, cōsumptus: ut simplex sit, pro composto.*

11. C. Coponius ad te venisset Dyrrahachio cū Prætorio imperio] *C. Coponius PR. s. c. in argenteo denario descriptus est.*

12. Domumitionem] *domumitionem habet antiquus liber cōposito vocabulo, & ita legit Appuleius: & in libro III. ad Herennium, iam domumitionem reges &c.*

13. Nostri etiam augurales] vestri est in manuscripto, & ita scribendum est, ut ad Ciceronis auguratum referatur.

14. Ego prouidebo rem istam, & albae virginis] Graecum carmen vertit, E' μοι μηδέσ ταῦτα, οὐ λευκῆς νοεῖσ.

15. Atrationem cur id fiat] Ita scriptum est in antiquo, cum in impressis desit particula at.

16. Qui sui questus causa] Tale quiddam dixit Sophocles in Oedipo,

ὅτις εὐ τοῖς κέρδοι μόνον δέδογκε,
τὴν τέχνην δὲ ἔφυτοφάτε.

17. Glutidarum] Clytidarum scribendum est auctoriibus Herodoto, & Pausania. Herodoti verba sunt, καὶ γέρεος τοῦ Ιακώπεω, καὶ Κλυτίαδων &c. Pausania. Αρχέλαος τεθρίπτει νεκυμάτως, οὐ Επέργειος ἐστὸν θεογένες ὅπλον γένους αὐτηρημένον. εἰναι δὲ οὐ μάντις δὲ Επέργειος τοῦ Κλυτίαδον γένους. Facile autem librarius labi in eo nomine potuit, cuius primam litteram c, in g, mutabant antiqui, & u, scriberant pro y. ut pro Sylla & Myrrha, Sulla & Myrrha: pro, Cycnus, & Caius; Cygnus, & Gaius.

18. Tusculiædes Castoris & Pollucis] Quia Tusculani Castorem et Pollucem in primis colebant, L. Seruus Sulpicius Rufus ad celebrandum gentis sue, qua obfitione Tusculum exemerat, factum praeclarum, in una parte aurei nummi, Tusculum ipsum, in altera, signa Castoris & Pollucis pileata impressit.

19. Tum insolenter] Legendum tamen, pro tum, ut habeat liber manuscriptus.

20. Non plus quam Milesium Thalem] Sump sit hoc ab Aristotele ex lib. I, Pol. οἷον οὐ ποθέλεω τοῦ μηνού. τῶντο γό τοις καταγόματι καταχριστικόν. οὐλ' ἐκεῖνο φέντε δια-

τῆν

τὸν σφιλαν φροσάπτεσθ, τυγχάνει δὲ καθόλου πὸ ὄντος διδίζονταν γαρ αὐτῷ διὰ τὸν πενίαν οὐδὲ ανωφελοῦς τῆς φιλοσοφίας εἴπις, κατανοήσαντα φασίν αὐτὸν ἐλαιῶν φορέαν ἐσμέντον ἐκ τῆς εἰρρολογίας, ἐπιχριστῶν δύτος, ἐν πορφίαντα χρημάτων δλήγον, αἵρεσθωνας διαδοῦντα τῶν ἐλαιργάτων, τὸν τέτοιο μιλάτοι, καὶ χιο πάντων, δλήγοντας μασάμενον, αἵτοι διδεῖσθε ἐπεξέλλονται. ἐπιδή δὲ ὁ καρδὸς τούτος πολλῶν ζητημάτων ἀμαρτιῶν ἐκμηδέντων, ὃν δέποτε πολλὰ χρήματα συλλέξαντος, ἐπιδέξαι διπλάσιαν ἐστὸν πλουτεῖν τοῖς φιλοσόφοις.

21. Aut num nescio qui ille diuinus] Quia est in manuscripto, cum in impressis desit particula num, alioquin necessaria, ut videtur.

22. Est quidem Gratus vulgaris] In manuscripto est quidam pro quidem.

23. Simul ac molam & vinum insperseris] Manuscriptus habet simul ac molam, immo iam ut vinū insperseris.

24. Quod enim intelligeres, ut premerem te, cū ex te causam &c.] Magis placet, ut est in antiquo, quod enim intelligeres fore ut premerere, quoniam ex te causam &c.

25. Omnem autem orationem fuisse eam, qua Haruspicinæ disciplina contineretur] quæ pro qua scriptum est in veteri libro.

26. Vbi apud focum angues nundinati solent] nidulari legebat amicus meus: quo verbo usus est Varro apud Nonium.

27. Nam ex acuminibus quidem] Non video quid impulerit amicum meum virum doctissimum, ut hoc loco pro acuminibus, legeret cacuminibus; cum ita scriptum etiam sit apud Arnobium lib. II. cum inquit: Aut

D 4 Martium

Martium discriimen obeuentes spem præsidij sumi-
tis, & ex acuminibus auspicatis. *Nisi forte Festi illa
mouit anchoritas, cuius haec sunt*, Superuacanea dice-
batur ab augurib. auis que ex summo cacumine vo-
cem emisisset.

28. *Troginorū] Vetus liber habet Trochamorū,
mendosè: est enim scribendum Trochmanorum, sine
Trochmenorum. Stephano autem τροχυνοι θεοί οἱ λα-
τινού.*

29. Proclus & Eurysthenes] *Cū ab Herodoto hic
idem nominetur φρονῆς, à Strabone autem πατροῦ, ad-
ducor ut suspicere, apud Herodotum omissam fuisse li-
neam à librario, que super πατροῦ nomen obducenda
fuit, & ex φρονῆς factum esse ut scriberetur, φρονῆς.*

30. Atq. in Sibyllinis ex primo versu cuiusque
sententiae] *In manuscripto est ex primi versu.*

31. Qui vmbilicum terrarum certum obsides] obtines est in manuscripto, & ita scriptum est apud
Varronem in libris De lingua Latina.

32. Iam vt nihil possit esse contemptius] *Manu-
scriptus habet ita iam vt nihil possit esse cōtemptius:
in alio autem est tantum iam vt nihil &c.*

33. Qui totum diem iaculañs nō aliquando col-
lineat] collimet scriptum est in veteribus libris, & ita
omnino legendum: est enim locus sumptus ex Aristote-
lis libro περὶ ἐνυπνίου, in quo scriptum est, οὐ περὶ τὸ γέ-
γεται ἀντὶ πολλὰς ἀλλοτρίας εἰποῖς. agit autem de
in somniis melancholicorum, in quibus nō existimat esse
diuinationem ullam, tamet si sit non nunquam, ut quidā
cuenit somniis eorum respondant: sed non esse miran-
dum, cum vitio natura plurima, ac varia somnient, ali-
quando existere συμπτόματα, id est casus, qui forte pa-
riter sic cueniant, ut est ab illis somniatum. De verbo
collimare

collimare vide que scripsimus suprà.

34. *Neptunus gubernantibus nō potest] gubern-
nationis pro gubernantibus est in antiquo, quod ma-
gis placet.*

35. *Sic superstitionis stirpes omnes eiiciēdæ sunt]
elidendæ liber vetus.*

1. *Quam περὶ δυνατῶν appellant] Aristoteles περὶ ἐρ-
γασίας τούτων δὲ, inquit, διωρισμένων, σκηπτέον δύτας εἴ-
χουσιν αἱ ἀποφέσοις, ὡς καταφόσοις φρός αλλίλας, αἱ τοῦ δυ-
νατῶν δύναι, ὡς μὴ δυνατῶν, ὡς ἐνδεχόμενοι, ὡς περὶ τοῦ δύδυντος
τε ὡς ἀναγκά. ἔχει γάρ ἀπορίας πνέοντας.*

2. *Vt in simul ægrotantibus fratribus] Huc per-
tinent illa que à Dino Augustino adducuntur in lib.
y. de Cini. Dei. Cicero dicit Hippocratem nobilissi-
mum medicum scriptum reliquisse, quosdam fra-
tres cùm simul ægrotare cœpissent, & eorum mor-
bus eodem tempore ingrauesceret, eodē leuaretur,
geminos suspicatum: quos Posidonius Stoicus mul-
tum Astrologię deditus, eadem constitutione astro-
rum natos, eadēm q. conceptos solebat afferere.*

3. *Si fati omnino nullum nomen] Arist. in lib.
περὶ ἐργασίας. ἐδὲν ἄρα οὐτε ἐστιν, οὐτε γίνεται, οὐτε ἀπὸ
τύχης, οὐ δὲ ὅποτερον ἔτυχεν, ἢ δὲ ἐσται, ἀλλ' εἰς αὐτήν
ἀπαντά.*

4. *Quid Socratem non nelegimus quemadmo-
dum notarit Zopyrus Physiognomon] Videtur hoc
Cicero transtulisse de Graco scriptore, a quo Alexander
Aphrodisi sex scriptis ea qua edidit in libro περὶ μαρ-
μένων. Ei πόντος γανν Σωτήρα τοῦ φυσιογνόμονος περὶ Σωκρά-
τους τοῦ φιλοσόφου ἀπό τινας τοις ίστοις φεσθεῖσα τῆς φρον-
D 5 πέτως*

φέσεως αὐτοῦ τῆς κατατάσθιας, ἡ ἐπίτροποις θάντων περὶ τὸν Σωκράτην καταγλωμένου, οὐδὲν εἶπεν ὁ Σωκράτης ἐφεύ-
δει τὸν ζώπυρον, ήν γάρ αὖ τοιοῦτο, δονν ἐπὶ τῆς φύσει, εἰ μή διατίνει φιλοσοφίας αὐτοῖς, αἱμένων τῆς φύσεως ἔγενεν.

5. Quid quid futurum sit, id dicit fieri necesse esse] Arist. in lib. περὶ ἑρμηνείας. ἀπαγεῖται ἐν τὰ ἑσθμανα
ἀναγκαῖον γενέσθαι.

6. Ut quanquam de futuro dicitur] dicetur Lambinus, sed melius dicatur, ut est in manuscripto.

7. Pytharatus] Ita scribendum: in argenteo enim Atheniensium Graco numismate ΠΙΤΘΑΡΑΤΟC Archon descriptus est.

8. Hinc Democritus auctor atomorum] Hic, ve-
tus liber, à quo abest verbum posse in iis quo sequuntur:
Acutitus Carneades, qui docebat posse Epicureos suā
causalē sine hac commenticia declinatione defen-
dere.

9. Non conualeces] Abest non ab antiquo, sen-
tentia etiam reciente.

10. Quod eadem ratione omnis è vita tolletur
actio] Aristoteles in libro περὶ ἑρμηνείας. ὅστις οὐ τὰ Κοινω-
νια δέοιται, οὐ τὰ φρεγγιατένεσθαι.

IN LIB. I. DE LEGIBVS.

1. Quam Marianam querum vocent] In libro
manuscripto deest vox querum, que mihi abundare
omnino videtur.

2. Certè non longè à tuis ædibus] certè ne longè &c. Lambinus panto melius. In manuscripto oprimè,
certè num longè &c. infra deſunt in manuscripto, ve-
rum ne fit.

3. Sed tamen isti Tite noster] Abest à veteribus
libris

libris vox, isti, quam arbitror omnino delendam.

4. Cùm in illa ad veritatem Quincte referantur] Legendum ut in manuscripto, quippe cùm in illa ad
veritatem quæq. referatur. Petrus Ciacconius manuſ
cuncta, pro quæq. licet veteres libri repugnant.

5. Quibus nihil potest esse iucundius] ieuius
mallem, quod à recepta scriptura non nimium abest, &
sententie, nihil, ut mihi videtur, aptius excogitari po-
test.

6. Nam quid Acrum memorem] Habeo libris cum
manuscripto collatum multis abbino anis à viro, vt
apparet, doctissimo: in eo autem pro acrum emendatū
est, macrum, vt Sagonius corrixit: sed, pro, datio sum-
ma impudentia, est, ad summam impudentiam,
quod Lambinus testatur se in suo etiam manuscripto re-
periſſe.

7. Et hac quidem adire sic placet] Ita est in vete-
ribus libris, multò vt mihi videtur rectius, quam in
vulgaris.

8. In cupresseti Cnosiorū] Ad hæc Cnosiorum
celebrada cupresseta, quod eo arboris genere locus abū-
daret, in numismatibus Cnosiorum argenteis, qua a-
pud me sunt, Cupressus arbor incisa est.

9. Non est ita Quincte] Petrus Ciacconius putat
legendum, est verò ita Quincte: nam in his libris ſepe
ita loquitur Cicero, & antiqua scriptura vox, in Nō
facile mutatur.

10. Solum est enim ex tot animantium generi-
bus atq. naturis particeps rationis] Videtur hoc ab
Aristotele ſumpſiſſe ex lib. I. Pol. λόγοι δὲ πόνος ὁ ἀνθρω-
πος ἔχει τῶν ζωῶν.

11. Ex iis enim quæ dixisti, niſi quid Attico vi-
detur] Ita opinor legendum esse hunc locum ex auctori-
tate

60 IN LIB. II. DE LEGIBVS.
rate veteris libri manuscripti.

12. Ad Resp. firmandas & stabiendas iure, sa-
nādos populos] *Vetus* codex habet ad Reip. firmā-
da & stabienda iura, sociandos populos: *qua mibi
lectio multo magis placet, quam ea qua à Lambino re-
stituta est.*

13. In hortulis suis iubeamus dicere] *Placet Pe-
tro Ciaccone, ut legatur, desidere, pro dicere: quomodo
Terentius in Hecyra locutus est, Frustra ibi totum de-
fedi diem.*

14. Veri & falsi iudicandi scientia & arte qua-
dam intelligendi &c.] *In libris manuscriptis ita legi-
tur, veri & falsi iudicio, scientia & arte quadam in-
telligendi &c.*

15. Enim verò facit, & meritò & ipse] & ipse,
non est in manuscripto. alijs & recte legunt.

IN LIB. II. DE LEGIBVS.

16. Et Sunij erant iidem & Attici] Sunij vox,
duabus mihi de causis suspecta est. primum quod à Su-
nio Sunienis deanci debebat, non Sunius: deinde quod
in omnibus veteribus libris Symphratides licet mendo-
se, pro Sunij scriptum reperitur. Quid si Symphrato-
res legas? & ita exponas: Tribules Athenis, priusquam
Thebes &c. cum ex ea tribu nomine habuisse in qua cen-
sebantur, tam Atticos etiam eosdem nominatos fuisse.
Verbi gratia: Δημοδίου παντεύς ὄνογον.

17. Sed tamen huic amoenitati Thyamis Epiro-
tes tuus ille nihil concesserit] Necesse est ut fluuius
fluuij comparetur, non fluuij amoenitati: itaq. Petrus
Ciacconius ita putat legendum, Sed tamen huic amoe-
nitate Thyamis Epirotes tuus ille nihil concesserit.
in oratione pro Deiotaro: Quam nemini in illa causa
studio

IN LIB. II. DE LEGIBVS. 61

studio & cupiditate concedere. Ergo Thyamis ille
Epiri fluuij Fibreno non concedet amoenitatem. Paulo
post: M. Quorsum istuc legēdū videtur Att. Quor-
sum istuc nam persona proxima M. est. & infra Apue-
ris enim q. didicimus, Si in ius vocet, atque eat, eius-
modi alias leges nominare: Petrus Ciacconius existi-
mat scribendum esse, didicimus, Si in ius vocet, atque
eiusmodi alias, leges nominare: Discabant enim pue-
ri, ut alibi Cicero ait, leges xii. Tab. tanquam carmen
necessarium, erat autem lex xii. Tab. huiusmodi: Si in
ius vocet, si morbus æuitasue vitium sit &c. Agell.
li. xx, cap. i. & leges tūc, ut etiam nunc, in recōfulti ex
primis eius verbis notabant sic. L. S. I. N. I. V. S. V O-
C E T.

18. Iccirco minus Coelite illum rem gessisse
tantam fortitudinis] *Videtur legendum tantæ forti-
tudinis, ut est in manuscripto.*

19. Neq. in populo lex cuiuscumodi fuerit illa,
etiam si perniciosum aliquid populus acceperit] *In
antiquo est*, neq. in populo lex, cui quid mali fuerit
illa, etiam si perniciosum &c.

20. Et quoniam & locus & sermo familiaris est,
legum vocem proponam] *Petrus Ciacconius legit*, &
quoniam legum etiā sermo familiaris est, eas legum
voce proponam. voce autem pro verbis posuit, ut in
11. Philip. voce litterarum. & Tuscul. i. Loqueretur
enim eorum voce virtus ipsa tecum. scriptū olim fuit
lecum: nam c. pro g. vtebantur, atq. inde à librariis fa-
ctum locum, sū, locus.

21. Olliq. obtemperanto] ollisq. *vetus liber.* &
infra pro si senatus iusserit, habet si senatus iusserit.

22. Arq. obſtitā pianto] obſcina est in manuſcri-
pto, pro, obſtitā.

23. Sumptu

23. Sumptu ad sacra adhibito } addito pro adhi-
bito habet antiquus liber.

24. Et ignotas cærimoniæ non à sacerdotibus,
non à patribus acceptos] *In antiquo scriptum est*, &
ignotas cærimoniæ etiam sacerdotibus. Sed viden-
dam num acceptas legēdūm sit, pro acceptos, ut ad cæ-
rimoniæ referatur.

25. Cylonio scelere] Expressit Græca verba, νο-
λόντων ἀρεσ.

26. Omnia eiusmodi repudianda sunt] Amicu-
menus putat legendum omnia pro omnia. in vetere autē
libro, pro statuandi unico verbo, quod stellula in Aldi-
nis editionibus notatum est, due innueniuntur voces stan-
di, & saluandi, ut ad eorum alteram Statoris cognos-
men, ad alteram inuidi referendum sit.

27. Vel huiusc diei] Fortuna huiusc diei cole-
batur à Romanis, vt scribit Plinius lib. xxxiv. cap. viii. I
Primus autem Benedictus Aegius Spalerinus ex veter-
is lapidis Capitolini autoritate, in quo est Vico For-
tunæ huiusc diei, Ciceronis locum hunc qui anteā mē-
dosè legebatur correxit, & Plinius testimonio, quod cor-
ruptum & ipsum erat, confirmavit. Cum autem Plu-
tarachus in libro de Fortuna Romanorum scripsit id lus-
tros iepō in Palatio fuisse, & P. Viator in Palatio item
posuerit vicum Huinsq; diei, videndum ne ad eandem
viterg. Fortunam refexerit, quā in Mario, τύχην οὐκέ-
τελεῖς idē Plutarchus appellauit: & Επιστολαῖς,
quam infra, quod Opis templum respiceret, & Forum
respicientem Cicero nominauit.

28. Cui maribus cui feminis] Mirificè hunc lo-
cum illustrant fragmenta quadam inscriptionum, qua
apud me sunt, Fratrum Arualium, in quibus est: Sulpicius.
Camerinus. magister. collegi. Fratrum. Arua-
lium

Kum. nomine. immolauit. in. capitulo. . . . Cos.
Neronis. Claudi. Cæsar. Aug. Germanici. Ioui. B.
marem. Junoni. vaccam. Mineuz. vaccam. Genio.
ipius. taurum. &c.

29. Cum q. Vesta quasi focum verbis] focus est in
libro manuscripto. & paulo infra conspecta sit, pro cō-
plexa sit, ut videatur legendum, conspicue sit.

30. Nihil domi nihil militiæ] nihil foris, est in
manuscripto: ut verbum militiæ, glossema sit ad ver-
bum foris.

31. Neq; enim Polyidi neq; Melampodis] Pole-
tis habent pro Polyidi non solum veteres libri manu-
scripti, sed antiqua etiam editiones: nec video cur neces-
se fuerit mutare, cum de Polite fiat mentio cum ab aliis,
tum à Suida in verbo τάλης. Eius verba sunt: Πόλης Αι-
γαίου επὶ Αἰγαίῳ τῆς Αἴγαίου πληνοτος Μαγνησίας καὶ Σμύρνης,
φιλοσοφοῦ δὲ μάρτιος ἔσπειρε νηταὶ συχεῖσθαι συμβολικά ἐν
Ειρήνῃ βοτανοσκοπεῖσθαι βιβλιογραφῶν. &c.

32. Ius plurimum valet & fides] vt vides est in
antiquo manuscripto. error autem vi, & fides, pro, vt
vides receptum sit, opinor, inde fluxit, quod c. Aeolico
digamma. E, antiqui pro V, vrebantur, ut T E R M I-
N A B I T E D I B I, pro terminauit & diui: Scri-
ptumq; fortasse erat in exemplaribus fides pro vides,
quod ab imperio postea librario in fides mutatum fuit.
Idem error in libro I. De natura deor. irrepit, in quo
cum fidentes scriptum esset, pro videntes, vt est in ali-
quibus codicibus, fidentes librarij fecerunt.

33. Langue facit] languere facit habet vetus co-
dex, Græca loquendi figura, qua usus est Plato in Cra-
tylo, τινος ἀντιτίθεμενος, καὶ λέγει.

34. Negat enim mutari posse musicas leges sine
mutatione legum publicarum] Videtur hoc conten-
re

re cum iis que à Platone scripta sunt in lib. IV. de Rep: ēdōs γαρ κενὸν μετίκης μεταβαλλόν ἐν λαβεῖσιν. οὐδαμῶν γαρ καὶ νῦν ταὶ μετίκης πότοι διεν πολιτικὸν νόμων τῶν μεγίστων, οἵς φοντὶ τε Δάμων, ἢ ἔγων πειθομένοι.

35. Stipem sustulimus] τὸ τῶν χειρῶν, id Graci dicunt: Εἰ μῆτραν ὑπέρτατο, qui stipem cogunt.

36. Apud Solos in delubro] Antea legabatur sc̄iem, male prorsus. Sed cum in manuscripto sit Soloem, videndum num Solentes sit legendum.

37. Iudicia senatus Italiae gentium deniq. omnium conseruatæ patriæ consecuti sumus] Ita legitur in vulgatis, neq. causa est cur banc lectionem improbem: in vetere tamen libro, qui est apud me, quem admodum hic locus legatur, debeo lectorem monere: iudicio senatus, Italiae, gentium deniq. omnium conseruatæ patriæ nomen consecuti sumus. notum autem est Ciceronem Patrem Patria appellatum fuisse.

38. Ut focus domiciliorum] domicilij habet liber antiquus, & ita videtur ab aliquo emendatum ex Platone. γὰν μὲν (inquit) ἔσται θύειν οἰκιώτως ἵπατος.

39. Quod genus sacrificij Late veruecibus fiat] Laribus veruece sacrum fiebat, vt ex inscriptione Fratrum Arualium intelligere possumus, in qua est, LARIB. VERB. N. II. MATRILAR. OV. N. II.

40. Redditur enim terræ corpus] Locus ex Xenophontis Padiā Cyri: τὸ δὲ ἐρδὸν σῶμα, Κύρῳ ενοικίῳ, οὐ παιδεῖσθαι τελεύτησιν, μιττὸν χρυσῷ θῆτε, μιττὸν δὲ αρμέσθαι τούτοις ταῦχιστα ἀπόδοτε. τι γάρ τούτει μετριώτερον τοῦ γάνδι μήχαναι, οὐ πάντα μὲν καλά, πάντα δὲ ἀγαθά οὐδέ, οὐ δέσφιξεγώ δὲ οὐδὲλλως φιλάθρωπος ἐγίνομν, οὐ νῦν οὐδέως δικαιονός κοινωνίας τοῦ ἐνεργετοῦντος ἀνθρώπους.

41. Ad Fontis aras] Fontis aræ extra portam Capenam

penamerant in via Appia, ut ex inscriptione ibi erata coniicere licet, quæ basi incisa fuit, cui Fontis statua superposita erat, in eius autem auersâ parte hodus sculptus est, qui Fonti (vt Horatius in quodam carmine cecinit) sacrificabatur.

42. Quod os supra terram non extaret porcam heredi esset] In manuscripto codice legitur, quo ad os supra terram non extaret porcaq. heredi esset. alius liber habet, porcam heredi esse. sed post porca in alio libro, & alia manu additum est, præcidanea, ex Nonio, ut opinor, qui in verbo præcidanea citat locum ad hanc rem facientem.

43. Rogum ascia ne polito] Facit ad hunc locum veteris inscriptionis, in qua sunt haec,

S V B. A S C I A. D E D I C A V I T.

De Ascia Plin. lib. XVI. cap. IV. eam D. Hieronymus dolatoriam appellat. inde verbum Ascio, & Exascio: & exasciatum opus, pro expolito dixit Plautus in Asinaria.

44. Ast im] Jim pro eū, dixisse veteres tradit Macrobius lib. I. Sat. adducto testimonio ex XII. Tab. Si nox furtum factum fiet, si im aliquis occisit, in re excessus esto. paulo post, ne sibi, est in antiquo, pro ne sibi.

45. Habet enim luctum concursus hominum] auget est in vetere libro pro habet: sed nihilo meliore sententia.

46. Omnes antiquæ gentes regibus quondam patuerunt] Aristoteles lib. I. Pol. Διὸς γὰρ τὸν ἀριστονέοντο εἰς πόλεις, οὐ νῦν ἔτι τὰ ἔδυτα.

47. Magistratibus igitur opus est, sine quorum prudentia ac diligentia esse ciuitas non potest] Lo-

66 IN LIB. III. DE LEGIEVS.

cuius sumptus ex lib. viii. Pol. Aristotelis: τῶν μὲν γὰρ ἀρχαὶ τῶν ἀρχῶν χωρὶς ἀδύνατον εἶναι πόλιν.

48. 'Nam & qui bene imperat, paruerit aliquādo necessē est] *Aristoteles lib. vii. Pol. τὸν τε γὰρ μέλοντα καλῶς ἀρχὴν, ἀρχῆνται φασὶ δὲν φράτον. & paulo pōst, ἐπεὶ δὲ πολίτες ἐν ἀρχοντι Θ. τὸν εὐθὺν αρχέτιν εἶναι φαμέν, καὶ τοῦ ἀριστοῦ δὲρρος, τὸν δὲν ἀντὶ τοῦ ἀρχόμενον τε δὲν γίνεσθαι φράτον, καὶ ἀρχοντα δύσερον. τοῦτο ἀν εἰν τῷ νομοθέτη φράγματεύον, ὅπως ἀντερεῖς ἀγαθοὶ γίνωνται.* ad hunc locum quin respexerit Cicero, dubitandum non est.

49. Cūm sciscetur] *Vetus liber* quom sciscetur ex quo malè alijs, con sciscetur.

50. Ast qui turbassit in agendo] *In antiquo est,* at si quid turbatum sit in agendo.

51. Discere rem] *Vetus liber* dicere, pro quo alijs discedere reposuerunt: mibi placeret sciscere, quod paulum à vetere scriptura discedit, & sententia mirificè congruit.

52. Quanquam ad commodum senatus pertinere videatur] *Magis placet*, videbatur, vt est in manuscripto.

53. Quin per ipsum Ti. Gracchum non solum vetitus, verum etiam sublatius intercessor fuerat] *Ita legitur hic locus in manuscripto: Lambinus autem proiectus verbo corrupto, reposuit nexus. Manutius neglegetus.*

54. Nec enim tātum mali est peccare principes] *Locus sumptus ex lib. ii. Pol. Aristotelis: δη δὲν καταλέγει τῇδιον εἶναι τὸ κύρον, ἀνάγκη καὶ τὸν τῶν ἀλλων πολιτῶν δόξαν ἀκολυθεῖν τούτοις.*

55. Quod si in senatu difficile est (est enim Senatoris cuius non ad auctorem referatur animus, sed qui per se ipse spectari velit) huic iussa tria erūt &c.]

IN LIB. DE UNIVERSITATE: 67

Ita legitur hic locus in manuscripto, nec aliter mihi legendum videtur.

56. Aut cum nullo magistratu iuuante] *Ita vetus liber: in aliis deest, aut, ad sententiam necessarium:*

IN LIB. DE UNIVERSITATE.

* Nē quis moribus eum possit aut senectus affligere] attingere habet *vetus liber*: & ita placet potius ut legatur, ob illa Platonis verba, ἵνα δύνεται, καὶ ἀνοσοῦται.

IN LIB. I. DE OFFICIIS.

1. Hic si sibi ipse consentiat, & non interdum naturae bonitate vincatur, fit vt neq. amicitiam collere possit] *Ita legendus hic locus, cùm in vulgaris defint illa duo verba fit vt.*

2. Quod haec tantum, quantum sensu mouetur] *Aristoteles lib. i. Pol. καὶ δύνανται λόγοι τοῦτον, δύσονται δεῖται.*

3. Similitudines comparat] *Totus hic locus ex Polybio sumptus est, cuius verba sunt ex lib. vi: τοῦ δὲ γένες τῶν ἀνθράποτον ταῦτη διαφέρουν Θ. τῶν ἄλλων ζώων καὶ μόνοις αὐτοῖς μέτεστιν καὶ λογίσιμος, φανερὸν δέ εἰναι τοῦτο παραβέχειν ἀνταῦτον τὸν φροειρημένον διαφορὰν, καθάπερ ἐπεὶ τῶν ἄλλων ζώων, ἀλλὰ ἐπομάνειν δια τὸ γίνομενον, καὶ δυσαρεστήθει τοῖς περὶστοι, φροειρημένοις μέλλοντις, καὶ συλλογίζομένες, καὶ παραπλήσιον ἐπάσοις άνταν συμπίσται.*

4. Quę si oculis cerneretur, mirabiles amores, vt ait Plato, excitaret sapientiæ] *pro sapientiæ Faenus reponebat sui: confirmabatque eam lectionem Platonis auctoritate, apud quem est, εαυτοῖς, & loco simili ex lib. ii. Definiib; in quo scriptum est: Quād illa ardentes*

amores excitatet sui si videretur. *Platonis verba ex Phaedro unde bac Ciceronis translata sunt subiecimus.* δῆνες γέδην παρέχεν ἔργοτας, εἴ τι τούτοις θεατήσιν ἐμπρές, εἴδωλον παρέχεται εἰς δόγματα.

5. Ac de primo quidem officij fonte satis diximus] *Ita est in manuscripto. in impressis autē deest satis, quod tamen videtur non esse supernacanum.*

6. Nisi id fecerit ipse aliquio afficiatur incommodo] *Videtur hoc accepisse ab Aristotele ex lib. v. Pol. διεῖ δὲ φίλον στοάθυσον αὐτεῖν οὐκέτε, δεδίστε μὴ δῶσι δίκην, ὃι μέλλοντες καὶ δικαιοῦσθαι, βουλόμενοι φθάσουσι φρίναδικήννανται.*

7. Tum ad perfruendas voluptates] *Aristoteles lib. i. Pol. δοὺς δὲ τοῦ εὗρην ἐπειλαόνται, τὸ φρόντας θεολαύσεις τὰς σωματικὰς γέντες.*

8. Qui dum altero iniustitiae genere vacant] *Vetus liber, si dum altero, &c.*

9. Nam si, ut in fabulis est, Neptunus quod Theseo promiserat non fecisset] *Videtur respxisse ad locum Platonis, qui est in iii. De legibus: οὐ διανοεῖ δέ πατέρων γέρεων, ὃι σφρόδες γενεῖσι, μηδὲν τὴν παλλάνην τῷ των δικαίων γενώσκοντας, εὐχηταὶ μάλα φροντύμως εὖ παθήμενοι θυσεῖ φρόντον μισυσχόσ τελευτήσαντας ιππόλυτον.*

10. Quae sint iis quibus promiseris inutilia] *In manuscripto est, si sint iis &c.*

11. Nec cauponantes bellum] *καπηλεύντες μάχην διεῖ Aeschylus in ea tragedia qua inscribitur, ἐπτρίπτης διέσεις, unde Cicero sumpsisse videtur.*

12. Amicorum omnia esse communia] *Aristoteles lib. ii. Pol. δι' αἰγαῖν δὲ εἴσαι φρόντος τῷ χρῆματι κατὰ τὸν παρομίαν, κοντά τὰ φίλων. paulo post, transferri in multas potest, melius in antiquo codice, per multas.*

13. Nihil-

13. Nihilominus ipsi lucet] *Ennyi versus ita legendum, nihilominus ut ipsi luceat.*

14. Prima societas in ipso coniugio est] *Aristoteles lib. i. Pol. ἀγάρυκη δὲ πρώτον συμβαύεται τοις ἄνευ ἀνθίσαντος μὴ διαμένειν εἶναι, οἷον θηλυκού μὲν ἡ ἀρρένειας ἔνειναι.*

15. In alias domos, tanquam in colonias exēunt] *Similitudo sumpta ex Platonis libro vi. De legibus: οἵοι εἰς Σπονιαῖς ἀφικνεμένους αὐτὸς.*

16. Nihil autem est amabilius, nec copulatius] *Legendum copulantius, ut est in libro manuscripto.*

17. Ut virus fiat ex pluribus] *Plato in Symposium: ἐπηχεῖσθαι ποιήσαι εὐεῖλα δυοῖν.*

18. Salinacida spolia] *Salmacida spolia per spicula scriptum est in manuscriptis, & ita legendum affirmabat Faernus. de hoc fonte Strabo li. xi. v. ita scribit: Καὶ οὐδεὶς Σαλμακίς κρίνει διαβελμένην οὐκοδόμησθεν, οὐδε μαλεκατεῖσθαι τὰς πίνοντας ἀπ' αὐτῆς.*

19. Calliditas potius quam sapientia est appellanda] *Locus sumptus ex Epitaphio Platonis: πάσου τε ἐπιτίμητη χαρεῖσθαι οὐ μόνον δικαιούντας, ὃι τῆς ἀλληλούχηστης πανεργία, & σοφία φαίνεται.*

20. Ut enim apud Platонem est omnem morem Lacedæmoniorum inflammatum esse cupiditate vincenti] *Uetus codex habet, omnem vim Lacedæmoniorum inflammatam, &c. sed repugnant Platonis verba ex Lachete, sine περὶ ἀνθρέας, unde Tulliana translata sunt: λακεδαιμονίους, οἵοις δὲν οὐλο μέλει εὐ τῷ Εἰρηνεῖ, οὐ τῷ ζυτεῖν δὲ πεποδέξειν, παῖδεν μαθόντες δὲ επιτιθέσαντες, πλεονεκτοῖς τῶν άλλων περὶ τὸν πόλεμον.*

21. Cuius proprium est sic vivere ut velis] *Arist. lib. v. Pol. ἐλάθθερον δὲ ίσον, τὸ δὲ, παῖδεν οὐλατά τις ποιεῖται, οὐτε γέννησιν, οὐτε τοις ποιεῖται διμονεγρίας ἐκεῖσθαι διέβλεπεν.*

E 3 22. At

22. At ille verè à se dixerit adiutū Themistocle] *Liber manuscript⁹ habet, At ille adiuit Themistocle,*
 23. Concedat laureal lingue] *Pro linguae in vetustissimo apud me libro scriptum est laudi. de qua scriptura quid nobis videatur, in Philippicis dicemus.*
 24. Non putaram] *Demosthenes Philip. I. Καὶ πλέ
εἰνοὶ καὶ αὐχρόνι, ὕστερον ποτὲ εἶπεν, συμβάντος τοῖς γο
ἔν αὐτῷ ταῦτα φύεται, &c. ad hanc verba Demosthenis
quoniam resperxerit Cicero, mihi quidem dubium non est.*
 25. Vnus homo nobis] *Omnes libri manuscripti,
quos ego viderim, habent unus qui nobis &c.*
 26. Et ad quædam studia grauiora atq. maiora] *Aristoteles lib. viii. Pol. εἰ γὰρ μέν πεντε δέκα,
καὶ πλέον τὸ ξελάγχειν, εἰ γὰρ δὴ παῖς οὐτοις, τέλος γὰρ αὐτούς εἰ
ναντί τοις παιδείας οὐ μόνοις αὐτοῖς πέφυε.*
 27. Hominis autem mens discendo alitur] *Sententia sumptuosa, ut videtur, ex oratione Isocratis ad Demonicum: ταῦτα μὲν γὰρ σώματα, inquit, τοῖς συμβέγοντι πό^{νοις}, οὐ γὰρ χαρά τοῖς απεριθεσίοις οὐδέποτε πέφυε.*
 28. Ut enim in corporibus magnè dissimilitudines] *Sumpfit hoc ab Aristotele ex lib. i. Pol. εἰ δὲ πεντε
σόματα τοῦτα διαδέποντα, πλέον διεγιώτερον εἰπεὶ τὸ ψυχής τέτο
διαπέδαι.*
 29. Præripere hostium consilia] *Ita placet ut legatur, non, ut Lambinus mutauit, præcipere: primùm,
quia sic est in veteribus libris: deinde, quia sententia sumpta est ex Sophoclis Aiacie:*

ΑἼτι μὲν δῆτα Λάρητος δέδοργα τε
παρέπει τοῦ ἐχθρῶν ἀρπάσαι θηρόμενον.

30. Cum quibus & apud quos viuamus] *Magis placet viuimus, ut est in manuscripto.*
 31. O domus antiqua] *Ira est in veteribus libris.
Faenius tamen affirmabat se in vetustissimo codice, quæ*

ipfē

ipse vidisset, scriptum invenisse, O domus Anti, quām
dispari &c. eamq; lectionem metri etiā ratione ita con-
firmabat, ut Heroicum hexametrum, & non aliter le-
gendum esse contenderet. prolatum autem id carmen
fuisse de Antio quodam, sive Restione, sive alio, cuius do-
mus temporibus illis nota fuisse: quānnis alij t. littera
in c. mutata, de Anco rege id dictum malunt.

32. Et aliis similibus virtutibus] *Magis placet
harū similibus, ut est in codice apud me vetustissimo.*

33. Nec verò quicquam est turpius vanitate] *Expressit Homerica sententia, καὶ δὲ ἀνεμόλικα έδειν.*

34. Sed etiam apud maiores nostros fruendę iu-
stitia causā videntur olim bene morati reges consti-
tuti] *Imitatus est Aristotelē in lib. v. Pol. nisi quod ad
reges transfluit Cicero, qua Aristoteles de tyrannis di-
xit: οὐ γὰρ εἴηντος δέκα πάντας εἰπεῖ τοις γνωρίους,
οὐ ποτὲ δέκανος αὐτῶν. φανερὸν δὲ εἰπεῖ
εὐμελεῖσθαι, σχεδὸν γοῦν οἱ παισὶ τῶν τυράννων Σελβασίν εἰπεῖ
δημητραγῶν, οἷς εἰπεῖν, περιθέντες εἰπεῖ τοις διαβάλλεντος γνω-
ρίους. αἵματα δὲ τοῖς τοῦ πόλιον κατέστησαν τῶν τυράννων.*

35. Ius enim semper est quæsumum æquabile] *A-
ristot. lib. ii. Pol. ποτὲ μὲν δέκανος, ποτὲ δοκεῖ εἶναι.*

36. Et Antigoni ad Philippum filium] *Ita legi-
tur in libro manuscripto, cum invulgatis de sit vox filiū.*

37. Qui has effusiones pecuniarum non admi-
remur] *Vel delenda particula non, vel improbemus
legendum, ut est in aliquibus exemplaribus, pro admi-
remur, quod non ita placet.*

38. Neq. tamen de nostra] *Neq. tam de nostra
placet, ut habeat manuscriptus liber.*

39. Remp. gubernatibus] *Reip. gubernatoribus
habet retus liber eadem sententia: & paulo supra, non-*

72 IN LIB. III. DE OFFICIIS,
dum enim centum, & decem anni, &c. &c., neq. de
nostra tantum: *in impressis* desunt duo ad uerbia enim;
& tantum; quorum alterum ad ornatum, alterum ad
sententiam necessaria sunt.

IN LIB. III. DE OFFICIIS.

40. Inanem redire turpissimum est] *Allusit*, vt
opinor, *ad Homericum versum in lib. I. Iliad. Aἰχέον τος*
δημόν τε μέντην, καρέν τ' ἐποίειν.

41. Qui Veneris eam partem] *In vetustissimo a-*
pad me libro scriptum est, qui iconis Veneris eam par-
tem: *ut dubium non sit, quin Coæ Veneris legi debeat.*

42. Quin nimirum possit utilitas cum honesta-
te contendere] *Vim quam legitur in libro antiquo*, &
ita emendatum est in codice viri doctissimi.

43. Qui quondam iidem erant, qui Academicici] *Non leguntur hac postrema in manuscripto*, qui Aca-
demici, & *sententia certe non requirit.*

44. Aliqui casus] aliquis, *proto rectius in manu-*
scripto.

45. Prope tamen absoluto] *In manuscripto est*,
iam, *pro tamen, & rectè: ex iam enim factum est tam,*
& inde tamen.

46. Nihil præter id quod honestum sit esse pro-
pter se expetendum] *In libro manuscripto legitur* quod
honestū sit, id esse maximè propter se expetendum.

47. Nihil q. tam secundum naturam] *Ita est in*
veteri libro, & melius, vt videtur, quam in vulgatis.

48. Quod honestum esse videant] videatur re-
ctius, *vt opinor, in veteri libro.*

49. Damonem & Pythiam] *Vetus codex habet*
Pintiam, ex quo coniecturam facio, scribendum esse
Phintiam. quætias autem reperitur apud Panzaniam: &
in aero

IN LIB. III. DE OFFICIIS. 73
in aero quodam numismate incisum est, ΦΙΝΤΙΟΥ
ΒΑΣΙΛΕΩΣ.

50. Cyrsilum quendam suadente ut in urbe ma-
nerent] *Demosthenes εὐ τῷ περὶ σεφάνῳ. οὐ δὲ πακέν, in-*
quit, τοῖς ἐπιταπλούμενοις λαπολιμένοις Κυρσίλον καταλιθώ-
σαντες εἰ μέντην αὐτὸν, δῆλα οὐ εἴ γυναικες εἰ διάτεραι τὴν
γυναικαν αὐτῆς.

51. Ut nihil cuiusq. sit suum] *Vetus liber*, *ut ni-*
hil cuiusquam sit.

52. C. Cannius] *Scribendum Canius vniuersitatem, au-*
ctoribus antiquis lapidibus.

53. Cum ex eo quererem] quereretur *magis pla-*
cet, ut est in vetustissimo exemplari.

54. Ne quicquam sapere sapiētem] *Videtur En-*
nianus sumpisse de Graco illo, μισῶ σοφιστὴν δοὺς εἰχειν τὸν
σοφὸν.

55. Quam esset ab auguribus demoliri iussus] *Vetus liber*, *quam eas esset ab auguribus &c.*

56. Et quid sit bene agi] *agier est in manuscripto.*

57. Non erat æquum] *num erat æquum, liber*
vetus.

58. Tribuni plebis adhibuissent] *In manuscripto*
est adiissent, pro adhibuissent.

59. Cuius autem vita ipsi potest utilis esse] *Vetus*
liber habet, cui autem vita ipsa potest utilis esse:
& ita legendum opinor. in Latio, vitalis legitur, pro
utilis.

60. Quo optato impetrato] *Deest in manuscripto*
verbum, optato.

61. Sed dimittamus & fabulas & externa: ad rē
factam, nostraq. veniamus] *Ita legitur hic locus in li-*
bro manuscripto, cum à vulgatis codicibus partim ab-
sit verbum factam, partim habeant factaque, que le-
E S dīo

Etio non ita probatur.

62. *Quis hæc neget esse vtilia quæ censes? Ita videtur legendum ex libro manuscripto.*

63. *Eiusq; constitutionis spe explorata] Deest adverbium, perfectè, quod post vocem spe in vetustissimo libro reperitur.*

IN CATONEM MAIOREM SIVE DE SENECTVTE.

1. *Quæ nunc te coquit? Post hunc versum in libro qui est apud me scriptius manu Pomponij Latī, legitur alius versus, cuius prior pars reperitur in vetustissimo etiam alio penes me codice,*

Et qua deprimenis frustra noctesq; diesq;

2. *Vt onus se Ætna grauius] Sumpst hoc ex Enripiде, apud quem ita est in Hercule Furente:*

Ἄνδρας μοι φθονέι
χθόν. τὸ δὲ γῆρας αἰεὶ^{τόπον}
βαρύτερον Αἴτνας σκοτέλων
ἐπὶ κρατὶ κεῖσαι
ελεφάρων σκοτεινὸν
φάρξ οὐκ επικαλύψαι.

3. *Quam vt adipiscantur omnes optant, eādem accusant adepti] Acceptit hanc sententiam ex Menecrate poëta, cuius versus extant apud Stobæum:*

γῆρας ἐπειὸν μὲν ἀπή, πᾶς εὐχεῖ.
τὸ δὲ ποτ' ἔλθη, μέμφει, &c.

4. *Nostroq; cognomine] Vetus liber Vestroq; cognomine.*

5. *Pares autem cum paribus] Aristoteles libro II. Rhet. ἡλίξ ἡλικατέρης.*

6. *Nec herculē, inquit, si ego Seriphius essem, nobilis]*

nobilis] Faēnus sicutus veterum librorum auctoritatem, emendauit ignobilis. Sed contra eum facit Platoniis locus in I. Pol. unde Ciceronem bac sumpisse manifestū est: αλλὰ τὸ δὲ θεωρικόν δὲ εἶχε, διὸ Σεριφίῳ λοιδερόν τῷ λέγοντι, ὃ τι εἰ δὲ ἀντὸν, αλλὰ διὰ τὸν πόλιν σεβεταῖ, αἱ πειρίνατο, διὸ πεπτὸν εἴη τὸς Σεριφίου ὃν ὁ νομαστὸς ἐγένετο, οὐτὸς δὲνταί Θεοί.

7. *Vnus homo nobis] Vnus qui nobis, habent veteres libri omnes.*

8. *Optimis auspiciis eageri] Ad Homericā illud res p̄fexit, εἰς διορίας δέσποιντος περὶ πάτερν.*

9. *Et tamen ipsius] Vetus liber, tum ipsius Appiij, &c.*

10. *Tertius hic & tricesimus annus est [hic quintus & tricesimus est annus: & paulo p̄st, decem annis, pro nouem, habet antiquus liber.*

11. *Quod si legere aut audire] Ita vetus codex, & melius, quam recentiores libri, & audire. & paulo p̄st, prudentia senescientis pro feneſtutis, venustior lectio: ut senescientis opponatur verbo florentis. conuenit autem hac sententia cum Aristotelis illis in libro VI. Politic. νῦν δώματις εἰνετέροις, οὐ δὲ φρόνοις εἰνετέροις.*

12. *Vt Solonem versibus gloriantem videmus] Solonis versus est,*

γηράσκω δὲ αἰεὶ γεννά, μιλαστικεύει.

13. *Tertiam enim iam aetatem] οὐτέ τινα γνωίν, Homerus. & paulo infra, μέλιτος ἡλικίων πέντε δυσὶ, quod Cicero dixit, Melle dulcior fluebat oratio.*

14. *Maffanissa] Maffanissa scribendum est ex auctoritate æneæ tabella, quæ est apud me incisa habens Thoriam legem, in qua de agris fit mentio, qui donati à Sena in populo Rom. fuerunt regi Maffanissa.*

15. *Qui*

15. Qui in amicitia populi Romani permanserat] *Antiqua formula: que in fragmanto Thoriae legis, cuius supra meminimus, ita reperitur. Quei eorum in amicitiam populi Romani bello Poinicio proximo manserunt. & in vetustissimo apud me senatus consilio Graece scripto, quod M. Lepido, Q. Catulo Coss. in as incisum fuit, τῇ διατέλει ἐν τῇ φιλίᾳ τῷ δῆμῳ τῶν ρωμαιών μεμνημένων.*

16. vii. annis postquam consul fuisset] VIII. annis habet antiquus liber.

17. C. Duillum] *Duelium habet vetus liber, & ita scribent antiqui.*

18. Bona ætas] *Mala ætas Senectus dicitur ab Afranio in illo versu,*

Mala ætas nulla delinimenta inuenit.

19. Affiduiq. domini referta cella vinaria, olearia, mellaria, & penuaria est] *Ita scriptum est in antiquo, cum in vulgaris desit vox mellaria.*

20. Quod vt quisq. ætate antecellit] *Vide num melius sit antecedit, vt est in antiquo.*

21. Nullæ omnino ciuitates fuissent] *Vetus liber, essent.*

22. Et tamen mortem contemnere] *Totum hoc deest in manuscripto.*

23. Is qui esset omnium sapientissimus oraculo Apollinis iudicatus] *Ita scriptum est in antiquo, cum in vulgaris desit vox omniū, qua tamen necessaria est, si modō Graeca oraculi verba expressit Cicero, qua sunt: σοφός σοφοκλῆς, σοφώτερος δειπίδης, πάγτων δὲ σοφάτας οὐακράτης.*

24. Sic me colitote, inquit, vt Deum] *Verbum inquit, non habet manuscriptus liber, & omnino videatur abundare.*

1. Ne inquam & inquit s̄p̄ius interponeretur] *Sump̄it hoc à Platone, cuius ex Theateto hac sunt: οὐδὲν ἐν τῷ γραφ̄ῳ οὐ παρέχοντες πράγματα εἰ μεταξὺ τῶν λόγων διηγήσεις ποτὲ αὐτῶν τε δύπτεται λέγοι οἱ Σωκράτης, οἶον καὶ γε ἔφελο, οὐδὲ γελάει πον. οὐδὲ τοις τοῖς παρενομένοις, δηπ σωστόν, οὐδὲ χαροπόρος, τε τον ἔνεκε, οὐδὲ τὸν αὐτοῖς διαλεγόμενον ἔχειται, εἰς εἰλὼν τὰ τοιαῦτα.*

2. Quod autem his Nonis in collegio nostro nō affuissest] *nostro deest in manuscripto.* Adeisse autem in collegio, *antiqua formula est, que reperitur in inscriptionibus Fratrum Arvalium.* In collegio adfuerunt Sulpicius.Camerinus.magister.L.Piso.L.F.T. Sextius.Africanus.M.Aponius.Saturninus.L.Salvius.Otho.Titianus.

3. Qui hæc nuper differere cœperunt] *Pomponij liber habet assitere pro differere.*

4. Qui sequantur, quantum homines possunt, naturam optimam bene viuendi ducem] *Aliter in manuscripto hic locus notatus est: Qui assequuntur quantum homines possunt natura optima recte viuendi duce.*

5. Principiò quæ potest esse vita vitalis] *cui potest esse liber manuscriptus in III. de Officiis vitalis legitur pro vitalis.*

6. Verum etenim amicum qui intuetur] *Ita est in manuscripto.*

7. Propensiores ad bene merendum, quam ad reposendum] *promerendum est in libro Pomponii Leti, quod magis placet.*

8. Sin autem ad adolescentiam perduxissent] *peruenissent*

peruenissent *vetus liber*.

9. Hæc igitur prima lex in amicitia fanciatur] prima deest in manuscripto.

10. Ut ab amicis in magna re aliqua in Rep. peccantibus non discedant] *Vetus liber*, Ut ab amicis in Rep. peccantibus non discedant.

11. Ergo hoc proprium est animi bene constituti] instituti pro constituti *habet liber manuscriptus*.

12. Quam eius qui dixisset ita amare oportere; vt si aliquando esset osurus] *Aristoteles lib. 11. Rhet.*
ζὴ δὲ, ἀπερφασί, φιλέννως μοτίσσαται, ἀλλα μᾶλλον μοτίννως φιλίσσαται. *eadem sententia* *vñsus* *est Sophocles in Aiace*

13. Est igitur prudentis sustinere vt cursum nauis, sic impetum benevolentia] Ita videtur legendum ex autoritate libri manuscripti. in vulgaris autem de-
est nauis, que vox necessaria videtur, vt similitudo re-
feratur ad Platonis locū in lib. x. *De legibus*, in quo est:
καὶ ναυάρχος ποταμὸν ἡμᾶς εἴδει, &c. καὶ ἐν αὐτῷ εἰπεῖται
εἰ διαβατὸς εἴη.

14. Suosq. omnes posse per se esse ampliores vo-
lebat] *Vetus codex habet*, per se posse esse q. amplio-
res, &c.

15. Quæ meminisse debet is in quæ collatā sunt] *Videtur reflexisse ad Gracum prouerbium, χάειν λαζαὶ*
μέμνοντο, η δὲ επιλέπει.

16. Et alterum acquirit] inquit legit Pomponius
*Latus in libro à se exscripto: et infra inquirat, pro ac-
quirat: et inquirendi, pro acquirendi. placet autem
anquirit, anquirat, et anquirendi, ut est in alio ma-
nuscripto.*

17. Cui narraret non habuisset] *Ita est in manu-
scripto, cum in aliis deest particula non, sine qua huius
loci sententia percipi vix potest.*

18. Quam-

18. Quamuis enim multis nominibus] *Vetus li-
ber*, quam multis enim nominibus, & ita legendum
puto.

19. P. Rutilij A. Virginij] *Vetus liber habet P.
Rutilij Virginiani*, vt sit *Virgininus adoptatus à P.
Rutilio*.

1. Neque enim vñquam expletur neque satia-
tur cupiditatis sitis] *Aristoteles lib. 11. Pol. ३, १, ८*
πανηγύρια εὐθρόπων, ἀπόντων. οὐ τὸ φράτων μὲν ἴγγων διαβόλωφ
μόνον. ὅταν δὲ οὐδὲ τὸν οὐδὲ λεων, οὐδὲ δέοντας τὸ πλεόνος, οὐας
εἰς ἀπόρου ἔλθωσι. ἀπέξει Θεοὶ οὐδὲ πανηγύρια φύσις.

2. Gloriatione sese & prædicatione extollit] *An-
tiquus liber habet*, Gloriando se etiam prædicatione
effert.

3. Peccauit verò nihilominus] peccatum, est in
libro manuscripto, & fortasse melius.

4. Rationibus vincam necessariis] *In manu-
scripto est aduincam, pro quo amicus meus reponebat, con-
uincam.*

5. Quid est enim libertas nisi potestas viuendi
vt velis?] *Ita legitur in antiquo, & rectè; cum in aliis
debet aduercium, nisi.*

6. Et sola marmorea facienti] *Verbum* facienti
abest ab antiquo libro, & certè videtur esse glossema.

1. In te vnum arq. in tuum nomen] *Sic legitur in
manuscripto*.

80 IN FRAGMENT. HORTEN.

manuscripto codice, & melius, ut videtur, quam in vulgatis.

2. *Ac difinitum locum] destinatum pro difinitū habet liber manuscriptus.*

3. *Erant autem eæ stellæ quas numquam ex hoc loco vidimus: & eæ magnitudines omniū quas esse nunquam suspiciati sumus] In manuscripto hic locu aliter legitur: Erant autem eæ stellæ, quas numquam vidimus: & eæ magnitudines, quas nunquam suspiciati sumus.*

4. *Contra rior motu atque cælum] Ut vñ liber cōtra cælum.*

5. *Quæ si tibi parua vt est ita videtur] Abest ab antiquo codice aduerbum, ita, & recte, ut puto.*

6. *Sed partim obliquos, partim trauersos, partim etiam aduersos] Manuscriptus habet, sed partim obliquos, partim auersos, partim etiam aduersos.*

7. *Ita quandounque legitur in libro manuscripto, & ita omnino legendū esse multis exemplis confirmare possum. nec in Ciceronis tantum scripta innasit hic error, sed in aliis etiam scriptores, apud quos quandounque irrepsit sape, pro quandoque.*

8. *Quod autem anima est] Lambinus habet animal est, sed rectius in manuscripto animans.*

9. *Velociter in hanc sedem] Legendum velocius, ut est in antiquo codice.*

IN FRAGMENTVM HORTENSIL.

* *Vt iij, qui purpuram volunt] Vel mendum subest in verbo volunt, vel aliquid deest ad sententiam recentiores Non iij editiones habent, vt iij qui purpuram combibi volunt, quod placet: qua antem sequuntur, similia*

IN LIB. I. AD P. CORNEL. LENT. 81

milia sunt iis, quæ de Xenocrate narrantur: ἦρδος ξενοκράτεω τὸν φιλόσοφον ἐλέθων τις φιλοσοφῆσαι, μή τε λεωνίζειν; μητέ αἱροῦσαι πλημματικός, ποῦτον εἴπειν, περὶ ἔμοιστόν τοι κατέπτεται.

IN LIB. I. AD P. CORNELIVM

LENTVLVM. EPIST. I.

1. *Libonis, & Hypsei] Hupsæus in veteribus numeris modo cum aspirationis nota reperitur, modo sine vlla aspiratione Ypsæus. est autē cognomen Plautiæ familiæ, nobilis triumpho de Priuernatibus, quem egit Plautius Decianus consul anno CDXXIIII. Kal. Mar.*

E.P. III.

2. *Et nostra ceterorumq. amicorum commendatione gratissimus in prouincia fuit] Pro gratissimus, in vetere apud me libro, cuius bonitatem in pluribus perspexi, scriptum est gratiosissimus. que lectio videtur multo melior, quam ea, que vulgo circumfertur.*

E.P. IV.

3. *Alexandriam] Scribendum Alexandream. ita enim poscit illorum temporum scribendi consuetudo, quæ cùm in aliis veteribus monumentis obseruari, tum in denario argenteo M. Lepidi, in quo incisum est, ALEXANDREA, sine ALEXANDREA.*

E.P. V I.

4. *Maximè scilicet consolatur spes] Puto Cicero nem scriptisse maximè consolatur, atq. his verbis additum suisse glossema scilicet spes, quod postea (ut videtur) in seriem receptum à librariis fuit: ut id credā, facit liber collatus à doctissimo viro cum codice manuscripto, à quo abesse hac duo verba cognoui.*

F

E.P.

E.P. VII.

5. Eam esse naturam & regionem prouincie tuę rationem pro regionem libentius legerem: primū, quia ita in veteribus libris innenitur; deinde, quod similes error in Lucretij quoq. versum inuaſit lib. i.

Nam tibi dē ſumma cæli ratione Deum q.

Differere incipiam, &c. male enim prius regione legebatur pro ratione, vt est à Gifanio ſuper eo verſu notatum.

E.P. VIII.

6. Optimè ex Emplatorio cognofces] Quanis ſponfione contendere M. Plætorio legendum eſſe, non vt quidam emendarunt C. Plætorio: ex veteribus enim libris cognoscere facile poſſumus litterarū factam fuſſe in hoc nomine ſcribendo à librarius transpoſitionem. M. autem Plætorius frequens eſt in veteribus denariis.

7. Cui iucundum erit etiam propter id ipsum] Puto aduerbiū propter eſſe additamentum alicuiū, qui locum voluerit glosſemate illuſtrare.

E.P. VIII I.

8. Cum tu Hispaniam citeriorem cum imperio obtineres] P. Lentulum opinor Hispaniam obtinuisse, non ex preſura, vt quidam putant, ſed Quæſtorio imperio extra ordinem ex s. c. ut ex ipſius Lætuli denario intelligere poſſumus, in quo inſcriptum eſt, p. LENT. P. F. L. N. Q. S. C. conſtat autem cum denarium Oſcæ percuſſum fuſſe, que eſt Hispania vrbs, in qua argento ſignatum a Quæſtore fuſſe veriſimile eſt.

9. Si iis pro me ſtante pugnare licuiffet] libuiffet unius litteræ mutatione libentius legerem, veteribus etiam libris non repugnantibus.

10. Promulgantibus omnibus] In libro manuſcripto additum eſt Tribunis plebis: quod tam ene- ceſſarium

IN LIB. II. AD CVRIONEM. 83

ceſſarium non videtur, cum ſuprā dixerit vnius Tr. pl.

11. Sed vt in nauigando tempeſtati obſequi artis eſt etiam ſi portum tenere non queas: cum vero id poſſis, mutata velificatione aſsequi ſtultum] Totu- buns locum ita lego, Sed vt in n. r. obſequi artis eſt, &c. ſi portum t. n. queas cum id poſſis mutata velificatione aſsequi ſtultum eſt, huic autem lectionis ancto- rem habeo partim librum manuſcriptum, à quo abeſt aduerbiū verd; partim coniectaram viri doctiffimi, qui etiam in & mutandam putat.

12. Quantum ſtudiis veteribus noſtris delecta- tionibus conſequi poterimus] In libro qui eſt apud me manuſcriptus, rectius, ut opinor, legitur, quantum ſtudiis veteribus noſtris delectationis conſequi po- terimus.

13. Legem curiatam consulii ferre opus eſſe ne- ceſſe non eſſe] Ant. Augustinus legit ſibi neceſſe non eſſe: addita voce ſibi, que defiderari omnino vi- detur.

IN LIB. II. AD CVRIONEM.

E.P. III.

14. Domesticarum enim rerum tuarū habes & ſcriptores, & nuntios] domesticos habet antiqui lia- ber, pro domesticarum: & ita opinor ex loco ſimi legendum eſſe.

E.P. V.

15. Cum Sex. Villium Milonis mei familiarem] Ita eſt in manuſcripto. Manutius autem fecit Sex. Ilu- lium. mihi placaret Seruiliū.

E.P. VI.

16. Et ex mea ſententia Remp. geſſimus] Remi
F 2 geſſimus

84 IN LIB. II. AD CURIONEM.
gesimus magis placet, ut est in antiquo.

E.P. VII.

17. Iam iidem illi & boni & mali ciues videtur qui nobis videri solent] eidem *Ant. Augustinus* re-
etè emendat, pro iidem.

E.P. IX.

18. Antiochia] Antiochea est in veteribus libris, quomodo in antiquis quoq. monumentis scriptum reperitur, atq. eadē ratione, qua Alexandria pro Alexandria extat etiam apud me arcus nummus, in quo incusus est, GENIO ANTI O C H E A E.

E.P. XI.

19. Non erat minor: ex contemnenda quam ex conseruata prouincia] contempta habent aliquot veteres libri, quamvis contemnenda ferri etiam posset.

E.P. XII.

20. Militaremq. rem collocassem] Vide num re-
stius sit in antiquo libro, militemq. in ea collocassem.

E.P. XVI.

21. Caninio Sallustio] Canio Sallustio, in veteribus libris scriptum est: ut quin Caio Sallustio scribendum sit, dubitari non posset.

22. Non erat incommodum te nullam referre] Alij non erat incommodum teni illas referre antiquis libris veteribus. paulo post, Praeter Quæstores urbanos, id est populum Romanum, habet *vetus liber* Praeter Quæstores, & Præfctos.

23. Videbam idem ceteros existimare] certos ha-
bet *vetus liber*: & fortasse non male.

24. Equitibus auxiliariis inquit cum amplius
frumenti postularemus] pro frumenti scriptum est
in vetere libro supplementi; & ita necessario videtur
scribendum ex loco simili in epist. III.lib.III.ad Appi.

Censebant

IN LIB. III. AD APPIVM. 85

Censebant enim omnes ferè vt in Italia supplementum meis & Bibulilegionibus scriberetur.

E.P. XVII.

25. Quos video deinceps Tribunos Pl. per trié-
num fore] videre videor est in antiquo libro, quomo-
do legendum opinor.

IN LIB. III. AD APPIVM.

E.P. I.

26. Melius enim ei cauere volo] caueri legitur in
libro manuscripto, & fortasse melius, quam in vulgatis.

E.P. IV.

27. Id mihi ne mentiar gratum est] Ex libri ma-
nuscripti corrupta scriptura legendum puto, id mihi
vehementer gratum est.

E.P. VIII.

28. Non ad generum tuum Lentulum] *Vetus li-
ber* non habet, Lentulum: & certè potest esse glossema.

29. Et quadam dissimilitudine institutorum
meorum ac tuorum laedi se putat] te putat legendum
suscicor, ita postulante sententia.

E.P. XII.

30. In quo vnum modò vereor] *Veterum libro-
rum*, quos ego vidi, consensu mouet me, ut de manuscri-
pta lectione non dubitem, qua modò vereor habet, pro-
eo quod est in vulgatis, non vereor.

E.P. XIII.

31. Velim ita fortuna tulisset] Magis placeret, vel-
lem ita fortuna tulisset. est enim usitator forma ali-
quid optandi.

IN LIB. IV. E.P. IX. AD SVLPI CIVM.

32. Eum magis communem censemus in victo-

F; ria

IN LIB. V. AD METELLVM.

ria futurū fuisse, quām incertis in rebus fuisse] co-
mem pro communem legebat amicus meus homo do-
ctissimus, qui se hanç lectiōnem in antiquo libro reperi-
ſe affirmabat.

33. Etsi Republica non possit frui, stultum est
nolle priuata] Stulti sit, est in vetere libro; qua lec-
tio melius cum superioribus coniungitur.

E.P. XII.

34. Tamen quoniā casus & natura in bonis do-
minatur] Ant. Augustinus in natura bonis legen-
dum existimat: mihi tamen nobis, pro bonis magis
placet, delecta scilicet macula, qua ex transpositione (ut
videtur) litterarum inhaest.

35. Supra Maleas] sub Kal. Iunias emendabat
Octavius Pantagathus ex antiqua scriptura vestigiis,
ut dicebat.

E.P. XIII.

36. Nec audio solum quod ipsum esset miserū,
sed etiam id ipsum video] Id ipsum suspicor abudare,

IN LIB. V. AD METELLVM.

E.P. II.

37. Atq[ue] ille quod te audisse credo] At ille, ex in-
genio Ant. Augustinus, pro credo autem legebat Pan-
tagathus, certo. & paulo post, pro, in aliquo magistra-
tu, vetus liber habet annuo magistratu. sed sententia
apius esset, minima, ut sit auctor vocis que sequi-
tur, consulem.

E.P. X.

38. De Catilio nescio quid ad me scripsisti] De
Catilia familiā non memini me apud scriptores quid-
quam legisse; quo sit ut suspicer legendum esse C. Atilio.

E.P.

IN LIB. VI. AD TORQVATVM. 87

E.P. XIII.

39. Itaq[ue] hoc etiā fortiorē me puto quām te]
In veterē libro scriptum est, atq[ue] hoc fortiorē: qua
lectio multo, quām vulgata videtur melior.

E.P. XVI.

40. Deceptus esse videatur] direptus, vel ere-
ptus alij.

41. Ne quid iis quos amasti mali putas contigif-
fe] Jamisisti magis placet, quām amasti, veterib[us] libris
proferim confirmantibus.

E.P. XIX.

42. Rufo] In veterē quodam libro Mescinio Rufo
hoc epistola inscribitur, & recte: est enim Rufus Me-
scinia familiā cognomen. L. autē huīus Mescinij Ru-
fi, sine eius, ut ego puto, filij mentio est in Augusti de-
nariis, quos cūm esset Triumvir: soneta cūdēa signa-
uit cūm titulo L. MESCINIUS LVE. R VFVS
III. VIR.

E.P. XX.

43. Non habui cui potius id negotij darē quām
scribæ meo] Pantagathus aliter ligit, non habui cui
potius id negotij datem quom darem illud &c.

44. Quod ego nūquā addidi] Ant. Augusti-
nus quod ego tunc non addidi, alij, quod ego quidē
non addidi, sed nimis longē a vulgati scriptura, quā-
suis veteres libros se auctores habere dicant.

45. Quando de Lucceio parum prouisum est]
Pantagathus quom de Logao, vel quom de Lucceio
parum gratiosum est.

IN LIB. VI. AD TORQVATVM.

E.P. I.

46. Nefas sit dicere] Videtur deesse, non, ut lega-

F 4

tur,

tur, nefas non sit dicere.

47. Sed quoddam nobis officiū iustum & piū
& debitum Reip. nostrāq. dignitati videbatur, qui
neq. cūm id faciebamus] *In veterē quodam libro ali-
ter hic locus scriptus reperitur, nihil tamē meliore sen-
tentia.* Sed quoddam nobis officium iustum & piū
& debitum Reip. nostrāq. dignitati videbamur se-
qui, neq. cūm id faciebamus.

48. *Philargyrus tuus*] *In eburnea quadā apud me-
tabella, que C. N. POMPEI & M. CRASSI COS.
nomina habet inscripta, PILARGVRVS LVCILI
libertus notatus est.*

E.P. III.

49. Quam quemuis eorum qui discesserint alte-
ri dimicant] *Ita Pantagathus.*

E.P. IV.

50. Non quo ego certò scirem, sed quod non
difficilis erat coniectura] *Pantagathus.* Non quor-
sum, quod difficilis erat coniectura.

E.P. VI.

51. Cūm ille aliquando non defuisset meæ] *Ex
loco simili in epistola ad Atticum, puto legendum esse,
cūm ille aliquando defuisset meæ.*

52. Nec manens nec mutata ratio feret] *Amicus
meus legebat, nec communis vitæ ratio feret. nimis a
vulgata scriptura recedens.*

E.P. VII.

53. Cūm ignorit omnibus qui multa deos vene-
rati, multa precati sint contra eius salutem] *Ita hic
locus legitur in libro apud me manuscripto, cūm in a-
liis desint illa, multa precati.*

54. Sed totum tuum esse onus perficies] *In veter-
e libro scriptum est, sed totum tuum esse omne onus
perficies;*

perficies; ut fortasse legendum sit, sed totum tuū esse,
omnia vñus perficies.

E.P. VIII.

55. T. Furfano] *Furfanio legendum hic esse, & in e-
pistola que proximè sequitur, constat cūm ex veteribus
libris, tum ex hac inscriptione, qua Romæ reperta est ad
portam Capenam,*

Q. FURFANIO. C. F.

NIGRINO

P.R.C. FABRORVM &c.

E.P. X.

56. Trebiano] *Antea legebatur Trebatio: postea
Paulus Manutius veterum librorum secutus scriptu-
ram, restituit Trebiano: atq. ita plane est in manu-
scripto apud me codice. ego tamen Trebanio legendum
puto ex auctoritate argentei nummi, & item arei, in
quibus L. Trebani incisum est. errorem autem ex trans-
positione litterarum fluxisse arbitror ab imperitis libra-
riis facta, qui Trebano scripserint pro Trebano.*

57. Cum omni gradu amplissimo dignissimus]
dignitatis pro dignissimus est in veteribus libris.

E.P. XI.

58. Ne tu quidē in istis incommodis esses] *Cūm
in manuscripto libro ante verbum essem, legatur non,
videtur pro ne scribendum esse næ, vt sit, næ tu quidē
in istis incommodis non essem, elegantiore, vt videtur,
sententia.*

E.P. I.

59. Quid? ne id quidem leporis habuerunt]
*Videtur scribendum qui ne id quidem leporis ha-
buerunt.*

F 5 60. Et

60. Et equitatus in aliqua pugna] *Pro aliqua vi- detur legendum Iliaca, vel Attica, vel aliquid tale, vt recte coniecit Ant. Augustinus.*

61. Homini politico] *Vetus liber habet poli- to; quem Greci vocant χειρίστα.*

E P. V.

62. Vel regem Galliae faciam, vel Leptæ legatū] *Octanius Pantagathus existimabat hunc locum non vacare mendo, atq. ita corrigerbat ex antiqua scriptura vestigis. Ut me regem Galliae faciam Leptæ delega- bo. quid si legas? vel leg. IIII. legatum, pro Leptæ legatum.*

E P. XI.

63. Quam omnes Samarobrinæ] *Samarobriuæ scribendum esse ex auctoritate Strabonis, & veterum librorum, docui in annotationibus in Cesarem.*

E P. XII.

64. Vt inter bonos bene agier oportet] *In veteri- bus libris est, inter bonos bene agier sine particula vt, & sine verbo oportet; & ita videtur legendum.*

E P. XIII.

65. Et tu soles ad vim faciendam adhiberi] & tu soles ad vim facundiam adhibere, est in manuscripto apud me libro.

E P. XVIII.

66. Vt iste tuus à me discessus fructuosissimus tibi sit] *Lego, quām fructuosissimus tibi sit: est enim in manuscripto mendosè, tam fructuosissimus.*

67. L. Arruntio] *Quidam scribunt Aruntio, vni- eo r, sed male: extat enim apud me tabella aenea, in qua ita incisum est:*

S V R.

S V B. L. ARRUNTIO

STELLA

NAVIS. HARENARIA

QVÆ. SERVIT

IN. AEMILIANIS

E P. XX.

68. Vt si esset unus è nobis] *Vetus liber habet, vt si esset unus homo nobis, meliore, vt videtur, lectione.*

E P. XXXII.

69. In consilium iri necesse erat] *Magis placeret ire, vt ad Ciceronem referatur, ob ea qua sequuntur. Est autem antiqua formula, qua in fragmēto etiam Servi- liae legis reperitur, quod extat apud me in are incisum: Verba. audeire. in. consilium. eire. iudicare. liceat. neive. iudicium. dimittere. iubeto. nisei. quo in. se- natus.&c.*

70. Respondi nullo modo me facere posse cùm vellem alium diem si sumpsissem] *Vide num melius legatur, respondi nullo modo me facere posse: quem vellet alium diem si sumpsissem.*

E P. XXV.

71. Arq. ego quidem] *Rectius legitur in manu- scripto, atqui ego quidem.*

E P. XXX.

72. Maximo meo beneficio est] *Manuscriptus liber habet M. m. beneficio affe&tus.*

E P. XXXII.

73. De rebus urbanis, de Rep.] *Quidam postant scholium esse de Rep. abest enim à veteribus libris.*

E P. XXXIII.

74. Et illis interioribus litteris meis] *Antiquus codex habet, & illis interioribus litterulis.*

IN

IN LIB. VIII. COELII AD CI-
CERONEM. EP. I.

1. Q. Pompeium Baulis embæneticam facere] Epibaticam est in manuscripto quodam libro : qua vox eundem sensum efficit. Pantagathus legebat embibaticam.

EP. IV.

2. M. Cælium Viciniānum] Vinicianum est apud Hirium in vetustissimo apud me libro, ut sit Vicinius adoptatus à Cælio, quomodo hic legendum arbitror. Vinicia autem gens frequens est in L. Vinicij denariis cusiis sub Augusto. Aliud autem agebat Manutius cum scriptis se vidisse apud me nummū argenteum; in quo esset Cælius huius Viniciani mentio: extat enim apud me non Cælius, sed CRASSI. IVNIANI denarius, cuius ego auctoritatem fecimus, locum Ciceronis restituimus in ep. VII. lib. II. ad Q. Fratrem.

EP. V.

3. Sanè tanquam in quodam silice iam omnia adhæserunt] Pantagathus ex antiquis librīs, sanè tanquam in quodam vecta linte omnia adhæserunt.

EP. VI.

4. Et hercule confecta omnia fœda & inhonestata sunt] In manuscripto, pro confecta scriptum est consilia. Pantagathus autem legebat Et hercules confecta omnia fœda & inhonestata sunt. vel, & hercules coempta omnia fœdere.

5. Legemq. viariam] viariam Pantagathus. & paulo post, queis iubet ædiles metiri.

EP. VII.

6. Nuptura est D. Bruto. nondum retulerat] mundum retulerat Pantagathus: qua quidem emendatione

IN LIB. VIII. COELII AD CICER. 93
datione nihil potest aptius excogitari, siue ex ingenio ea
sit, siue ex libris veteribus.

7. Vbi hercule ego minimè velle] Nō dubito quin
nollem legendum sit pro velle.

EP. VIII.

8. Calumniam maximo plausu tulisse] Danesius
iurasse scribit pro tulisse auctoribus librīs manuscri-
ptis, quibus valde assentior: in fragmento enim anno le-
gis Sernilia, quod est apud me ex museo Petri Bembi
translatum, ita incisum est: Ad. ioudicem in. eum.
annum. quei. ex. H. L. factus. erit. in. ious. educito. no-
menq. eius. deferto. sei. deiurauerit. calumniæ. cau-
fa. non. postulare.

9. Si quid iniuriis suis esset quo Vestorius tene-
re] Pantagathus, si quid iniuriis suis esset ut Ve-
storius teneretur. idem paulo post, pro præuaricatio-
nisq. caussam diceret depositum, recte (ut opinor)
scribebat, præuaricationisq. caussa deieret depositū.
& infra, A quodam Drusotettio.

10. Et ad extremum ut solet ait referam] Manu-
scriptus habet, & ad extremum absolutum ait referā.

11. L. Vicinius] Vinicius scribendum: quod est no-
men familiae in veteribus monumentis frequens. Vicinia
autem gens apud scriptores, quod sciam, non reperitur.

EP. IX.

12. Agit causam liberaliter] liberalius, Panta-
gathus.

13. Impera tibi hoc cura] Placeret, Impera tibi
hoc curæ: atq. ita est in codice manuscripto.

14. M. Fetidium] Fusidium habet antiquus liber,
notum Romane familie nomen à Fusis ductum; cùm
Fetidia nusquam inueniatur.

15. Agros quos fructuarios habent ciuitates] Pan-
taga-

94 IN LIB. VIII. COELII AD CICER.

Pantagathus, agros quos fructuarios habet Cybiratis.

16. Faonium] Faonium scribendum videtur ex auctoritate veteris lapidis, cuius exemplum subiecti: & quidem recte si à oðov nomine, hoc nomen deductum est;

FAONIO. PATER NO. EX. EVOCAT

QVI. SE. PROBAVIT. AN. XVII.

MILITAVIT COH. XI. VRB. ANN.

XIII. PANT. LEG. X. GEM. VIX IT.

ANN. LVIII. M. VNO. DIES. XIII. &c.

17. Optimus quisq. enim non fecit] *Vetus liber* nihil fecit : *quod placet*.

18. Pompeius tuus aperte Cæsarem vetat provinciam tenere cum exercitu, & cōsulem esse] *Melius* (*vt videtur*) *hic locus legitur in manuscripto*, Pompeius tuus molestè fert Cæsarem & provinciam tenere cum exercitu & consulatum petitorum esse.

E.P. XI.

19. Decrētāt qui iniquè transfigi volebant] *Pantagathus* mendum olim his verbis inesse suspicatus, emendarat ex ingenio, sed erant qui iniquè &c. Videatur autem rectius esse in manuscripto, nec deerant qui id nunquam transfigi volebant &c. paulo supra idem *Pantagathus* pro hostibus optima conjectura legebat hostiis: & qui elocutus honorificè, pro, quide te iam locutus honorificè.

20. Scena totius rei hæc] summa totius rei hæc, habet liber manuscriptus, longè quam vulgati melius.

E.P. XII.

21. Postea non destitit accersere palam Seruiliūm] *Videtur legendum* Polam Seruiliūm ex loco simili in epistola ad Atticum: & paulo infra, vix hoc erat Pola elocutus &c.

E.P.

IN LIB. IX. AD VARRONEM. 95

E.P. XIII.

22. Stomacho est scilicet Pōpeius Magnus nūc ita languenti] *Verba* scilicet Pompeius additatum esse nemo non videt. itaq. merito in suis editionibus ea reiecit Lambinus.

23. Quemadmodum hoc Pompeius latus sit qūm cognoscat aut quid nam Rēip. futurum sit, si nō curet vos senes diuites videritis] *Ita legebat hunc lecum Pantagathus*.

E.P. XIV.

24. Omnino sat spatij sit} *Liber manuscriptus* omnino satis patefit.

E.P. XVI.

25. Quod vtinam aut non Appius Claudius] Ita interpungebat *Pantagathus*.

IN LIB. IX. AD VARRONEM.

E.P. VI.

26. Se in Alsiense venturum] *Vbi fuerit Alsiam didicimus nuper ex vetusti lapidis fragemento, quod in Alexandri Farnesij Card. Palo, villa amoenissima ad mare, non longè à Cacre oppido erutum est cum hac inscriptione:*

IMP. II. COS. III. PROCOS
IMP. CÆS. I. SEPTIMI. SEVERI. PII
PERTINACIS. AVG. ARAB. ADIAB.
PARTH. MAX. BRIT. MAX. FORTISSIMI
FELICISSIMI. PONT. MAX. P. P. FILIO
DIVI M. ANTONINI. PII. GERM. SARM.
NEPOT. DIVI. ANTONINI. PII. PRON.
DIVI. HADRIANI. ABN. DIVI. TRAIANI
PARTH. ET. DIVI. NERVÆ. AD NEPOT.
OB INSIGNES. VIRTUTES EIVS.

DECVR-

96 IN LIB. IX. AD VARRONEM.

DECVR. COLON. ALSIENSIS. D. D. Relè itaq. recentiores *Geographic* Alſium esse dixerūt, quod nunc *Care* appellatur, his etiam Plinij verbis adductis ex cap. v. lib. lll. Grauiscæ, Caſtrū nouum, Pyrgi, Cæretanus amnis, & ipsum Cære intus millia paſſuum quattuor Agylla à Pelasgis cōditoribus dictū, Alſium, Fregenæ.

E.P. VII.

27. Eum puto magistrum fore] *In libro manuſcripto rectius* (ut opinor) ob ea quæ sequuntur *modi pueri*, *scriptum est*, ei me puto magistrum fore.

E.P. X.

28. Cum Sophia Septimia] *Pantagathus* legebat Septimiæ gignendi casu. Antequam certum scierit] *Ant. Augustinus* sciret emendat pro scierit.

E.P. XI.

29. Et amico munuscum mittere volui leni-
dense crasso filo] *Vox Leuidense* mihi quidem ſu-
ſpetta est, atq. è magis, quod à nullo, præterquam ab
ffidoro, veterum Grammaticorū citatur: à quibus nul-
lo pacto fuisset præterita, ſic a vel ſemel Ciceronē uſum
animaduertiffent. Ego autem puto ita primum à Cice-
rone scriptum fuiffe, & amico munuscum mittere
volui leue crasso filo, deinde induitam ab aliquo glo-
ſam denso ſuper verbum crasso, & ab indocto libra-
rio in ſeriem receptam, ex duabus vocibus. Leue dento
vnā factam eſſe Leuidense. Octavius Pantagathus ſine
verbo volui, quod ab eſt à quibus dā libris, ita legebat:
Sed ego hospiti veteri & amico munuscum mit-
tere leui dente crasso filo, cuiusmodi ipsius ſolent
eſſe munera.

E.P. XV.

30. Pergratam tibi eſſe curam meam valetudinis

trac

IN LIB. X. AD PLANCVM. 97

tuæ: quam tibi perspectam eſſe gaudeo] *Pantaga-*
thus totum hunc locum ita legebat, Pergratā tibi meā
de perturbatione valetudinis tuæ examinationem
fuiffe: amorem erga te meum tibi perspectum eſſe
gaudeo.

E.P. XVI.

31. Atellanum] *Ant. Augustinus* legit Atellanam.
& paulo poſt, Miniati Iouis, pro Miniani.

32. Quem tu mihi Popilium] *Lambinus* Pompi-
liuſo: ſed in manuſcripto eſt Polypum, multo, ut vide-
tur, melius.

E.P. XXI.

33. C. Duilio] *Scribendum* K. Duilio.

E.P. XXII.

34. Uſurpat duplex cubile] *Videtur scribendum*
uſurpat duplex cubile. & ita eſt in vetere libro manu-
ſcripto.

IN LIB. X. AD PLANCVM.

E.P. VIII.

35. Magna in ſpe ad proficiendum impedimenta
proponerem] *Færnius* legebat magna mihi ipſe ad
proficiendum.

E.P. X.

36. Non invitamentum ad tempus ſed perpe-
tuæ virtutis eſt premium] *Videtur reſpexiſſe ad illud*
Tbucydidis in proemio historie. οὐδὲν τέ εἰς τὰ μᾶ-
λα, οὐδὲν διατάξια εἰς τὸ παρεχθῆνα ἀκούει ξύγκεται.

E.P. XI.

37. Ut statim ad Cornutū Pr. Vrb.] *CACILII*
Cornuti Pratoris Urbani mentio eſt in vetere apud me
inſcriptione, cuius alibi meminimus.

G E.P.

E.P. XXX.

38. Quod nos quattuor legiones tironum habere solum arbitrabatur] *Pro quattuor Ant. Augustinus putat legendum, duas. legionum autem Antonij, quia in hac & sequentibus epistolis nominantur, mentis est in antiquis eius denariis a prima vsq. xxxi v. Chorum item Praetorianum, & Speculatorum.*

E.P. XXXII I.

39. Etiam in his circulatorem quandam auctionum] *Auentronū est in manuscripto, pro auctionum, ut sit proprium nomen, quo appellaretur circulator, de quo scribit.*

E.P. XXXIII I.

40. L. Fabatum] *Fabatus Rescia gentis cognomen Lanuvio municipio oriunda. L. autem hic F A B A T U S descriptus est in argenteo quodam denario.*

41. Et omnes perequites Antonij caesas] *præter equites alij, sine peræquæ.*

42. Sed habere equitatum ac legiones] *Rescœ legitur in manuscripto, sed habere equitum cciccc, cciccc, cciccc. ac legiones.*

E.P. XXXIV I.

43. M. Lepidus Imp. iterum] *Inscriptio huius epistola & sequentis, in manuscripto aliud legitur: M. Lepidus Imperator Pont. Max. In denariis certè quos ipse vidimus, M. Lepidus Imp. iterum nunquam appellatur.*

E.P. XXXV.

44. Ut sint amplius equitum xxv] *Manuscriptus habet cciccc, cciccc, cciccc.*

45. Silanus & Culeo ab eo discesserunt] *M. hic Silanus in argenteis M. Antonij denariis frequens est.*

IN

E.P. I.

46. Ac si dederint quod petimus] *Scribendum aut si dederint.*

47. Satis in tempore ad eos accedemus] *Liber manuscriptus satis temporis ad eos accedemus: & ita videtur legendum.*

E.P. III.

48. Per edictum de suo iure decedere] *decernere vetus liber.*

E.P. IX.

49. Si se Alpes Antonius traicerit] *Videtur scribendum, si non Alpes Antonius traicerit.*

E.P. X.

50. Si tamē hæc temporis videantur dici causa malle me tium iudicium] *Ant. Augustinus ita legit hunc locum, si tamē hōc tempore videatur dicis causa mallei tium iudicium. & paulo post, vacuitas, prō vacuitas.*

E.P. XXI.

51. Sed hanc ipsam recētem nouam detinorunt] *Videtur abundare vox nouā, quæ abest à vetere etiam libro, tanquam glossema verbi recentem.*

E.P. XXVIII.

52. Ac dignissimo Cesari petenti] *Videtur legendum Cæsare, pro Cæsari, & ita est in manuscripto.*

E.P. XIII.

53. Ut hæc nouissima nostra facta nō subita, obuenientia] *Ita quidem legunt pro nec inconvenientia: quod non satis placet.*

G 2

E.P.

100 IN LIB. XIII. AD MEMMIVM.

E.P. XXII I.

54. Collega nostro Antonio bellum gerimus] *In argenteis denariis Antonius Augur descriptus est, & Cornuficius item, Cornuficius Augur Imp.*

E.P. XXV.

55. Omnemq. suum vinolentum furorem] *Locus hic confirmat Ant. Augustini emendationem, qui Philip. lib. vi. noui vinolentiam legendum putat, pro violentiam: quamvis videatur violentia in castris posse magis obitici M. Antonio, quam domi.*

56. Hirtium quidem & Pansam collegas nostros] *Hirtij anguratus in aureo eius nummo expressus est.*

57. Q. Turius] *In libris veteribus est Q. Curius, & ita opinor legendum cum hic, tum infra Erotēm Curium, & hereditatem Curianam.*

58. C. Rubellinum] *Non dubito quin C. Rubellum legendum sit: est enim Rubellius familia nomen in veteribus monumentis frequens.*

IN LIB. XIII. AD MEMMIVM.

E.P. II.

59. C. Auiano Euandro] *C. Auiano, hic, & infra legendum arbitror auctoriis veteribus monumentis.*

E.P. VI.

60. P. Cuspio] *legendum Cispio: ita enim habent veteres libri. & opinor Cispiam familiam ea esse, qua in argenteis denariis CIPIA nominatur, vetere quadam scribendi ratione, littera explosa.*

E.P. XIV.

61. L. Titione] *L. Titio est in libris manuscriptis, & ita omnino legendum.*

E.P. XXV.

62. Agesaretus Larissaeus] *Hegesaretus Larisaeus scri-*

IN LIB. XIII. AD MEMMIVM. 101
scribendum, ἵγειρας οὐδὲν Gracē: & λάπια unico, ex veteribus numismatibus scribi debere alibi admonuimus.

E.P. XXIX.

63. Etiam res familiaris C. Capitonis praesto fuit & paruit & temporibus & fortunæ meæ] patuit pro paruit scriptum est in veteribus libris, meliore, ut mihi videatur, sententia.

64. A. Plancium] *Non dubito quin A. Plautium legendum sit: opinor qd A. Plautium describi, qui Aedilis Curulis fuit, cuiusq; metio est in antiquis denariis.*

E.P. XXXIII.

65. Cn. Otacilio] *Antiqua scribendi consuetudo posicūt Othacilio scribatur: & infra Hilarus pro Hilarus, quod est liberti cognomē in veteribus monumentis frequens.*

E.P. LXIII.

66. Nisæos] *Scribendū Nisæos ex veteribus Gracis numismatibus, in quibus est NYCAION.*

E.P. LXV.

67. In hominem tantum & talem calamitosum] *Opinor vocem calamitosum glossam alicuius esse, qui locum explicatione illustrare voluerit: nec enim in omnibus libris reperitur.*

E.P. LXVI.

68. Androne Arthemonis filio] *Delenda affirmatio notæ ex nomine Artemonis, quod Graci Ἀρτέμων scribunt.*

E.P. LXVII.

69. Cælari college nostro] *Erant enim augures Cicero, Sernilius, & Cæsar. Sernilius autem auguratus indicatur litni signo in veteribus Sernilia g̃etis denariis.*

E.P. LXXVII.

70. Allieno Procos.] *In vetustis ALLIENI denariis, quos cum Siciliam obtineret, signauit A. ALLIE-*

G 3 NVS

102 IN LIB. XIV. AD TERENTIAM,
NVS PRO CO OS. inscriptum est.

IN LIB. XIV. AD TERENTIAM,

E.P. VI.

71. Quod nostra gratias agit] In vetere libro est,
quod Tullia nostra tibi gratias agit,

E.P. XIII.

72. Quies tamē ab illo forrassenascetur] In manu-
scripto est, quæq. tamen ab illo fortuna nascetur.

E.P. XIV.

73. Quomodo cunq. nunc se res habet] quomo-
do. est in vetere libro manuscripto, & ita opinor le-
gendam.

IN LIB. XV. AD SENATVM,

E.P. I.

74. Quiq. nostram consuetudinem] mansuetu-
dinem habet veteris liber manuscriptus, aliquanto (vt
videtur) meliore sententia.

E.P. II.

75. Ut ego regem Ariobarzanem Euseben &
Philorhomæum] Exiāt apud me duo antiqua numis-
mata ex argenteo, quorum alterum habet imaginem
Ariobarzani circumscripto titulo ΒΑΣΙΛΕΩΣ Α-
ΠΙΟΒΑΡΖΑΝΟΥΣ ΦΙΛΟΡΩΜΑΙΟΥ. alterū
Ariarathis cum litteris, ΒΑΣΙΛΕΩΣ ΑΠΙΑ-
ΡΑΘΟΥ ΕΤΣΕΒΟΥΣ. Ex quibus inscriptionibus
intelligimus Ariobarzani quidem appellatum fuisse
Philorhomæum, Ariarathem verò Euseben. Cicero ta-
men vtrung. titulum soli tribuit Ariobarzani: nisi for-
rà aliquod mendum sit in his verbis, & nomen Ariara-
thes

IN LIB. XVI. AD TIRONEM. 103
thes desit, cùm scriptum antea fuisse. Ut ego reges A-
riarathem & Ariobarzanem Euseben & Philorho-
mæum &c. Incidi postea in argenteum nummum A-
riobarzani huius, quem hic describit Cicero, in cuius
unaparte Ariobarzani ipsius imago, in altera inscri-
ptio incisa est, ΑΠΙΟΒΑΡΖΑΝΟΥΣ ΕΤΣΕ-
ΒΟΥΣ ΦΙΛΟΡΩΜΑΙΟΥ.

E.P. IV.

76. Et falso ære alieno liberaui] & magno ære a-
lienō liberaui, videtur scribendum.

77. Metram] Mithram opinor scribendum ex an-
tiquis lapidum monumentis.

78. Importunitate Athenaidis] iniquitate, pro im-
portunitate habent aliquot veteres libri.

79. Tibarani] Scribendum opinor Tibareni: Græcè
enim τιβαρνοί.

E.P. XVI.

80. Quæ ille Gargettius] Gargettius poscit Gra-
ca scribendi consuetudo, & in veteribus etiā numismati-
bus ΓΑΡΓΗΤΘΟΣ. scriptum reperitur.

IN LIB. XVI. AD TIRONEM.

E.P. II.

81. xv. Cal. Nou. Corcyra] Videtur scribendum
xvi. scribit enim in viii. huius libri epistola, Corcyra
fuiimus usq. ad xvi. Cal. Decembris.

E.P. IX.

82. Ad Cassiopen] ad Cassiopen legendū ex Plinio
lib. iv. extant etiā numismata vetera ΚΑΣΣΩΠΑΙΩΝ.

E.P. X.

83. Qui pro consulibus sumus] Vetus liber ha-
bet, qui pro consulibus ad urbem sumus.

G 4

E.P.

84. Cōsidio Noniano] Opinor designari C. Con-sidium Nonianū, qui in argēto denario descriptum est.
E.P. XVIII.

85. Tullius Tironi] Videretur scribendum M. Tiro-ni, quia manumissus Tiro a Cicerone, Marci patrōni prōnomē libertus assump̄it.

86. Antherum tibi commendo] Delenda affira-tionis nota ex nomine Antherum.

87. Vna omnino interpositio difficilior est quam ne ipse quidem facile legere soleo de quadrimo Ca-tonē] Faēnū nullum hīs verbis inesse mendum existi-mabat, sed ex Plutarchi auctoritate ita locum explicabat, ut ad Catonis factū referret, cūm in domo M. Drusii auunculi Trib. pl. Latinis perentibus ciuitatem, & se p̄cipitem illam datus rō ioco minantibus, quadrimus constantissimē negauit. quod Ciceronem in laudibus Ca-tonis non pretermisſe verisimile est in eo libro, qui Ca-to minor in scriptis fuit sed quia aut totā rem, aut ali-quā parte interpositisſet litteris minutulis, id ēſe, quod scriberet, ne à ſe quidem facile legi posse. Quadrimum verò fuisse rōnē Catonē, cūm eīt ea quæ Plutarchus scribit, colligere poſſimus ex ea etate, qua mortuum Catonem Historici tradunt, & ex Drusii Tribunatus anno: Plutarchus quidem anno etatis duodequinqua-geſimo obiisse Catonem scribit, Appianus panē quin-quaſimo, & Florus XLIX. Dion annum nō refert etatis, sed mortis tempus reiicit in consulatum C. Caſaris tertium, & M. Lepidi, hoc eſt, si Fastos Capitoliniſ ſequimur, annum Urbis DCCVII. Drusii Tribunatus fuit anno proximo ante bellum Marſicum L. Marcio Phi-lippo,

lippo, Sex. Iulio Caſare Cos. an. DCLX. vt in eiusdē Fastis eſt, quibus accedit Ciceronis auctoritas in lib. II. De le-gibus, Ascon. in Corneliana, & Val. Max. lib. IX. Itaq. ſi fingamus natum Catonem an. Urbis DCCVII. quin-quaſimum explebit die natali an. DCLXII. & quinqua-geſimū annū die natali DCCVII. ſi mors fuit ante diem natalem eius anni, erat annorum XLIX. ſi ante diem na-talem ea gessit que Plutarchus refert in Drusii Tri-ple-domo, quadrimus Cato ea gessit. Quād ſi fingamus natū an. Urbi. DLI IX. facilius dicemus in Tribunatu annu-culi quadrimum fuſſe, ſine ageret quartum annum, ſine excederet aliquot mēſibus. mors verò incident in XLIX. exactum, & penē quinquaſimum inchoatum. quara-tione Florus & Appianus cum Plutarcho conſentient. ſed & initium Tribunatus fuit ante Idus Decembris an. DCLXI. in quo verisimile eſt hec tum Catonem egis-ſe, licet id Plutarchus non scribat.

89. Sed S litteras tuas expeſto] Vetus liber ſed St litteras tuas expeſto.

1. In campo comitiis Tribunitiis] Vide num re-diū ſit, tributis, pro, tribunitiis: cuius ſcriptura appa-ret aliquod reſtigium in vno apud me manuſcripto.

2. De Aufidio & Palicano] Palikanus inciſum eſt in antiquis denariis, quos conſtat à Palikano ſignatos eſſe, cuius hic meminit Cicero, quiq. Tribuniciam po-testatē à Sulla populo ademptam Tribunus pl. cūm eſſet, Pompeiu conſule adiuuante, reſtituit.

3. Quæ cūm erit abſoluta, ſanè facile eū liben-

ter nunc ceteri consulem acciderim] *Ego ex antiqua scriptura vestigiis, & ex loco simili in ep. viii. lib. iii. ad Q. Fratrem ita corrigo: Quæ cùm erit absoluta sanè facile eum libenter tunc certum consulem accepterint. Vox ceteri quæ in manuscriptis exemplari- bus mendoza inuenitur, facile murari in certum potest: atq. ita de eadem re locutus est Cicero ipse in ea quam nominauit epistola. Eum, inquit, quòd certum consulem cum Domitio numeratis, nihil à nostra opinione dissentitis.*

4. Mancipio accepisse] *Mancipio scriptum est in antiquo, & ita habet vetus fragmentum legis Thorie in anea tabella incisum.*

5. H'lioū ἀνάθηκα] *Adest vox i'lioū ab uno libro, qui est apud me manuscriptus.*

E.P. III.

6. Et in montem Albanum hostias non adduce-
rent] *Feriae Latinas in Albano monte celebrari solitas fuisse Consulū interuentu, satis ex scriptoribus constat. Liber autem hoc loco fragmentum antiqua inscrip-
tionis subiicere, quæ in marmore incisa, in eius montis vertice inventa superioribus annis & Romam transflata apud me seruatur, in qua notarium est quibus Feriae Au-
gustus cum esset consul interfuit, vel quibus valetudine impeditus, aut bello absfuit.*

I P P A . III. C O S ,

N O N . M A I .

T V D I N E I N P E D I T V S . F V I T

T I L I O . T A V R O . II. C O S ,

K . M A I .

H I S P A N I A F V I T

N I O . S I L A N . C O S ,

N O N . I V N .

A R .

A R . I N . H I S P A N I A . F V I T .

B A N O . F L A C . C O S ,

E I D . I V N .

C A E S A R . V A L E T V D ,

N . P I S O N E . C O S ,

I V L .

A R . I N M O N T E F V I T

A R . C O S . A B D I C A V I T

K . N O V .

C N . P I S O N E . C O L L E G A .

C O S .

7. Accusare de te solebat] *Videtur legēndū apud te, quamuis de te etiam ferri possit,*

E.P. I V .

8. Quod ad me de Hermathena scribis, per mi-
gratum est ornamenti Academiae propriū meæ] *Ita hunc locum interpongit Faernus, delecta cōiunctio-
nis nota; quæ in vulgaris reperitur post verbum est.*

9. Et noli desperare eos me meos facere posse]
Ita legit Faernus, cùm in aliis desit me.

10. Atq. omnium vicos & prata] *Pro vicos legit
Ant. Augustinus lucos: quæ mibi lectio adeo placet, vt
pudeat me non vidisse antea.*

E.P. V .

11. De litterarum missione sine causa abs te ac-
cusor] *Intermissione legebat Petrus Bembus Cardi-
nalis, pro missione.*

E.P. VI.

12. M. Fonteius] *M. Fonteius legendum sufficor;
ea adductus ratione, quòd in veteribus huius familie
denariis, Manij praenomen sepissimè, Marci nunquam
inuenitur: facileq; librarius in eo labi potuerit, ut vir-
gulane*

108 IN LIB. I. AD ATTICUM.
gulam que M. littera obducebatur, ut Manium signifi-
caret, omisit. quod autem in manuscriptis codicibus
Fontius est pro Fonteius, mirum videri non debet, quan-
do Pompus & alia huiusmodi nomina, que cum, E I, à
Græcis scribi solent, in veteribus libris cum, i, scripta re-
periantur.

E.P. VIII.

13. Lentulus naues suas pollicetur] Manuscri-
ptus habet, nauis sua pollicetur.

E.P. IX.

14. Signa nostra & Hermeraclas] In antiquis edi-
tionibus ἐπέρωτας est pro Hermeraclas sine Epespanias,
quod erat Herculis caput Mercurij statua quadrata
impositum, cuius exēplum è marmore extat adhuc Ro-
mae, quia vero Hercules quid Massarum Comes dicere-
tur, omnino magis est eius loci, de quo scribit Cicero,
quam Cupido, placet ut Hermeraclas potius, quam ἐπ-
έρωταs retineamus.

15. Quamvis acrem amatorem inuenieris] Faer-
nus legebat emprenom, pro amatorem.

E.P. X.

16. Nunc idem videar diffidete] Magis placet
ut legatur eidem.

E.P. XI.

17. Posteaquam non auderet nos reprehēdere] Ita legit Faernus, cum in aliis desit nos.

E.P. XIII.

18. Quo consilio idem Prætor vteretur] quorum
consilio habet liber manuscriptus, qui fuit Longolij.

19. Fusius tertium concessit] Pantagathus lege-
bat Fusius Trib. pl. intercessit: & hoc modo emendauit
Ant. etiam Augustinus.

E.P.

IN LIB. I. AD ATTICUM. 109

E.P. XV.

20. Nostri enim marinas] Marianas legit Ant. Au-
gustinus, & ita est in manuscripto codice, qui fuit Ni-
colai Leonici.

21. Nec satis sciebam quid darem] quo darem
habet liber manuscriptus.

E.P. XVI.

22. Te si expectari velis] te quoad expectari ve-
lis est in manuscripto.

E.P. XVII.

23. Abest enim frater dœlēsano & amantissimus
Metellus] meus, pro Metellus legit Ant. Augustinus:
quam lectionem video aliis quoq. in mentem venisse, li-
cit pro meus emendarint mei.

24. Neq. ego huic epistola] Videtur legendum
Neq. eos huic &c.

25. Quem nemo præter nos philosophos aspi-
cere sine suspirio posset] possit Faernus multo, ut vi-
detur, melius, quam posset.

26. Ut anniversaria sacra Iuuentutis] Iuuentutis
edidit Lambinus, & ita est in argenteo numismate.

E.P. XVIII.

27. Liberabam agrum eum qui P. Mucio, L. Cal-
purnio Cos. publicus fuisset] In fragmēto legis Tho-
ria, quod ex museo Cardinalis Bembi translatū apud
me seruatur, agri huius qui L. Mucio, L. Calpurnio cos.
publicus fuit, mētio extat his verbis in tabella cneia in-
cisis, Quei. ager. poplicus. populei. Romanei. in. ter-
ram. Italianam. P. Mucio. L. Calpurnio. Cos. &c.

28. Volaterranos & Artemitanos] Ant. Augu-
stinus primus Arretinos emendauit pro Artemitanos,
ex oratione pro A. Cacina, in qua ita scriptum est:
Cottam decem viris (quos, ut opinor, veteres flibus
indicandis

110 IN LIB. II. AD ATTICVM.

indicandis appellabant, & centumviralibus iudicis praerant) Religionem inieciisse, non posse sacramentum iustum iudicari quod Arretinis adempta ciuitas esset. Confirmat hanc emendationem antiquus etiam liber, qui Arteminos habet propiore ad emendatam lectionem scriptura.

29. *Vt planè quid emetit nesciat] erit est in antiquo pro emerit, ut fortasse velit legendum sit:*

30. *Quod me esse ad scribendum vides] Placet, Quod me adesse scribedo vides: est enim usitata formula, qua utebantur in Senatus consultis lib. vii. ep. I. Cato autem & scribendo affuit. & in antiquo apud me Senatus consulto, quod Graecè scriptum est, Graecopis vero manu incisum reperitur.*

31. *Lucullus de suis histotis dixerat] Vide numerius sit de collega sui historiis, ut intelligat A. Albinum, de quo scribit Agellius lib. xi. cap. viiiii.*

32. *Barbara quadam & obsoleta] Faernus legebat obsoleta pro obsoleta.*

E.P. XIX.

33. *Sed tamen ita à me acta sunt omnia] Faernus delebat verbum tamen: & paulo post scida legebat, pro scheda.*

34. *Eos bonos viros] Manuscriptus habet in bonos viros, ut videatur legendum dein eos &c.*

IN LIBRVM II.

E.P. I.

35. *Post autem ut arbitror à Cossinio accepisti] Postquam ut arbitror, est in manuscripto.*

36. *Verumtamen videbare mihi tempora peregrinationis commodius posse distribuere] describere legebat Faernus ex antiquo codice, pro distribuere;*

G

IN LIB. II. AD ATTICVM. III

& paullo supra Posidonius unico s. Floridovi enim Graci scribunt.

E.P. XI.

37. *Mihi heredes lege hoc doceo] Pantagathus legebat, mihi Herodes: lege hos duos. paulo post, pro lollio & vinio, in manuscriptis libris est, oleo & vino.*

E.P. III.

38. *Primum, ut opinor, Euayyelia] Socrates in Areopagito, επει περιττας πράξεων ευαγγέλια μὲν οὐδὲν τερύγχνει.*

E.P. IV.

39. *Velim Syriæ condicione facile patior] In uno manuscripto est, Velim Suriam facile patior. in altero, Velim scire condiciones. facile patior.*

E.P. VI.

40. *Quinetiam dubitem] Liber Longoli, Qui etiam dubitem.*

E.P. VII.

41. *Quarum alteram non libebat mihi scribere, quia abscederam: alteram, ne laudarem &c.] Totum hunc locum ita legendum puto, Quarum alteram non licebat mihi scribere, quia abscederam: alteram non libebat ne laudarem &c.*

42. *Pisaurensis] Isauriensis legebat Faernus, & ita interpungebat: Illa opima ad exigendas pecunias Druſo, ut opinor: Isauriensis nebuloni Vatiniorē seruatur.*

43. *Non ad sororem turam] Alij legunt nunc pro non, cuius lectionis dicunt se habere auctores veteres libros.*

E.P. IX.

44. *Citius omnino quam potuit] oportuit placere, pro potuit, & ita postea vidi scriptum in libro Longoli.*

Longij. In fine epistola legendum puto, Sed cum ē Tulculano in Formianum rediero (vbi esse volo vsq. ad Prid. Calēd. Iun.) faciam &c. atq. ita in fine etiam sequentis epistole, pro Maias erit corrigendum Iun.

E.P. X I V.

45. Si verò in hāc Τιλέπτυλον Δαιστρεύοντι Formias dico] *Hec duo postrema verba absunt ab uno manuscripto, & fortasse addita sunt ὑπότασιῶς, ad declarāda Graca verba, que procedunt.*

E.P. X I V.

46. Et tamen illud probem] properè emēdatum est in libro viri doctissimi, pro probem.

47. Magnum quid aggrediamur] *Faēnus aggreditur: & properè etiam ipse, pro eo quod in vulgatis est, probem.*

E.P. X V.

48. Tamē seruet Remp.] *Faēnus legebat, seruet Republica ex antiquo libro.*

49. Ego verò in montes patrios & ad incunabula nostra pergam] *Ant. Augustinus putat esse versum ex aliquo poëta sumptum.*

E.P. XVIII.

50. Attamen in oppressione] *Videtur legendum hacten in oppressione: & ita est in manuscripto.*

E.P. XIX.

51. Sed ego hoc non repudio] *Abeat non à libro manuscripto: & certè sententia non postulat.*

E.P. XXI.

52. Ut iret ad Bibulum] *Placeret magis, ut iret in Bibulum: sed libri veteres repugnant.*

E.P. XXII.

53. Et hominem grauem & prudentem] *pudentem legebat Faēnus, & recte, ut mibi videtur.*

E.P.

E.P. XXIV.

54. Vettius ille, ille noster index] *Iudex sine dubio scribendum est pro index, auctōribus antiquis denariis, in quibus T. hic Vettius Iudex describens est.*

55. Nunc reus erat apud Graſſum diuitem Vettius de vi] *Ita legit Faēnus ex antiquo libro, cūm in aliis desit nomen Vettius, quod quasi necessario requiriatur:*

E.P. XXV.

56. Τὰς τῶν κερτούντων] *Integer versus est, τὰς τῶν κερτούντων ἀμαρτίας φέρει χρεόν.*

IN LIBRVM III.

E.P. V I I.

57. Quod si auderem Athenas peterem] *Suspicor Athenas nomen esse opidi alicuius ignobilis: in manuscripto est, quod si auderem Athenas petere.*

E.P. IX.

58. A Pompeio nunc Hortensium allice & eiusmodi viros] *In libro viri doctissimi emendatum est, siue ex ingenio, siue ex antiquo codice, Ad Pompeium mitte, Hortensium allice.*

E.P. X I.

59. Ad te me conferam] *Hoc est in predia tua in Epiro, paulo pōst, interrogatiois nota videtur ad scribenda verbo desidero?*

60. Ut te ipsum consolari nemo possit] *Videtur melius, vt est notatum ad oram libri à viro doctissimo, vt præter te, ipsum consolari nemo possit.*

E.P. X V.

61. Sed Axius eiusdem diei scribēs ad me acta] *Hunc opinor esse Axium, vel huius certè filium, qui in argēto denario L. Axius. L. F. Naso descriptus est, cu-*

H insq;

114 IN LIB. III. AD ATTICVM.
iusq[ue] mentio extat in antique inscriptionis fragm[ento],
quod nuper Roma effossum prope ductus aqua Claudio
apud me seruatur e lapide Tiburino; cuius exemplum
subiecti.

SPRENAS
X S I V S . N A S O . T R . P L .
C I L I V S . C O R N V T V S .
T I V S . C A T V L V S .
N I V S . S T O L O .
ATORES LOCORVM P V B L I C O R V M .
DICANDORVM EX S.C. EX PRIVATO
IN P V B L I C V M RESTITVERVNT.

E.P. XVI.

62. Non aliud aliquid] Totum hoc abest à libro
manuscripto, & restè, ut opinor.

63. Si spes erit primum sin minus] Veteris liber
habet, nam si spes erit &c.

64. Quòd cùm lecte sunt, tum id, quod &c.] Veteris
liber habet, quam cùm lecte sunt: unde videtur le-
gendum, nam cùm lectæ &c. paulo pōst, pro itaque, &
scis, in veteri libro est, id quod, & scias.

E.P. XVII.

65. Caue ne aut diligentia tua mihi molesta] In
veteri libro est, caue, caue ne aut, ut videatur legendū,
caue caueas ne aut. Amicus autem meus legebat, caue
ne suspiceris aut diligentia tua mihi molesta, addito
verbo, suspiceris. E.P. XIX.

66. Non quo mea interesset loci natura] Faernus
delebat vocem natura.

E.P. XXI.

67. Profectum esse per te] perfectum est in an-
tiquo, pro profectum.

68. Tum

IN LIB. IV. AD ATTICVM. 115

68. Tum desiderio omnium rerum, quæ mihi
me cariores semper fuerant] Faernus legebat Tum.
desiderio omnium eorum, qui mihi.

E.P. XXIII.

69. Illud ipsum abrogatur] rogatur legebat Faern-
nus antoribus veteribus libris. paulo pōst, quod veei
quei promulgauit &c. E.H. L.N.R. ita primus emenda-
uit Ant. Augustinus, quem secuti postea sunt Faernus,
& Manutius. hec autem formula in fragmento legis
Thoria, quod est apud me, multis locis reperitur.

E.P. XXIV.

70. Ut cùm in hoc illa constantia, quæ erat mea
causa suscepta, imminuta sit immutata sit, habet ve-
teres libri, & ita legebat Faernus.

IN LIBRVM IV.

E.P. I.

71. Et falsi rumoris socius fuisses] falsi timoris
videtur legendum ex antiquo libro, & ex historia.

72. Inde à Brundisini honestissimis ornatus] honestissime legebat Faernus, pro honestissimis, au-
toribus veteribus libris.

73. Habui cōcionem quam omnes magistratus] Ita est in manuscripto, cùm in aliis de sit quam.

74. Alteram Messinius] Mescinius est in veteribus
denariis L. Mescinij. L.F. Rusi, quem puto filium fu-
se Mescinij huius Trib. plebis. In aliquibus manu-
scriptis est Messalla, pro Mescinius. & paulo pōst, hæc nō
ferenda, sine nomine Mescinij.

E.P. II.

75. Videri posse sine religione eam partem areæ
mihi restitui] In manuscripto est, mihi restitui, ut fortas-
se legendum sit, m. t. restitui.

H 2 76. Seranus

76. Seranus intercessit] Seranus scribendum est
vnico r. licet in veteribus denariis Atilia gentis inne-
niatur Saranus.

77. Vix tamen sibi de mea voluntate concessum
est] Faernus delebat sibi, auctoribus (ut credo) antiquis
libris. In fine epistole deest verbum sensere, ut integra
lectio sit, Praesentes sensere ij &c.

E.P. III.

78. Sed ad supplicium praesens trudi videret] Pro trudi est in antiquo libro videri, ex quo Panagathus faciebat voueri. Eiusdem est vulgata sequentis loci correptione; Domū vtramq. in Germalo, pro domum
meamq. in Ceramio. & superioris etiam loci, imma-
nifestamq. pro eo, quod in vulgatis est, manifestamq.

79. Q. Flaccus eduxit viros acres occidit homi-
nes] Libri manuscripti habent, Q. Flaccus eduxit vi-
ros, ac tres occidit homines.

80. Sed ille se in interiorē aedium Sulla se] Pan-
tagathus hunc locum ita legebat, Sed ille exiit tenente
medium Sulla se.

81. In senatu postridie Idus domi Clodius] Pan-
tagathus, in senatu postridie Iduum idem Clodius:
& paulo post, pro Oppio, legebat Appio.

82. De cuius constantia virtute verissimae litterae. Sextius furere. ille postea] Faernus vocem virtute
mutabat in viri tua, legebatq. translata interpunctione,
de cuius constantia viri, tuae verissimae litterae. Pan-
tagathus autem pro virtute corrigebat mutante, &
Sextius nomen mutabat in vocem fratris: atq. ita totum
locum legebat. De cuius constantia mutante verissi-
miae litterae fratris. furere ille postea.

83. Nisi Milo in campum] campo est in antiquo:
& Metellus paulo post, pro Marcellus.

84. Clo-

84. Clodius cum haberet fugitiorum deiectas
kopias] Placet ut legatur, delectas pro deiectas.

85. Ne omnino exhaustus essem] Videtur legen-
dum sit pro esse; & ita animaduerti emendatum a do-
ctissimo viro. In alio autem libro ita vidi hunc locum
emendatum: Quinti fratris tamē liberalitate pro fa-
cilitatibus nostris, nā omnino exhaustus essem &c.

E.P. V.

86. Ab vlo malle mea legi] Deest me, ut sit, malle
me mea legi.

87. Ast nugigeram manum fuisse] Quid si lega-
tur, ast nunc geram morem? superiori sententia certe
conuenire videtur. in quodam libro vidi emendatum, Et
me Astyagn germanum fuisse.

E.P. VI.

88. Luceo quam misi] Pro quam in antiquo li-
bro est nunquam, ex quo Faernus correxit nūc quam.
Quae lectio recepta à Lambino fuit, & vulgata. Faerni
etiam est sequentis epistole principium ita emendatum:
Nihil εὐεργέτεον epistola tua, quæ me sollicitum.

E.P. IX.

89. Fortasse tu putabas his rebus Puteolanis] Placet ut legatur ostreis. pro his rebus; nam de Lucri-
nenibus ostreis facit Plinius mentionē. itaq. recte scri-
ptum est in antiquis libris paulo post, Ne ilta quidem;
& propterea, pro propter rem.

E.P. XIII.

90. Tardius quam dixerat] Faernus corrigebat,
dixerat pro dixerat, & ita videtur legendum.

E.P. XI.V.

91. Porcilius] Recte Manutius à me admonitus
repositus Procilius, cuius familia mentio est in anti-
quis denariis.

H 3 92. Quam

92. Quam Astyanacte nam in] Faërnus legebat
quam Astyanacte in, *deleto* nam.

E.P. XV.

93. Quod erat abs te] Faërnus legebat erant abs
te, *hoc est*, quod erant data à domo tua.

94. Rescidit] Fortasse legendum res ad senatum.

95. Per me ista pedibus trahuntur] Faërnus tra-
hunctor.

96. Quin foris esset] fortis, *habet liber vetus*.

E.P. XVI.

97. Cum priuatis non poterat transfigi] Faërnus
delebat non, *uctoritatem secutus veteris libri*.

98. Dicis quid mihi hoc monumentum prode-
xit, ad quid laboramus res Romanas] Faërnus totum
hunc locum ita corrigebat, Dicis quid mihi hoc moni-
mentum proderit id quidem. habes res Romanas,

99. Quae lege Plotia fiant] Cincia, *pro Plotia est*
in antiquo Faënni libro.

100. Putauit de nummis ante comitia tributum
vno loco diuisis palam: vide absolutum Gabinium:
detur esse valitulum] Totum hunc locum ita corri-
gebant Pini: Putauit de nummis ante comitia vno loco
diuisis palam iri absolutum Gabinium; detur etiam
valitulum.

E.P. XVII.

101. Lepidum quo excidat] Amicus meus resti-
tuebat, ne verbū quod excidat, *nimirum à vulgata scri-
ptura recedens*.

102. Et eo magis nunc cōcitatare dictaturam] Pro
cōcitatare primus Faërnus fecit cogitare, *secutus veteris
libri corruptam scripturam*.

103. Si me amas] Antiquus liber habet, vt si me
amas: unde Faërnus coniicibat legendum, tu si me
amas.

IN LIBRVM V.

E.P. I.

1. Ut etiam si qua fuerat ex ratione sumpta offen-
sio] *Manuscriptus liber habet ex rōne, ut fortasse, ex
re legendum sit*.

E.P. II.

2. Prorogari nobis prouincias] *Regius videtur in
antiquo, prouinciam*.

3. Et tam longè Hortensius] Faërnus delebat no-
men Hortensius, *quod est secundo loco positum*.

4. Si quid erit quod opperiare] *odorere est in rōne
manuscripto pro opperiare*.

E.P. III.

5. Præter quæ mihi binæ semel in Trebulano red-
ditæ sunt] *Verbum semel deletum est in libro emenda-
to à doctissimo viro. Quid si pro semel legatur simul?
in fine epistolæ in manuscripto est ex. L. Pontij, pro à
Pontio.*

E.P. IV.

6. Ac ne ille illud quidem labat] Marcelli illud
quidē labat legebat *Pantagathus, nescio quid secutus*.

7. Et me absente rei habebis rationem meæ] *Pro
rationem, est mirationem in antiquo libro, cuius scri-
pturam Faërnus ita corrigebat, & me absente mei ha-
bebis rationem.*

E.P. VIII.

8. Ne illum malus emptor alienis mancipiis] *Manuscriptus liber habet*, Ne illum malus emptor
& alienus, mancipiis quæ permulta secum habet.

E.P. IX.

9. Patras accedere sine his impedimentis] *Vox
H 4 his*

his abest à libro manuscripto.

E P. X.

10. Sed quia δυσευοίητα] Antiquus liber habet, δυσέκαντα, hoc est de quibus non possumus liberè loqui aut queri.

11. In nos quadam benevolentia] Melius habet Faernus quædam, pro quadam.

12. Si quidem est in Aristo, apud quem] In libro viri doctissimi emendatum est, sic quidem existimat tuus apud quem eram: ut de Patrone intelligatur. Sed magis placaret, sic quidem existimat Aristo, apud quem eram.

E P. XI.

13. Marcellus scđdē in Comensi: & si ille magistratum non gesserat, erat tamen Transpadanus. ita mihi videtur nō minus stomachi nostro, quām Cæsari fecisse] Ita hunc locum iam pridem restituit Ottavius Pantagathus.

14. Et aliquid ἐπίκοτον] Pius aliud ἐπίκοτον, siue κατάκοτον. & paulo pōst, Patrones, pro barones.

15. Seuerius] serius habent veteres omnes libri. & paulo pōst, Nunc ad ea quæ mihi mandas. pro verbo autem excusatio, legebat Faernus, excusato.

E P. XII.

16. Ad Ceo iucunde, inde Gyaru] Faernus ex veteri libro legebat. Cei vicum: deinde Gyarum. & paulo pōst, Delo nunc me mouere, delebat nomen, Delo.

17. De strue Salinarum] Vetus liber, de seruis Salinarum.

18. Præterea si quid Philippus rogauit] rogat Faernus ex libro manuscripto, in quo est, si quid Philippus rogat quod in sua re faceres: in aliis est, in tua re.

E P.

E P. XIII.

19. Si quid potest] Faernus legebat potes. & pro scrupulū, est scrupulo in manuscripto. Et quām mea intersit, pro, quām meum sit.

E P. XIV.

20. Si me amas παράγγελμα ἐνιαύστον commoueto tamen] In libro viri doctissimi emendatum est sine ex ingenio, sine ex antiqua scriptura, & si me ἐπάγγελμα ἐνιαύστον commouebat tamen.

E P. XVI.

21. Moratus triduum Laodiceæ] Videtur legendum moratos, quomodo Faernum olim emendasse ex eius annotatione quadam cognoui.

22. Ex domibus omnibus me herculè etiam aduentu nostro reuiuscunt iustitia] Faernus hūc locum ita corrigebat, ex domibus me hercule & iam aduentu nostro reuiuscunt iustitia.

E P. XVIII.

* Vsus esset] Multo melius, ut opinor, Faernus, vsus est, ex antiquo libro.

E P. XIX.

23. Etiam atq. etiam vale de Patrone & tuis condiscipulis quæ] Amicus meus homo doctissimus ita hunc locum legi atq. interpūgi debere existimat: Etiam atque etiam vale dic Patroni & tuis condiscipulis: quæ de &c.

E P. XX.

24. Quod idem Apameæ quinq. dies morati & Synnadi triduum] Ita Faernus hunc locum legebat, cum in vulgaris sit, quod dein Apameæ.

E P. XXI.

25. Et libenter requiescere] Totū hoc abest à vere libro, & vt videtur recte.

H 5

26. Quibus

26. Quibus per se scribit confessum esse Parthicum bellum] per se, non est in manuscripto.

27. Pungunt me dubitationes tuæ] Melius, ut opinor, in antiquo, angunt me.

28. Semel tamen in diem] tantum, pro tamē, habet liber vetus.

29. Sed mirificè abstinentem] In quodam manuscripto est, & mirificè abstinentem.

30. Statuas eana τέθηται] Liber qui fuit Nicolai Leoniceni habet, statuas æneas τέθηται. Tέθηται autem decerni solita fuisse, testimonio nobis sunt vetera numismata, in quibus hac ipsa τέθηται forniciis impressa videtur.

31. Tum fit s. o. non ut alio ea syngrapha iure esset, quam ceteræ, sed ut eodem] Ita legitur hic locus in manuscripto, & fortasse melius quam in vulgaris.

32. Velim ad me scribas certum quo die mysteria futura sint] ceterum pro certum est in antiquo libro, & ita videtur legendum, interpunctionis nota ad verbum scribas posita.

IN LIBRVM VI.

E.P. I.

33. Hanc non nulli amici Appij ridiculè interpretantur] hæc pro hanc habet antiquus liber, & ita videtur legendum.

34. Sed dico? reuocauit me ne te offenderé] Faernus, sed illico reuocauit me ne te offenderem. Ant. Augustinus, sedulo legit pro illico.

35. Igitur meo decreto soluta res Scaptio, statim quam decretum sit tu iudicabis] Locus faëde corruptus ita restitui commode potest. I. m. d. soluitur æs Scaptio statim: quam id rectum sit tu iudicabis.

36. Eum

36. Eum furenter irasci] se furenter irasci, habet vetus liber. se pro eum in epist. xvii. lib. i. possum est, & alibi.

37. Ut Græci inter se disceptent suis legibus] In veterem senatus consilio, quod apud me seruatur incisum in anæta tabella scriptum est: àvte ērtais ēautōv παρεστήσαται τούς id hūs vñus Cōlōnias κόπιασσε.

38. Si id à Timoç tuo familiari] suo pro tuo scriptum est in antiquo: sed scripture veritas ex historia petenda est.

39. Nam Cælius libertum ad me misit, & litteras accurate scriptas, & de pantheris, sed à ciuitatibus] Cibyratibus legebat Pius pro ciuitatibus.

40. Quem iam pridem nūquain videt] Quidam emendauit, quem nunquam vidit.

41. Sed heus tu Genuarios à Cæsare per Herodé taléta Attica, L. extorsisti] Amicus mens legebat Sed heus tu, ita ne vos à Cæsare &c.

E.P. II.

42. In Trophoniana Chæronis narratione] Ant. Augustinus Chærontis putat legendum pro Chæronis. ego sine Diccarcho nihil statuo, cuius libros mei tuis èis Tropœoris γεταδονως citat Athenaeus.

E.P. III.

43. Non in Pompeium prolixior per ipsum] per se ipsum habet Longoly liber.

44. Pro ratione pecuniae liberius est Brutus tractatus] liberalius pro liberius olim Faernus; à quo alij acceperunt. & paulo post, Huius nebulonis oratione, pro operatione: quam lectiōnem Ant. quoq. Augustino in mentem venisse cognoui ex eius scriptis, que nuper ad me misit.

45. Et quod tibi Romæ ostenderam me seruatum

rum in quo perseuerauit] *Scriptus liber habet*, Quod t. R.o. m. s. in eo perseuerauit. & paulo post, Sceptio dum in Cappadocia fuit, pro Scaptio qui &c.

46. P. Clodi canis.] *Scio canis posse defendi ex historia: mihi tamen magis placet causa, ut est emendatum in libro viri doctissimi.*

47. Grauius autem non contemnere se & reges] *In margine libri à viro doctissimo cum manuscriptis collati, ita est emendatum: Enianum illud grauitatem non contemnere sed reges odisse. Faernus olim grauius prograuius legebat.*

48. Si nihil fuerit] *In manuscripto est, etiam si nihil fuerit.*

E.P. IV.

49. Quæstor Mescinius] *Mescinius scribendū est: de quo extat in antiquis denariis mentio hac inscriptio, L. M E S C I N I V S. L. F. R V F V S. I I I . V I R.*

E.P. V.

50. Meq. obiurgauit vetere prouerbio, τὰ μὲν διδόμενα] *Huius prouerbi meminit Polybius in fragmēto nondum impressō libri xxxvii. in quo ita scriptū est: τὰ δὲ ἔσθιος, καθάπερ ἐν παρομίᾳ ζωνταὶ μόνον τὰ διδόμενα τῇ δεξιᾷ παρά ρωμαῖσιν εἰλέχονται, τῷ δὲ μηδὲ χρεῖ, καθόλου δὲ καὶ συντιθέντες παρεπαῖον τοῖς λογισμοῖς, τελέατον γένος τοὺς ρωμαῖους, &c. puto autem hec Polybius verba non vacare videntur, ad quæ illustranda Ant. Augustinus adiungit Platonis illa ex Sophista ὡς τὸ λεγόμενον εἴ τῇ ἑτέρᾳ ληπτέον, ἐκοῦν ἀλφοῖν χρῆν. Ex Gorgia, κατὰ τὸν παλαιὸν λόρον, τὸ παρόν εὖ ποιεῖν, ὡς πῦντο δέχεσθαι τὸ λεγόμενον.*

E.P. VI.

51. Quoniam Appius de Eleusine non cogite] nunc cogitet *habet manuscriptus.*

52. In quibus ἐπέχειν te scribebas] *Scripseras legit*

53. Quid esset mihi faciendum de relinquendo
et me pungebant] *In antiquo scriptum est, quid esset
mihi faciendum derelinquendo fratre me pungebatur.*

54. Quæ fortuita hominum] quæ forent dicta
hominum legit *Ant. Augustinus. sed in antiquo est,*
quid quæ fortuita hominum.

55. At nunc Cœlius, non dico equidem quod
egerit, sed tamen multo minus labore] *Melius in
manuscripto hæc postrema. sed tamen quod egerit,
multo minus labore.*

E.P. VII.

56. At à quibus victus] *etieetus legebat Pius.*

57. Detraxit xx. ipsos dies etiā Aphractus Rho-
diorum Kal. Oct. Epheso conscedentes] *In manu-
scripto est; detraxere xx. ipsos dies Aphractos Rho-
diorum Kal. Oct. Epheso conscedentes: ut verbum
detraxere ad Etæfias referatur.*

58. L. Tarquinio] *Tarquitio legendum omnino vi-
detur, cuius familia metio est in antiquo denario in quo
C. T A R Q V I T I V S P. F. descriptus est.*

E.P. IX.

59. Proorsus illam ne attingat] ille pro illam est in
antiquo: & infra vir doctissimus legit, Επέχειν inter-
scripseras, pro Επέχειν te scribebas.

E.P. I.

1. Me C. Caesilio Quæstori relinquere annum] aliquantum legebat amicus meus, pro annum.

2. Scribendo affuit] *γραφομένῳ παγῆ Καύ, est in vete-
re finatur consilio.*

3. Hoc

3. Hoc primum quod accessit cura dolori meo] quo accessit Faernus.

E P. I I.

4. Qui a indicabat te non valere] quod indicabat Faerni liber.

5. Quomodo expectabam epistolam] quam ex-
pectabam *vetus liber*.

6. At hic idem Bibulo dierum xx.] *Liber viri do-*
elissimi habet, At hic idem Bibulo decreuit.

7. Qui eadem liber non iuraret: me istos liberos
non addixisse] *Pius legebat*, cui eadem non liberent
iurarem me ad istos libertos non addixisse.

E P. I I I.

8. Ut nunc in vno cijue Resp. ad resistendum im-
becilla sit] Faerni liber, ut nunc in vno ciui res ad resi-
stendum sit: sed magis placet, ut nunc vni ciui Resp.
ad resistendum imbecilla sit.

9. Hic omnia facere omnis debent] *Placet omi-*
nies debent. paulo post, Quem tu neminem putas,
Faernus veteris scriptura sc̄utus vestigia legebat, quē
tu non putas.

E P. I V.

10. Venisse Hirtium à Cæſare, qui effet illi fami-
liarissimus] *Pro illi habet manuscriptus liber ibi, unde*
coniiciebat Faernus legendum esse sibi. paulo post, Bal-
bus de tota re, scribendum, cūm Balbo de tota re.

E P. I X.

11. Dicens ve se expulsum] *Videtur legendum,*
dicens vi se expulsum, vt est in libro, qui fuit Lögoli.

E P. XI.

12. Atq. haec ait omnia facere se dignitatis cau-
fa] suæ dignitatis Faernus. qui paulo post pro Lucre-
tino, legebat Lucretilio, & recte, ut videtur.

E P.

E P. X I I.

13. Oppios de Velia Saccones] *Libentius Sala-*
cones legerim ex Aristotelis Rhet. lib. II. & ex loco si-
mili in epistolis, quas vocant Familiares.

E P. X I V.

14. Eruptionem facturi fuisse dicebantur] *Ante*
verbum eruptionem in manuscripto est bis, pro quo, in
libro Longoli scriptum est, cum iis.

E P. X VI.

15. Nos à Cos. Capuam venire iussi sumus ad
Non. Feb. Capua profectus sum Formias ad III. kal.]
Hic locus in manuscripto aliter legitur, & ut puto me-
lius, Nos à Cos. Capuam. v. i. f. a. d. 1111 Non.
Febr. Capua p. s. Formias. a. d. 1111 Non.

E P. X IX.

16. Et si te ipsum istic iam calere puto] carere pro
calere emendatum est in libro doctissimi viri.

IN LIBR VM VIII.

E P. I I.

17. Sed etiam cum maxima laude Pōpeij] Faer-
nus legebat, sed etiā huius maxima laude, *deleta Pom-*
peij voce, & reposita huius, quæ est in antiquo libro.

E P. I I I.

18. Marcoq. Marcello Cos. finienti prouincias
Gallias Kal. Mart. restituit] *Vetus liber*, Marcoq. Mar-
cello finienti prouinciis Galliis Kal. Mart. diem
restituit.

19. Age iam cum fratre, an sine? cum filio, an
quomodo?] *Liber Longoli*, aut quomodo? *quod vi-*
detur melius.

E P. I V.

20. Planè sine villa exceptione præcidit] *Liber*

MANIBA

128 IN LIB. VIII. AD ATTICVM.
manuscriptus, planè nulla exceptione præcidit: quare
ego lectionem meliorem puto, quam quæ vulgo habetur.

E.P. V.

21. Cùm aliquid furiosè fecit] Pro fecit, est fece-
rit in manuscripto libro: & paulo post fui pro fuit.

22. Κεράστιν ἐστὶ φύμαν δῆτα] *Vetus liber* habet,
χειράστιν εἰς ὑπέρ θύμαν δῆτα, pro quo *Lambinus* fecit.
Κεράστιν εἰς ὑπέρ θυμαίοντα.

23. Pollicem seruum à pedibus meum Romanam
misí] *Opinor* seruum à pedibus, *scholium* esse, possum
à Grammatico quodam *supra nomen Pollicem*, deinde
in contextum à librario imperito receptum.

E.P. IX.

24. Nisi erit conuictus] *Ant. Augustinus* pro con-
uentus legit coactus.

E.P. XI V.

25. In veteribus libris hac epistola, & qua sequun-
tur Pompei, ita inscripta sunt C. N. M A G N U S. P R O.
C O S. S. D. qua quidem inscriptio reperitur in aliquot
etiam denariis, in quibus pro P O M P E I nomine, M A-
G N U S cognomen inscriptum est.

E.P. XV.

26. Subiicerer eisdem præliis] *Multo mihi vide-*
tur rectius scriptum esse in antiquo, obiicerer eisdem
periculis & mea persona:

E.P. XVI.

27. Idem quod video te existimasse] *Faernus*,
quod idem video.

E.P. XVII.

28. M. Marcello, L. Lentulo Cos.] *Scribendum*
C. Marcello, ita etiam est in antiquo denario argenteo,
in quo legitur inscriptio, C. M A R C. L. L E N T. C O S.

E.P.

IN LIB. IX. AD ATTICVM. 129
E.P. XVIII.

29. Quamobrem etiā te rogo] *Vetus liber*, quam-
obrem etiam atq. etiam rogo.

E.P. XXII.

30. Modò esse in Tiburti aut Lepidi: cuo cū Le-
pidi accessisset ad urbem] *In libro Longolij*, & altero
manuscripto ita legitur hic locus: modò esse in Tibur-
tino Lepidi: quo cum Lepidum accessisset ad urbem.
paulo post, pro itineribus, in codem manuscripto est,
itineris.

E.P. XXIII.

31. Aut ad Hæmonis fugam tendis] intendis,
vetus liber, & Anthononis Phycon, *Pius*, pro Hæmo-
nis fugam. & paulo post, Sufenas, pro Setenias: nā Sex.
Nonius Sufenas in denario argenteo descripimus est, in
frā, pro desero, *Faernus* emendavit, dissero.

E.P. XXIV.

32. Factum Cæsaris de Corfinio totum me pro-
baturum scito] *Vetus liber* te probaturum scio.

E.P. XXV.

33. Municipia verò Deum] ad eum *Liber ma-*
nuscriptus, pro Deum.

34. Quid autem aliquid] aliud pro aliquid, *habet*
vetus liber.

IN LIBRVM IX.

E.P. I.

35. Nā Canusio viii. Kal. profectus erat Cneus:
hæc autem scribebam Pridie Non. xi iiii. die post-
quam ille Canusio mouerat] *Videtur legendum xi.*
kal. & xvii. die, ex *Ovid. Fastor. lib. ii.*

36. Et senerè quidem in conuiciis tempestiuis
dispatari] *Amicus mens* putat legendum, & leuerè, &
in

I

E.P. I I.

37. Nam quòd negas te dubitare quin magna in
offensa sim apud Pompeium hoc tempore] Faërnus
delebat postrema duo verba, hoc tempore.

E.P. I V.

38. Cur tum in Curia potero ferre?] qui tum in
curia, *commoda lectio*, & que defendi possit: sed magis
placeret, Curtium in curia, de quo in epistola sequenti:
Quò vis potius certè quām ut Curtiū videat, quem
ego patronus aspicere non possum. *Pius autem pro*
Curtium legebat Cercum, nescio quid fecerat.

39. Qui nos hoc defendantे] deserente *Ant.*
Augustinus multo quām alijs melius, qui repugnatibus
veteribus libris non defendantе emendarunt. paulo
pōst. Si quis apud Homerū, Faërnus, sicut apud Ho-
metum: placeret autem si totus locus ita legeretur, Eo
igitur si quidem. & infra, & ego, delebat Faërnus con-
iunctionis notam, &c.

40. Transmisisse] Faërnus ex tramisisse me, quod
est in manuscriptis libris, faciebat tramisisse mare. &
paulo pōst, pro ad Curtium minucia, reponebat ad Cu-
rium Numicia, ex Horati epistola x i i.

41. Domitius vt audio in Cosano] *De Domitijs*
Cosano mentio est apud Cesarem in lib. I. De bello ciu-
li, in quo cūm mendosè huīus loci nomen scriptum esset,
primus Victorius, vi scribi debuit, emendauit, adducto
veteris libri & huīus epistole testimonio. Sed cūm pra-
ter Cosanum, alius etiā locus à Cesare nominetur, in
qua Domitius classem parauit, qui in vulgaris libris,
malē Sicilia, in antiquissimo meo minus malē Sigili ap-
pelletur; opera pretium me facturum puto, si LeElorem
admonuero, eius nominis verā, incorruptamq; scriptu-

ram,

IN LIB. IX. AD ATTICVM. 131
ram, queq; ad manuscriptum Caesaris librum proprius
accedat, in Itinerario, quod sub Antonini imp. tuulo
circumfertur, reperiri.

E.P. V.

42. Neq; audire me commodè potuisset] meo
commodo potuisse Faërnus, à quo accepit Labinus.

E.P. X I.

43. Etiam de supero mari plaboq;] Faërnus ex
libro manuscripto corruptam vocem plaboq; in præla-
bor, mutabat: & possim pro possem paulo pōst legebat:
pro, & iam, etiam est in uno manuscripto.

44. Festiuo enim simili virus decurro] Pro virus,
Ant. Augustinus reponit vultu, paulo pōst pro disces-
su, est dispersione in libro manuscripto.

E.P. X I I.

45. Tanquam aus illa mare prospecto, euolare
cupio] Similitudo sumpta ex Platonis epistola vi. οὐαὶ
ποὺελέτων καδύπερ ὄψις ποδῶν ἀνθράκων.

46. Nunc scie periculo experiendum erit] si vel
periculo Faërnus paulo pōst, sed medius fidius turpe
nobis, *Ant. Augustinus, vobis, pro nobis. in fine epi-*
stole veteris editio habebat, Post fugam nostram nun-
quam iam nostrum earum interuallum fuit: unde
Ant. Augustinus coniiciebat legendum esse, post fu-
gam nostram nunquam tam molestum earum in-
teruallum fuit. mibi autem placeret magis si ita lege-
retur, nunquam tam vastum earum interuallū fuit.

E.P. X I I I.

47. Non modò ipse auctor dignitatis tuae] Ma-
gis placet adiutor, vt efi in manuscripto.

48. Me & pacis & vtriusq; vestrum] Faërnus, me
& paci vtriusq; vestrum: in manuscripto, me & pacis
vtriusq; vestrum auctorem & ad ciuiū concordiam.

I . 2

E.P.

49. Ad finis huius māferrimā vitæ] ac finis est in libro manuscripto pro ad finis.

E.P. X V.

50. Ut tu scribis ludum ac vellē scribis, quis nam hic significasset: sed & iste quia plus ostenderat, quām fecit & vulgo illum | *Locus multis fœdatus, ut videatur, maculis restituti aliquo modo poterit, si ita emendetur.* Et ut tu scribis ludunt: ac bellè scribis. quis nam hac significasset: sed & istum, quia plus ostenderat quām fecit, amant: & vulgo illum.

51. Scripsit ad me Sextus] *Ex veteris libri corrupta scriptura, & ex loco simili inferiore Faernus, pro Sextus, reponet Cæcius.*

E.P. X VI.

52. De compositione aliquid me confidere] *Su- spicor verba, aliquid me confidere, glossema esse.*

E.P. X VII.

53. Ab illo patriæ proditores] *Faernus, perditores, paulo pōst vetus liber habet, Sed quid si ille non dicat, pro led quis vlli non dicat.*

E.P. X V I I.

54. Quæ descripta attulit] *Ita est in veteribus li-bris; vt perspicuum sit, deesse nomen eius, quem dicit mandata attulisse.*

E.P. X X.

55. Sed quid præripi] *Faernus ex corrupta scri- ptura præcipit, quæ est in libris manuscriptis, primus præcipio legendum coniecit, præcipiat habet unus ma-nuscriptus.*

E.P. X X I.

56. Si in his nō veniremus] *Faernus, si nos non veniremus, infiā pro eros celeri, amicus mens olim*

area

E.P. XXII.

57. In Ægyptū nos abdimus] *abdemus Faernus.*

IN LIBRVM X.

E.P. I.

58. Ut dum oratores cant & redeant] *Vetus liber eant redeant, sine coniunctionis nota.*

59. Aut vel periculosè cum bonis] *Aduerbiūm vel abest à manuscripto codice.*

E.P. I I.

60. Nec est quidquam, quo, & qua] *quo aut qua; Liber vetus.*

E.P. IV.

61. Maximè quidem illam velim, ea, quæ ad nos delata sunt, aut falsa esse, aut minora] *Vide num me-lius sit in libro Longoty, Maximè quidem illa velim, quæ ad nos delata sunt, aut falsa esse, aut minora.*

62. Ergo hoc quidem est verum profecto] *Ve-tus liber, ergo hoc quidem est profectum. paulo pōst, Amicissimum mihi Cesarem esse debere, pro debet, habet liber manuscriptus.*

63. Quid queris? atq. iubebat: est enim] *Placet vt legatur, Idq. ad te scribere iubebat. quid queris? est enim.*

64. Tu Oppios Terentiae dabis] *Amicus meus corrigebat, tu hospitium Terentiae dabis. sed vulgata lectio potest defendi.*

65. Commodius tecum Vettienus locutus est] *Vettienus puto rectum esse; nam vt à Pupio Pupienus, Nasidio Nasidienus, Alio Allienus nomina deducēta sunt, ita & Vettio Vettienus.*

I 3

E.P.

66. Ettamen retice] *Vetus liber*, & tandem ex-
citet.

67. Iniecta autem mihi spes quædam est velle
mecum Ser. Sulpicium : ad cum misi Philotimum
libertum cum litteris.] *Ita Faernus legit hunc locum*
ex vetere libro, deleta voce colloqui, qua est in vulgaris.

68. Annibal hic in absentis solus tuli scelus eius-
dem] *Ingeniosè Faernus correxit hunc locum, annis ab*
hinc nouem absentis &c. Pantagathus autem mi-
nus feliciter, Annibalis huius absentis solus tuli scelus;
ciudem.

69. Quippe qui florēs ac nouus. vi. vii. diebus]
Ita plane olim Pantagathus hunc locum correxit, nisi
quod pro vi. viii. legebat viginti diebus, ut opinor, ex
historia.

70. Στρογγὺς sit summa σύντηξις tamen non recte
facere] *In libro viri doctissimi emendatum est, stropyns sit*
summæ licet tamen nos recte.

71. Ne meam ipse οὐπατάθει euocem] *In eodem*
libro notatum est, Nautiā ipse audire videor iam euo-
cantem: & paulo pōst, Curione pro Curio.

72. Et tibi minus commode consulueris si non
fortunæ obsecutus videbere] *Vide num sit legendum,*
& tibi minus commodi cōscieris, nec fortunæ ob-
secutus videberis.

73. Pompeium cum magnis copiis iter in Ger-
maniam per Illyricum fecisse] *Videtur scribendū per*
Galliam ex loco simili in ep. v. Pompeium pro certo
habemus per Illyricum proficisci in Galliam.

74. Me tibi prædixisse neq. temerè monuisse]
Vetus liber, me neq. temerè prædixisse, neq. temerè
monuisse.

75. Et cùm ego səpissimè scripsisse] ei cùm
ego, *Faernus.*

76. Et quidem ille ipse Curio suspe&sus] *Verbum*
ille, rectè abest à libro manuscripto.

77. Euocauit litteris è municipiis denos & III.
viri venerunt] *Vetus liber & III. viros; venerunt;*
que lectio placet, & ita olim ex ingenio correxit Ioan-
nus Baptista Sighicellū cognoui ex annotatione ad oram
libri, cuius mihi copiam fecit ornatissimus iuuenis Ca-
millus Sighicellus; in quo pro denos vidi decuriones
olim emendatum ab eodem eruditissimo viro, in fine epi-
stole ita in antiquioribus scriptum fuisse opinor, ut iam
celandus magis de nostro consilio, quam adhiben-
videretur, pro adhibendus. postea mutatum fuisse, in
ad idem videretur.

78. Scito eum non mediocriter laborare de vſu-
ra] de versura *opinor legendum, pro de vſura.*

79. Səpè enim adscripsit] *Vetus liber səpè enim*
ad me scripsit.

80. Simul in Cumanum veni, eodem die] *Liber*
manuscriptus, simul vt in Cumanum veni, eodē die.

81. Si quidem adhuc erat] *Faernus, sic quidem*
vt adhuc erat. *Sed vide num melius sit, Hortensio vt*

E.P. XIX.

82. Quod nōtōnsw gaudebā] gaudeo, *vetus liber,*

IN LIBRVM XI.

E.P. II.

1. Ex multis meis & miserrimis curis est vna enata] *enecta* Ant. *Augustinus legit pro enata. Quid si legas*, curis spes est vna enata? in vno enim manuscrito huīus scripture vestigium aliquod appetet.

E.P. III.

2. De qua tibi rescribi voluisti quod ad Kalend. Quinctil. pertinet] *Ita hunc locum interpunget* Pantagathus.

E.P. IV.

3. Hic tua vt possūm tueor apud hos cetera celer ipse. fugi adhuc omne munus] *Pantagathus ita hunc locum legebat*, & multò quām ali⁹ rectius: posset etiam ita corrigi, hic tua vt possūm tueor apud hos, ceterum. ipse fugi.

E.P. V.

4. Recipio tempore me domo, te nunc ad Opium] *Idem Pantagathus ita corrigebat hunc locum*: Recepit(ō tempora) me de Mario nunc ad Oppium. *Liber vetus, pro domo, habet clomum.*

E.P. VI.

5. Et Lælium nominatum] *Ant. Augustinus L. Ælium, quod non ita placet: nam suprà dixit*, misi L. Liniam: cuius nomen tam paucis verbis non variasset, & releum, vel eundem, dixisset: præterea vix contulisset se cum equite, item cum Lamia esset cōsanguineus Mammaro, non sūisset hostis.

E.P.

E.P. IX.

6. Nihil mihi mali causa attulit] *Faērnus ex libro Vbaldini Bandinelli legebat casus, pro causa paulo post, omnia mea culpa contracta sunt, ex libro Longoli legendum: in aliis deest mea.*

E.P. XI.

7. Quintum fratrem lituum meæ profectionis fuisse] *Legitur illiciū in veteribus libris*, pro lituum.

8. Tamen l. in eo his verbis] tamen de eo his verbis: *ita primus Pantagathus correxit, à quo ali⁹ acceperunt, recta priore emendatione tamen leuibus verbis. Ant. Augustinus minus feliciter*, tamen literas ego his verbis.

E.P. XIII.

9. Si quid erit quod ad quos scribēdum meo nomine putas] ad quenquam *vetus liber, pro ad quos.*

E.P. XIV.

10. Item qui in Asia] *Vetus liber, item Asiani.*

11. Iam extremum concluditur. ibi facile est, quod quale sit grauius existimare] *Pantagathus locum sine dubio corruptum ita restituebat*, iam extremum concluditur ibi. facile est quod, quare sit grauius, existimare.

E.P. XV.

12. Quod te hoc tempore videre non possim] *Melius in vetere libro, cur te videre.*

13. C. quidem Cassium aut consilium Alexandriam candi mutauisse] *Faērnus ex manuscriptis libri collatione vliq. Alexandream scribebat per e. cui quidem emendationi suffragatur veteris denarij auctoritas, qui ab Æmilia Lepidorum familia cusus est cum inscriptione ALEXANDREA, sine ut est in aliis, ALEXANDREA.*

I S

E.P.

E.P. XVI.

14. Et constitutum] *Vide num melius institutum.*15. Et maximè quid scribas de ea] *Faernus pro scribas, legebat scias; Pantagathus autem sentiebas: & in fine epistolæ, Id enim mihi erat pro desperato, pro erit.*

E.P. XVII.

16. Eo breuiorem] eo breuior est, *Faernus ex libro Ubaldini. Et quod transmisuri eramus, Vetus liber, & quod trāmisuri nostros eramus. unde cōicio legendū, & quod cras missūri nostros eramus. paulo post, Pro ea quemadmodum consolādis scripsisti. R. tanta eo me scripsisse, Pantagathus ita emendabat, Pro ea quemadmodum consolando scripsisti, putato ea me scripsisse.*

E.P. XIX.

17. Quid erit qualecumq. erit] si quid erit, *vetus liber.*

E.P. XX.

Notionem eius differri] cognitionem scriptum est in antiquo codice, & rectius.

E.P. XXI.

18. Qui mihi laborem affert in dolore] *Vetus liber, quod mihi languorem affert in dolore.*

E.P. XXII.

19. Aliquid fecissemus, vt viui viri *Pantagathus pro viui. & paulo post, Vel victoriae, vel omniū malorum, pro, vel Metellæ vel omnium maiorum. infia pro* Considera igitur ne vim abuso nascetur, *legebat,* Considera igitur tum ne viri abitio nascetur.

E.P. XXIV.

20. Nō credo, & commoti neq. eū rogari] *Pantagathus non credo Camillo: neq. eum rogari. paulo post vetus liber habet harere, pro quarere.*

21. Et

21. Eteo me magis esse despēctum, aut etiam si quid habet] *Vetus liber, aut eo me magis esse despēctum, vt etiam si quid habet.*

E.P. XXV.

22. Scripsit apud epistolas] *Locum misere depravatum ita commode restitui posse existimabat Pantagathus, si legeretur, Scripsi, adi ad epistolas, velim vt possim, aduersus ego huius miseriam ea facultate confectus conflictari.*

IN LIBRVM XII.

E.P. II.

23. Hic rumor est T. Murcum periisse naufragio] *Faernus ex antiquo libro restituebat, hic rumor est tamē Murcum periisse naufragio, recte. Nam Statij huius Murci pranomen fuit Lucius, vt in eius denario notauit in libro De familiis Romanis.*

24. Si quæris quid putem, ego fructum puto] futurum amicos meus legit pro fructum.

E.P. III.

25. Ut sine te sim totos dies] *Magis placeret tot, pro totos, si antiqui libri non repugnarent.*

E.P. V.

26. Pisoni demonstrarem] demonstraret *Faernus, & recte.*

E.P. XX.

27. Possum ne magis, quod totos dies consumo in litteris] qui totos dies, *Faernus legebat: quam letationem video in mentem Lambino etiam venisse.*

E.P. XXI.

28. Proximos puto Lamiae] *Vetus liber, proximi: quod magis placet.*

29. Ex

140 IN LIB. XIII. AD ATTICVM.

E P. XXXIII.

29. Ex quo intelligam] intelligo, Faērnus.

E P. XXXVII.

30. Quæ maximè liberalissima] Placeret si lege-
retur, quæ maximè liberalis sit.

31. Kύριος mihi sic placuit] Kύριος est in manuscri-
pto, pro κύριος, & melius, ut puto.

E P. XLII.

32. Solet omnino esse Fuluiaster] Fuluiniaster,
Faērnus ne scio qua coniectura dicitur.

IN LIB R V M X III.

E P. II.

33. Parochis publicis] Ita legendum pro eo, quod a-
lij parochiis restituerunt. antiqua lectio confirmatur
loco Polybij ex fragmento CXXV. μη κατέλυμα δοδίνας
εφίσι, μήτε παροχήν.

E P. VI.

34. Columnarium vide ne nullum debeamus] Colonarium, est in uno manuscripto.

E P. VIII.

35. Nolano venalis sit] In manuscripto est, No-
lanoue venalis sit.

E P. XIV.

36. Velle (si mihi placet) coheredes, se & Sabi-
num Albium ad me venire] Ita est in manuscripto,
cum in vulgatis desit, se.

E P. XVIII.

37. Quem ζωτυπεῖν] Post hoc verbum deesse a-
liquid Faērnus patabat.

E P. XXI.

38. Quam vt Lucullus] quam vt Lucilius Faēr-
nus,

IN LIB. XIII. AD ATTICVM. 141

nus, & ita videtur sine aliqua controversia legendum.
infra valde probo hominem, delebat Faērnus ver-
bum probo.

E P. XXIII.

39. Sunt enim defecti, vt vidisti] Pro defecti, in
uno manuscripto est defecti: in aliis effecti, vt quam
sequar scripturam, non videam.

E P. XXV.

40. Nam nunc Alexionis epistolis cedimus] Ve-
tus liber, credimus.

E P. XXVIII.

41. Postea quam rex appellatus sit] Vetus liber
habet, postea quam rex potitus sit, vt sine dubio vi-
deatur legendum, postea quam rerum potitus sit.

E P. XXIX.

42. Ut mihi ille emptor non esse videatur] Faēr-
nus non posse esse videatur: ex antiquo libro locū ad-
ditō verbo posse restituit.

E P. XXXII.

43. Τριπολιτῶν non inuenio] Antiquus liber ha-
bet, τριπολιτῶν non inuenio: quam scripturam puto
variorem esse, licet τριπολιτὸς liber citetur ab Athenaco.

44. Annis XI I I I. antequam Prætor factus est,
legatus esse nō potuisse nisi admodum serō Qua-
stor esset factus] Ita emendatum est in libro doctissimi
viri, cum in aliis desit non, & pro esset factus, sit est
factus.

E P. XXXIII.

45. Cum Balbo autem puto te aliquid fecisse H.
in Capitolio] Vetus liber H. cc. in Capitolio.

46. Negotium dederis] Faērnus ingeniosè pri-
mus animaduertit, negotium de dec. leg. scriben-
dam esse.

E P.

E.P. XXXIV.

47. Id potes per Egnatium. Maximum illud in primis] Ita hunc locum interpungi debere putat *Maximus*, sed male: est enim Maximus Egnati⁹ huius cognomen, qui in veteribus denariis c. E G N A T I V S C N. F. C N. N. M A X S V M V S descriptus est.

E.P. XXXVII.

48. Omnibus eum locis facere] Reclivissime concedit Faernus legēdum esse, omnibus eum locis futere.

49. Posse in diem tertium differri] Sic est in antiquo, cum in vulgatis desit tertium, quod est in manuscripto tribus IIII. notatum.

E.P. XXXIX.

50. Sed quid faciam] Faernus delebat vocē, quid.

E.P. XLIV.

51. Quam ille Diocharinæ] Scriptus liber Dicarchæ, ut fortasse Dicearchæ scribendum sit.

E.P. XLV.

52. Lepta enim de sua vi incursione laborans] Pantagathus de sua vini curatione: sed incursione habet antiquus codex. infra post vocem liberam addebat Faernus, creationem.

53. Testib. præsentib. dieb. LXII.] Ita hunc locum legit Ant. Augustinus, approbante electionem Pantagatho, qui olim ita correxerat, Testib. frequētib. sexaginta diebus.

E.P. XLVI.

54. Omisi ea quæ in manib. habebam abieci] Faernus delebat verbum abieci, tanquam supernacrum, et quod temere esset ab imperito librario inculcatum.

E.P. L.

55. Eudem⁹ agebat] egerat Pantagathus. Et paulo

lo pōst, Sed bene cocto conditoq. pauone, bono & singulari accipensere, pro sed bene cocto condito, sermone bono si queris libenter. infra etiam, eādem ad me quom reuertere, legebat pro. eodē ad me cū reuertere.

IN LIBRVM XIV.

E.P. I.

56. Cum pro Deiotaro Nicæa dixerit] diceret Longolij liber, quod magis placet.

E.P. III.

57. Tranquillæ tue quidem litteræ] Ita Faernus ex antiquo libro.

E.P. X.

58. Meministi ne clamare] Faernus, & Ant. Augustinus meministi me clamare. Sed repugnat locus similis in epistola xv. Non ne meministi clamare te, omnia periisse, si ille funere elatus esset.

59. Mihi quidem ex tuis litteris coniectanti ita videbatur] tum latenti est in vetere libro, pro coniectanti, ut tum lectitanti fortasse sit legendum.

E.P. XVI.

60. Itera dum eadem ista mihi] Ita Faernus: & istæc pro ista, id est, ut tu iterasti Palilib. Palilib.

E.P. XVII.

61. De saxo in crucem] Ant. Augustinus, de saxe vel cruce rectius: nam infra dixit, proposita crucē vel saxe. cruce, in quam tollatur: saxe, de quo deciciatur.

E.P. XX.

62. Nam cum te semper tantum dilexerim] didomi Faernus.

E.P. XXI V.

63. Simulac desisteremus timere] desisteremus Faernus,

Faernus, quod magis placet.

IN LIBRVM XV.

E.P. I.

64. Ibi pēnē Valentem] planē habet *vetus liber*,
pro pēnē.

65. Sed ego solus alius sum] *Pro solus, placet ma-*
gis ut legatur, totus.

E.P. II.

66. Tyndaritanorum causa de qua laboras] de
qua Pans laborat, *habet liber manuscriputus.*

E.P. III.

67. Ut scribis A M. Cato. de patre corā agemus]
Locus stellula in Aldinis notatus, potest ita restitui, si
pro A M. Cato, amice legatur. Vetus liber habet, &c.,
pro ac de, vt est à quibusdam emendatum; unde alias
conicicio legendum, vt sit, vt scribis aliās.

E.P. IV.

68. Ille enim nunquam reuertisset: nos timor
confirmare eius acta non coēgisset] *Amicus meus ve-*
teris libri sequutus corruptam scripturam, ita hunc lo-
cum legebat: Ille enim si vixisset, nūquām nos timo-
re confirmare eius acta coēgisset.

E.P. V.

69. Ut tu de prouincia Bruti & Cassij per s. c.
ita scribit] *Placet ut legatur, Ut tu de prouincia Bruti*
& Cassij perscrutere scribit.

E.P. VI.

70. Ne quod callidius] calidius est in manuscri-
pto, & recte: *θερμός Graci eadē significatione r̄surpant.*

E.P. VII.

71. Debet aliquid crastinus dies ad cogitandum
nobis

IN LIB. XV. AD ATTICVM. 145
nobis dare] *Vetus liber, Sed aliquid crastinus dies ad*
cogitandum nobis dabit:

E.P. IX.

72. Ut Brutus in Asia, Cassius in Sicilia frumentum emendum] emundum *poterit legendum ex auctoritate argentei denarij in quo PISO, ET CAPIO AD F.R.V. E.M.V. EX S. C. descripti sunt.*

E.P. XI.

73. Nisi ut saluos esse] *esset vetus liber, paullo post,*
Quid ergo ages, pro agis.

74. Sed senatum vocari] *scilicet senatum vocari,*
est in manuscripto.

75. Idq. adeò genus] *ad id genus, habet antiquus*
liber, & recte.

E.P. XII.

76. Noster verò θύεται τεμνώς in Asiam] *Legen-*
dum auctoribus libris veteribus, Noster verò Brutus,
καὶ οὐαὶ Θ. in Asiam.

E.P. XIII.

77. Sed Selicia venisse M. Scaptium] *Seruilia,*
pro Selicia, recte est in antiquo. & infra, Omnia summa
vi fecisse, cum in vulgatis defit verbum vi.

E.P. XIV.

78. Ne miniata cerula tua] *Leoniceni liber habet,*
ne nimia ἀποβείται tua.

E.P. XVII.

79. Nec cuiq. dedi nisi L. Fadio Aedili] *Ita est in*
manuscripto, cum in vulgatis defit verbum dedi.

E.P. XXIII.

80. Cum vtro erit, Sibellum erit] *Ita legendum*
ex vetere libro: in aliis deest cum.

E.P. XXIV.

81. Eo die Brutum Puteolis profectum] *Pro vo-*
K 66

146 IN LIB. XVI. AD ATTICVM.

*et Puteolis in libro manuscripto est, his: ut fortasse
Baiis legendum sit.*

E.P. XXIIII.

82. Sic tamen ut si nihil offensionis sit] Faērnus
delebat aduersarium vt.

83. Et tu etiam scribe quo die Olympia, cū my-
steria scilicet (vt tu) scires] Locus, ut patet, mendoſus:
potest autem commode restitui, si ita corrigatur: Et tu
etiam scribe quo die Olympia, quo mysteria scilicet
ut sciam: in vetere quodā libro scriptum est, aueo etiam
scire quo die Olympia.

E.P. XXV.

84. Octauam partem Tullij luminarium in æ-
dium adstrane memineris] In libro viri doctissimi vi-
di hunc locum ita in margine emendatum: Octauam
partem Tullianarum ædium abstrahere memineris.

E.P. XXVI.

85. Quod me de Bacchi] Vetus liber habet, Bac-
chide, & ita opinor scribendum.

86. Sed cur tu inquami] Vetus liber, sed quor-
sum inquam.

IN LIBRVM XVI.

E.P. I.

1. Nonis Iuliis] Ant. Augustinus, Nonis Iul. re-
ticius, consentientibus etiam manuscriptis libris.

2. Non sine bello ciuili video seruendum] Ita
legitur in manuscripto: in vulgatis deest non.

3. Obius enim recessis multa] Lambinus restituit
Ouius: in manuscripto est obuius.

E.P. V.

4. O dies in auspiciis Lepidi lepidè descriptos]

Ita

IN LIB. XVI. AD ATTICVM. 147

*Ita Faērnus auctore libro manuscripto, LERIDI au-
guratus in eius denariis litui signo expressus est.*

E.P. VI.

5. Vbi quidem fui sanè liberiter apud Thalnami
nostrum] Magis placet, ut legatur, Testam nostrum:
quomodo video notatum in libro viri doctissimi. Est au-
tem Testa Trebatij cognomen, qui Velia domum habe-
bat, ad quam consuevit Cicero diuertere.

E.P. VII.

6. Me desiderauit & subactus aui] Ita est in manu-
scripto, & paullo pōst, Etenim quāuis non fueris stia-
tor, pro & si quamvis.

7. Aut tibi tum relinquere videbar] Vetus liber
aut tibi cùm relinquere.

8. Nam si à Phaedro nostro expedita excusatio
esset] Manuscriptus habet, expedita esset, excusatio
esset.

E.P. VIII.

9. Impedimenta expectanda sunt, quæ anagnia
veniunt] quæ inania veniunt, est in antiquo.

E.P. XI.

10. Quintus tui patris hepos] Vetus liber habet,
Quintus tui pronepos, ut fortasse legendū sit, Quin-
tus aui tui pronepos.

E.P. X.

11. Possumitis enim ut sponsores non appellen-
tur procuratorem introducere.] Ita scriptum est in
antiquo: in vulgatis deest non.

E.P. XIX.

12. Otij causa confirmare velint] Faērnus con-
firmari meliore sententia.

K 2

IN

IN LIB. CORNELII NEPOTIS
DE VITA ATTICI.

13. Quā ex re à pueritia nobilis] *Faērnus ex antiquo libro legebat, qua ex re nobilis, delebatq; à pueritia, quid si legatur, qua ex re puer etiam nobilis &c.*

14. C. Marij filius] *Placet vt legatur, C. Marius filius.*

15. Nupferat Seruio fratri Sulpicij] *Libri manuscripti omnes, & antiquae etiam editiones habent, Nupferat M. Seruio fratri Sulpicij, & ita omnino legendū opinor: duobus enim simul prænomini bus Sulpiciam familiam vñam fuisse, ostendimus in libro De familiis Romanorum, in denario L. SERVII R VF I, adductis, que opinionem nostram confirmaret, veterum scriptorum testimonii.*

16. Ut singulis vi. modij tritici darentur, qui modus mēsuræ medimus Athenis appellatur] *Ita hūc locum primus Faērnus restituit, cum antea VIII. pro VII. & modius, pro modus, legeretur.*

17. Communis infimis] *comis, pro communis manu*l *Ant. Augustinus.*

18. Et Piliæ] *Antiquus liber habet Phidię: placet magis, filiæ.*

19. Quem diem sic vniuersa ciuitas Atheniensium prosecuta est] *Ant. Augustinus delet vocē diem, quod mirè placet. sed placeret magis si legeretur, Ab euentem sic vniuersa &c.*

20. Ut semper optimarum partium] *optimatum spinor legi debere pro optimarum.*

21. Neq. geri sine periculo] *regi pro geri legebat Faērnus.*

22. Ipsum Pompeium coniunctum] *Vide numerus melius*

IN LIB. I. AD BRVTVM. 149
melius sit, connuentem, pro coniunctum. paulo post legendum: Sed etiam sororis filium ei Q. Ciceronem. in vulgaris deest ei.

23. Ita vt Brutus & Cassius in prouinciarū quæ iis dicis causa] *Ant. Augustinus putat legi debere, ita vt Brutus & Cassius in prouincias, quæ iis dicis causa.*

24. Antonij familiares sequebātur] *in sequebantur Faērnus.*

25. Simulq; aperire] *Videtur legendum apparere. & ita vidi notatum in libro Camilli Sighicelli.*

26. Qui cum plures annos studio ductus philosophiæ habitabat] *Opinor hunc locum ita necessariò corrigendum, Qui cum eo complures annos studio ductus philosophiæ habitarunt.*

27. Catonis Marij. Hortensii] *Rectissime Ant. Augustinus primus ostendit legendum esse M. Catonis, Q. Hortensi.*

IN LIB. I. AD BRVTVM.

E.P. I.

28. Si quid habes noui] *habebis, Faērnus ex vetere libro.*

E.P. III.

29. Itaq. timeo de consulatu, ne Cæsar tuus] *Faērnus delebat, de consulatu.*

Quām inde si consul factus sit descensurus] *In manuscripto est, Quām inde si consul factus sit, sit descensurus.*

E.P. IX.

30. Illudimur enim Brute cū militum deliciis, tum Imperatoris insolentia] *Videtur legendum Imperatorum; & in manuscripto est, Impp.*

K 3

E.P.

31. Nihil profectò dubitabis pro his suscipere aliter] *In libro qui fuit Leoniceni scriptum est*: Nihil profectò dubitabis pro me suscipere quod ad salutem eorum pertineat.

32. Nihil scripsisse potius] *Placet Faërni conjectura, qui scripsisse putabat legendum.*

33. Quanquam in hac ipsa sapientia plus apparet] *Faërnus legebat sapientia, pro sapientia, longe meliore sententia.*

34. Qui sapientissimus fuit ex septem] *Magis placet ut est in manuscripto, Qui & sapiens fuit unus ex septem.*

35. Saluidenum] *Opinor scribendū esse Saluidenum: à Saluidia enim familia, Saluidienus nomen deductum est, ut à Nasidia, Nasidienus: & ita habent veteres lapides & libri.*

IN E.P. BRVTI A GERMANIS REPERTAS.

36. K. Apr. Carachio] *Videtur scribendum Dyrrachio, ex epistola proxima.*

IN FRAGMENTVM EPISTOLÆ AD BRVTVM EX LIBRO INCERTO.

222. Tum Flavius erras inquit] *Opinor designari C. FLAVIVM, qui LEG. PROPR. in Bruti denariis descriptus est. Facit eius mentionem Cornelius Nepos in vita Attici, & Plutarchus in Bruto.*

IN LIB. I. AD Q. FRATREM.

1. Ad excellentem in omnibus rebus laudis cupiditatem] *Ita legēdum opinor ex antiquo libro, in quo tamen & excellentem, mendosè, pro ad excellentem scriptum est.*

2. Fuisse in Asia biennium] *Ita omnino legēdum, cum male in omnibus vulgaris codicibus sit triennium. paullo post, pro perterriti homines, non dubito quin legendum sit, proteri homines.*

3. Alienus autem noster] *Lambinus edidit Halienus, sed male ALIENVS enim est in vetere denario, quem cusit, ut opinor hic idem ALIENVS: in manuscripto est Alienus autem noster est cum.*

4. Cauiorem etiam ac diligentiores] *Feliciter hunc locum restituit Faërnus, qui cautionem etiā diligentiores legendum indicauit.*

5. Sit licet non suæ saevitiae, sed tuę lenitatis appetitor] *Ita legendum, cum in aliis de sit vox saevitiae.*

6. Quamobrem qui potes reperire ex eo genere hominum, qui pequiniae cupiditate abducti] *Vide num rectius sit in manuscripto; quamobrem si potest reperiri ex eo genere hominum qui pequiniae cupiditate abducti.*

7. Hunc verò ad tuum numerum libēter ascribito] ad tuorum numerum, liber Longolij, rectius.

8. Tibi ipsilla] *Videtur legendum, tibi ipsilla.*

9. His rebus nuper Cn. Octavius] *C. Octavius scribendum esse, docent libri veteres, & lapis antiquus Colotianus, in quo incisum est:*

C. OCTAVIVS. C. F. C. N. C. P.

PATER AVGUSTI

TR. MIL. BIS. Q. AED. PL. CVM
C. TORANIO. IVDEX. QVÆSTIONVM
PR. PRO. COS. IMPERATOR APPELLATVS
EX. PROVINIA. MACEDONIA.

10. Cyrus ille à Xenophonte non ad historiæ fidem scriptus est, sed] *Ita scriptum est in antiquo.*

11. Quoniamq. in te retinēdo fuit Asia felicior] *Ita legebat Faernus. & infra, suos coērcere, iuris equabilē tenere rationem, sine copula, &c.*

12. Ut medeare incommodis hominum] *Placet omnium, pro hominum.*

13. Et si mea pars] *Faernus iure delebat hic quoq. coniunctionis notam, &c.*

14. Propter singularē amorem, infinita in te auditas gloriae] *Legendum opinor, Propter singularem in te amorem, infinita auditas gloriae.*

E.P. II.

15. Quod autem] quod item *Faernus.*

16. Dionysipolitas] *Opinor scribēdum Dionysopolitas: in veteribus enim numismatibus video incisum, ΔΙΟΝΥΣΟΠΟΛΙΤΩΝ.*

17. Fumo vt cōbureretur] *Pro fumo placeret filegeretur, fumo.*

18. Sed & te oro] sed te oro, *Faernus sine copula, &c.*

19. Evidem cūm spē sum maxima, tum maiore etiam animo, vt in hac re ne casum quidem nullum pertimescam] *Ita puto legendum hunc locum, comprobante etiam aliqua in parte, vetere scriptura.*

E.P. III.

20. Aut etiam, ne te videat noluerim] voluerim, est in vetere libro, pro noluerim,

E.P.

E.P. IV.

21. Misericordiaq. affinges] miseriaq. est in libro Faerni.

IN LIBRVM II.

E.P. I.

22. Seuerus Antistius] *Ant. Augustinus emendavit Vetus Antistius: est enim VETVS, Antistitia familia cognomen, frequens, cum apud veteres scriptores, tum in eius familia denariis. Sed potest SEVERVS etiam retineri, quod est eiusdem g̃tis cognomen, ut ex inscriptione, cuius exemplum subiiciam, intelligere possumus.*

SOLI INVICTO
MITHRAE
T. ANTISTIVS. T. F.
STELLATINA
SEVERIANVS
DEDICAVIT.

E.P. III.

23. Cum auctoritate peregerat] *Vetus liber, quod auctoritate semper egerat: & ita olim ex ingenio (ut puto) emendavit Danicus.*

E.P. IV.

24. Latiar erat exiturus] *In libro viri doctissimi et medatū est, Lucceius erat exiturus, credo ex conjectura.*

E.P. V.

25. Simulac ille venerit] *Simulatque venerit Faernus.*

E.P. VIII.

26. Quod me admones de non curātia] de nostra Vrania ex vetere quodam libro commodam, ut videretur

K 5 detur

154 IN LIB. III. AD Q. FRATREM.
detur, lectionem primus Faernus elicuit.

E.P. XII.

27. Exagitati tamen à Domitio publicani] tum
pro tamen Faernus: & dare paulo pōst, pro dari.

28. Nos iudicamus, vos laudatis, inquit] vos col-
luditis, est in manuscripto.

E.P. XIV.

29. Plus unus Cato fuerit] potuerit legebat Faer-
nus ex loca simili in ep. XIV. lib. IV.

E.P. XV.

30. Num aut res eum, aut ~~χειρ~~ nō delectat?]
In Lögoli libro ita scriptū est, cum in aliis de sit vox eu.

IN LIBRVM III.

E.P. I.

31. Messidium] Müssidium libentius scriberem,
quod est familia nomine in Cæsaris numismatibus: quam-
uis Messidium, à Messia gente ferri possit.

32. Vt eorum vaporarium, ex quo ignis erumpit]
Opinor totum hoc, ex quo ignis erumpit, glossema esse
verbi vaporarium.

33. Et salientibus additis] In libro Leoniceni pro
additis, scriptum est aquis. & paulo pōst, redimere, pro
retinere.

34. Qui est ad Furinæ] Forina scribendum est, si
veteris inscriptionis auctoritatem sequi velimus.

35. Tanquam philosophia] philosopha rectissi-
mè Faernus: & conuestiuit paulo pōst.

36. Vt deniq. illi palliati topiarium facere videā-
tur] Opinor designari Hermas Gracorum, & doctorum
principiū virorum, quorum imagines palliatae erant in
villis, ut ex corum reliquiis que supersunt, coniici
potest.

37. Tibi

IN LIB. III. AD Q. FRATREM. 155

37. Tibi placere me ad eam rescribere] Ita Faer-
nus pro ad eum, ut est in aliis.

38. Quam paullo ante acceperat ab Aristophane
modo] ab Aristophane meo emendatum est in
marginē libri, qui collatus est cum manuscripto.

E.P. III.

39. Si nobiscum eum rus aliquo eduxerimus]
Vide num rectius sit, si nobiscum eum rursus aliquo
eduxerimus.

E.P. IV.

40. Vt tu habeas, hortor] Placet, vt tamē habeas,
hortor.

E.P. V.

41. Tanquam id quod non postulo expectem]
Pro tanquam vetus liber habet quum, ex quo coniicio
legendum esse, quasi.

E.P. VI.

42. Habes duas] Corrige, habes ad duas.

E.P. VII.

43. Hanc scripsi ante ad lychnuchum] Deest
vox lucem, vt integra lectio sit, Hanc scripsi ante lu-
cem ad lychnuchum.

E.P. VIII.

44. Crassum Iunianum] P. Crassus hic Iunianus
descriptus est in veteribus aliquot denariis, in quibus Q.
METELLI quoq. PI I SCIPIONIS nomen in-
cisum est, quod eius legatus in Africa fuerit. Manutius
autem putauit aliquando Licinianum, pro Iunianum
debere emendari: sed admonitus à me de vetustis de-
nariis, eorum auctoritati repugnandum non censuit.

E.P. IX.

45. Cuius in hoc vno considerantiam & ego su-
stinebo] in consideratiā magis placet, vt est in mar-
gine

gine libri, qui emendatus est ex antiqua scriptura.

46. Quid si clementum bonum non haberem, deturbem aedificium? quod quidem quotidie mihi magis placet] Ex veteris libri corrupta scriptura, potest elici lectio (ut mihi videtur) commodior, si ita scribas: Quid si causam tam bonam non haberem? de urbaño aedificio, quod queris, cotidie mihi magis placet.

IN ORATIONEM PRO

P. QVINCTIO.

1. Q. Hortensij] Hortensius scribi debere, & ita scripsisse antiquos, pro Hortensius, non recte quidam opinantur: bac in primis adducta ratione, quod opinor. Graci scribant, non ἐπτίθοσι. In aenea apud me tabella est Hortensius: & ita habent omnes veteres libri, neq; aliter Latina huic modi nomina proferre Graci solent, quam explosō semper, v; ante o. exempla sunt, zanclae rēp̄cavntia, & λουγδενια, pro Narbonensis & Lugdunensis: iuvavia ταρφανηντα, pro Tarraconensis: & οὐάνς, pro Valens: κλήμη pro Clemens. s̄excentaque alia, que nullo negotio peti ex vtriusque lingua scriptoribus possunt.

2. Ne me dicēdo impediat] Vide num rectius sit, ne me in dicendo impediat] ut est in antiquo libro manuscripto.

3. Sex. Næui] Næuius, an Neuius scriendum sit, video à quibusdam dubitari: dubitandi autem nulla erit occasio, si veteres lapides inspiciantur, & numismata, in quibus est C. NÆVIUS BALBUS, & L. NÆVIUS SVRDINVS.

4. Non eo dico C. Aquilli] Mihi rectius videtur, ut est in manuscripto, nec eo dico C. Aquilli.

5. Fit

5. Fit magna mutatio loci, non ingenij] Videtur hoc translatum ex Aeschinī oratione contra Cresphontem: οὐ γὰρ τὸν τρόπον, ἀλλὰ τὸν τύπον μέτιλλαξεν.

6. Quasi ij qui magna fide societatem gererent arbitrium pro socio condemnari solerent] Octavius Pantagathus hunc locum ita legebat: Quasi ij qui magna fide societatem gererent ad ultimum pro socio condemnari solerent. sed magis placet ut est in antiquo, ad arbitrium pro socio &c.

7. Quod si facere nolit, atq; imbibiter eiusmodi rationibus illū ad suas conditiones perducere] Pantagathus pro imbibiter, legebat maluerit, affirmabatq; habere se huius lectionis autores veteres libros, quorum scripturam erat sequitus.

8. Cuius ex edito Prætoris Romani] Vox Romani, & à veteribus aliquot libris abest, & mihi tollenda omnino videtur. Cum enim Prætor duabus ferè literis Pr., in veteribus monumentis notari soleat, imperiti librarij duo iis nomina significari arbitrati, facile incolapsi sunt, ut pro unica voce Prætoris, in contextum duas, Prætoris scilicet & Romani receperint.

9. Sponsonem cum Sex. Næui facere si bona sua ex edito P. Burrieni Prætoris dies xxx. possessa essent] Ita hunc locum legebat Pantagathus, & recte (ut videtur) tum quod sūprā quoq; idem dictum est necessariō. Non recusabat Quintius quin ita satisfidare iuberet si bona possessa essent ex edito, tñ quod formula sponsonis in persona Quintij postulat si: in Næui autem persona vult ni: non enim vterq. idem spondet, sed contraria. sp̄det enim Quintius, si indicatum fuerit bona possessa esse, soluturum (verbi gratia) decem millia HS: negat autem id in quo spondet. Næuius verò spondet, ni indicatū fuerit bona possessa esse, soluturum decem

decem millia nummum: affirmat autē id, in quo spōdet.
10. Ita in vtroq. excellūt] Sequor veteris libri scri-
pturam, in quo est, excedunt, pro excellunt, meliore, ut
puto, sententia.

11. Et enim mors honesta] Non video cur men-
dosus hic locus videri quibusdam debeat: miseria enim
eius, qui honestate & bonis careat, non finitur morte, sed
sequitur eum etiam mortuum, immo in postrema mor-
tuorum sorte ponit. Illud autē sāpē refertur ad eos, qui
turpes quidem sunt, at non in egestate, quibus sāpē acci-
dit mors honesta.

12. Huic acerbissimum viro videntique funus
ducitur] Trāstulit hoc à Gracis, & ab Homero in pri-
mis, apud quem est,

οὐτε οὐτε ζῶτι Οὐτε ητὶ χθονὶ σφραγένωσε.

13. Si de prādiis tuis ageretur] Vetus liber si du-
pondius tuus ageretur, pro eo quod alij habet, dupon-
dius unus.

14. Sed ne ipse quidem te consuluit] Abeat hoo
totum à vetere libro, & recte, ut mihi videtur, infīa pro
Consilio dedisset, in eodem manuscrito est, dedisset.

15. Quārere quis procurator sit] Placet ecquis
procurator.

16. De me autem ita considerent] Vetus liber nō
habet, ita considerent, & recte, ut videtur; sed pro me-
mini habet infīa meminerint.

17. Inferiorem esse patitur] Magis placeret, in-
ferior.

18. Cuius procurator non omnia iudicia acce-
perit quæ quisq. in verba postularit] Vetus liber cu-
ijs procurator omnia iudicia acceperit quæque quis
in verba postularit.

19. Se iudicium id quod edat accipere] Octauius
Pan-

Pantagathus delet, id: & paulo pōst, Tu aliquem pa-
tronum inuenies: pro aliquem, legit neminem, sine
interrogationis nota. infīa, volitabas, pro velitabar.

20. Ut nobili ne gladiatori quidē hāceret] saueret
habet vetus liber: pro quo cederet legit Hotomanus.

21. Potentissimus erat Nāvius] Ita legendū,
cū in aliis desit verbum erat.

22. Prēstūdē horā ad arbitriū nostrū] cōstituē-
dā vetus liber. & paulo pōst, arcebītur, pro arcēsetur.

23. Cur ceteri sponsores] Placet possessores, vt eī
in antiquo libro, pro sponsores.

24. Tam insignitē improbus] insigniter, rectius,
vetus liber.

25. Grauissimum debet esse] Pantagathus legit,
debere esse.

1. Huic idem quæstiōni iudex præfesses] eidem,
pro idem legit Ant. Augustinus, & recte, ut viderur:
Cn. enim Dolabella erat Prator Urbanius hoc anno, at
M. Fannius iudicia exercebat inter sicarios, ut ante
Roscij causam, alias huīmodi cognoverit.

2. Qui nondum etiam omnia paterno funeri iu-
sta soluisset] Ita est in optimo, eoq. peruetusto libro,
cū in aliis desit verbum omnia. Gracis etiā antiquus
scriptor eodem sensu πάντα τὰ νόμιμα dixit.

3. Ut mori mallet, quam̄ his rebus Sullam doce-
ri] Ant. Augustinus pro mori, legit omnia, quomodo
Cicerō cū alibi locutus est, tum ad Q. Fratrem.

4. Ad Cæciliam Nepotis filiam] Ita legebat Pan-
tagathus: & in fine orationis tollebat verba illa Balea-
trici & sororem, glossemata, vt opinor, interpretis ali-
cuīus. Existimabat autem Cæciliam hanc uxorem esse
Sulla,

Sulla; ad quem configurit Sex. Roscius, cuius intercessione passus sit Sulla fieri iudicium cōtra Chrysogonum; tamet si gratus libertum: Nepotis vero filiam eius esse, qui ante annos xvii. Consul fuit; cū Balcaricus annos ante XLIV. Consul fuerit: unde necesse esset, tunc vetulam fuisse. Plutarchus de Metella hac Sulla uxore facit mentionem in vita Sulla.

5. Ab inimicis bona adempta, possessa, direpta] Ant. Augustinus delet vocem adempta, pro qua Octavius Pantagathus reponebat empta: nam & supradixit, Bonorum emptio, flagitiosa possessio, furta, rapinae, quae ad reliquias fortunas referuntur, non ad prædia, neq. domum.

6. Nulla res tanta existat iudices] Magis placet existet, si antiquus aliquis liber eam scripturam confirmaret.

7. Memoria retinet] Vetus liber tenet, quod magis placet.

8. Quos quia seruare per compositionem volebat] Vide num melius sit, qui quos seruare &c.

9. Annos natus magis quadraginta] maior, pro magis habet antiquus liber. & paullo post: Quæ vita maximè disiuncta est, cūm in aliis de sit verbum est, ad sententiam necessarium.

10. Tamen ne hæc attenta vita & rusticana] Pro attenta, amicus meus homo doctus, ex vestigiis veteris scriptura legebat arta.

11. Cūm ruri assiduus semper vixerit] qui ruri assiduus &c. quod magis placet. paullo post vetus liber pro rure vocaturus, habet reuocaturus.

12. Et legem Memmiam putares aliquid valere oportere] Ant. Augustinus vetustorum codicum, & Päd. Flor. secundus scripturā, Remiam, pro Memmiam emendauit.

emendauit: quam lectiōne Gabrieli quoq. Faerno plauis ex eius annotatione ad oram libri, cognoui. Ego Remiæ gentis præterquam apud Tacitum in lib. II. mentionem non inueni. Remiæ extat memoria in antiquis denariis.

13. T. Clœlium quendam Terracinēsem] Qui dā emendant Tarracinensem, sed male: est enim Terracinensem scriptum in vetustissimo libro, eamq. scripturam confirmat antiquus lapis, in quo TERRACE N A incisum est, pro Tarracina.

14. Quid postea? erat sanè suspiciosum, neutrum sensisse quenquam] Variè legitur hic locus in manu scriptis, in quorum uno est, quid poterat enim tam suspiciosum esse, aut neutrum sensisse aut ausum &c. in altero, quod poterat satis esse suspiciosum, aut neutrum &c.

15. Ita quæro abs te C. Eruci, quo modo, & sic tecum agam] Melius, vt opinor, est in antiquo libro. Itaque abs te C. Eruci quæro, & sic tecum agam.

16. Interim mihi videris] interdū vetus liber habet: & infra, persequar, pro prosequar.

17. Auaritiam præfers] præfers est in manu scripto, & ita videtur melius.

18. Curtios, Marios, deniq. Mamercos] Veteres libri pro Mamercos partim habet Mammeos, partim verò Memmeos, vt dubitandum non sit, quin Memmios legi debeat; qua quidem lectiōne nihil potest huic loco aptius excogitari: fuerunt enim Memmij accusatores illis temporibus clari, de quibus ita scriptum est in Bruto: Tum etiam C. & L. Memmij fuerunt oratores mediocres, accusatores acres, atq. acerbi. itaq. in iudicium capitis multos vocauerunt: pro reis nō sepe dixerunt.

19. Neq. enim accusatore muto] in iunctu emenda-
bat Faernus pro muto, & ita est in veteribus aliquot
libris.
20. Hisce aliqua fretum hora semper omnes adi-
tus ad Sullam intercludere] Ita legit hunc locum Vi-
ctorius. At Manutius habet fretus, nihil meliore sen-
tentia. Pantagathus pro fretus, reponebat fretis, opti-
ma, vt ei videbatur, sententia.
21. Iudiciumq. infamia reuoatur] infame olim
Faernus, a quo emendationem accepit Lambinus: sed
videndum cum melius sit, iudicijq. infamiam.
22. Vos dominos esse dicitis] Vetus liber domi-
num habet, pro dominos.
23. Qui neq. apud aduersarios occisus est] Deest
qui neq. proscriptus, neq. apud &c.
24. Quæ hoc tempore in Rep. versata est] In li-
bro manuscripto pro versata, scriptum est graffata: que
scriptura vehementer mihi placet.

IN ORATIONEM PRO Q. ROSCIO.

1. Malitiam naturæ crederetur, is scilicet] Locum
sine dubio mendosum restitui posse existimat Ant. An-
gustinus, si interpunctionis nota ponatur post verbum
natura, & pro crederetur, legatur crederetur. quæ lectio
mibi quidem non multum satis facit: nec enim operam
ponendam censem in loco planè truncu restituendo, qui
ad huc restitutus maneat truncus, videtur autem sensus
buins loci suisse, quod alicui crederetur suas tabulas fi-
deles affirmanti, in quo nullæ naturæ malitiæ ante per-
spexissemus &c. qui conatur &c. Duriuscula vero erit
lectio, si scilicet tertio loco ponatur: & crederetur, pro
credo.

crederetur, minime necessarium contra veteres codices
preferuntur.

2. Qui per tabulas homines citi pecuniâ expen-
sati tulerunt] Ita legit Victorius. Manutius vero, ho-
mines honesti, quod nimis abest à primo: Ant. Augu-
stinus putat legendum tabulis hominis sciti, que tam-
en lectio nec ipsi penitus satis facit, & iure quidem nam
non est necesse mutare per tabulas in tabulis, & pro-
prietas sciti hic non habet locum. Quid si legatur ho-
minis acciti? quod aliquando qui alteri pecuniam nu-
merarent, ipsi manus sua in tabulas illam expensam non
ferrent, sed alium accirent, qui eam expensam ferret.
Pantagathus pro citi, legebat alieni, nimis longe à vul-
gata scriptura.

3. Quoniam secundum illum iudicetis] Vetus
liber habet secundum illas, vt ad tabulas referatur.

4. Paullo ante à M. Perperna P. Saturi tabulas
poscebamus tuas, nunc C. Fanni Chærea solius fla-
gitamus] Ita hunc locum legebat Pantagathus. in ve-
tere autem libro scriptum est, Paullo ante M. Perper-
na P. Saturi tabulas poscebamus, nunc tuas C. Fan-
ni &c.

5. Nimum citò ait me indignari de tabulis] in-
dagare, pro indignari scriptum est in antiquo. & infra,
Non modò ex tuis tabulis.

6. Haec sunt deiecta] Vide num melius sit, conie-
cta, vt est in veteri libro.

7. Dari repromittiue, si pateret] dari repromitti-
ue tibi petieris Pantagathus.

8. Adnumerasse se se negat] Ita legit Manutius,
pro adulterasse, sine ea sit antiqua lectio, sine (vt magis
credo) conjectura. Ant. Augustinus ad notasse: Pan-
tagathus aduersaria scripsisse: quæ lectio elicitor ex

superioribus, & ex triplici genere memoria, adnumerari-
rum, codicum, & stipulationum. In veteris autem libri
marginie manu docti, ut videtur, viri, notatum est, de-
disse.

9. Perinde dicemus] *Pantagathus tollit aduerbum*
perinde, *quod est secundo loco positum*.

10. Aliquem timidum dementem] clementem
est in manuscripto pro dementem, quod non ita placet.

11. Cur non arbitrum pro socio] *Vetus liber cur*
non ad arbitrum, &c.

12. Quod temere commisisti in iudicium ut de-
nuntiaret, rogasti ut ignorceret: te affuturum ne-
gasti: debere tibi &c.] *Ita Pantagathus legebat hunc*
locum.

13. Si sit hoc vero] si sit hoc verum, *scriptum est*
in vetere libro.

14. Testem suscitabo] *Magis placet excitabo, ut*
est in manuscripto.

15. Namq. si ille persequi voluit, non, quod in se
fuit, iudicauit Roscium suas non societatis lites re-
demisse? *Ita Pantagathus legebat.*

16. T. Manilij, C. Lucij Ocreæ duorum Senato-
rum] *Ant. Augustinus sufficitur Orici legendum esse,*
pro Ocreæ, vt sit nomine Tribus Oriculane, in qua Lu-
scius censetur. huic autem scriptura in veteribus ali-
quot libris vestigia adhuc remanent non obscura, in qui-
bis Orici scriptum cum olim fuisse, mox Ocriæ, id in
Ocreæ mutatum postremò fuit. cuius quidem cognomi-
ni memoria nusquam, quod sciām, extat, cum Oricula-
ne Tribus mentio in veteribus monumentis frequens
reperiatur. Sex. Pompeius Sex. F. Orici, ciuica. Q.
Claudius Q. F. Orici. Victor. D. Iunius Q. F. Orici.
Pollux minor. M. Seruilius M. F. Oricul. Seuerus.

17. Si diceret iuratus], dixisset, *vetus liber.*

18. Non enim ex pactione verborum] *Puto me-*
lius legi in antiquo, non enim ex peractione verborū.

19. Quo nihil captiosus neq. indignius posset
dici] *Supra dixit, O societatem captiosam, & indig-*
nam. ubi iniquam legit Labinus pro indignam: itaq.
vel hic etiam iniquius, pro indignius legendum est, vel
supra nihil mutantum.

20. Quod tum exactum esset] *Pantagathus, id*
cum redactum esset.

IN DIVINATIONEM.

1. Si quis vestrum iudices] *Videtur adumbrasse*
initium orationis Aeschinis contra Timarchum, quod
est: εδέντα πάποτε τῶν πολιτῶν οὐδέποτε Αθηναῖς εἴτε Χα-
ρίνιοι χαρακτερεύοντες, οὐτ' εἰ εὐδίνεις αυτοῖς &c.

2. Ad eam partem accessisse Reip. subleuandæ] *Mihi magis placeret subleuandam, si antiqui alicuius*
libri auctoritas accederet.

3. Quod omnino Marcellorum nomini tota illa
provincia adiuncta sit] *Quidam pro adiuncta legunt*
addicta, sine adiuncta. *Marcellos fuisse Sicilia patro-*
nos testantur veteres eius familia denarij, in quibus cum
alia eius provincia symbola impressa sunt, tum spica, &
tria crura, à quibus Sicilia Trinacria appellata fuit.

4. Quamuis vt hoc mallent] hi pro hoc quidam
legunt, sed malè, vt opinor; nam suscipere esset alioqui
absolutum: nunc habet hoc, videlicet onus præsidij &
officij. neq. hic necessarius est rectus casus, qui si adden-
dus esset, non hi, sed illi, dixisset, vt suprà bis.

5. Quam omniratione iactaturus] oratione ha-

bet vetus liber, sed magis placet ratione.

6. Et Cæcilius tum denique se aliquid futurum puter] *Quidam pro aliquid, reposuerunt aliquem: at ipse Cicero contra eos facit supra, vt tu tandem aliquid esse videare.*

7. Columna Menia] *Menia scribendum est ex veterum lapidum & denariorum auctoritate, in quibus est huius familia nomen inscriptum. In veteribus libris est, ad columnam Mæniam, quod mibi magis placet.*

8. Vt hoc Quæstori Cæcilio viro optimo, & homini æquissimo nuntiatum est] *Placet Ant. Augustini conjectura, qui legit Q. Cæcilio. sapienter enim Q. in Quæstorem: P. in Prætorem: C. in Consulem mutare librarij solent.*

9. *Quid, si ne iniuriæ quidem] Magis placet quod, pro quid, deleta interrogationis nota, qua est ad verbum remanet.*

10. Neq. Cn. Pompeio in T. Albucium] *T. Aebutium legendum esse veteres & libri, & lapides addument, in quibus eius familia nomen incisum est.*

11. *Cui Quæstor fueram] Cum in manuscripto sit, cui cum Quæstor fueram, coniecturam facio legendum esse, quoius Quæstor fueram.*

12. *Quæ in amicitiam populi Romani ditio nemque essent] venissent, habet vetus liber, & reætè, pro essent. hac enim formula reperitur in antiquis etiam monumentis. Videtur autem scribendum dicitionem ex auctoritate vetutissima tabula anæa, in qua incisum est, QVOIVE IN ARBITRATV. DICATIONE. POTESTATE. AMICITIA. POPVL. ROMANI.*

IN

1. M^r. Glabroni Pr.] *In veteribus libris est M. Glabroni: quam scripturam penitus reiicerem, nisi in veteribus denariis M. ACILIVS M. F. inscriptum reperiatur: ut Marci aliquando prænomine Aciliam familiam vsam fuisse intelligere inde possimus.*

2. *Cui legatus, & pro Quæstore fuisset] Magis placet vt est in vetustissimo libro sine coniunctionis nota, cui legatus pro Quæstore fuisset. sic enim in antiquis denariis huiusmodi tituli, sine aliqua topula inscripti leguntur, LEG. PROQ. & LEG. PROPR. in eodem autem libro manuscripto his addita est particula tuum, que in vulgaris deest. De peculariis est tum cum in Cn. Dolabellam, &c. Et instaurauit Quæstorum tum cum in eum &c.*

3. *Ex his quasi x. Fiscos ad Senatorem illum relictos esse] delatos esse scriptum est in vetustissimo libro: quæ tamē lectio non placet. Cornelius Fronto Grammaticus in exemplo elocutionum citat Ciceronis locum: in particula ad, quam docet ponit pro iuxta vel circa. Sed grauius (inquit) his assertur exemplum prima actione in Veir. quasi decem Fiscos ad Senatorem relictos ex his. quid si relatios legamus?*

4. *Accedet nobis etiam illud] Deest particula sed, que in manuscripto reperitur, necessaria. vt videatur, ad huius loci sententiam, vt sit, sed accederet.*

5. *Q. Cornificium] Q. Cornificius incisum est in veteribus denariis, & Kogrovchii & item apud Appianum & Dionem: ita etiam hic scribendum esse opinor.*

6. *Nunc autem homines in speculis sunt] Vide-*

tur hic locus translatus ex illo Dinarchi. ὅρχετε γέλωθανοι, δην παρά μὲν ὑμῖν Δινοδέντις ἐστὶ οὐκέται, παρά δὲ τοῖς ἀλλοῖς, ὑπεῖν: οἱ σκοποῖς τίναι ποτε γνώμην ἔχετε περὶ Γάρ τῆς πατρίδος συμφέροντων, καὶ πότε ποντάς οὐδέ τούτων διαρροής ή πονηρίας αναδέχεσθε εἰς ὑμᾶς αὐτοὺς, ή φανερὸν πάσης ἀνθρώποις ποιήσετε, ἄτι μησήσετε τοὺς κατὰ τοῦς πολιτείας δῶραν λαμβάνοντας.

IN LIBRVM I. ACCUSATIONIS

IN C. VERREM.

Variè Ciceronis Verrinas orationes inscribunt Grammatici: & variè in veteribus etiam libris inscriptæ periuntur, hanc autem orationem Primus Accusationis liber inscribi debere, ex ipsis Ciceronis verbis intellegere possumus, quæ sunt in Oratore ad Brutum. Adhibenda est (inquit) numerosa oratio, si aut laudandum est aliquid ornatus, ut nos in accusationis secundo de Siciliae laudibus diximus: aut in Senatu de consulatu meo: aut exponēda narratio quæ plus dignitatis desiderat, quam doloris, ut in quarto accusationis de Ennensi Cerere, de Segestana Diana, de Syracusarum situ diximus &c. Prima igitur oratio, quæ Diuinatio dicitur, nihil ad Verris causam pertinet sed cum Cecilio contendit Cicero uter melius futurus sit Verris accusator, ipse ne, an Cecilius. Secunda, preparatio quedam est ad iudicium & testiū interrogacionem, In tertia demum incipit Verrem accusare, qui primus liber accusationis à Cicerone quidem dicitur, à Grammaticis verò Prætura urbana inscribitur; cum secundus Siciliensis; tertius Fruumentaria; quartus De signis; quintus De suppliciis inscribantur.

7. Iam illo tempore ostendi] tantum illo tempo-

re &c. scriptum est in vetere libro, vnde coniicio legi debere, iam tum illo tempore.

8. Verres simul ac tetigit prouincia statim Messanam litteras dedit] Messana habet Manutius, & ita olim Ant. Augustinus emendarat. adeūtibus enim ex Italia Siciliam, Messana primum ut attingatur, necesse est; vnde Haleſam Verres litteras dedit.

9. Ut res in illud tempus reiiceretur] Quidam aliud legunt pro illud, quod non placet: respiciunt enim ad Horæſij consulatum, in quod iepus differri iudicium Verres cupiebat.

10. Quibus data essent describere] Vetus liber habet prescribere, quod magis placet.

11. Eo Sullanus repente factus est] factus es legit Ant. Augustinus: & suprà pro hs. mille sexcenta ut est in vulgatis editionibus emendat hs decies sexcenta &c. quæ quidem emendatio, cùm vulgata lectio ferri possit, non est necessaria: tantundem enim significant mille sexcenta, & decies sexcenta: atque utrumq. in vsu est.

12. Quam clara apud omnes] Pro omnes est in veteribus libris deos, ex quo factum est à quibusdam eos: sed magis placet, ut legatur omnes.

13. Quam horis tuis] Abest à vetere libro vox tuis.

14. Comitesq. eius item apud ceteros hospites collocantur] apud certos hospites magis placet, ut est in vetere libro.

15. Testimonium C. Verris in Artemidorū non multo post in domum] Ant. Augustinus cùm Philodamum pro domum reponit, proprius quidem accedit, sed non planè intrat: nam quis iste est Artemidorus nusquam antea in hac causa nominatus: itaque recte

L 5 Pan-

Pantagathus duo putabat esse Verris testimonia, alterum in ipsum patrem familias Philodamum, alterum in reliquam domum, atque ita legendum esse. Testimonium C. Verris in Philodamum, non multo post, in domum.

16. Cum ad hs. vicies quinques] Placeret tricies pro vicies, si antiqua lectio esset.

17. Deinde in codicis extrema cera] Vetus liber, deinde codicis ad extremam ceram: quæ lectio melior videtur.

18. Hinc ratio cum Q. & Cn. Postumiis Curtiis multis nominibus quorum in tabulis iste habet nullum] Ant. Augustinus pro nullum legit millies: sed præterquam quod hic summa est immanis, etiam illud contra facit, quod nullum refertur ad nomina, ut sit, iste nomen nullum habet. hic libenter legerem Postumis Curtiis, ut alibi est apud Ciceronem de altero Postumo.

19. Atq. hos si in posterum] Placet Atqui, ut est in manuscripto: & infra, Sed tantum vituperari posset, pro sed tum vituperari posset, quod est in vulgaris.

20. Ita de hereditate certaret] Scribendum ex antiquo, &c ita de hereditate certatur.

21. Ut audistis] Vetus liber habet, id quod sèpè audistis.

22. C. Sulpicius Olympius fuit] In veteri libro scriptum est, C. Sulpici Olympius fuit, & ita locutus est in epist. xvii. lib. iii. ad Atticum. placet autem Olympius, quia id cognomen in antiquis etiam lapidibus innenitur.

23. Debere eum aiebat suam quoque rationem docere] sui quidam legunt.

24. L. Sulla Q. Metello Cos.] Vetus liber pro cos. habet cens. quod placet.

25. L. Rabonio ædem Castoris] Priscianus citat hunc locum, sed Habonium appellat, pro Rabonium, errore non puto librariorum, sed antiqua scribendi ratione, qua in vetusto quodam lapide incisum reperitur, Operisq. incroandi: & Ruini oper: & T. Fl. Arcesilaus, pro inchoandi, huius, & Archesilaus.

26. Non cuiusquam auctoritas pro pretio] Videlicet legendum præ pretio.

27. Et si non putas caustum] Vetus liber & si non putas, cauento.

28. Lex opere faciendo. quæ Pupilli Iunij, dic dic quæso clarissimus] Ita habet Mannius, & Vittorius: sed vterq. male. Ant. Augustinus optimè, sine ea coniectura sit, sine antiqua lectio. Lex operi faciendo pupilli Iunij, quæ dic dic quæso clarissimus. Confirmatur hac lectio antiqua inscriptione Neapolitana, quæ totū hanc locū mirificè illustrat. Lex parieti faciendo &c. unde appareat operi legendū esse, nō opere. in fine tabule incisum est. Hoc opus. omne facito arbitratu duo viri & duum viratum. qui. in. consilio. esse. solet. Puteolis. dum. ni. minus. viginti. ad. sient. cum. ea. res. consuletur quod. eorum. viginti. iurati. probauerint. probum. esto. quod. ieiis. improbarint. improbum. esto. dies. operis k. Nouemb. primeis. dies p. equin. pars. dimidia. dabitur. vbi. prædia. satis. subsignata. erunt. altera pars. dimidia. soluetur. opere. effecto probatoq. &c. sūpra. Bonis prædibus prædiisq. vendundis, Pantagathus legit cauendi pro vendundis. dixit enim paullo post, Probatio futura est tua qui locas: prædibus & prædiis populo caustum est.

29. Corriguntur leges censoriae. quod enim video in multis] Mihī magis placet ut est in antiquo, corriguntur leges celsiorie. quid enim? video in multis,

30. Quod

30. Quod tum codicem obsignasse] *Vetus liber* melius habet, quod eum codicem obsignasse.

31. Qui de sua pecunia HS DIX millia numerauit] *Ista Victorius*: at *Manutius* DXL millia: quā scripturam *Lambinus* retinuit. Ego Ant. Augustini coniecturam probo, qui CDL millia legendum putat: sequitur enim, de HS DIX millibus remisit D. Bruto HS CX millia. *Paullo post legerem*, quod iam iste facere non poterat opere addicto: nam *infra* habet, certè facere nō potuisset, pro ferre.

32. Paullo tamen obsoletius vestitum videret] *Vetusissimus*, atq. idem optimus liber pro paullo habet aliquando, sine illud aliquāto sit t. in d. a librariis, ut sape fit, mutato.

33. Atq. etiam iudicium] *Vetus liber* atqui. paullo post, pro te *Priscianus* legit, re vera.

34. Q. Curtium] *Hic fortasse Q. Curtius est, qui cum M. Silano, & Cn. Domitio, quorum in sequenti libro meminit, moneta cuendae curator area numismata & argentea, que cum ipsius nomine circumferuntur, signavit.*

35. Cuius mihi copiam quam largissimè factam oportebat] *Vetus liber*, cuius mihi potestatem quam largissimam fieri oportebat: &, quos iste annuerat, pro, cùm is annuerat.

IN LIBRVM II.

1. Quæ semel in amicitiam nostram venissent] *Gabriël Faërnus* pro venissent, legebat rediissent, nullis veteribus libris auctoribus, sed coniectura tantum ductus, intelligendum autem, ut opinor, de septemdecim illis cinctatibus, de quibus in lib. vi. Nos (inquit) in septemdecim populis Siciliæ non eramus: nos semper

in

in omnibus Punicis Siciliēsibusq. bellis amicitiam fidemq. populi R. secuti sumus.

2. Itaque ille M. Cato sapiens cellam penariam Reip. nostræ, nutricem plebis Romanæ, Siciliā appellauit] *Polybius de Sicilia*: καλοῦσι δὲ αὐτὸν ταῦτα τῆς φύσης &c. & *Strabo lib. vi.* ἡδὲ καλεῖσθαι αὐτὸν ταῦτα τῆς φύσης, κομιζεται γέ τὰ γεγόνεα πάντα, πλὴν ὅλων τῶν αὐτοῖς ἀναλογονέντων, μετροποιεῖται. ταῦτα δὲ εἰσὶν οὐχ οἱ κερποὶ μόνον, ἀλλαὶ καὶ βοσκίματα, καὶ δέρματα, καὶ ἔστια, καὶ τὰ πιαῦτα.

3. Sed sic à maioribus suis acceperant] *Ita legendum videtur, cum in vulgatis desit sed.*

4. Caleni] *Kaleni scriptum est in vetere libro*, & in argenteo etiam denario: est autem Kalenus Fusca familia cognomen.

5. Nam si hanc defensionem probabitis] probatis, *vetus liber*. & *paullo infra*, Nemo vñquā reus tam nocens adducetur, pro eo quod est in vulgatis, nemo vñquam tam reus, tam nocens.

6. Si verò illud quoq. accedet] *Vetus liber rectius*, quid verò si illud quoque accedet.

7. Si non accipit, quod te debere dicis, accuses: si petit, ducas] *Amicus mens legebat*, si nō accipis, quod tibi debere dicis, accuses: si patitur, ducas: Tolerabilior autem *Manutij lectio* videtur, si petit: nam illo modo, nemo vñquam duceretur: nemo enim pateretur se duci, nisi forte ita exponas: si patitur scilicet iudicium. Petitur verò, ut legit *Victorius*, sine certa persona, hoc loco non bene habet.

8. Domi certet suis legibus] *Hac formula ita in vetere apud me Senatus consulo Graece scripto expressa est: εἴντε ἐν ταῖς εἰαυτῷ παρέστην ρετα τοὺς ἴδιας ρόμες Γέλωνται κρίνεσθαι.*

9. Iste

9. Iste omnibus iudiciis diem distulit] Pro distulit Faēnus legebat diffidit: quam ego veram huius loci electionem puto.

10. Cum recentibus beneficiis M. Marcelli] Videlur legendum C. Marcelli ex loco simili.

11. Nunquam Praetorem tam palæstricum vidi-
stis] Manuscriptus liber habet, palæstritam sed magis
placet Palæstricum quam palæstritam: nam illud hoc
communius. neq. nunc Praetorem palæstritam dicit,
sed sœpe questum facientem ex palestra. In eodem ma-
nuscripto, quod præsens esset scriptum est, pro cùm
præsens esset: & infra ni restituebatur, pro non resti-
tuebantur.

12. Vbi videt esse aliquid, quod amici absentem
Epicratem nollent defendere] Puto legendum, quod
amici absente Epicrate, non ut quidam, in quo amici
absentem Epicratem, emendarunt.

13. Ut non tam suam præturam gerere] Melius
in antiquo, vt non tam ipse præturam &c.

14. Sua auctoritate præbuisset] Veteris liber posse-
disset habet, pro præbuisset, quomodo alibi locutus est.

15. Respondeat ad quos ad me inquit. si tibi idoneus] Sequor veteris libri scripturam, in quo est, Re-
spōdet abiisse iudices. an nō inquit tibi idoneus &c.

16. In his mira pulchritudine ipsa Himera, in
mulierem figuram, habitumq. formata, ex oppidi
nomine, & fluminis] In Himeracorum numismatibus
qua sunt apud me, hoc ipsum Himera signum cum in-
scriptione I M E P A expressum est, & Thermarū etiam
monumentum, de quibus meminit Polybius lib. I. quam-
uis corruptè in vulgatis θερμῶν οὐσεγίων legatur. pro ius-
palow; & Thermos dulces male interpretatus Perottus
suerit.

17. Etiam

17. Etiam in concione Trib. pl de causa Sthenij
M. Palikanum esse questum] Hic est M. Lollius Pa-
likanus, quo Trib. pleb. auctore, Tribunicia potestas à
Sulla populo adempta, per Cn. Pompeium consule re-
stituta est. In argenteo autem denario (in quo Rostra
populi Romani ad hanc rem indicandam, quod in eis
conclaves ad populum à Tribunis haberentur, impressa
sunt) Palikani nomen per k. inscriptum est.

18. Fecit etiam nuper homo clarissimus Cn. Do-
mitius, qui M. Silanum consularem virum accusa-
uit] Cn. hic Domitius cum M. Silano & Q. Curtio,
prefectus moneta cuendae in areo numismate descri-
ptus est.

19. Syracusana ciuitas (vteam potissimum no-
minem) dedit ipsi statuam] Ita est in vulgatis libris,
& recte, ut puto, pro isti (quomodo quidam legunt) ob
adiunctas personas patris, & filii: nam alioqui necesse
erat illorum isti, infra, Ipsi & patris & filij.

20. Nihil ergo inquit] Veteris liber, nihil egero in-
quit.

21. Sed etiam Sotera] Soter habent aliquot veter-
is libri, quorum ego scripturam non sequor. non enim
erit, sed certe in huius statua basi inscriptum fuisse
ex usitate illa veterum inscriptionum formula, intel-
ligere possumus.

22. A communi Sicilia] Sicilię ne, an Sicilia scri-
bendum sit, video à quibusda dubitari, qui com-
muni Sicilia retinet, ut sit communiter ab omnibus Si-
cilia populis. Est autem commune Siciliæ familiaris
dicendi modus Gracis, à quibus Latini traxerūt, ut pro
nominis auctore, commune Asiæ, in Augusti denaritis in-
scripterint: & pro nominis Auriæ, commune Lyciorum
in vetere quodam lapide nominis xystriow, & nominis Ebu-
reiæ

176 IN LIB. III. ACCUSATIONIS,
velac reperitur in æreis Traiani & Hadriani numisma-
tibus. Quod autem scriptum est in superiori Uerrina,
commune miliarium, & in hoc ipso libro, in commu-
ne Siciliæ conferrent, facit ut hac lectio quasi necessa-
ria sit, deq; ea dubitari nullo modo possit.

23. Eripunt tibi istam orationem contemnēdo-
rum Siculorum atq; aratorum statuæ illæ equestres]
*Pro verbo cōtemmendorum, quod est in omnibus vul-
gatis, legitur in manuscripto, negotiatorum.*

IN LIBRVM III.

1. Qui non solum Reip. ciuem improbum re-
mouet] *Magis placet, à Rep. ciuem improbum, & si
omnes libri habent Reip.*

2. Aut gurges vitorum] ac gurges est in veteri li-
bro, rectius: & pauclo pōst, si plus abstulerit, pro eo quod
est in vulgaris, si plura sustulerit.

3. Quod vltro etiam illusos se & irrigos ab iudi-
cio discessuros videbantur] *Pro irrigos, ut est à qui-
busdam emendatum, placet vt reponatur irrigos, quo
modo prius legebatur: nam illusos & irrigos idem frē
est, præterea irrigos refertur ad frustrationem iudicij,
non ad ludibrium: nam de personis dici, testimonio est
Tibullus illo versu,*

Venit & à templis irrita turba domum.

4. Quis hunc audet dicere aratoribus infestum
aut inimicum fuisse?] *Nō dubito quin pro inimicum
sit legendum, iniquum, quomodo legebatur etiā Faērus.*

5. Arator enim tuos istos recuperatores nūquid
volet?] *Magis placet, vt est in antiquo libro, nūquam
volet sine interrogacionis nota.*

6. Assorinus Macharenis] *Imacharenis non Ma-
charenis scribendum est hic, & infra, si Ptolemao, &
Plini*

I-N C. VERREM.

177

*Plini alphabeto Siciliensi credendum est, qui in littera
I, ponit hanc ciuitatem, non in M, vt quidam emenda-
runt.*

7. Tot honestissimos] *Deest vox homines post
tot, quæ est in manuscripto. infra etiam præclara ho-
minum honestissimorum legēdum est, cum in vulga-
tis desit vox, hominum.*

8. Addicitur medimnū] *Cornelius Fronto Gram-
maticus in exemplis elocutionum, adducit in voce Di-
midio, Ciceronis verba, ex libro, quem Tiro in lucem
edidit, vt scribit Quintilianus lib. x. inscriptum Com-
mentaria causatum; ex quibus totus hic de Herbiten-
sium decumis locus corrigi potest. sunt autem hec: De
decumis Herbitensium per triennium cùm primo
anno venditas dicat tritici modiūm xliii. Secun-
do tritici modiūm xxv. millibus ccc. anno tertio
supraiacente Aeschrione venditas dicunt medim-
nū viii. mill. centum, id est modiūm xlviia. mil-
lib. cc. dupla summa anni proximi, addicitur me-
dimnū vii. millibus c. dimidio ferè pluris quam
superiore anno. Ex huius autem loci collatione, Cice-
ronis verba, quæ non bene à quibusdam emendata sunt,
ita restitui poterunt. Primo anno venierūt eius agri
decumæ tritici modiūm xliii. p. pauclo pōst: anno se-
condo cùm emisset Apronius decimas tritici mo-
diūm xxv. ccc. & pōst, modiūm xxv. infra, addi-
citur medimnū viii. c. dimidio ferè pluris quam
superiore anno &c. iubet in tabulas pro medimnūm
viii. c. referri.*

9. At hoc agebat in cubiculo iudices] *Melius at-
qui, pro at, ut est in manuscripto.*

10. P. Nævio] *Nævio scribi debere ex veterum
& lapidum & numismatum autoritate suprà docui-
mus:*

M

mus: & infra scribendum iisdem auctoribus Broeckhus: quod est Furia gentis cognomen in antiquis etiam denarius.

11. Quo tandem modo ferendum] *Vetus liber* habet antiquus liber, quo tandem modo vobis nō modo ferendum &c.

12. Nihil de insolentia] *In veteri libro additum*, est, nihil de permisso ab isto licentia, post verbum insolentia.

13. C. Norbani decumae venditæ] C. hic Norbanus, qui Prator Siciliam prouinciam obtinuit, in aureo nummo descriptus est cū titulo C. NORBANI P.R.S.C. Ab eode cufus argenteus etiam denarius reperitur, in cuius altera parte, ad indicandam Siciliensem hanc Praturam, fasces, spica, & nauis prora signata sunt.

14. Item populus Romanus] *Vetus liber*, ita populus Romanus.

15. Hæc omnia doceo ciuitatum & priuatis primiorum virorum testimentiis] *Videtur aliquid de esse ad sententia ornatum, quod ex vetere libro addi potest, si legatur:* Hæc omnia doceo litteris publicis honestissimarum ciuitatum, & priuatis &c.

16. Iugulatum nō sentis] *Vetus liber*, iugulatum esse non sentis.

17. Licet hercules (inquit) omnes omnia dicat] *Vetus liber* habet, omnes omnia dicant in illo, sine ut emendavit Ant. Augustinus, in illum: sed puto inepti alicuius glossema fuisse, quod ab imperito librario fuerit in contextu receptum.

18. Cùm omnes eius comites iste sibi suo illo panchreste medicamento amicos redemisset] Non dubito quin pro Panchreste, legendum sit panchristo,

CHIUS

chius scriptura vestigia in veteri quodam libro adhuc remanent in litura, pecuniam enim appellat per translationem, medicamentum illud, quo Verres utebatur tanquam antidoto quodam ad omnia parato: quoq; inuncto, hoc est, qua numerata pecunia, omnes difficultates se euasurum confidebat. Aperte autem panchristum accommodauit ad medicamentū, vt quoniam translato verbo semel r̄sus esset, in translatione permaneret, & ex ea magis iocaretur. Eadē translatione suprā quoq. r̄sus est, cū de codem Verre dixit: Verūm palæstritas ita defendebat, vt ab illis ipse vñctior discederet. Φάρμακον ἔγχιστον, hoc est medicamentum quod inunctum prodeſſet, dixit Theocritus in Cyclope:

εἰ δὲν πολὺν ἔρωτα πεύκη φάρμακον ἔχει

Nῦκλα, οὐτ' ἔγχιστον, οὐδὲ δοκεῖ, οὐτ' ἐπίπονον. paulo post pro Aditum est ad Metellum, legitur in veteri libro, aditus est Metellus. de Panchreste videndus Plinius.

19. Cūm esset magister scripture eius societatis] Ita legitur in manuscripto, sine coniunctionis nota, quæ est in vulgatis.

20. Litteræ missæ L. Vettij, L. Seruiliij] Vettij ex argentei denarij auctoritate scribendum est: atque hic Vettius vel suprā Lucius, vel hic Publius prenominatus est. pro C. Antistitis suspicor legendum esse C. Antistij. hæc licet levia sint, miror tamē non fuisse ab aliis animaduersa.

21. Quod multis est testimoniis expositum] *Vetus liber*, quod multorum est testimoniis &c.

22. A quo HS xviii.] Placet magis xii.

23. Vide, quæte, circumspice] *In veteri libro*, vndiq. circumspice scriptum est: ut vide, quare ex uno verbo vndiq. scribendum esse videatur.

M 2 24. A^c

24. At hoc parū est] *Vetus liber*, adhuc partū est.
 25. Quid agis Hortensi? consul es designatus.
 prouinciam sortitus es] *Placet Ant. Augustini conie-*
clara, qui pro fortitus legendum putat fortiturus.

IN LIBRVM IV.

1. Nihil apud ciuem Romanum: nihil denique istum quod oculos animumq. accenderit] *Ita vide-*
tur hic locus legendus: nec assentior iis, qui deniq. tol-
lunt, & ve pro que reponunt. Nam deniq. loco suo po-
situm est: et que, quam ve longe melius. nam que ac-
cendent oculos, omnia, animum quoq. accēdunt: at non
omnia, que animum, oculos quoq. accēdunt.
2. Tot homines cuiusq. modi] *Ita est in vulgaris*
& manuscriptis libris, & melius, quam vt quida emen-
darunt, cui cuimodi: non enim eadem est vis illius &
huius verbi: illud amplectitur omne genus hominum:
hoc quodvis genus ex omnibus generibus.
3. Ad hereditatem sacrorum non quārebat me-
 tricis heredem] *Ant. Augustinus, pro hereditatem*
legendum prius at heredem.
4. Lycij illam Greci homines] *Lucij videtur scri-*
bendum ex auctoritate vetusti lapidis, qui effossus est
ad radices rupis Tarpeiae.

5. Quam non ausus est vsquam defigere] *Placet*
Ant. Augustino ut pro est legatur esset: quam ego le-
ctionem probo, quod magis ad Tullianum dicēdi genus
accedere videtur, modo id apud illum perpetuum sit,
quam non ausus esset nisi communicasset.

6. Item incolis vestris] *Vetus liber*, itemq. inco-
 lis vestris. & *infra*, si h-s d. pro h-s. vi. mill. d.

7. Boëti manu factam] *Scribe Boëthi, de quo me-*
minit Plinius lib. xxxiii. cap. xii. & lib. xxxiv. cap. viii.

¶

& *Pausanias rerum Eliacarum lib. i.*

8. Est tanti cedo tabulas] *Vetus liber*, exeat cedo
 tabulas.

9. Dum ego hoc crimen] *crimina habet vetus li-*
ber. & infra, Eupolemo Gelaſtino pro Calatino.

10. Dionysiarchum ad se proagorum, hoc est,
 sumimum magistratum, ad se vocari iubet] *Quidam*
putant verba illa sumimum magistratum, interpretis
aliquius translationē esse, quos nō sequor. In anca apud
*metabolla, in qua Agrigētinorum decretū q̄toddam inci-
 sum est, PRO AGORVS hic ita describitur: Επιερο-
 δύτη Νυμφάρι πού σίλων Θ., ταραχόστας βελᾶς, προε-
 δρυές τας φυλᾶς τῶν ἀγρέων, προεγράπτη Θ. διοικέους
 πού διοικέους, χρυματένοντος Αδρανίου Θ. πού ἀλεξάνδρε.*

11. Et ferri sine thecis vasa] *Placet efferrī ē gy-*
naceis vasa.

12. Palam artifices omnes] *Vetus liber* habet, au-
 rifices, pro artifices.

13. Casu signum iste animaduertit in cretula: placuit ei: exquisiuit unde esset epistola] *Vetus liber*,
 casu signum iste animaduertit in cerula: placuit ei:
 quæsiuit unde esset epistola.

14. Pelori Archonides] *Scribendum Elori, quod*
opidum est in eo labore, quod est inter Syracusas & Pa-
chynum. Idem mendum irrepit in Linij librum xxiv.
vi annotasit Ant. Augustinus.

15. Sed tantum vos certiores facio] sed tamen
 vos certiores facio est in antiquo, & ita videtur le-
 gendum.

16. Sed regnum Ægypti quod ad se & ad Sele-
 nem matrem suam pertinere arbitrabantur, hi ipsi
 postquā téporibus Reip. exclusi] *Ita legitur hic locus*
in manuscripto, & rectius, vt videtur, quā in vulgaris.

17. De his decumis] *Vetus liber*, de suis decumis,
 18. Et in exteris nationibus] *Placet ut est in antiquo*, quod in exteris nationes.
 19. Ut Capitolium quomodo magnificentius est restitutum] quemadmodum, pro quomodo melius habet *manuscriptus liber*.
 20. Pergae Dianam] *In aere apud me numismate ΠΕΡΓΑΙΩΝ, impressa est in una parte Diana imago, in altera Victoria signum, cui adscriptum est, ΑΡΤΕΜΙΔΟΣ ΠΕΡΓΑΙΑΣ.*
 21. Gellenibus] *Gelenisbus rnoico l.scribendum, est auctoribus antiquis horum populorum numismatis, in quibus est, ΓΕΛΛΑΣ.*
 22. In suis antiquis sedibus] *In vetere libro connectionis nota additur, qua in vulgaris deest, & in suis &c. Paullo post pro prius scriptum est antiquius.*
 23. Nunc ex urbe sociorum Praetor eiusdem populi] *Scribendum ex antiquo, nunc ex urbe sociorum populi Romani, eiusdem Praetor populi.*
 24. Qui laudem honoremque familiae vestrae] *Vetus liber habet, qui laudem honoremq. tuum, familiæq. tuæ.*
 25. Quid aut his respondere honestè potes, aut illi facere] *Deest tu, quod habet manuscriptus, in quo legitur, quid aut tu his respondere.*
 26. Ne ista præclara nobilitas] *Videtur legendum ut est in antiquo, dummodo ista præclara nobilitas.*
 27. Monumentaq. suarum rerum nunc maximè instituat] *Ita vetus liber. in aliis deest nunc.*
 28. Eos enim testes deduxi] *Vetus liber, adduxi. & infra, Nuper istum ipsum esse pollicitum, cum in aliis deest ipsum.*
 29. Chrylas est amnis qui per Assorinoru agros fluit]

fluit] *Ex auctoritate veteris quod est apud me numismatis, scribendum est Crysas sine aspiratione. In eius autem numismatis una parte imberbis iuuenis caput redimitum, prolixa cesarie, quale Apollinis, impressum est cum titulo Assorti, pro Assori, ut Menandru, pro Menandri, herois (ut opinor) eius à quo Assorina ciuitas, quod ab eo condita fuerit, nomen accepit: in altera parte hoc ipsum quod describit Cicero Crysæ flumy simulacrum incisum est, dextra manu vrceolum retinet, sinistra copia cornu, adscripto nomine Crysas, sine aspiratione.*

30. Quæ esset antea non obscura] *In manuscripto est, quæ esset iam antea non obscura.*

31. Ex quibus eligam] *Vetus liber, ex quibus veniam eligam &c.*

32. Etenim propter est spelûca] *Deest eam, ut sit, Etenim propter eam est spelunca, & ita habet manuscriptus.*

33. Ex amplissimo collegio decemuirali] *Vide surlegendum, quindecemvirali.*

34. Perfectiores nullas vñquam vlo tempore fuisse] *vlo in templo habet retus liber, pro vlo tempore, quod placet. & paullo post in hoc nomine, pro eo quod est in vulgaris, in hoc non minimè.*

35. Eumq. cùm audisset interfectum] *Vetus liber, quem cùm audisset interfectum.*

Iam illa quia leuiora] *Quæ leuiora placet, ut est in antiquo.*

36. Quid vndiq. ablatum sit ostendunt] *Ita habent omnes manuscripti & vulgari libri. Ant. Augustinus legit, Quid vndeque ablatum sit: que lectio cum magis propria, tñ elegantior videtur, ut vnde que sint duo verba, non vnum itaq. miror non ei venisse in men-*

tem, ut hoc eodem in loco legeret, Ut ante demonstrabat quid vbiq. esset: ut vbiq. sint duo etiam verba. libet autem hic adscribere Pliny verba ex libro xxxi v. cap. vii. quod in eis signi cuiusdam metio sit, quod à Cicero numeratur inter ea qua à Verre ablata fuisse dicit, nec tamē in hoc de signis libro reperitur. Signis (inquit) quae vocantur Corinthia pleriq. in tantum capiuntur, ut secum circumferant, sicut Hortensius orator Sphingem Verri reo ablata, propter quam Cicero illo iudicio in altercatione neganti ei se ænigmata intelligere, respōdit debere, quoniam Sphingem domi haberet.

37. Si, quando taceant omnes, tunc sortito coguntur dicere] *Vetus liber*, si aliquando taceat omnes, tunc sortitione coguntur dicere.

IN LIBRVM V.

1. Atque à belli periculis tutam esse seruatam] *Magis placet si totam, pro tutam legatur, quomodo Faernus coniectura duetus, legi debere existimat.*

2. *Vetus est* quod dicam, & propter seueritatem &c.] *Mibi videtur in manuscripto rectius esse*, Verum est quod dicam, sed propter seueritatem &c.

3. In Leonte Magarenſi] *Puto melius esse in antiquo, Leonida I macharenſi.*

4. Neque ab aliquo astro notabat] *In vetere libro post hac verba additum est*, Nec enim egrediebatur teſto, ut vel ventos sentire, vel cernere fidera posset. *sed puto glossema alicuius esse.*

5. In qua puluinus erat pellucidus Melitensi rosa furtus] *Herrici Memmij clarissimi viri conjectura de Melitensis, ut Lambinus refert, voce ad puluinum propter Melitensem linum quod celebre tūc erat, referenda,*

da, non ad rosam, aduersatur Cornelij Frontonis autoritas, qui Melitensi rosa, perficie legit: (licet in uno manuscripto fit Milesia, pro Melitenſi) ut credendum omnino sit, Melitensem quoq. rosam in deliciis tunc fuisse, ut Pastana fuit.

6. *Lucum illum litoris] Faernus pro lucum emendavit locum; quam postea lectio[n]em in veteribus quoque libris inueniri Lambinus indicavit.*

7. *Sumptu publico] In manuscripto additum est, tuo nomine publicè sciente tota Sicilia.*

8. *Mamertinis, qui erant] In antiquo legitur, sed Mamertinis &c.*

9. *Homines maritimi Syracusis] In vetere libro scriptum est, erant homines Mamertini Syracusis: que lectio placet.*

10. *Cum tanto plures adducti essent] cum altero tanto plures adducti essent, *vetus liber*.*

11. *In iudicio coactus] Vetus liber, in iudicium:*

12. *Quid ciuitates quoq. in amicitia fideq. populi Romani perpetuo manferant] His similia sunt, quae in vetere senatuscō sulco apud me Gracē scripto in aenea tabella incisa sunt ἐάρτη ἐπὶ πόλεως ἐκευθέφα τὸν διατέλεον ἐν τῇ φιλίᾳ τῷ δίμῳ τῶν βαραίων γεμενηψῶν.*

13. *Pelorum versus, ut ipse Cleomenes, ita ceteri nauigant: & post, interea Cleomenes iam ad Pelori litus peruenierat: item, Appulsis ad Pelorum nauibus Cleomenem persecuti sunt. & paulo post, vnam illam solam noctem prædones ad Pelorum commorati, accedere incipiunt ad Syracusas] super horum locorum emendatione, ita olim scripsit ad me Ant. Augustinus: Cum in Sicilia essem, turpiter erratum esse in hoc Pelori nomine didici. nam cum ad Pachynum esset Cleomenes, & Syracusas prædones fugiēs*

M 5 venire,

veniret, non potuit eadem nocte terra Syracusas peruenire, sed scribendum est, Elorum, pro Peloro, quod est opidum in eo litore, quod est inter Syracusas & Pachynum.

14. Cùm hæc fierent] *Vetus liber*, cùm hæc ita fierent.

15. Sed secum ipse certat: id agit] *Videtur rectius ut est in antiquo*, sed cùm secum ipse certet, id &c.

16. Patimur enim iam multos annos, & Silemus] *Abest à veteribus aliquot libris vox annos, unde coniiciens* Ant. *Augustinus legendum esse*, iñultos, pro multis. *qua mibi lectio argutior fānè videtur, quāmea, qua in vulgatis libris innenitur: utri tamen accedam hereo.*

17. Non ex litibus aestimatis tuis pecuniam domum] Ant. *Augustinus legit ex litibus aestimatis tuis non pecuniam domum, felici, ut mihi videtur, conjectura.*

18. Perpetuo sociis atque amicis Syracusanum] *Vetus liber præfectum sociis atque amicis Syracusanum: & infā habet*, quod de his supplicium &c.

19. Hec negotij gerendi spes] species, pro spes, scriptum est in antiquo, & ita legendum videtur.

20. Qui Panormi negotiaretur] *Addendum verbum adesse ex manuscripto: ut sit, adesse qui Panormi &c.*

21. Si quis tantulum de recta regione deflexerit] Ant. *Augustinus pro regione existimat legendum esse religione vel ratione. Ego vulgatam lectiōnem retineo, regione: nam hoc verbo complectitur fidem, religionem, rationem supradictas.*

22. Hominis sapientissimi] *In manuscripto post bac verba additum est, & vigilantissimi.*

23. Posteaq.

23. Posteaq. Pompeius humili atq. obscuro loco natus] Q. Pompeium Rufum intelligit, qui consul fuit anno DCXII. cum Cn. Seruilio Cepione, quem hominem nouum appellat in Fonteiana, his verbis. Cn. & Q. Cæpionibus L. & Q. Metellis testibus in Q. Pompeium hominem nouum non crediderunt. & pro L. Murena Nec mihi vñquā minus in Q. Pompeio nouo homine, & fortissimo viro virtutis esse visum est, quām in homine nobilissimo M. Æmilio &c. Itaq. dubitandum nō est, quin pro posteaq. Pompeius sit legendum, postea Q. Pompeius: quam lectiōnem miror cur reiecerit Lambinus, præsertim cùm veterum quoq. codicum auctoritate confirmetar.

24. Maximisq. suis periculis ac doloribus] *Ita est in veteribus libris, & fortasse non male: quamvis recētior lectio laboribus nitatur exemplo superiore, & inferiore. Antiqua lectio defendi potest cum varietatis ornamenito, tum quod in periculis ineft metus, & cum me- tu labor mali vitandi: in malo autem ipso ineft dolor, quem non semper vitare possunt ambitiosi.*

25. Hæc eadem est nostræ rationis regio & via] *Ita legitur in vulgatis, & magis placet, quam ut est ab amico meo emendatum, regia via: Nam regio refertur ad studium ambitus: via ad labores, diligentia, & vir- tatem. Regia autem via significat publicam; qui sensus hic nihil facit: hec enim via non est publica, sed comu- nis solam nouis hominibus, neq; mihi certum est Cicero- nem uti Regia via.*

26. Mihiq. posthac bonos potius defendere li- ceat] *In margine libri emendata a viro doctissimo, pro verbo defendere, notatum est, laudare, ad sententiam apte: sed nimis longè à vulgata scriptura.*

IN ORATIONEM PRO
M. FONTEIO.

1. Provinciæ Galliæ M. Fonteius præfuit] Fonteiam gentem tribus tantum pranominibus, Publio, Caio, & Manio vnam sive, satis constat ex antiquorum numismatum auctoritate, in quibus M'. C. & P. Fonteij descripti sunt. Sæpe autem libri in eo errarunt, ut omisso virgula, qua M'. littera obducta, Manium significabat, pro Manio pranomine, Marcū scripserint. quod cum in Sicilia gente persepe accidit, tum in Aquillia, qua hoc pranomine frequentius usæ sunt. quibus rationibus facile adducor, ut credam, hic quoq. erratum esse in Fonteij pranomine, & pro Marco Manium, Fonteium hunc qui prætor Galliam obtinuit, pranominandum esse.

2. Qui erant hostes, subegit: qui proximi fuerat] Videtur legendum, qui proximè fuerant: & ita vidi notatum in libro manuscripto.

3. Itaq. præfuerunt, imperauerunt pro dignitate sua quod visum est, & probauerunt] Pertinent hac ad antiquam illam, qua vtebantur in publicis operibus, inscriptionibus formulam: Coerauerunt eidemque probauerunt.

4. Atq. in his locis se Croduni & Vulchalone ab his portoriis esse exactum] Legendum opinor, Atq. in his locis ab his portoriis esse exactum &c. verba autem illa, se Croduni & Vulchalone, glossema aliquius esse existimo, qui voluerit declarare, qua essent ea loca. itaq. voci Croduni inhaesit particula se, qua erat sc. hoc est, scilicet paullo supra, quidam pro Numium, reponunt Munium: quod non placet. Numium est in antiquo libro Vaticano, & Numia gentis mentio est in vetustissimo lapide Regiano. Octauius Pantagathus to-

tum hunc locum ita legebat: Crodimi M. Porcium & Numium ternos victoriatos Narbone. Seruem, (sive Serenū, de quo in Or. pro Cn. Plancio) binos victoriatos Massiliæ. atq; in his locis Crodimi scilicet & Narbone &c. Elesiodolis T. Annium senos denarios ab his qui ad hostem portarent exegisse. Vidi qui Pantagathus lectio probarent, deleto tamen verbo Victoriatos, quod est secundo loco positum, & glossula illa, quam supra dixi ab imperito librario in seriem receptam, Crodimi scilicet & Narbone.

5. Impositum fructibus nostris vestigia] Octauius Pantagathus fratribus nostris ex historia.

6. Sed ego ita existimo quo maius crimen sit id, quod ostendetur esse falsum] Ita legebat Pantagathus, cuius emendationi suffragatur liber etiam Vaticanus.

7. At hoc Galli negant: at ratio rerum & vis argumentorum coarguit] Ita Faernus corruptæ scriptura Vaticani libri scutus vestigia ingeniosè hunc locum emendauit, cum antea legeretur, Actio rerum & vis argumentorum coargui potest. qua tamen lectio quamvis non sit cum ea comparanda, quam reposuit Faernus, potest tamen aliquo modo defendi; nam falsa negationi Gallorum opponit actionem ipsam rerum, & vim argumentorum, qua negari non possunt. Non habebat enim contrarios hostes, quos produceret, sed actionem ipsam negotiorum publicorum, quam facti cogebantur, tametsi impudenter negabant: & vim argumentorum quoque afferebat, quam refutare nequivant. Victorius habet, At Galli hoc non negant: actio rerum & ius argumentorum coargui potest. Planè illud ius deterius est quam vis: ceteroqui placet lectio cum illa interrogacione, Quid enim negent? cum actio rerum & vis argumentorum coargui non possit. Pantagathus legebat

gebat actio eorum, pro actio rerum.

8. Nimis illud in quo ea quae dicuntur à testibus coniectura & cogitatione traduntur] *Pantagathus* legebatur coniectura & cogitationi.

9. Atq. ille Iuppiter, cuius nomine maiores nostri sanctam testimoniorum fidem esse voluerunt] *Placet ut pro sanctam legatur vietam, ut est in optimo libro Vaticano: intelligit enim Iouem, qui a Gracis, quod iuriuando praesit, ep[iscopu]s appellatur.*

10. M. Pletorius] *M. Platorius scribendum est auctoriis antiquis numismatibus, in quibus hic ipse, ut opinor, M. PLATORIVS, qui M^o. Fonteū accusavit, descriptus est, adscripto adoptionis cognomine, C. STIANVS.*

11. Qui nunc sunt, exercitus] exercitatus habet veteres libri manuscripti.

12. De vestro iudicio commoneri] *Nisi Vaticani codicis auctoritas obstat, in quo est commoneri, libenter vulgatam retinarem lectionem, commoueri, hoc est, indignari, & irasci Deos, qui omnem in vos potestatiens habent: non enim commonentur dii, sed homines, qui errant.*

13. Tendit ad vos virgo Vestalis manus] *Sequor Faerni lectionem, qui tendit legit pro tendet, ut habent Victorius, & Manutius, nec scio quid secuti: neq. enim illud puto dicendum, perorante adhuc Cicerone non tenuisse, sed postea quam perorauit.*

IN ORATIONEM PRO

A. CÆCINNA.

1. Sic maximè & maturissimè iudicanda est] *O. Elaius Pantagathus eorum coniecturam non probabat, qui pro, sic maximè, ocyssimè vel velocissimè legendum*

PRO A. CÆCINNA.

gendum putant, nam ocyssimè contrà significat quanta maturissimè: causa enim periculi existimationis omnes alias anteire debet, & per quam maturè (non ocyssime ut quidam volunt) indicari: quod autem tardissimè indicetur, peccatur contra maturitatē iudicandi, quemadmodum etiam peccaretur, si ocyssimè indicaretur.

2. Et cum ipse sextulam suam] *Pro ipse legebatur Pantagathus, istam.*

3. P. Vettius] *Legendum opinor Vettius: ut enim à Manio, Manilius, & à Lucio Lucilius, ita à Vettio, Vettius.*

4. P. Cesennius auctor fundi] *auctior Pantagathus, pro auctor.*

5. Ut illa res aliquid aliqua ex parte] *Pantagathus in ipsa re aliquid cum aliqua ex parte.*

6. Cum te obstissem, & repudiassem dicas] *Pantagathus repulisse legebatur pro repudiassem: & optimè, ut videtur. mihi tamen repugnasse magis placet.*

7. Vim enim multitudinis restitui voluerunt] *testispi voluerunt, Pantagathus.*

8. Tum illud quod dicitur irrident] *Scio aliter ab aliis hanc lacunam repletam esse. Ant. Augustinus profic venire, ut est in aliquibus libris, corrigebat, sic inuenire ex loco inferiori, in quo est: Sed ego inuenio in interdicto verbum vnum. Sed ille locus proprius est huius causa, hic communis omnium. Quare Oct. Pantagathus ita legendum putabat: Tum illud, quod dicitur, summo iure irrident. nam paullo ante dixit, Et ut dici solet summo iure contenditur: ut idem sit hic, quod dicitur, & supra, ut dici solet. Etiam in hoc inferiori, Sed ego inuenio in interdicto verbum vnum ubi delitescam, omnia dicuntur eipso in: hic serio agitur.*

9. Fateor

9. Fateor hoc interdicto Praetoris vindicari] violaris legebat *Pantagathus* pro vindicari.

10. Nisi crux appareat] *Octavius Pantagathus* locum mala interpunctione subobscurum restitui posse existimabat, si ita interpungeretur: Tum statueritis vim in cæde solum, non etiam in animo: nisi crux appareat, vim nō esse factam: iniuriarum delictum esse, qui prohibitus sit: nisi ex eo loco vbi vestigium impresserit, deinceps nemine posse: iuris retinere sententiam & aequitatem plurimum valere oportere; verbo ne ac littera ius omne torqueri, vos statuite recuperatores, utrum vtilius esse videatur.

11. Cùm exemplis vterer multis: etiam illa metuerer aequitate] *Pantagathus* legebat, cùm exemplis vterer multis ex omni memoria antiquitatis.

12. Vnde deiectus Carbo] vnde deiecti Samnitæ, *Pantagathus*.

13. Ad duas dissimiles res duo denuncta interdicta sunt] adiuncta, pro denuncta, placet vt legatur.

14. Età populo Romano hereditates capere potuisse] *Ant. Augustinus* testatur se in vetere codice scriptum minuenisse A. C. R. hereditates capere potuisse, quod maximè probat, & interpretatur A cinibus Romanis. Vulgata quoq. lectio defendi potest, & ex ea hic sensus elicet à populo Romano, hoc est, à quovis cive populi Romani. Paullo supra in veteribus libris erat, Quibus lege aut ratione ciuitas aut libertas erupta sit: pro ratione repositum est à *Victorio* & *Manutio* Romana: sed magis placet *Ant. Augustini* conjectura, qui pro ratione, emendat rogatione, quamvis idem feret.

IN

IN ORATIONEM PRO
LEGE MANILIA.

1. Quantum vos honoribus mandandum esse voluistis] In manuscripto est mandandi, unde cōicio legendum esse, mandandis.

2. Huic qui succurrat non satis esse paratum] Ita habet *Manutius*, & rectè, ad bellum referendo, non ad *Lucullum*. nam eorum conjectura qui successerit legat, commoda quidem est: sed illa commodior. Nam si *Lucullo* succedendum esset in pacata provincia, ineptè adderetur, Non satis esse paratum. *Octa. Pantagathus* totum hunc locum ita legendum putabat, Huic qui succurrerat non satis esse paratum: ad tantū bellum administrandum unum ab omnibus sociis & ciubus Imperatorem depositi, atque experti: vt, ad id bellum inculcatum sit ab inepto librario.

3. Tamen pecora relinquuntur] *Seruius* citat hūc locum in lib. III. *Georg.* & pecua legit pro pecora: quæ vox in antiquis monumentis reperitur.

3. Usque in Hispaniam legatos Ecbatanis misit] Amicus meus antiquæ scriptura & secutus vestigia, pro Ecbatanis reponebat, ex Albanis: qua lectio confirmatur etiam història, *Videndus Plutarchus in Pompeio*.

4. Ariobarzanes rex socius populi R. atque amicus] In argenteo Ariobarzani numismate inscriptum est, ΒΑΣΙΛΕΩΣ ΑΡΙΟΒΑΡΖΑΝΟΥΣ ΦΙΛΑΟΡΩΜΑΙΟΥ ΕΤΣΕΒΟΥΣ: quæ quidē inscriptio Ciceronis locum mirificè illustrat.

6. Propè absint] Veteres libri absint: quæ lectio ferri potest; frequensq. est *Tullio Propius* abesse: ac noscitur an malum absint, quam adsint, quod rarius est.

7. Huius virtute & consilio] Pro cōsilio scriptum
N. est

est subsidio in veteribus quibusdam libris, quae lectio videtur melior. Nam Sulla ut fatebatur de subsidio, ita non concessisset de confilio.

8. Propter cupiditatem prouinciae magistratibus diuiserit] magistris Faernis pro magistratibus, quam lectionem retinuit Ant. etiam Augustinus.

9. Et quisquam dubitabit quin huic tantū bellum hoc transmittendum sit? Ita est in vulgaris libris, neq. malè: à Lucullo transmittendum ad Pompeium. Amici mei lectio, qui committendum reponebat, haberet locum, si ageretur de fide Imperatoris, non de felicitate potissimum. nō negarim tamen etiam de felicitate committi posse dici: at illud magis proprium, quod Lucullus ob aduersam fortunam renocatus esset.

10. Ad omnia vestrae memoriae bella] nostra, pro vestra magis placet, ut est in antiquo.

11. C. Falcidius, Q. Metellus, Q. Cælius Latiniensis] Veteri codices habent Lateriensis, unde concipi potest legenda esse Laterelis, quod est iuuenia quoque familia cognomen. Apud Eusebium mentio est C. Falcidi Trib. Plebis, qui legem Falcidiam tulit Hiratio & Pansa consulibus, qui huius filius potest esse.

12. Videbat enim populus Romanus non locupletari quot annis pecunia publica præter paucos] Ant. Augustinus ex veteris libri auctoritate delet nō, & ex coniectura præter. sed non admodum satisfaciebat Pantagatho, qui putabat legi debere non locupletari quot annis pecunia publica Prætores paucos: quod, putabat ab eo loco, atq. in hoc bello, usque ad, venisse gaudeant (que omnia non sine causa in Victoriiano codice inclusa sunt duobus semicirculis) esse additamentum (& ineptum quidem) ex aliqua declamatione omnino præter ordinem orationis, & distributionem.

IN

IN ORATIONEM PRO
A. CLVENTIO.

1. Habito] Non video cur Habitus cognomen in Auitus mutandum sit, antiquis presertim libris repugnantibus, & vetustissimo lapide, in quo incisum est, AVR. ABITVS. MIL. COH. X. PR. ut aspiratio tantum sit ex eo cognomine tollenda, nihilq. præterea aliud mutandum. Cluentius autem pro Cluentius, re est in antiqua inscriptione, scribebant antiqui, ut fluius pro fluuius, Clavius pro Cluuius, & vas pro vuas, unde vas ab imperitis librariis scriptum inuenitur pro vas, cum apud Ciceronem in Oeconomico, tum apud Suetonium in Rhemnio Palemoni, ubi legendum est: Vitem eius manu institutam ccclx. vas edidisse, ex Plinio lib. XIV. cap. IV. & Columell lib. III. cap. III.

2. Et parum virium falsitas habet] Pro falsitas, quidam Faerni coniecturam fecuti, emendarunt veritas; que lectio non admodum satisfacit: nec enim video, cur Faernus veterum scripturam librorum improbare debuerit, nisi forte in cœtibus latronum & piratarum, & aleatorum, & lupanarium, & infitorum volebat Tullium dicere hic Veritatem parum firmamenti habere (præteritis hominum honestis cœribus,) aut non videbat falsitatem cuiuscunq. rei, in quoniam alio hominum cœtu comparari cum falsitate inuidie in indicis: aut contendebat falsitas, non esse Latinum: quasi locus hic tam perspicuum satis auctoritatis non habeat, adiuncta presertim fidet tam multorum codicum, & necessitate huius loci sententie, & absurditate contraria. Neq. est, quod nitantur illis verbis qui Faerni lectionem tueri volunt, Dominetur in concionibus, valeat in opinioribus, ac sermonibus imperitorū: nā neq. perpetuum

N° 2 hoc

hoc est in illis, neq. diu, atq. ad extremum valet falsitas, cùm contranenerint gravissimam veritatis patrōni: sed si quis aditus est aperiendus falsitati, in his temerariis ac lenibus cœribus aperiatur.

3. Ne ipsi, qua contraria sunt, taciti cogitationi vestræ subiiciatis] Videtur adumbrasse Andocidis illa ex oratione mea iusnplor. tu δέ μου (inquit) δέομαι μετασύνοις τὸν ἀπόβατον τῆς ἀπολογίας ποιησάς οὐ μήτε εὐοὶ ἀντιδίκος κατασκευαῖ, μήτε ἔπονον τὰ λεγόμενα, μήτε φίγωντας θηρέουν.

4. Lectum illum genialem] Sufficor legēdum esse genitalem, pro genialem, quomodo Horatij quoq. versum corrigendum opinor in ep. 1. lib. ad Mac. Lectus genitalis in aula est. pro genialis. Dici autem Lectum genitalem puto, procreandis gignendisq; hominibus dicatum. Huiusmodi quidam lectus sive ara potius illa sit in denario Crispina, qua Imper. Commodi vxor fuit, impressus est cū inscripione DIS GENITALIBVS, quibus sacer esset lectus ipse, quasi gignendarum rerum omnium auctoribus. Itaq. videndum numetiam Festus sit ex denarij auctoritate emendādus, qui GENIALES DEOS dictos scribit, aquam, terram, ignem, aërem, quae sunt semina rerum, ab aliis Gracorum sororū, ab aliis γένεσι, sive cœguata vocata. Duodecim quoque signa Lunam & Solem, inter hos deos computata, dictosq; Geniales, à gerendo, quia plurimum posse putabantur: Lectum q. genialem, qui nuptiis sternetur in honorem Genij, unde appellatur: ipsumq; Genium dictum, quod vim obtineret rerum omnium gerendarum, atque ab Aufusio deorum filium appellari, & parentem hominum, ex quo homines gignuntur. dissentit autem Festus, ut appareat, à denario in GENITALIVM nominis origine, qui ab Homero ἀγενέτει, ut quidam volunt, appell-

appellantur; & ab Aufonio in periocha libri iv. Iliadis, his versibus describuntur,

Iupiter interea cum diis Genitalibus vnā
Concilium cogit superūm de rebus Achiuis.

5. Pappia natus] Scribendum Papia, notum est autem Papiam gentis nomen esse Lanuvio municipio oriunda.

6. Fuit Aiulus quidam Larinas] Auillia gens reperitur, si recte memini, in veteribus monumentis: Aiulia nusquam, quod sciam, nisi apud Ciceronem in hac ipsa pro Cluentio. Itaq. libenter pro Aiulus, legeremus Auilius.

7. Si igitur ipsum Oppianicum bis suis iudiciis condemnatum absoluissent] Pantagathus pro bis suis iudiciis, legebat his præiudiciis. & panlo post, pro negare inquam in eo loco, est in antiquo, negate inquam meo loco.

8. Hic ipse planus] Pantagathus, hic ille planus.

9. Sed spectabant] expectabant Pantagathus pro sed spectabant.

10. Iam id quoq.] Pantagathus, nam id quoque.

11. Aut si in legem aliquando non iurauerat] Pro aliquando legebat Pantagathus iudicando.

12. Quod in eodem genere] Placet, quom in eodem genere, & ita habet manuscriptus.

13. In hac mihi concedat, vt tantū mihi sumnam, quantum sine huius periculo] Pro hac, legebat Pantagathus hoc, & pro huius, eius.

14. M. Platorium C. Flaminium æd. cur.] In argenteis denariis Platoria familia descriptus est M. hic PLATORIUS adscripto titulo AE D. C V R.

15. Sin autem sortiri ad pœnam, atq. hominum delectum fortunæ iudicio committere] Ita hunc lo-

cum emendauit amicus meus. Victorius autem, & Manutius habent delictum pro delectum, nec male, vt videtur: supra enim dixit, Ut si à multis esset flagitium rei militaris admissum, sortitione, in quosdā animaduiteretur. & iterum, Ne autem nimium multi pœnam capit is subirent, iecirco illa sortitio comparata est. & iterum, Aut statuis, qui in eadem culpa sit, non eadem pœna affici oportere. Verba ipsa non admittunt delectum. nam duæ militaris fortuna iudicio, id est sortitioni, committit militum delictū, quod Censori imitandum non fuit in notatione censoria, neq. delectu, neq. sortitione: neq. ad hoc facit quod supra dicit, Non conuenire censores hoc facere in delectu dignitatis. nam hac est una particula muneris Censorij, pro dignitate hominum dare illis ordinem, locum, & gradum in ciuitate; quod ridiculum esset sortitione facere.

16. Incognita causa probatum illud erat multitudini illicitum erat contradicere] Placet Ant. Augustini coniectura, qui hunc locum ex interpunctione ita emendat, Incognita causa probatum illud erat multitudini: nemini licitum erat contradicere. quamvis antiqua etiam letio ferri posset, multitudine illicitum est contradicere, vt sit dicere contra multitudinem. pro est, Pantagathus legebat esse.

17. L. Popillium] Videtur scribendum P. Popillium.

18. Qui cum L. Plancium defenderet accusante M. Bruto] Vel hic corrigendum, Cn. Plancum, vel in II. de Oratore L. Plancium. ita enim de Crassfo in eo libro scriptum est: Quid in omni oratione Crassus vel apud centum viros contra Scæuolam, vel contra accusatorem Brutum, cum pro Cn. Planco diceret.

19. Nisi

19. Nisi vti qui rem iudicassent] Pantagathus ex manuscripti libri lectione nisi vtique rem, emendabat vt si iniquè rem, vel ijsi iniquè rem &c.

20. Aduncam ex omni parte] Pantagathus, aduncam exteriori parte.

21. Pari dignitate Theano, Apulo atq. Luceria] Ita Victorius: Manutius vero & Lambinus, Theano Apuloque atq. Nuceria. Ant. Augustinus, Theano Appulo atq. Nuceria. Ego puto virumq. Teanum, Apulum & Sidicinum scribi sine h. Apuliam & Apulum modo simplici p. (vt apud Horatium semel reperiri) altricis extra limen Apulie, modo duplaci pp. ut plerumq. Luceriam esse Appulam scio, non longe à Larino, & Teano: duas Nucerias memini, alteram in Umbria, alteram in Campania. ita ergo legerem, Pari dignitate Teano Appuloq. atq. Luceria: Nam illud que iungit Teanum cum Marruncinis, & Ferentanis, sive vt alijs, Frentanis.

22. Qui negotia, qui res pecuniaris habet] Placet ut pecuniaris scribatur pro pecuniaris: nam tota illa regio rem pecuniarium exercet.

23. Sin autem id] Pantagathus optimè si id quod, emendauit.

1. Iubent venire agros Attalensium & Olympenorum] Non video quid Lambinum impulerit, vt Attaleensium, sive Attaliensium scribendum hoc loco affirmarit. ab Αττάλεια enim ciuitis Αττάλειος deducitur, quemadmodum ab Αλέξανδραι, Αλέξανδρεως: & in creis numismatibus non est, Ατταλείων, Ο, Αλέξανδρεων, sed Ατταλέων, Ο Αλέξανδρεων.

2. Nam centuriata lex censoribus ferebatur, cùm curiata ceteris patriciis] Oet. Pantagathus retinebat hanc scripturam, reiecta Grucchiq; lectione, qui consilibus pro censoribus legit. rebè autem, vt opinor: nam huic magistratni, qui diuturnior est, & totius dignitatis in ciuitate arbiter ac pecunia, his comitia centuriata habebantur: ceteris patriciis magistratibus, Cōsulatui, Praturae, Edilitati priora centuriata, altera curiata. desit deinde Edilitas, puto, dari centuriatis comitiis; postea enim tributis dari solere cepit, sicut et memini. Atque ita legendus est hic locus, in quo non de prioribus comitiis agit, sed de alteris in patriciis magistratibus creandis. Nam centuriata Lex censoribus ferebatur, cùm curiata ceteris patriciis magistratibus, cùm iterum de eisdem iudicabatur: nūquām enim neq; Consulatum neque Praturam, neq; Censuram prioribus comitiis curiatis mandari legimus. Sed vt aliquando totam Pantagathi de hoc loco opinionem exponam, prius Ciceronis verba, vt ipse legebat, describam: deinde, vt explicabat, subiungam: Maiores de omnibus magistratibus bis vos sententiam ferre voluerunt: nam ceteri centuriata lex Censoribus ferebatur, cùm curiata ceteris patriciis magistratibus, cùm iterum de eisdem iudicabatur: vt esset reprehendendi potestas, si populum beneficij sui p̄eniteret: nunc, quia prima illa comitia tenetis centuriata & tributa, curiata tantum auspiciorum causa remanserunt. Hic autem Tribunus Pl. quia videbat potestatem neminem iniussu populi aut plebis posse habere, curiatis eam comitiis, quam vos non sciuitis, cōfirmauit; tributa, quæ vestra erant, sustulit. ita, cùm maiores binis comitiis voluerint

voluerint vos de singulis magistratibus indicare, hic homo populatis, ne vnam quidem populo comitorum potestatem reliquit. *Hac igitur Ciceronis verba, ita à se emendata, Pantagathus sic exponebat, vt affirmaret apud Maiores binis comitiis omnes patricios creari magistratus, prioribus designari, alieris confirmari: priora esse centuriata in patriciis, tributa in plebeis; altera in censoribus esse centuriata, in ceteris tā patriciis quam plebeis fuisse curiata. Apud minores mutatam esse rationem: nam prioribus comitiis cūm designari, tum confirmari omnem magistratum; posterioribus curiatis, non confirmari, sed ornari, atque ipsa comitia curiata non eandem habere vim, quam apud Maiores habuissent: tunc enim omnes xxx. Curia conueniebant, confirmandi, aut reprehendendi causa: nunc pro triginta Curis, xxx. Lictores, hocq; auspiciorum, non confirmandi aut reprehendendi causa. Auspicia vero Pantagathus interpretabatur ita: cūm auspicio apud Maiores sanctū fuerit, altera comitia magistratum debere haberi curiata, ne fas fuisse ea tollere: manserunt igitur secundo loco, vt prius, sed specie lictorum, pro Curis; neque reprehendendi aut confirmādi causā, sed ornandi, mandandine imperij. inquit igitur, Quia prima illa centuriata tributā tenetis, id est, rata habetis, neque ea reprehenditis per altera curiata, hec altera ne frustra haberetur, cūm prima vim omnem designandi & confirmandi haberent, auspiciorum causare manusserunt in usu, non confirmandi, sed mandandi imperij. Rullus itaque cūm videret suos Decenios iniussu populi, aut sine plebis scito creatos, (non enim Tribus non habent vim totius populi iubentis aut plebis scipientis) confirmauit eos alteris comitiis curiatis, vt confirmatione saltē potestatem haberent. qui mūtilis illis*

comitiis tributis XVII. Tribuum, illum habere non poterant: atque in hac Decemvirali potestate sancienda praetermisit priora comitia tributa, quae in r̄su sunt; adhibuit posteriora curiata, ad confirmandum quae in hoc v̄su non sunt: quod enim prius scitum non est per XXXV. Tribus, confirmari nō potest per XXX. Lictores comitiis curiatis, quorū nullus nunc est vsus ad confirmandum: qui si esset, nō tamen possent confirmare, quod prius scitum non esset. Ita Pantagathus hunc locum legebat exponebatq; , atque ita legendum exponendumq; esse, spōnſione cuiusvis summa contendebat.

3. Curiatis ea comitiis, quae vos non finitis confirmavit] Quidam legunt initis pro finitis, quod quidem verum est, sed nihil ad rem: nam hic agit de potestate Decemvirali, quam negat prius scitam tributis comitiis, atque ita confirmari potuisse minimè concedit. Legi igitur auctore Pantagatho, Curiatis ea comitiis, quam vos non sciustis, confirmavit.

4. Tantummodo si quis ea potestate temerè est vsus existimamus] Pantagathus pro existimamus, quod verbum non video quem hic sensum habeat, emendauit exstauamus, optima sententia.

5. Scribis, librariis] Libenter legerem sine interpunkcione scribis librariis, quomodo in antiquis monumentis notatum animaduerti.

6. Præterea mulis tabernaculis centuriis] Et h̄c quoque locum feliciter emendauit Pantagathus, qui legebat, Præterea mulis canteriis tabernaculis.

7. Ianitores ex Equestri loco ducentos] Ita habet vulgatio omnes libri, & male: an equites munus seruile, libertinūmne obirent? Ant. Augustinus rectissimè ex inferioribus locis finitores emendauit, quorum officium & honestum erat, & Decemviris agris dandis adtri-

buerendisq;

buerendisq; perneccarium.

8. Quæ maiores in vrbe passim periculi perfugia] Pro passim erat partim in vulgatis, ex quo fecerat Pantagathus parati.

9. Curnon item vt cum directo] Pantagathus rectissimè, cur non iterum cum directo.

10. Atque illud circumspicite vestris mentibus vnaq; legatos nostros] Amicus m̄cūs homo doctissimus putabat locum hunc, vt appareat, multum, restitui in integrum posse, si legeretur, namq; pro vnaq; vel, nam quum: sed cūm videamus Tullium esse in cursu enumerandi ea, que populi Rom. publica facta sunt L. Sulla Q. Pompeio Cos. posteāne, vel iure beli vel hereditate, neque enumerationem peregrisse (etenim in Afrika, Hispania, Gallia aliquid inuenisset quod enumeraret, & vt enumerari omnia, non ita transiit nullo apparatu, nullis interpositis querelis ab enumeratione ad insolentiam, cum Decemvirorum, tum legatorū liberorum) fatigamur necesse est hic multa deesse: transit enim postea ad vetigalia populi Romani.

11. Cum suis formosis finitoribus auctionātem] Faērus legebat famosis, pro formosis, cōiectura tam̄ ductus, nullo veteri libro (quod sciam) auctore.

12. Quantum interest vtrum in Massici radices an in Italiam, aliōue deducamini] Ant. Augustinus pro Italianam reponit Liguriam, sive vt habet etiā Lambinus Apuliam: quod non ineptum est, ob illud aliōue, & ob dissimiles agros: sed nescio quid salis habere videtur illud Italianam, ob infinita loca: ut si quis diceret, eamus ad Pacis, aut Romanam: qui enim acquiesceret priori itineri, non etiam alteri vellat acquiescere.

13. Est planè rectius & quo in genere] Locum si ne dubio mendosum Pantagathus veteri scriptura paululum

lulum immutata, ita restituebat. An est locus, qui colonia postulet, vel planè recusat? quo in genere &c. paulo post, at multitudo Quirites quæritur, videtur legendum pro, & multitudo Quirites quæritur.

14. Tunc illud exilium Campanæ coloniæ] *Acutè quidam vexillum, pro exilium reposuerunt, sed historia repugnat, qua videtur eos latuisse, cum sit apud Linium lib. xxxvi.*

15. Imminere ita fructuosissimis insulis populi Rom. videbatur] *Ita habet Manutius. Italæ verò pro ita correxit Ant. Augustinus: cuius coniectura valde quidem placet, sed non planè implet, neque animū, neque aures. nam nō imminet Italia, sed insulis, que inter ipsam Africam & Italiam sunt: sed ut velit etiam Italia imminere, prius insula, dein Italia fuit nominanda. Velle illud ita esse adverbium alind: nam vt explicet succincta & armata, satis frigidum est. Pantagathus legebat, Imminere in fructuosissimis insulis pop. Ro. videbatur: qua lectio valde placet.*

16. Molem contra veterem Rempublicam comparat] *Pro veterem in libro manuscripto est, nostram.*

17. Nam post Q. Fulium, Q. Fabium Cos.] *Pantagathus Q. Fulium Ap. Claudium Cos.*

18. Et qui magistratum Capuae, & Leocranti ceperunt] *Ita est in vulgatis. Ant. Augustinus longè melius, Capuae coloniæ creati, sed videndum ne abundet coloniæ: ex eis autem, Capuae ab eo creati.*

19. Si à nobis consulibus de consilij sententia probatis] *probata Pantagathus, & recte. infra, pro ut grandi macie torridum, opinor legendum, ve grandi facie torridum.*

IN ORATIONEM PRO C. RABIRIO.

1. Nisi fortè de locis religiosis, ac de lucis, quos ab hoc violatos esse dixisti] *Ita Manutius, neq. male. At Victorius, & eum secutus Lambinus, habet delubris: quibus ut lentiæ assentiar, facit illud quos: & quod, & si luci quidem sint loca religiosa, non tamen ita planè, ut delubra.*

2. Carnifex verò & obductio capitis] *obnuptio Pantagathus, quomodo postea emendauit Muretus.*

3. Interfectum iure concedas necesse est: *Fit S. C. vt C. Marius] Pātagathus nihil hic putabat deesse.*

4. Adhibent omnes Tribunos pl. præter Saturninum, præter Glauciam] *Ita Manutius edidit, & Victorius, ut potuerunt ex fide corruptorum codicum: at Turnebus optimè, & Ant. Augustinus, omnes Praetores præter Glauciam, correxerunt. Atque hæc lectio Octavio quoque Pantagatho in mentem venit ex eo loco, qui est in l. in Catilinam: Num vnum diem postea L. Saturninum Tribunum pl. & C. Seruilium Praetorem pœna remorata est.*

5. Post cunctus senatus] *Pantagathus, Post eos cunctus senatus.*

IN CATILINA M. I.

1. Quodq. Seruilius Ahala Sp. Melium] *Scribendum est, quod C. Seruilius &c. Caij enim pronomine affectus fuit Sermilius is, qui Sp. Melium regnum affectantem interfecit.*

2. In M. Leccæ domum] *Scribendum M. Leccæ ex autoritate argentei denarij, in quo M. hic P. O. R. C. I. V. S. L. E. C. A. descriptus est.*

3. Id

3. Id quod primum atq. huius imperij] *Manu-scripti codicis lectio magis placet*, id quod esse primū & quod huius imperij &c. potest etiam legi, id quod primum & quod huius &c.

4. Quod priuatarum rerum dedecus non hæret infamia] Ita habet *Manutianus* liser, & *Vitorianus*: quod & si ferri potest, *Ant. tamen Augustini* lectio magis placet, in fama, quam lectionem retinuit *Lambinus*.

5. Sed fortunam Reip. obstitisse] P. R. est in veteribus libris, pro Reip. quam ego veram huius loci lectio nem puto: sic enim alibi Cicero locutus est. & in argēto denario Q. SICINI, *Fortuna*, ut opinor, imaginis titulus adscriptus est FORT. P. R. hoc est (ut ego interpretor) *Fortuna populi Romani*.

6. Quoties consulem interficere voluisti quot] Ita habent vulgati codices: *manuscriptus autem quia apud me est, longè melius interficer voluisti vel conatus es. plus enim est conari, quam velle.*

7. Et omnes inimicos bonorum] homines bonorum inimicos *scriptum est in vetustissimo meo libro, melius quam in vulgatis.*

IN CATILINAM II.

8. Iacet ille nunc prostratus Quirites] Ita est in vulgatis libris: *manuscriptus autem aliquantum melius habet prostratus que est. plus enim est prostratum esse, quam iacere.*

9. Tongillum mihi eduxit quem amare in prætexta columnia cœperat] *Quidam emendarūt, quem amare prætextatum in Gallia cœperat. sed prior lectio ferri potest, hoc sensu: quod Tongillum (non Tongillum) sive Longinum (qui à Sallustio inter coniuratos*

ros nominatur) Catilina adhuc pretextatum simularitatem amare, cum illū non amaret, sed alteri subiiceret. quæ sequuntur ita legebant Panigathus veteris scripture vestigia secutus: Publicium, Minuatum, quos viros? quam valentes? quam nobiles? quorum æs alienum contractum in popinam, nullū Reipublicæ motum afferre poterat, itaq. &c. eduxit enim ignobiles, scnes, egenos: reliquit nobiles, valentes, dinites.

10. Alterum genus est eorum] *Locus ex oratione Aeschini in Ctesiphontem, τούτῳ πάρον εἰς τὴν οὐρανόν. οἱ μὲν ταῖς καὶ ἡμέραις διπάνευσιν λησταὶ τὰς περιόδους στίλει, οἱ δὲ ταῖς ἡλικίαις, ὡς τοῖς ξεντὸν σάμασιν οὐ καλῶς κεχρημένοι, οἱ διδότες τὸ περιτιμάρχει, αἷλα πρὶξεντῶν, οἱ τῶν ἐπιπλευνάντων μήτοτε εἰς κελοῖν καταστῶν. ἔτεροι δὲ εἰς τῷν ἀκολάσιν, οἱ τῶν τοιούτοις κεχρημένοιν ἀφθάροις, &c.*

IN CATILINAM III.

11. Vos qui & ignoratis & expectatis, scire possitis] *In quibusdam codicibus scriptum est, vos qui ignoratis, ex actis, vel, exactè scire possitis, quod minus placet: nam multi ignorant, neque tamen expectant: & illud exactè contrarium est τῷ breuiter: nam quia breuer narrantur, summatim, non exactè narrantur.*

12. Vulturcius vero subito proferri litteras, atq. aperiri iubet] *Sic est legendum, non ut quidam emendarunt, Vulturcius vero subito proferre litteras atque aperire iussi. nam coniuratorum singulorum litteras ab Allobrogibus & Vulturcio, Pratoribus Flacco & Pomptinio traditas esse suprà dixit: neq. tradendarum tempus fuit protractandum, idq. in primis mandatis Ciceronis consulis debuit esse, ne eas ad celadum indicimus Galli & Vulturcius perderet, qui litteris traditis faciliiores*

tiōres ad indicandum fuerunt. Iterum supra dixit: Tabellas proferri iussimus, non à Gallis & Vulturcio, sed à Praetoribus. Nos linum incidimus, legimus. Non igitur iussit Vulturcius eas aperire aut legere: sed Vulturcius contranegantem Lentulum sibi litteras ad Castilinam dedisse, iussit litteras aperiri, & legi. malnisset Pantagathus pro iubet, aut petit, aut postulat: sed cum memini iubeo Chremetem saluere, facile patior iubet. Volturcius autem pro Vulturcius scriptum in vetustissimo libro reperitur, ut Volteius & Volcanus, pro Vulteius & Vulcanus.

13. Cuius aui iussu consularem imperfectum]
Ant. Augustinus legit, cuius auunculū imperfectum: & paullo post retinet necatum pro necandum, ut quidam habent. Nam M. Fulvius socius furoris C. Gracchi, & ipse iussu consulis L. Opimij imperfectus est, & eius filius imprubes abhuc legatus missus a patre ad Cōfalem. Hoc loco docemur P. huius Lentuli Sura Praetoris ī. & consularis coniurati matrē fuisse Fulviam.

14. Non minore labore tueor, quam comparo]
Hoc ex Demosthene traxit, qui χαλεπότερον dicit esse τὸ εὐλατέρη τὸ πτυχαῖς αὐτῷ.

IN ORATIONEM PRO L. MVRENA.

1. Vtrisq. superstibus] *Quidam virisq. emendarunt pro vtrisque. Ego Pantagathum secutus, receptam letionem retineo; nam Praetor praeinēte iuris consulto, virosq. allequitur petitorem, & unde petitur, inire & redire viam: quos frigidum est vocare viros: sed illud animaduertendum est, melius ne legatur, vtrisq. praestibus superstibus. (voco hic superstites, non qui super-*

superuinunt alii, sed litigatores vtrosq. stantes supra fundum controvēsum) muto autem ordinem, quod quis superstites sunt, necessariō sunt & presentes; non autem qui presentes, iidem necessariō & superstites: quem ordinem puto obsernatum ab illis scrupulosis iuris cōsulis. Alij delent vocem presentibus, quam scholium alicuius putant esse, qui declarare voluerit verbum superstibus. Cūm bac scripssem, Petrus Ciacconus Hispanus, magni vir ingenij, quid ipse de hoc loco sentiret, mihi indicavit: existimat autem interp̄ētionis nota post verbum vtrisq. posita, ita posse locum emendari: Superstibus praestibus, sumite vindicias, ite viam. quæ quidem emendatio videtur confirmari Festi testimonio, qui scribit: Superstites praestentes, testes praestentes significat: cuius rei testimonium est, quod superstibus praestibus inter quos controvēsia est, vindicias sumere iubentur. Plantus in Artemone, Nunc mihi licet quidvis loqui, nemo hic adest superstes. legendum vero esse apud Festum: Superstites praestentes, testes praestentes significat, & locus quem ipsi citat testimonio est, & alter in voce Pube: Pube praesente, inquit, est populo presente.

2. Sed an ne tu dicis qui causa vindicaueris.] *In veteri manuscripto libro ain, pro an ne, scriptum est: que lectio non videtur habere locum in hoc more diciendi. utuntur enim eo, qui aliquid audierunt inexpectatū, hic verò videtur vnde petitur rogare petitorem, ut dicat non si vindicauerit (videt enim windicasse) sed rogat causam cur vindicauerit, ut possit illam coarguere. Itaq; Pantagathus legebat, Caussam ne tu dicis, qui causa vindicaueris.*

3. Qui de re agitur addere] *Pro addere legeb. ite Pantagathus videre; videbatūque sibi ea conjectura
O locum.*

locum restituisse.

4. Eos auletas esse] *aulædos, est in manuscripto,*
& fortasse non male.

5. Quem Euripum tot motus] *Videtur hoc sum-*
ptim ex Eschinis oratione contra Ctesiphontem, re-
matis regnauerat & regnare vnde Euphrat.

6. Vix cuiquam inimicus esse deberet] *Pro inimi-*
cus, emendant Ant. Augustinu[m] inimiciis, ut ex ea
lectione aliquem sensum eliceret. Pantagathus, multis
etiam alienissimo, vix cuiquam, legebat. Sed Lambi-
nus Memmiani codicis scripturam fecutus, locum sine
dubio restituit.

7. In quadrigarum curriculum] *Quadrigarium*
habet Pantagathus.

8. Atq. id decernitur] *atqui Pantagathus.*

9. Tenue est nisi vt suffragentur] *Ita legebat Pan-*
tagathus, cum in aliis sit, si vt suffragentur.

10. Hæc homines tenuiores primùm ne dū po-
 stea à suis tribulibus] *Ita legebat hunc locum Panta-*
gathus, & ita omnino legi debere opinor.

11. Praefectum fabrūm semel] *Pro semel, habet*
Pantagathus, fremunt.

12. Locum suum gladiatorium] *gladiatorium*
Pantagathus. sed gladiat. hoc est, Gladiatorib. est in
antiquo. paullo post, Pantagathus pro munimina can-
citorum, ut erat in vulgatis, emendauit munia gla-
diatorum: quam lectiemur vulgarit Manusius. &
infra, In robore accumbunt, idem legebat labore, pro
robore.

13. Esse kal. Ian. in Rep. duos Cos.] *Quinclilia-*
nus lib. vi. legit, esse prid. kal. Ian. in Rep. duos Cos.

14. Sed in vrbe, in foro, dij immortales sine ge-
 mitu hoc dici non potest, non nemo] *Quidam & dij*
legunt,

legunt, quod non placet: nam hic non innocantur dij, sed
cum gemitu appellantur, quare ita legerem: Sed in vr-
be, in foro: dij immortales (sine gemitu hoc dici
non potest.)

15. Hunc iam qui impeditur sint, videtis. illa
 pestis immanis] *Ita hunc locum emendasit Pantaga-*
thus addito verbo videtis, quod deest in vulgatis.

IN ORATIONEM PRO L. FLACCO.

1. At à testibus lœditur] *Pantagathus, at Asiaticæ*
à testibus lœditur: nec male: nam de urbana iam est lo-
catus. paullo suprà, qui Catilinam ex vrbe repulit,
idem legebat expulit.

2. Quibus iusurandū, iocus est: testimonium,
 ludus: existimatio vestra tenebræ] *Ita est in vulga-*
tus: & male ut videtur. Ant. Augustinus putat legen-
dum, Existimatio vestra tricæ, vel existimatio verò
tricæ, ut vestra sit glassula. Mibi non videtur tricæ in
hoc sensu accipi, sed cum de relaci & minima conten-
ditur: at in existimatione nulla est contentio. itaq; me-
lius Pantagathus legebat, Existimatio verba: tene-
bra laus, merces, gratia, gratulatio proposita est om-
nis in impudenti mendacio.

3. Quem spero his rebus fore] *Ita legitur in vul-*
gatis, & melius, vt opinor, quam vt quidā emendarunt,
vobis breui: nam iudicibus non est vsui, sed amicis &
Rejp. vt dicit: igitur his rebus, vehementia, odio, ac
molestia.

4. Inquisitioni comitum] *Pantagathus, Inquisi-*
tori comitum.

5. Sed porrigenda manu] *Expressit Grecam vo-*
O 2 censu

cem χειρονια, ut infra, Portixerunt manus, psephif-
ma natum est.

6. Id sutores & zonarij conclamarunt] *Pantagathus delebat cōiunctionis notam, addebatq; post verbum zonarij, ac zonarij.*

7. Egentes & leaes spe legationis] *Vetus liber, spe largitionis, quod non ita placet. paullo pōst, nihil prater speciem, quod placet.*

8. Adramitenus] *Scribēdum Adramytenus. ἀπὸ τῆς Αἴσηνού πόλεως, siue Αἴσηνος, ut ex Strabone inquit Stephanus in lib. de Urbibus, αἴσηνος, vel αἴσηνος. Paullo pōst, defendēdi facilis cautio, legebat Pantagathus deleto est: & infra, his nauibus Flaccus ex Asia in Macedoniam, pro Flaccus corrigebat Crassus, ut opinor, ex historia.*

9. Ciuitas Aemonensis] *Aemonensis, scribēdum est hic & infra: ἀκονέω enim est in veteribus numismatibus.*

10. Sine tabalis, sine auctore legerit] *Pantagathus egerit, reddē, ut videtur, prolegerit.*

11. Obsignata erat creta illa Asiatica] *Hanc appellat γῆ σημαῖα. Sive Herodotus in Euterpe.*

12. At istud columen actionis tuae Mithridates] *Pro actionis, est accusationis in optimo libro Vaticano, quod miror Faēnum non animadvertisse.*

13. De pupillo Meculonio] *de P. Mæculonio fortasse legendum. Pantagathus, M. Aculeone corrigebat, nescio an antiqui libri motus auctoritate. paullo pōst, pro percussit, idem legebat perculit.*

14. Vbi nihil possent discere, nisi ignorantiam litterarum] *Abest totum hoc ab optimo libro Vaticano, & iure quidem: nam inepti alicuius glossema videatur esse.*

15. Re

15. Re iudicata stari ostendit placere] *rei iudicata, Ant. Augustinus.*

16. Qui quoniam testimonium dixit] finxit, pro dixit, olim *Pantagathus emendarat: postea improbata Faēni coniectura, qui non dixit legendum affirmabat, quod nimis ei frigidum & indignum Cicerone videtur, ita hunc locum correxit: Eum tu testem spe recuperandi fundi paterni, quod iam testimonium dixit, venire ad testimonium dicēdum coēgisti: qui quidnam sit dicturus, expesto.*

17. Totum enim cōuerterat, atq. alia fingeret] *Pantagathus, totum enim conuerteret, atq. alia fingeret.*

18. Iudicatum fateris] *Pantagathus, indicatum fateris: & paullo pōst, pro expensum, in vetere codice scriptum est, expressum.*

19. Adrymeti] *legendum Adramytti. Strabo libro XIII. & Stephanus in lib. de Urbibus: Αἴσηνος, inquit, siue Αἴσηνος, πόλεις τῆς κατὰ Καίνον Μυστας.*

20. Quod elocata quid seruata] *Proscrutata restituit Pantagathus eruata, quo nihil aptius huic loco excogitari posse opinor.*

21. Nisi ducem Telephum inuenisset] *Quamvis mei instituti nō sit, locos obscuros harum orationum explicare, hunc tamē locum lubet ex collatione Graci scriptoris aliquanto illustrare. Eustathius in IL lib. 1.oi μὲν τὸ περὶ πλαγχθέντας ἀντὶ τοῦ ἐν δευτέρῃ πλαγθέντας φασι, χρόμενοι γῆ τῶν νεωτέρων ισορίζ τῷ λεγόμενῳ, ὅπ τὰ πρῶτα ἐπιστρεψάντες τῇ τροπῇ οἱ Εὐλόγες, οἱ μαρτυροῦ ἔσθιον. γῆ τὸν μελέναν διετοῖ εἰς πμωσίαν προσίκου ζανδὴν ἐλπίζοντο. οὐδὲ τοῦ, οὐδὲ τοῦ πλέοντος μυστία. οὐδὲ θίλερος αντικαταστάς, επίνοι τη χανόν γῆ ἐπισθε. πέπονθε μὲν τραῦμα δεινὸν γῆ Αἴχιλλεως, οὐκ πέλου ἔλικι συμπλιθέντος αὐτῷ τοῦ ἵππου κατὰ Διονύσου εργόνυμα, οὐ ποσότερος γῆν ἐποίησε δὲ τὸ απράκτον ζανδ-*

χωρισται τους ἔλληνας· ὡς δὲ οὐ τὸ γενῦμα εἶχεν αἰδεπάπυτον, χρῆται οὐ δὲ χρηστὸς εἰρίπε τὸ δρυλλούνεν, ὡς σάρξ
βάσις λαρυγγός· μάλις γέν τὸν ταχίστην ἐπ' ἀχιλλέα, οὐ συμβαίνει τὸν περὶ λαρυγγὸν τὸν ἀλγαντὸν τὸν δέσμον μαζῶν τὸν γενήτιον τὸν εἰς βοτανὴν δρυλλαν.

22. Flaccum in curia decreuissent. veridicas adiungis causas inimicitarū] *Locum aperte corruptum Pantagathus ita corrigebat*: Flaccum in curia decreuisse iniuriam dicis: adiungis causas inimicitarum. *Videtur autem Flaccus habuisse in consilio Senatum Pergamenum, de cuius sententia adiudicavit Amyntae mancipia, que ad Decianum cum uxore transfigerant, atq; apud eum, ut liberi se gerebant, de quibus supra dixerat, membra, manus, digitos, neruos malē à Deciano habita.* & paullo infra: in liberos. ac multo etiam infra: census es mancipia Amyntae. *Quod autem in curia legendum sit; ostendunt verba illa inferius, num aliter ac censuit Senatus. quod in iuriā, illa alia: num aliud, atque oportuit. Tum verò illud, adiungis, requirit aliud verbum, quod est dicis, quod idem desiderabatur ad strueturam priornum verborum.*

23. In absentem decreuit cùm ibidem] *Melius Pantagathus*: In absentem quom ibidem.

24. Quid si non decreuisset sed edixisset] *Vetus*
stissimus liber habet, dixisset: que lectio magis Pantagatho placebat, quam Manarij edixisset, aut Ant. Augustini addixisset. de illa planum est, nam editio nihil Prætor ab iudicat. de hac quoq; satis constat, addicere verbum prætorium dici de debitoribus conuictis, qui non sunt soluedo. dicere autem alterum verbum prætorium conuenire optimè huic rei, in qua non erat controversia de possessione mancipiorum, neque de ore alieno, sed de iure mancipi inter Amyntam, & Decianum; unde non oportuit

oportuit Prætorem vti verbis dare, aut addicere; sed verbo dicere: non enim dixisset hic vulgare verbum est, sed sollempne prætorium.

25. Quas easdem mulieres à me datas] *Totum hunc locum ita corrigebat Pantagathus, apposita interrogatio nota ad verbum requiriuit: Num es fratriis mei litteras plenissimas humanitatis & aequitatis reprehensurus, quies easdem mulieres amandas apud Pataranos requisivit, improbata priore conjectura, qua olim dubius emendarat, quas easdem millies ad me datas apud &c.*

26. Prædia etiam in censi dedicauisti] *Pantagathus, indicauisti.*

27. Mitto, quod nullo in iure, neque in re, neque possessione tua.] *Totum hunc locum ita Pantagathus legebat*: Mitto quod nullo more, neque iure, neque possessione tua: & paullo post, pro commissisti emendabat num cauisti. & pro accidisset, incideret.

28. Eum maxima habiturum esse] *Post vocem maxima Pantagathus uddebat peculia: alijs ex veteribus libris prædia.*

29. Fortasse fecisti & tu & populi sermone exciperes] *Ita est in vulgatis, & male prorsus. Ant. Augustinus legit* Fecisti tu ne populi sermone exciperes, omnino melius, sed nō satis purgat, neq; satis patet sensus; aut qui patet, non est proprius huius loci. *Quare libentius cum Pantagatho legerim:* Fortasse fecisti ne tu ex populi sermone excideres: iccirco &c. *Victorius habet fecisti: durè de populi sermone secunda persona.* Paullo post, pro ad coronam applicasti, emendauit. *Ant. Augustinus ad coronidem applicasti: que lectio in scriptis etiam libris reperitur. notum antē quid sit ad coronidem applicate.*

30. Si petita, si redacta, si per hunc Antiochum] Optimè Pantagathus, Si petita, si redacta per hunc Antiochum &c. sublata interrogations nota, & delecto, si.

31. De summa Reip. raceo, quam vos] Pantagathus tollebat interrogations notam, que ad verbum facere apposita est, & ad sustinetis reponebat.

32. Nomen clarissimum jhominem clarissimum Amicus meus legit coniectura ductus.

IN ORATIONEM

PRO P. SYLLA.

1. Tum singulari Antronij odio] Autronij scriptum hic & infra, ex auctoritate veterum librorum & numismatum.

2. Et quoniam L. Torquatus] Sumpit huc locum ex oratione Demosthenis pro Ctesiphonte, in qua scriptum est: Ει μὲν ἐν περὶ ἀνδρῶν κατηγόρους Αἰσχίνης, καὶ γὼ τερψάντης περιελέυματος ἔνθεν, εἰς απελογούμαν. ἐπεδίζευκτος περιελέυματος ἐπειδή τὸ οὐκ ἐλεύθω λόγον ταῦλα διεξιώνει πάντας, καὶ τὰ πλεῖα κατελέγεστο μεν, εἰνεγκρίσιν εἴναι νομίζω, καὶ διεγνώματα, Κραχέα, οἵ σφες Αὐγύστοι, περὶ τύπου πρωτοτονούσιν πέντε.

3. Ille arma misit cornua tubas falces signa legiones] Ant. Augustinus deleta interpretationis nota legit signa legionis: quod aut nihilo magis, aut minus etiam seruit: nā post enumerationem instrumentorum, milites deniq; ipsos subiungit: deinde omnes sunt numero multitudinis ad aggerandum scelus.

4. T. Coruncanio] Scribendum Ti. Coruncanio, ex historia.

5. At vero quid ego miror] Pantagathus legit mirer?

6. Quae

6. Quae leuiter dixerat] Videtur legendum leniter, pro leuiter, ita enim in 1. De officiis locutus est, Immitatio presso loquentium, & leniter.

7. Quod cum is Trib. plebis facit] Opinor delendum adverbium cum, & pro eo, vel tamen, vel aliud simile, reponendum: quod Lambinus in scriptis codicibus se reperiisse testatur. Pantagathus legebat, Quod Curius Tr. pl. facit.

8. Lille Torquatus cum esset] Totum huc locum fæde (vt appareret) depravatum, ita restituit Pantagathus: L. iste Torquatus cum esset meus contubernalis in consulatu atque in prætura fuisset: cum princeps, cum signifer esset iuuentutis, auditor, adiutor, participes extitit: parens &c.

9. Quis negat Sulla indicium?] Faernus existimat glossema esse duo postrema verba: itaq; delebat Sulla indicium, interrogations nota ad verbum Sulla adscripta. Mibi Faerni coniectura placet, tametsi vulgariter etiam lectio defendi aliquo modo possit: nā huc indicium sumitur pro nominatione Sulla facta ab Allobrogibus in indicio coniuratorum. Sed non qualisunque nominatio indicis, est indicium coniurati, ut ipse infra latè ostendit, quod Allobroges de eo quiescirent à Cassio, Cassium respondisse se nescire, non tamen inter coniuratos indicatum, aut nominatum, neque ab illis, neque ab hoc.

10. Aut verè referendis, aut etiam scribendis] Pantagathus legebat auctoribus manuscriptis libris, aut referendis fidem, aut rectè scribendis &c. sed in alio antiquo libro videtur reliqua scriptum esse: Qui his omnibus verè referendis aut memoriam putet, aut ingenium defuisse.

11. Aut de alicuius periculo meminisset quan-

O s tum

tum vellet] *Pantagathus* post verbum vellet addebat, sed quantum esset in re.

12. Nemo vñquā me tenuissima suspicione perstrinxit, quem non praeuerterim] *Quidam* legunt, peruerterim: sed non satis recte, nam non esset neq; boni neque prudētis, cum qui se remissima suspicione perstrinxisset, peruertere, id est penitus cuertere; praeuerte-re autem bonus & catus vir nō modo potest, sed etiam debet: de quo honestē gloriatur Cicero.

13. Ac defendere quem velis] *Videtur legendum*, ac non defendere &c, vel pro ac, scribendum nec, vt habet *Lambinus*. paullo pōst, Familiarissimis suis non succensuit pater tuus, vel dolendum non, vel tollenda nota interrogatio[n]is post verbum laudarent.

14. Ad M. Læcam] *Quidam* pro ad, reponat apud. sed vulgata lectio ferri potest: nam conuenire ad aliquem, id est ad domum alicuius, Latinè dici potest.

15. In qua re est vterq. laudandus primū Cæcilius qui id promulgarit, in quo res iudicatas videbatur voluisse rescindere, vt statueretur: Sulla recte respondit: status enim] *Locum aperte corruptum ita Pantagathus restituebat*: In qua re est vtiq. laudadus per eum Cæcilius; qui si promulgavit, in quo res iudicatas videbatur voluisse rescindere, vt restituereatur Sulla, recte reprehendis: status enim &c.

16. Vt statueretur Sulla reprehēdit] *Pro statueretur habet scriptus liber*, tueretur: a qua scriptura, quod nimis recedit amici mei coniectura, eo mihi minus placet, qui putat legendum esse, In fratre tum Sulla, qui de se reprehēderit. paullo pōst, Vt quisquam saluti suorum consulat, legit *Ant. Augustinus* pro, de salute.

17. Quem in stuprorum defensionibus] de-
fensionibus

terisionibus, *Pantagathus*.

18. Vi conatum & armis] *Lambinus* delet vocem conatum, pro qua in manuscripto est, conatu.

19. Sed tamen si nihil vos P. Sullæ fortuna mouet iudices] *Pro fortuna Pantagathus corrigebat acta vita, nimis à vulgata recedens scriptura*.

20. Profectō conceditis iudices] *Videtur legen-dum*, concedetis.

1. Nec nos quidem huic cuncti studio] *Panta-gathus* pro cuncti, legebat iuncti: & fuerimus, pro fuimus.

2. Ab Heraclensisbus] *Heracleensibus* scriben-dum ex auctoritate veterum numismatū, in quibus est, ΗΡΑΚΛΕΩΝ. Intelligentiam autem de Heraclea, quia in Sicilia erat. Itaq. suprà, Siciliam legendum, pro Ciliciam, cùm ex fide scriptorum codicūm, tum ex hi-story.

3. Gabiniij] *Veteres libri* habent Gabij: vnde Gau-
uij, legendum quispiam existimat, de quo mentio est in oratione pro P. Sextio.

4. Quantum alij tribuunt tempestiu[m] cōuiuiis] *Sententia*, vt videtur sumpta ex *Platonis Phedro*, in quo ita scriptū est: ὅταν δὲ οἱ παιδίαται ἀλλεις χρῶνται, οὐ μητοῖοι ἀπόφεται αὐτοὺς: ἐτέροις τέ, δου δου τούτων ἀδη-
ραὶ, τότε ἐκεῖνοι ἀντι τούτων οἵ τις λέγων παιζον διάδει.

5. Quæ si cui leitor] laius *Pantagathus*.

6. Quoties reuocatum eandem rem dicere] *Ve-tius* liber reuocatam, pro reuocatum.

7. Itaq. etiam delubrum eius in opido dedica-
uerunt]

uerunt] Octavius Pantagathus homo divini ingenij, correxerat olim Varrois versiculum, qui est apud Agellium in lib. XIII. cap. XI, in quo male legebatur ariete, pro Ietae: ea vero correctio occasione dedit Ant. Augustino mutandi hoc loco aduerbiū itaque, in nomen Ietae, quæ lectio & probata à Pantagatho olim fuit, & à Paulo Manutio nuper vulgata in eo commentario quem in hac ipsam pro Archia orationem edidit Roma. sed Manutius de Strabonis loco à me admonitus, qui huic emendationi repugnaret, in secunda eius commentarij editione, quam parabat, & antiquā lectionem restituit, & Strabonis verba ex libro XVI. que Graco etiam quodam numismate confirmantur, ad eam stabilendam lectionem adduxit. que nos quia non sunt ab hoc Ciceronis loco aliena, & libentius preferemus. εἰ δὲ Εὐλογίην, ὡς ὁ βραχεῖον εὐλούμενον, τὸ τετράσωρον & ἔχουσαν νεανὸν ὡς Εὔανον. αὐτοπιοῦνται γὰρ οἱ οἴται διαφέρονται ποιητῶν. ὡς δίκη νόμος πάτητον περὶ αὐτοῖς ὄρυξεν λέγεται. περὶ τῆς τετράσωρος νόμου πάτητος. Vetus autem numisma, quo Strabonis verba mirificè illustratur, ab una parte habet Homeri imaginem coronatam, ab altera Meletis fluij simulacrum adscriptis nominibus fluij, ΜΕΛΗΣ: & ciuitatis que numisma cūsīt, ΑΜΑΚΤΡΙΑΝΩΝ, quam sī MYRNÆORVM caloniā opinor fuisse: sed preter Strabonis locum, quem adduximus, hoc etiam Ant. Augustini correctioni repugnat, quod verbū Ietaeque non plane congruit superioribus membris, que inconiunctim posita sunt; nec per que hoc ultimum membra probè illis coniungitur. Versiculos autem Varrois, quos sūprā diximus a Pantagatho fuisse emendatos, libet hic adscribere, ut & doctissimi viri memoria consulamus, & studiosorū etiam vīlitati.

Capella

Capella Homeri candida hæc tumulum indicat, Quod hac Ietae mortuo faciunt sacra. in priore versu hoc, in hac: in posteriore ariete in hac Ietae mutatum à Pantagatho fuit: cuius emendatio confirmatur cū Greco epigrammate, tum Strabonis, Pan- sania, aliorumq; (quibus nominandis supersedeo) scri- ptorum auctoritate.

8. Quare quorū ingenii hæc feruntur] Pro qua- re legebatur Pantagathus quia, nec malè, paulo pōst, Ac eius laudibus, pro at iis laudibus. Primus autem Pan- tagathus Ciceronis locum hunc de Scipionis sepulcro, in quo conditus dicitur Ennius fuisse, miserabiliter depravatum correcxit, a quo emendationem accepit Manu- tius, & vulgauit.

9. Rudium hominem] Ant. Augustinus Auso- niī securus auctoritatem legit Rudinum, quod valde placet: nec enim dubitū, quin de Ennio dictū sit hoc à Ci- cerone, quem constat à Mesapo rege originem duxisse, fuisseq; centurionem, ut cecinit Silius,

Vitis adornabat dextra decus: hispida tellus
Miserunt Calabri, Rudiæ genuere vetustæ.

& Ausoniū,

Nunc Rudiae solo memorabile nomen in ævo,
Vnde Rudinus ait: Diuū domus altisonum cēl.
Ensebius in Chronicis Eniū offa ex Janiculo Rhodiam transflata fuisse apud quosdam scriptores se legisse scri- bit. Hanc Strabo Σοδείων τε την appellat: & ad eam allu- sit fortasse Ovidius cūm cecinit,

Ennius ingenio maximus, arte rudis.

10. Quare si res erit, quas gessimus] Alter Pan- tagathus hunc locum legebatur; nempe ita: Quare si res hæc quas gessimus, orbis terræ regionibus definiun- tur, cupere debemus, quo minus manū nostrarum tela

tela peruenētint, eò saltē gloriam famamque penetrare.

11. An cùm statuas & imagines] *Locus sumptus ex Iſocrate, cuius verba sunt in Enagora: ἐγὼ δὲ Νικηφόροι μηνὶ ἔνευ καὶ μηνίσι, τὰς τῶν σωμάτων ἐσκόνεις, πολύμερου πλεον. Οὐ δέ τις τὰς τῶν φρεδεών, οὐ τὸ διαβολαῖς εἰς τοὺς λόγους αὐτοὺς μέντοι τοῖς τεχνικῶς ἔχουσι δεσμοῖς.*

12. Quem amicorum studiis videtis comprobari tum dignitate, tum etiam venustate] *Ita omnino legendum opinor, non ut alij, delecta roce studiis, quae causa aliquibus fuit, ut pro venustate emendauerint vetustate. sed pudor, dignitas, venustas, ingenium sunt in Archia omnia: vetustas neque est, neque potest esse.*

IN ORATIONEM AD QVIRITES POST REDITVM.

1. Mea voluntate suscepitam] in ea volūtate habet liber manuscriptus & recte, ut opinor. paullo post: Id in me vno potius, quam in optimo quoque & vniuersa ciuitate deficeret, pro eo quod in vulgatis est, Id in me vnum potius, quam in optimum quenque, & in vniuersam Remp. flesterent.

2. Delmaticus] Diadematus est in vetere manuscripto libro: quem tamen nusquam bis temporibus habent Fasti, cum habeant Macedonicum, Caluum, Caprarium, Delmaticum & Nepotem prater hunc Numidicum, atque etiam Balearicum, nam Creticus minor est.

3. Q. Metellus Censorius] C. Metellus scribendum ex historiā, & ex collatione alterius loci sequentis orationis post Reditum in Senatu, in qua scriptum est

L. C.

POST REDITVM IN SENATV. 223 L. & C. Metelli Consulares.

4. Filiique parui desiderium mei, lacrymæque pueriles] *Opinor locum mancum esse: nam non à desiderio primi militis dolorem ostenderet, cùm de fratre dixerit. Lacrymæ, sordes, squalor, fletus: de uxore, squalor, luctus: de filia, mœror: qui omnes eum desiderabāt. Ant. Augustinus legit, Filiique parui vagi singultus desiderio mei, cùm liber vetus habeat corruptè. Parui vulgi singulatus desiderij mei. Ego quia singultus, aut non fere, aut non semper sequuntur dolorem, lacrymas, desideriumque, & quia qui sint vagi singultus, non intelligo, ita legerim, Filiique parui vagiens eiulatus desiderio mei, lacrymæque pueriles.*

5. Copias esse reuocatas] renouatas *vetus liber.*

6. Armis decertare pro mea salute nolui, quod & vincere & vinci] *Ita est in vulgaris: at manuscripta habent longe melius, Nolui quod potui, quod & vincere, & vinci &c.*

7. Parua nauicula traiectus] peruectus *scriptum est in veteribus libris, quod magis placet.*

IN ORATIONEM POST REDITVM IN SENATV.

1. Nunquam meam salutem non ab his consularibus qui vendiderunt flagitauistis] *Ita habent vulgariter libri: manuscriptus autem reliquie mihi ridetur transfluisse illud non: habet enim, Nunquam non meam salutem &c.*

2. Quorum mentes angusta, humiles, prauæ] *Vetus liber habet paruae, pro prauæ.*

3. Non consulis studium, non discendi initia rei militaris non cognoscendorum hominum] *Locum fecit*

fœdæ depravatum corrigi posse aliquando putari, si ita legeretur. Non consilium, non scientia rei militaris, non studium cognoscendorum hominum. nam de eodem Pisone dixit in oratione, quam in eum scripsit: Nunquam erat audita vox in foro, nunquam periculum factum consilij, nullum non modò illustre, sed ne notum quidem factum aut militiae, aut domi. & paullo post. Quid est aliud furere, nisi non cognoscere homines, non cognoscere leges? Eodem modo in epistola ad Thermum lib. xiiii. de M. Anneio legato dixit: Nam eius opera, consilio, scientia rei militaris vel maximè intelligo me & rem publicam adiuuari posse.

4. Et perditum non dubitares] non putasses, retus liber.

5. C. Messinius] Scribendum est C. Mescinius, qui pater fortasse fuit L. Mescinius Risi eius, qui Questor in Cilicia Ciceronis Procos. & sub Augusto III. vir nomine cedenda fuit, ut ex denariorū inscriptionibus intelligimus.

6. Ut qua voce à te Romule post R. C.] Lambinus emendauit, Ut qua voce semel omnino post Romanum conditam Consul vñs effet. Sed huius emendationi primum aduersantur historie, ex quibus due consulares huiusmodi voces elicuntur, cum ex oratione Rabiriana perduellionis, tum ex Corneliana apud Asconium; deinde veteris libri auctoritas, qui est apud me manuscriptus, à quo Faerni coniectura pro à te Romule corridentis, ter omnino, ita confirmatur, ut nihil dubij, quin ita legendum sit, relinquatur. de tertia tantum voce dubitabat Faernus, an effet ea, qua vñs creditur Opimius Cos, cum in C. Gracchum inuectus est, que tam nullius scriptoris testimonio comprobatur. Quid si

de

de C. Mario intelligendum sit? de eo enim ita scriptum est in Oratione posse redditū ad Quirites: Nam C. Marij qui post illos veteres clarissimos cōsulares, vestra patrumq. memoria tertius ante me consularis subiit indignissimam fortunam &c.

7. Vt omne is flagitium se committere putaret] Ant. Augustinus conjectura ductus, omnibus in numerum plurium communitatis, emendauit, Vt omnes flagitium se committere putarēt. Quia sanè correctio veteris quoque manuscripti codicis confirmatur auctoritate.

8. Quid vt ad illam diem res cum redissent regarentur vt pari studio conuenirent] Pantagathus aliter hunc locum legebat, & multo quidē, vt uidetur, melius, Quid vt ad comitia pridie nonas Sextiles regarentur vt pari studio conuenirent.

9. Alter consulem] Ant. Augustinus legit consules: & deinceps defercent, & proderent numero multitudinis.

IN ORATIONEM

PRO DOMINA.

1. Remp. bene gerendo: religiones religionibus sapienter interpretando] Ant. Augustinus delet religionibus: quod verbum certè parum aptum est. non enim hic sensus est, qui solet usurpari; Aristotelem Aristotele optimè declarari, & Platонem Platone. itaque Pantagathus hunc locum ita emendabat: Religiosissimi religiones sapienter interpretando car. deu. conferuarent: ut pari referatur; ad Remp. bene gerentes, amplissimi & clarissimi: ad religiones sapienter interpretantes, religiosissimi: secundo loco Remp. inepitum est; it. i. q. libenter legarem, eandem.

P

2. In

2. In Rep. ab aliis oppressa] *Particula in deest in libris manuscriptis & recte. paulo post, rescindentur, legebat Pantagathus pro rescinduntur.*
3. A te iampridem ad bonorum cædem paratos] *In manuscripto est, ad rapinam, ad bonorum cædem paratos.*
4. In animis nostris] *Placet vestris, ut est in antiquo.*

5. Quasi possem aliquid in ea re gerenda: non habebatur] *Ita habent Victorius & Manutius, vitia- tis codicibus. Ant. Augustinus longè melius gerenda: nominabar flagirabar: que correctio potest loco supe- riore confirmari. Pantagathus autem mutabat non in bonis: habe in præ:batur in ceteris, legebat qd hoc mo- do: Quasi possem aliquid in ea re gerenda præ cete- ris: nec male: nam proficiendum aliquem negotio gravi & molesto, & diffici, nominatim non sortito, vt aquum est; nemo diceret, nisi eum cui aliqua ars aut facultas illi negotio accommodata sit: alioqui sit ei iniuria, si ex- tra fortē nominetur: quam artem aut facultatem ne- gat sibi esse Tullius, in Pompeio agnoscit.*

6. Eum victoriae populi Romani pœnitere] *Ve- tus liber habet, Eum victoris populi Romani necesse est pœnitere.*

7. Et quodd idem in posterum de extraordinariis potestatis libertatem ademisses] eidem legendum esse sufficor, ex loco simili orationis Sextiana: Non illi (*inquit*) ornandum M. Catonem, sed relegandum: nec illi committendum illud negotium, sed impo- nendum putauerunt: qui in concione palam dixerint, lingua se euellisse M. Catoni, quæ semper con- tra extraordinarias potestates libera fuisse, sentient ut spero breui tempore manere libertatem illam &c.

8. Vt

8. Vt necesse eslet quot annis constitui per se- natum decreta] *Non dubito quin pro senatum, legen- dum sit senatus. In Watiniū: Eripueras senatiū pro- uincia decernēda potestatem, Imperatoris deligen- di iudicium &c. Sed si senatum retinere malimus, de- cretas pro decreta, scribendum erit.*

9. Sex. Clodio socio tui sanguinis] facinoris le- gebat Pantagathus pro sanguinis, siue ex ingenio, siue ex antiquo libro. *In oratione de Aruspicum responsis, de Clodio dixit, consules sceleris sui socios: Pisōnem sci- licet & Gabinium.*

10. Ego verò, neque me tum desertum, sed pñè deditum] *planè pro pñè non dubito quin scribendum sit, vel repugnantibus antiquis libris.*

11. Non fuisse Tribunū pleb. hoc dico esse par- ricidium] *Te scriptum est in vulgatis libris. Ant. Au- gustinus legit, Hoc dico esse Pontificium. sed non id agit nunc Cicero, vt probet causam hanc esse pontificiā, que profecto erat, & agebatur apud Pontifices, sed op- ponit illud hoc (quod demonstrat Clodij privilegium in Tullium sine iudicio) ad illud omnes actiones tuas, quas possum generatim, & communiter coarguere non esse legitimas, quia specie, non re Tribunus eas egisti: sed nunc non ago id, vt redarguara illas omnes: hoc ago, vt etiam si legibus, & re vera esses Tribunus pl.; tamen hoc tuum de me privilegium contra leges, contra iura, mo- res, & religionem latum sit; atque ideo parricidium ne- cessē sit fateare tu te ipse. Vel igitur vulgata lectionem parricidium retineamus, necesse est; vel pro ea, si ma- gis placet, parricidam reponamus, quomodo alibi ap- pollat Clodium.*

12. M. Puppio] *Legendum M. Pupio ex vete- rum lapidum auctoritate: itaque Pisō, qui à M. Pu-*

*pio adoptatus fuit, in antiquis monumentis M.PVPIVS
M. F. PISO FR VGI describitur.*

13. *Vt haec simulata adoptio filij] Pantagathus legebat adeptio, pro adoptio, quæ lectio si minus vera sit, ingenio sám esse nemo negabit.*

14. *Cur enim quisquam vellet] volet idem Pantagathus.*

15. *Quæ contra auspicia essent acta] quia pro que habet Ant. Augustinus.*

16. *Sin eadem obseruanda, sicut decreuit Senatus, M. Drusi legib. quæ contra legem Cæciliam & Didiam latæ essent, populum non teneri iam intelligis &c.] Ita hunc locum legebat Octavius Pantagathus.*

17. *Neque operum architectis] architectum habet vetus liber, quod magis placet.*

18. *Vt etiam Palatinam tuam perderent] Palatinam tribum tuam, Pantagathus: sed Ant. Augustinus Palatinam illam tuam legit.*

19. *Quid nominis inscriptio, tibi num aliud videtur esse, ac meorum bonorum direptio] Ita Pantagathus interpongit, & pro direptio legit ereptio.*

20. *Vtin Asia Cistophorum flagitaret] Ant. Augustinus interponit millies inter verba Cistophorum & flagitaret, quod facit ad elegantiam, non ad intelligentiam: quando enim unquam populus Ro. aut senatus, cuiquam magistratui sine Urbano sine Provinciali negotium dedit flagitandi quicquam? quare si vulnerimus sanare hunc locum, alio profus remedio opus est: aliud enim nobis verbum erit recipiendum, & pro flagitaret, vel factitaret, vel aliud simile reponendum. Paullo post, Cum Roma decessisset, rectissime Roma legit Ant. Augustinus. sed Pantagathus totum hunc locum ita legebat, Vtin Asia Cistophorum exæquaret. inde iret in*

in Hispaniam, cum Roma decessisset &c.

21. *Verba de salute mea fecerant] Vetus liber facerent.*

22. *Per amicos suos complerent] compilarent habet vetus liber.*

23. *Quid igitur ego gessi] cessi Pantagathus, à quo accepit Manutius.*

24. *Vt me ab omnibus ad meam pristinam dignitatem expectatum] Pantagathus legit expeditum, pro expectatum.*

25. *Miseradus videbatur] videretur Pantagathus.*

26. *Senatum consules vetabant] vocabant habet manuscriptus liber. pro Sextio, Senatum consules credo vocassent.*

27. *Ex quo iudicare potestis] Videtur melius esse in antiquo, potuistis.*

28. *Nihil esse inscriptum] iure scitum Pantagathus. Infra dixit, iure actum.*

29. *Non vidistis illam esse nullam] Pro illam legebat Pantagathus legitem.*

30. *Nunc tu etiam perniciosa pestis] Liber manuscriptus habet portentosa, pro perniciosa.*

31. *Ille verò dies qui fuit? cum te P. Lentule legem de me ferente populus Romanus ipse se vidit sensitq. quantus & quanta dignitate esset] Ita hunc locum correxit Faernus, partim cœdatura dulcis, partim veteres libros secutus.*

32. *Hoc tribunicium est, hoc populare est] Optime, vt videtur, legebat Pantagathus, hoc tribunicium, hoc populare est.*

33. *Tamen quotiescumq. vellet quis hoc in genere solo rem iudicatam referri posse voluerunt] Ita Faernus hunc locum correxit veterum librorum au-*

Secutorum secutus, in quibus est pro solo re, sororem.
Ant. Augustinus & Pantagathus, ex vulgata lectione delent se. sed Faerni correctio magis placet.

34. Quid te audacius, qui in eius nomen incideris] *Ant. Augustinus* qui in *as* eius nomen incideris: *Pantagathus* eandem retinet *lectionem*, sed eius in *as* *commutato*. *Uterque autem acutissime emendarunt*, qui scirent *prerogativa* *auctorem in as* *incidi ante legem solere*.

35. Cur non iuret se *Gadibus* fuisse] *Ant. Augustinus*, in gradibus legit: *quam lectione retineret*, si *Sedulus* affirmaret se *Rome* fuisse & *primum sciuisse*: sed cum negaret se *Rome* fuisse, esset *q̄ fortasse oriundus Gadibus*, *acutē contulit Cicero Interamna Gadibus*. *Præter hanc necessariam rationem*, est mihi *suscipitum* in *Gradibus*: *nam si hac comitia Clodiana habita sunt in Foro, puto potius, in Comitio, quam in alia Fori parte*: *Gradus vero Aurelii*, qui erant ad *eadem Castoris*, *distabant a Comitio tota Fori longitudine*.

36. Nec res tum iudicata] *Pantagathus* *delebat* *tum: & paulo post, protamen si legebat tametsi*.

37. Quod de omnibus etiam quibusdam damnatis interdictum est] *Pantagathus* *pro quibusdam emendabat ciuibus iam, & recte, ut videtur*.

38. Censor ille Quintilius] *Ita scriptum est in omnibus vulgatis codicibus*. *Ant. Augustinus*, *pro Censor legit Kefo, & optimè quidem: quod preter Dionysium & Linium, sequentia etiam prænomina ostendunt*.

39. Abfui simul cum Rep. redij cum maxima dignitate te viuo] *Ita hunc locum olim emendauit Pantagathus, a quo accepit Manutius. postea viuo, mutauit in, inuitu*.

40. Quid est quare quisquam mihi se in ipsa populari

pulari ratione anteponatur] *Ita legebat Pantagathus*.

41. Non tam ineruditus, qui Mineruam Iouis sororem meam esse sororem existimem] *Ita est in manuscripto quedam libro (si recte memini) Ant. Augustini; bis male: primum, quod afferat Mineruam esse Iouis sororem; iterum, quod neget Cicerone fateri Mineruam esse sororem suam, cum infra dicat, Ego mihi sororem virginem ascisco. Victorius ita habet, Non tam insolens sum, quod Iouem me esse dico; quam eruditus, quod Mineruam sororem Iouis esse existimo: & hic bis peccat: primum, quod velit Tullium gloriariri se esse Iouem, quod nemo nisi furiosus diceret; iterum, quod patet Tullium dicere se eruditum, afferente Mineruam sororem Iouis, cum sit filia. Manutius ita, Non tam insolens sum qui Iouem esse me dicam, non tam ineruditus, qui Mineruam Iouis sororem meam esse sororem existimem: hic in primo membro recte habet, quod Cicero neget se gloriatum esse, esse se Iouem; in altero membro bis peccat; primum, quod velit Ciceronem putare Mineruam esse Iouis sororem; iterum, quod inducat illum negare Mineruam esse sororem suam, cum infra dicat sibi asciscere sororem virginem, ncmpe Mineruam. *Ant. Augustinus* legit, Non tam ineruditus, qui Mineruam Iouis esse sororem existimem: in quo recte sentit; qui videat Ciceronem eruditè negare Mineruam, esse Iouis sororem: sed cum tollit ab eo, quid non asciscat sibi Mineruam sororem, videat quam recte id faciat. *Ego Pantagathum secutus, rectissime legi existimo*, Non tam insolens sum, qui Iouem esse me dicam: nec tam ineruditus, qui Mineruam sororem meam, Iouis sororem existimem: & ita postea scriptū animaduerti in manuscripto apud me libro, qui fuit Nicolai Porotti.*

42. Remque publicam condere vnius discessu] Ita scriptum est in veteribus libris, & recte, si verba Ciceronis attente inspiciantur; nam gloriatur se patriam discedendo servasse, quam resistendo delenisset.

43. Et ab eodem extructam, & positam in oculis ciuitatis] Pantagathus emendabat, Extructam sepulturam in oculis ciuitatis.

44. Si modò eadem prima littera competitorem habuisset aliquem] Ita habent manuscripti & vulgatis libri. Pantagathus autem legebat, Si modò eadem præmaturitate competitorem &c.

45. A Q. Seio contendit per Q. Postumium, vt sibi domum venderet] Ita legit hunc locum Pantagathus, & rectè vt opinor: & paulo post rectissimè: affirmabat Postumius Seio viuo illam domum istius nunquam futuram, pro se viuo.

46. Litigatoribus defatigatis] Optimè Pantagathus licitoribus: atq. hec mihi lectio è placet magis, quod Ant. quog. Augustino in mentem venisse video, qui quoniam pignore ita legendum esse contendit.

47. Domus mea illa] Vide num rectius legit Pantagathus, Domus vicinilla. paulo post, Causa fuit ambulatio: consuta, idem legit pro causa.

48. Tamē illis tantis in tenebris] Ita Pantagathus.

49. Verbo ne Pontifices putatis] Ita est in vulgatis, & malè. Ant. Augustinus optimè Pontificis: tum quod superiore versu appellarat Pontifices, tñ quod statim subiungit, Si is postem tenuerit. Qui, is nisi legas, Pontificis.

50. Imperia adscribabantur nouæ iuentuti] Pantagathus emendabat, Imperia adscribabantur: inueniebantur, quam lectionem liber qui est apud me manuscriptus, aliqua in parte confirmat: nam nouaiuentute

tentute in eo scriptum est. Quid si pro adscribatur legatur proscribantur? vt de Ptolomeo rege intelligatur & Brigotazio, de quibus dixit in Oratione de Africicum responsi: Reges qui erant vendidit, qui non erant appellauit.

51. Qui nihil dixit, aut fecit omnino: pœnamq. hanc] Ita legit hunc locum Pantagathus. & paulo post, In loco augusto consecratam iam aram tollendam, pro eam aram.

52. Sine auctore, sine scriptore] Vetus liber habet factore, pro scriptore.

53. Omnes qui aut re, aut spe deniq. sunt boni] Ita scriptum est in omnibus, quos viderim manuscriptis, & vulgatis libris, sed male omnino, spe pro specie: in quo verbo cùm alibi ab imperitis librariis peccatum est, tum in Lælio. Quę estenim ista securitas (inquit) specie quidē blanda, sed re ipsa multis locis repudienda est. paulo suprà, pro præstantissimi, scribebat Pantagathus præstantissime.

54. Ut si in illo pœnè fato Reip.] Pantagathus delebat particulam, vt.

1. Q. Scipio] P. Scipio videtur legendum ex Oratione pro Domo.

2. P. Valerio data domus est in villa publica] Ita scriptum est in vulgatis codicibus, & malè. Ant. Augustinus, in via sacra, propius quidem accedit, sed non intrat dominum: nam Poplicola habuit dominum in summa Velia, quam direxit, & edificauit in ima Velia. Quidam via publica legendum putant: quia vero nunquam, neque Velia, neq. villa alia via, publica dicta

P 5 est:

est: nec in Villa Publica, que in campo Martio erat, Valerio datam fuisse domum legionis, sed in Vico Publico; Pantagathri comedituram fecutus, libenter Vico Publico legerim. Linius lib. II. & Plutarchus in Poplicola: ἐδέχοντο δὲ (inquit) οἱ φίλοι τὸν βαλλεῖσθαι χριστὸν τὸ ποτὶ ἔδωκεν ὁ δῆμος Θεοῖς, η̄ κατεργασάσθιν οἰκιαν ἐκέντησεν μεταποτέγραψεν τοῦ ιεροῦ ἐστὶ οὐδὲ πεπλιθεότα λεγόμενον.

3. Atq; illa mater Dea] *Recte Faernus pro Dea, reposuit Idaea: locumq; sine dubio corruptum, una tantum addita littera integratati restituit. eius autem conjectura confirmatur cum historia, tum iis, quae paullo infra scripta sunt: Sacra ista maiores nostri ascita ex Phrygia Romæ collocauerūt: qua; vir is accepit, qui est optimus à populo Romano iudicatus P. Scipio. Femina autem, quæ matronarum castissima putabatur, Q. Claudia. Val. Max. lib. VI. cap. v. P. autem Scipio Nasica, togatae potentiae clarissimum lumen, is qui consul Iugurthæ bellum indixit, qui matrem Idæam Phrygiis sedibus ad nostras aras focosq; migrantem sanctissimis manibus exceperit &c. Videodus Linius lib. XXI v. Ovid. lib. I v. Fast. Solinus cap. VII.*

4. Quæ priuato quondam tuo proaui] *Vetus liber, quæ priuati quondam tui proaui.*

5. Aut puer ille patrimus & matrimus si terram non tenuit aut thensam, aut lorum omisit] *Ita est in vulgaris; quod nescio an bene. Ant. Augustinus legendum putat, Si thensam non tenuit, aut lorum remisit; cuius opinionis fuit etiam Pantagathrus: at ego nunc subdubito, an inter ritus huius pueri effet hic quoque, ut nunquam alterum pedem sublatum, nisi ad ingredendum, haberet: quod vocet terram tenere.*

6. Vt eos ludos haec lues impura pollueret] *poluerit, emendauit Faernus, & recte, vt opinor.*

7. Hæc

7. Hæc sacra maiores nostros ex vestris libris extipisse] *Colligere hinc possumus P. Clodium xv. virum fuisse sacris faciundis. Ad huius autem loci intelligentiam faciunt ea, que scribit Strabo lib. XII. maxime δέ εἰναι ἐμπορεῖον (inquit) τῶν ταῦτη μέγιστον, οἰεὶν ἔχον τὸ μηρός τῶν θεῶν, σεβασμὸν μεγάλου τυγχάνον &c. επηρεάζει δὲ ἐποίησαν φραμμοῖς τὸ ιερόν, αφίσηρικαι ἐνθέσεις τὸ θεῖον μεταπομόντες κατὰ τὸν τόπον τὸ Σιεύλλων χρησταῖς.*

8. Alterum putabo regem si habtierit] *Locus non est integer: potest autem suppleri, si ita legatur, Alterū semper; alterum tum putabo regem, si habuerit &c. vel si ita, Alterum semper putabo regem, alterum si habuerit &c.*

9. Sex. Serrano] *Scribendum Serano unico r. licet in veteribus denariis SARANVS incisum sit pro Seranus.*

10. Vt tanquam fortis in pugna vir acceptis à forti aduersario vulneribus aduersis & honestis cadere videatur] *Ita habent vulgariter in manuscripto honeste cadere legitur; quod magis placet: nam vulnera aduersa, quis nescit honesta esse? & aduerbiū ad verbum elegantius innigitur.*

11. Ea miscet, ac turbat, vt modò vendat illis] *Ita Manutius & Victorius: corruptè planè rterq; libri manuscripti, vt modò se vendit et illis; quod codē tenet, sed non implet sententias, quæ videtur debere esse, vt alios vituperet, alios se venditet. Pantagathrus legebat, Vt modò se vendat his, modò illis.*

12. E fluctibus illis seruitutis] *illius seruitutis habet manuscriptus liber, & melius, vt videatur.*

13. Atque ego hanc orationem] *Vetus liber actionem habet, pro orationem.*

14. Cùm ipse mūdus cùm agri terræmotu quodam

dam nouo contremiscunt] *Antiqui libri scriptura magis placet, in quo est, Cùm ipse mundus, cùm aér, atque terræmotu quodam nouo contremiscunt.*

IN ORATIONEM
PRO CN. PLANCIO.

1. Huic accusationi esse fauturos] *Vetus liber*
fautores habet, ut videtur, rectius.

2. Utinam vero semper esset] *Amicus meus homo*
etius pro vero, legebat verus, exponebatq; equus: quā
vocem inani, & vi infīa idem Cicero loquitur, Inquo
epponi hoc loco debere dicebat. Paullo suprà, Quid? tu
nō inanem dignitatis indicem putas esse populum,
legēdum ex antiquo, Quid tu grauem dignitatis &c.

3. C. Serenum subtilissimum hominem] *tenuissi-*
mum magis placet, ut est in margine libri emendati à
viro doctissimo.

4. Aediles quicunque erunt, idem mihi, quod o-
stenderas] *Pantagathus pro idem, emendabat, tu des:*
& adiecta interpuñtione post verbum aediles, totum
bunc locum ita legebat, Aediles quicunque erunt, tu
des mihi quod ostenderas. In veteri tamen libro quem
ipse vidi, pro idem mihi, scriptum est id da mihi, quod
non difflicet.

5. Nihil quod direptio] *Ita omnes vulgati, male*
profūs: aut ego nihil in hac re intelligo. Gruccius ha-
bet diribitio: quæ vox optimū sensū facit illa quidem,
sed non suo loco: prius enim supplicatur populo, quam
diribeantur tabella: deinde verbum est insolens Cicero-
ni, & longius abest à similitudine verbi direptio: quid
*verò oportuit subiungere supplicatio, cùm modo dixi-
set, Nihil iam est quod populo supplicetur? quare*
virique

vtrique incommodo medendo, ita cum Pantagatho le-
gerim: Nihil quod direptio, nihil quod suppula-
tio: adde quod nō supplicatur magistris: quinetiam
ad supplicationem addebat Pantagathus suffragiorum:
ad renuntiationem, magistratu: vt ita totus hic locus
legeretur: Nihil iam est, quod populo supplicetur: ni-
hil quod direptio; nihil quod supplicatio suffragio-
rum; renuntiatio magistratum expectetur: sed ut
Gruccio sua diribitio non negetur (quoniam varia
videatur eius verbi significatio, nec dignum munus sum-
mis viris) cetera nō modo apta, sed necessaria mihi qui-
dem videntur esse.

6. Hoc tamen miror] *Pantagathus, hoc tantum*
miror: & ita habet antiquus liber.

7. Ex quo plurime familie] *plures Ant. Augu-*
stinus. & infīa, Num de tot aliis gloriari? pro tot Fa-
biis gloriari?

8. Hospitium suorum honore] *Vetus liber, ho-*
minum suorum honore.

9. Quod C. Marium è ciuili errore] *Placer cruo-*
re, pro errore, ut est in antiquo.

10. Quod si adesset] *Melius, ut opinor, Ant. Au-*
gustinus, qui pro quod.

11. Sedita magni amoris] *Videtur legendum ma-*
gnis, pro magni, quonodo correxisse olim Pantaga-
thum animaduerti.

12. Atqui hæc sunt indicia solida iudices, & ex-
pressa] *Magis placet, ut est in manuscripto: Atqui hæc*
sunt indicia solida indices, hæc expressa signa &c. in-
frā legendum, Sua & modestia adilem factum, cùm
in vulgatis desit sua &c.

13. Maritum appellas ut verba fingas] *Ita Ma-*
ritius. ut verba etiā fingas, Victorius. Faērus Mari-
maritum

maritum. *Ant.* *Augustinus* maritam, adductus verbo fingas. *At Pantagathus* putabat Ciceronem respxisse ad Laterensis maledictum, quod alienis uxoribus uteretur, quasi iustus vir: non enim obicit illi patriciam libidinem.

14. Idem postea præ mandatis] *Pantagathus* corrixit præ mandato, *sive* mandatu, sequentia autē verba ita legebat, Ac cūm hæc, nec vlla alia, sint cōiecta in huius vitam, de huius vos pudore, religione, integritate dubitatis? neque vero dubitandum est, quin ita legi debeat hic locis.

15. An quōd auctiones essent] *Faernus* pro essent, reponebat cessent, sed nō satis *Patagatho* satisfaciebat; cui nō videbatur posse hic habere locū *Faerni* correctio, cūm quod ad rō attinet, tum quod ad dictiōnē. Nā neq; iustitio dierum profestorum auctiones rerū priuatarum cessant, neq; ad legiones certè referri potest verbum cessent. Videntur enim legiones conscribi in illo editio, earumq; causa editum iustitium: neq; ad rogasset attulissent cessent, sed cessarent: que nullo pacto cessabant, sed calebant, vt & auctiones. Quid tristis esset, quoq; id ipsum poscit: nam *Granius* debuit esse tristis, quod legiones cessarent.

16. De reiectione fieri voluerit iudicium alternorum] iudicum *Pantagathus*, & rotte, ut opinor.

17. Nam tertiam non quæ iudicaret] *Ant. Augustinus*, Nam Mæciām non quæ iudicaret: quam electionē retinuit *Lambinus*. In manuscripto quodā libro, Nam tres, non quæ iudicarent, sed quæ reliquerentur esse voluisti, scriptum est, & fortasse non male.

18. Inscio] in secreto *Pantagathus*. & pro iniquos meos, manuscriptus codex habet, inimicos meos.

19. Et ab hoc obseruatas ederent] ederes *Pantagathus*.

thus: & ita videtur legendum.

20. C. Alſium] *Victorius*, C. Alphium: *Ant. Augustinus* ex loco inferiori, C. Flauium. sed cur illum locum non corrigit ex hoc, si habet autoritatem, que confirmet?

21. Comitiis fuerint prærogata] *Vetus liber* habet prærogatiua, non male, pro prærogata.

22. Tecum expostulau] ſecū expostulabo *Pantagathus*: & inſia verſū *Attij* ita em̄dabat: Quæritote id quod multi inuidēant, pro, nōne id quod multi &c. sed *Attij* verſus in oratione pro Sextio interger, vt opinor, adductus est.

23. P. Duellio] Videtur legendum C. Duilio.

24. Propterea magis laude fuerint digni] *Totus* hic locus in manuscripto ita legitur: Propterea magistrisb; fuerint digni, quod triumpharunt, & non quia commissi sunt iis magistratus, in iis re bene gesta triumpharint. *Paullo pōst*, Metello hoc imperatore, in manuscripto non est, Metello.

25. Is retinet alienum] aſpro is, scriptum est in retinifffimo libro, & ita legit *Agellius* lib. i. cap. iv.

26. At enim nimis ego magnum beneficium Plancio] *Sancio* legebat *Pantagathus* pro Plancio: sed non displicerit *Lambini* lectio, qui corrigit Placijs facio.

27. Ei me dedam] *Vetus liber* habet, ei me debe dicam.

28. Cūm iam Plancio deberem, L. Racilijs beneficio fuisse contentum] *Ira* hunc locum corrixit *Pantagathus*, à quo correctionem accepit *Manutius*, beneficio tantum voce in beneficiis mutata. *Idem paulo pōst* pro *Gratias* agendas putauit, legebat putarat: & ita omnino videtur scribendum.

29. Natura quidem abhorret à virtute verbi] Corri-

Corrigendum ex fide veteris libri, Nam id quidē abs horret à virtute verbum.

30. Te iccirco in locos communes causam concidere noluisse] Ita Pantagathus ex libro manuscripto, ut opinor. sed ego vocem communes suspicor glossas esse in contextum orationis à librario receptum. Unus manuscriptus, & is quidem per antiquus pro locos habet ludos. paulo post, Me iccirco mea lege; post vocem lege addebat modo idem Pantagathus. & infra legebat, Sed fui Nicææ, inquit, putabam in Vacceis dieturum.

31. At tota Italia] ac tota Italia, Pantagathus, & recte.

32. Et in aliis ciuitatibus monumenta nobis litteræ prodiderunt] Pro litteræ, legebat Pantagathus litterarum, & ita omnino scribendum esse arbitror.

33. Siciliam petui animo] Siciliam petui à Vibone olim Pantagathus, qui vocem animo, nullo pœsto ferendam existimabat. Postea mutata sententia, ita emendauit: Siciliam petijeo animo, quod & ipsa &c. paulo post legebat, Tum consilio repente mutato terra Vibone Brundisium petere contendi.

34. Sed si acciderent ea] Debet qui, ut sit, sed qui si acciderent &c.

IN ORATIONEM

PRO P. SEXTIO.

1. C. Albini] Opinor hunc esse C. Postumium Albinum, qui in argenteis denariis notatus est.

2. Et inde M. Aulianum] Libri scripti habent M. Menulanum: Pantagathus M. Aulianum: qui post nomen Antonij addit castra, pro eo quod in manuscriptis

ptis est Capua, & ita interpangit: Et inde M. Aulianum Tribunum militū Antonij castra præcipitem eiecit. in veteris autē libro, melius puto legi hunc locum ita interpunktum (Quam vrbem. P.P.B.O. ab. I.I. & s. M. tētari cōspiciebamus) & inde C. Menulanū &c.

3. Qui propter salutē illius vrbis consilatu conseruatā meō me inaurata statua donarat: mē vnum patronum &c.] Itabio locus legitur emēdarus in margine libri à doctissimo viro, cùm in vulgatis deſit totum illud, Me inaurata statua donat.

4. Ut iam virilis tua vox] Videtur legendum puerilis: nam suprà dixit; Ex qua hic est puer, & nupta iam filia.

5. Quot stimulos admouerit] Placet quos, pro quot, ut est in manuscripto.

6. Etpastorum stabula præclarâ cepisset] In manuscripto est, prædari coepisset, & ita videtur legendum:

7. Sed etiam memoriam dignam] Pantagathus; Sed etiam memoriae dignitatem, fortasse nō malè: sed melius, ut opinor, habet manuscriptus, Memoria dignam in Rép. capessenda dignitatem.

8. Ut in etiū non inuasisse, sed incurrisse videatur] Pantagathus; Ut in me non inuasisse, sed incurrisse videatur.

9. Parum se fœdus violaturum arbitratus est] Ita Pantagathus, cùm in aliis deſit verbum, est.

10. Soluit subito legū vinculis consul] Ita Manutius: in manuscripto est, soluit subito legum cura consul: unde coniecit Turnebus legendum esse, Legē curiata: que lectio valde congruit veritati, neque multum abest à littera; sed cùm sit secutus verbum cura suppositiūm: placebat Pantagatho, ut eo verbo reiecto, ita legeretur, Soluit laqueo legum consul.

Q. II. Si

11. Si nondum scelera] si vñquam scelera, *Pantagathus.*

12. Puteali & fæneratorum gregibus inflatus atque percussus] *Pantagathus* hunc locū ita restituit, Puteali & fæneratorum gregibus infensus æquè, atq. cōpulsus olim ne Scyllæo illo atris alieni in freto ad columnam adhæreseret, in tribunatus portum perfugere (*sive vi est in aliis*) configere.

13. Atque ab iis iri se erexit] *Ita scribendum, cùm in aliis desit verbum iti.*

14. Quem enim deprecarentur] essent deprecati, *melior lectio.*

15. In concione relegauit] in concione sine lege relegauit: *ita in vetusto quodam libro scriptum inueniri testatur amicus meus homo doctissimus.*

16. Sine villo iudicio, aut edito] *Pantagathus legebat*, Sine villo iudicio, suo edito: *conieclura credo dicitur, quòd suprà dixit*, Relegauit edixitque vt ab urbe abslet millia pauciū ducenta.

17. Deliget quem volet] videlicet, quem volet damnabit, *ita scriptum animaduerti ad oram libri doctissimi viri.*

18. Quid hæc mea oratio tam longa, ac tam altè repetita] tam longè, *melius*, vt opinor, *est in quodam libro.*

19. Omnia quæ tum contra me contraq. Remp. dixerant] *Melius*, vt opinor, *est in manuscripto*: Omnia quæ tam contra me, quam cōtra Remp. dixerāt.

20. Ut omnibus festis diebus] *In manuscripto* libro est factis, vnde coniecit *Ant. Augustinus* factis legēdum esse: quam lectionē confirmat locus similis in Oratione in Pisone. Lenior autē violatio est factorum, quam festorum: facti enim excludunt Comitiales, festi vtroq.

21. Ni-

21. Nihil reliqui magistratus] *Ita est in vulgatis: sed rectius, vt videtur, in manuscripto*, Nihil reliqui poterant magistratus.

22. Cessit ne aut victus] *Ad oram libri emendati à viro doctissimo ita hic locus restitutus est*, Cessit tamen nihil tergiuersatus, ne aut victus &c.

23. Hec cūm ego viderem, neque enim erat occulta] *Ex Demosthenis oratione nepti sephav. ferè ad verbum: ταῦτα δὲ ὅπερ ὁ φλιππος, οὐδὲ ἡ αφανῆ.*

24. Direptio denunciaretur] *Ita Pantagathus.*

25. Quis enim vñquam me à Senatu populoq. Romano tanto bonorum omnium studio restituto, quod certè si essem interfectus, accidere nō potuisset, vñllam Reip. partem &c.] *Aliter hic locus legitur in libro, qui est apud me emendatus à viro doctissimo, & multo quidem melius, quam in vulgatis*: Quis enim vñquam me à Senatu, populoq. Romano, tanto bonorum omnium studio restituto, omnia pro Reip. pericula adire dubitabit? quod certè si essem interfectus, nunquam accidere potuisset, vt quisquam vñllam Reip. partem &c.

26. Atque ille vitam suam ne inultus esset ad incertissimam spem Reip. fatum reservauit] *Ita legit hunc locum Pantagathus mutata voce, statu, in fatum, & deletis & ad, que sunt in vulgatis.*

27. Eorumq. periculorum est in Rep. retinenda medicina] *Cum in manuscriptis libris eorumque periculo, scriptum esset, vocem periculo alijs in periculorum, mutauerunt. Pantagathus autem periculo, retinuit, sed pro eorumque emendauit bonorumque.*

28. Ut censoria notatio] *Videtur scribendum notio pro notatio; que lectio in antiquis etiam libris reperitur, & loco quodam ex Oratione de Provinciis Con-*

Q 2 sularibus

sularibus confirmatur, in qua scriptum est: Clodius cęsorum iudicium ac notionem & illum morem seuerissimum magistratum de ciuitate saftulit. & in Pisone, Centuri prop̄ annos legem Aeliam & Fusiām tenueramus, quadringentos iudicium notionēque censoriam.

29. Tulit gesſit] Tigranes, pro tulit gesſit, emēdauit Ant. Augustinus, veteris libri corruptam scripturam, ſecutus. Lambinus in manuſcripto codice Memmiano Tigranes igitur ſcriptum reperiri affirmat: cui ſi fides habenda eſt, non erit de lectionis veritate dubitandum. Pantagathus improbata Ant. Augustini coniecutra, quod de alio quam Tigrane dicta hoc à Cicerone existimabat, Albanus rex, pro Tigranes legebat. conſtat autem Albanum regem bis cum Pompeio confixisse, fidemq; etiam violaſſe. Idem Commagerus olim pro tulit gesſit correxerat, ut ex eius coiecutra cognoui, quam ad oram libri annotauit.

30. Quanquam quis audiret ſi maximè queri vellent.] Ita hunc locum emendauit Pantagathus pro auderet & vellet.

31. Hic aliquando ſerius] Hic aliquanto ſerius ad oram libri emendatum eſt à viro doctifimo.

32. Ex quo intellectum eſt nō mihi absenti creuiffe amicos] Quidam decreuiffe emendarunt, pro creuiffe, ſed male omnino: vulgati autem recte quidem habent, ex iis que precedunt, & que ſequuntur de Pompeio, de frequenti ſenatu, de Memio, de ſociis Clodij damnatis, de negantibus ſe tulisse ſuffragium, de tota ciuitate ſatiribnia, de equitibus, de octo Tribunis plebis: quod poſtea ait, in ea praesertim fortuna.

33. Quo magis nationis eius eſſe quām generis videretur] Opinor legendum: Quo magis generis eius eſſe

eſſe quām nationis videretur. Confirmat autem hanc lectionē locus ſimilis in oratione pro A. Cluentio, de hoc ipſo Ligure: Quid tu (inquit) Pater hoc enim Stale-nus cognomen ex imaginibus Aeliorum delegerat, ne fi ſe Ligurē feciſſet, nationis magis ſuę, quām ge-neris vti cognomine videretur.

34. Si ille vt arbitror aequus nobis fuerit] fuerat eſt in antiquo libro, & ita omnino legendum videtur.

35. Sed ex deferto Gauij Oleli horreo calatis gra-nis, in Calatinos Atilios inſitus] Ita Pantagathus primus hunc locum emendauit, à quo Manutius, & alij acceperunt, & recte quidem: bac ironia quod ante adop-tionem iam eſſet Calatinus calandis granis (non dime-tiendis modiis) in pauperrimo horreo patris Gauij Ole-li, quiaſi ibi non dimitiretur modios, ſed ſingula calaret, id eſt, vocaret ac numeraret grana, irridens in eo Cala-tini cognomen alioqui nobile.

36. Et temporibus & Reip. & temporibus Reip. ſine copula, qua ſecundo loco poſta eſt, multo melior lecțio.

37. Reip. ſanguine ſaginantur] ſaginabantur Pantagathus.

38. Quam acceptam gemere, non queri poſſet] Ita ſcriptum eſt ad oram libri doctifimi viri, cum in vulgatis deſint illa, non queri.

39. Maledicto Sabino] Pantagathus ex uestigiis antiqua ſcriptura maledic Titio Sabino, & recte: Ego autem pro Titio, mallem Titurio, quod eius gentis co-gnomen fit Sabinus, niſi tam ſapè huins Titij in oratio-nibus facere Cicero mentionem, pro cur tam temere, in antiquo eſt, cur tam tempore.

40. Obnuntiaret quod ſenferat] renūtiaret quod feruarat, Pantagathus.

41. Adiitigitur T. Annus ad causam Reip. sicut ciuem patriæ recuperare vellere erexit] Ita olim hunc locum emendauit Pantagathus: quid enim aliud dicere, cum postremum verbum in vulgaris corruptum esset, & pro eo legeretur Reip. tum? sed in vetustissimo libro aliter hunc locum scriptum reperiri, ex eruditissimi viri emendatione cognoui, quam ad oram libri notauit: Adiitigitur &c. sicut ciuem par erat qui Remp. recuperare vellere.

42. Et Vinci turpe putauit, & deterrei etiam eripi reiecit. Ut quoniam] Locum turpi mendo depravatum, alij aliter emendare conati sunt. Ant. Augustinus & deterrei ut turpe reiecit, restituit. sed frigida turpe repetitio: & reiecit, non satis aptum verbum videatur. quid sita legatur? Et Vinci turpe putauit & deterrei, etiam eripi reum fecit ut &c. na Consul, Praetor, & Trib. pl. Clodium eripiebant. & infra dixit, fecit ut &c. hac autem conjectura, ab antiquo libro aliqua in parte confirmatur, in aliqua improbatur, in quo ut ex doctissimi viri collatione cognoui, ita scriptus hic locus reperitur: Et Vinci turpe putauit, & deterrei etiam turpe; reiecit quod erat secutus cōsilio; fecit quod erat secundum, ut quoniam &c.

43. Eademque ratio P. Sextij fuit] eadem quoq. ratio, Pantagathus, & rete.

44. Esto igitur ut hi sint optimates] Ita est in meo libro, cum in vulgaris desit vox optimates.

45. Neque eloquentiam iucunditate fuisse maiorem] maiore correxit Ant. Augustinus, & ita scriptum inueni in vetere libro. Optime autem: semper enim Pompeij sententia magna auctoritate & eloquentia, magna iucunditate, at nunquam maiore, quam tunc,

46. Quis non modò non approbavit] Ita olim Pan-

Pantagathus emēdanit: lectionem huiusmodi comprobante antiquo etiam libro, in quo infra est, respirare pro spirare.

47. Ethi ex alia tribu] & hi ex una tribu, legit Ant. Augustinus.

48. Ab idiotarum diuiciis] deliciis emendauit Pantagathus, conjectura planè diuina.

49. Nihil sanè à te iuuabatur] Pantagathus felici hunc eque locum conjectura restituit, Nihil sanè à te iuuabatur, familiari scilicet, quam cōficerat; quod confirmat, Pignoribus empto vino.

50. In quo tamen est me vultus, cum illo ore inimicum est meum (suauiatus)] Ita Pantagathus hunc locum olim se restituisse dicebat, nō ingenij acumine, sed recenti tunc Catulli lectione. Ego autem non tam receti, ut ipse dicebat, Catulli lectioni, quam excellentis ingenij, quo fuit preditus, acumini tribuendam eam emendationem existimo: qua quidem & si nihil excogitari aptius huic loco potest, eundem tamen locum ita profaram, ut in impresso quodam libro emendatus ex collatione veteris codicis reperitur: In quo tamen quid estet quamobrē inimicus ille esset meus, qui quasi &c.

51. Quoniam optimo cuiq. impertitur] quando optimo cuique alij legunt: & paullo pōst, Ei qui pendet, à rebus levissimis, ad oram libri doctissimi viri scriptum est, Ei qui pendet, qui rebus levissimis.

52. Togata, simulans] Togata Simulans Pantagathus: ut sit comædia nomen. paullo suprà legebat, gratam pro gratum. & consuli ipsi, pro ore ipsi. & infra, Post principia ecqui exitus otiosæ vite, pro atque exitus.

53. Cantorum conuicio] comitio Pantagathus.

54. Quid illi conuentus ille cōuentus, scriptum

Q. 4 est

est in vetusto codice. & *infra*, optimatū, pro optimatiū.
55. Existimare facilius possunt, qui audierunt] æstimare *vetus codex*.

56. Cui nos offensi, inuisique fuerimus] infensi
pro offensi, scriptum est in antiquo libro manuscripto.

57. Emergebat subito] sed emergebat subito, re-
tus liber. & paulo post, de quibus ad senatum missus
erat, pro à quibus,

58. Qui excitatus summa cū auctoritate P. Ser-
uili] In vetere libro, summa cū auctoritate vestra,
tum P. Seruili.

59. Et ad vnum dicto citius Metelli casum] Fa-
ernus, & ad vnu Numidici Metelli casum, quod cur
ita mutandum esset, dicebat Pantagathus se non vide-
re: tolluntur enim duo verba, qua faciunt mirè ad em-
phasim, ut pro iis reponatur verbum superuacaneum, &
longè ab simile ab imagine priorum litterarum. Suffra-
gatur autem antiqua lectioni cū illud excitatus, tum
illa infra, dicenti etiam tum, & postea, diutius.

60. Idem etiam ipsius coloniæ Brundisinae idem
vt scitis] Ita est in vulgaris. Ant. Augustinus legit
Brundisinae deductionis: verum quidem, sed longe ab
imagine veteris scriptura, & à dicendi modo, natalis de-
ductionis: aptius esset, natalis coloniæ. Pantagathus
ex prima libri i. v. ad Atticum epistola ita hunc locum
legebat: Cū ipsis Nonis Sext. idem dies aduentus
mei fuisset, qui natalis idem carissimæ filiæ, quā ego
grauissimo tum primum desiderio, luctuque con-
spexi: idem etiam ipsius coloniæ Brundisina: idem
& salutis: vt redditus sit scholium aduentus: & salutis
Augurium in Quirinali vicinum Attico, notetur.

61. Per indicem Vettium] Iudicem hic, & in Vati-
nium scribendum est ex auctoritate veterorum nummo-
rum,

rum, in quibus T. Vettius Iudex notatus est.

62. Quo quis petierit] petat, Pantagathus, & re-
stè: nam in Vatinium dixit: Cū mea lex dilucidè
yeter, biennio quo quis petat, petitur usque sit, gladia-
tores dare, paulo infra, Accipite aliud etiam acutius,
pro aliquid. & dicit se non gladiatores, sed vnam ve-
nationem dare, pro vnum gladiatorem dare; idem
Pantagathus emendauit.

63. Raptata coniunx] iactata, quidam: & infra,
infidorum, pro infidelium, legit Ant. Augustinus.

IN ORATIONEM IN VATINIVM.

1. Intulisti, vt mihi renouatus ille tuus in te ve-
terem meum &c.] Locū hunc in omnibus qui circum-
feruntur libris, mendosè scriptum, ita olim Pantagathus
emendarat: Intulisti, tum nihil remoratus incusasti
me, quod meū &c. sed hoc postea improbata lectione,
aliter restituere conatus es, & multo vt mihi videtur,
melius, quod & in tralatione permanxit, & meliorem
sententiam efficit. Ut in me euomeres illud virus, cur
veterem meum &c. paulo suprà pro accedit, id Pantagathus
accidat primus emendauit: quam lectionem
Adriano quoque Turnebus in mentem venisse ex eius
adversariis cognoui.

2. Homo imperitissime solidæ laudis] impuris-
sime pro imperitissime vidi notatum in margine libri
eruditissimi viri.

3. Quid quisq. nostrum de se ipse loquitur, non
est sanè requirendū: quod boni iudicent, id est ma-
ximi momenti, & ponderis] Ita hunc locū emendauit
Pantagathus, cum in vulgaris deſit quod, & abūdet viri.

Q. 5 4. Atq.

4. Atq. infimo] *Videtur legendum verum etiam infimo, quomodo vidi emendatum à viro doctissimo ad oram libri.*

5. Fortunis, liberis, ciuibus] *coniugibus pro ciuibus in quodam vetere exemplari scriptum est, & ita legendum esse existimo.*

6. Deos manus mactare] *placare sensus poscit, ut legatur, pro mactare: & ita olim Pantagatho in mentem venisse animaduerti.*

7. Expectaris ne dum C. Antonius reus fieret a-
pud Cn. Lentulum, & Q. Claudium] *In vetero co-
dice manuscripto, qui apud me est, legitur Cn. Lentu-
lum Claudianum, & ita omnino scribendum opinor.
Agellius lib. xviii. cap. iv. facit Cn. Lentuli huic,
Clodiani ex adoptione appellati mentionem, adducto
ex historiis Sallustij testimonio: At Cn. Lentulus Pa-
tricia gentis, collega eius, cui cognomen Clodiano
fuit, per incertum, stolidior, an vanior, legem de pe-
cunia, quam Sulla emptoribus honorum remiserat,
exigenda promulgavit.*

8. Contentionem reiectionis dare] *reiectione le-
gebatur Pantagathus commodiore sententia: in manu-
scripto tamen est condicionem, pro contentionem.*

9. Ut in epulo Q. Arrij] *Q. Arrij, duplicitate scribē-
di est, auctoriibus antiquis numismatibus, in quibus
M. ARRIVVS SECUNDVS notatus est.*

10. Quo etiam maiore es malo mactādus] mul-
tādus, emendauit olim Pantagathus coniectura du-
ctus: & ita scriptum reperitur in veteribus etiā libris.

IN ORATIONEM

PRO M. CÆLIO.

11. De dignitate Cælius notis ac maioribus natu-
etiam

etiam sine mea oratione tacitus facile ipse respon-
deat] *Plantus simili modo locutus est, notis prædictas,
hoc est, qui ipsum norunt.*

2. Cuiusmodi autem sit] *Ant. Augustinus cuicui-
modi legit. Ego non andeo contradicere codicibus anti-
quis, in quibus est cuiusmodi.*

3. Aut quibus necesse est idem dicere] *Locū hūc
opinor non vacare mendo: Ant. Augustinus, Nec esse
ibidem liceret emendauit, cuius coniecturam sequor.*

4. Et omnia inflammatus ageret] *inflammatus
Pantagathus.*

5. In quibus vna eadem q. persona versatur] *vī-
getur habet vetus liber, pro versatur.*

6. Qua ista delectatur] *qua isti delectātur, Ant.
Augustinus, optimè, ut ego quidem puto.*

7. Non ne te] *Videtur scribendum, non te, delecta
particula, ne.*

8. Non nunquam in iisdem hortis visa nobilis
mulier] *Amicus meus homo doctissimus hunc locum
paucis immutatis ita interpusgit: Non nunquam in
iisdem hortis. vis o nobilis mulier illum filium fa-
miliaris patre parco ac tenaci habere tuis copiis de-
uinctum? non potes &c.*

9. Baiae iure suo libidines omnium compearēt] *Pro Baiae legebatur Pantagathus Balneas: ingeniosa quide
coniectura, sed nō necessaria, cùm Baiae quoq. ferri possit.*

10. Non flagrantia oculorū] *odorum, Ant. Au-
gustinus, sed non placet. primū quia debet legi fragran-
tia, non flagrantia: deinde vehementior est oculorum,
quam odorum: postremo sermonis libertas hoc confirmat:
aspectus, sermo potius, quam odor, sermo.*

11. Vel in legatis insidiandis] *magistris & hic in-
sidiādis dictum est, & insīra in insidiis doctissimi ho-
minis*

minis: neque vero probo eorum coiebaturam, qui pro insidiandis legendum putat, vel violandis, vel per insidias, sine infidiosè.

12. Si dixit eodem se conscientia] sin dixit Pantagathus.

13. Facinoris tantum esse] facinus tam, emendauit Pantagathus, cum prius facinoris tanti correxis. set pro eo quod est in manuscriptis facinori tanto. supra idem pro labem sceleris semipiterni, restituit semipiternam: que lectio recepta ab aliis fuit, & vulgata.

14. Si per se, qua temeritate? si per alium] sin per alium Pantagathus.

15. Cum à me ipso laborata proferri videretur] elaborata Ant. Aug. & optimè: nam supra, Cura & vigiliis elaborata dixit.

16. Si hic nemini nomen] nemini Pantagathus; & paullo post, sui familiaris absoluti.

17. Ne quam vocē eliciat] euiciat habet libri manuscripti, quorum scripturam confirmat Euripidis versus in Hippolyto, ex quo sententiam videtur Cicero mutuatus:

εδὲ σκότον φέρουσι τὸν ξυρόδην,
τέρπειντειν, μάντει φθοργάννας.

18. Quadrantaria illa permutatione] penititio-
ne, Pantagathus: vel ut postea mutavit permultatione.

19. O magna vis veritatis] Sententia sumpta ab Aeschine ex oratione contra Timarchum: οὐ νοι ἵχυσός (inquit) εἰσὶν οἱ λύθειαι, οὐ πάντων ἐπιματεῖν τὸν αὐθό-
ρινον λογίσκων.

20. Comessatorumq. conspectus] confessus est
in veteri libro, pro conspectus.

21. Hęreāt, iaceāt, deseruiāt] Pro iaceāt Pantagathus
legebat, teneant, aliquāto, ut videtur, meliore sententia.

22. Ce-

22. Ceserni] C. Eserni, Pantagathus, & recte: &
paullo post, Eserni pro Ceserni.

23. Iam ista deferuerint] deferuerint, Pantaga-
thus olim emendauerat: postea nactus antiquorem li-
brum, in quo deferuerint scriptum esset, relecta priore
lectione, deferuerit emendauit.

24. Iam dies mitigarit] multa dies mitigarit, Pan-
tagathus: & fortasse melius, quam ut alij emendarunt.

1. Principio orationis hoc oppono] pono,
Ant. Augustinus.

2. Nihil de memoria, de more, de exemplis acu-
tius] Locus hic varie legitur in libris manuscriptis: sed
in meo, & si non omnino emendatè, minus tamen men-
dosè, sic: Nihil maiore memoria: de exemplis acu-
tius. ut inde verior aliqua lectio elici posset.

3. An omnino nescire, quid liceat] quam omni-
no &c. Pantagathus.

4. Atq. vt ego sentio iudices causa dicta est tem-
poris magis ego non huius inquam genere iudicij
plura dicam.] In omnibus quos vidi codicibus, mendosè
scriptus hic locus reperitur, quem Pantagathus minus
corrupta scripture secutus vestigia, ita emendauit: At-
que vt ego sentio iudices causa dicta est Pöpej ma-
gis quam huius. quo in genere iudicij plura non di-
cam. sine, in quo ego genere &c.

5. Qua lege videmus satis esse sancti] Pantaga-
thus, videamus sanxit esse senatum.

6. Ut tum lege eadem] Pantagathus delebat par-
ticulam tum.

7. Publi-

7. Publicè donati videbamus] iudicamus videtur legendum, ut respondeat superioribus, videmus, scimus.

8. Id ne liceat ipsis?] Delebat hic interrogationis notam *Pantagathus*, quam ad verbum priuati paulo infra reponit, & recte: pro id est, vetus liber habet & ut sit, pro libertate & ciuitate.

9. Neque si velit mutare non potest] Ita est in vulgatis, & puto recte: Ant. Augustinus legit, Neq. si velit non mutare non potest: in quo idem sentit cum aliis, sed putat non posse idem sentiri sine illo non. atqui sita interpungat, videbit non opere esse non. neque si velit mutare non potest.

10. Iapidum lapidum videtur scribendum, Graeci enim literas dicunt.

11. A cognitione sua] *Pantagathus* à cognitione sui, & recte.

12. In qua aliquid sacrosanctum videretur] *Pantagathus*, In quo aliquid sacrosanctum exceptum lege videretur.

13. Aut obtestatione & consecratione legis aut pœnae] Ita est in vulgatis. Ant. Augustinus reponit pœna pro pœna, aliquanto melius: sed neq. hoc plane implet sensum, nam infra ostendit idem esse consecrationem, & pœnam, quod si est, inepte disinxisset, quod est idem, enumerando membra sacrosancti, que sunt tria: genus (quod intelligo materiam religionis;) obtestatio legis (quod est aut iurandum, aut ira deorum imprecatio;) consecratio pœnae sine capitio, quod quid sit, ipse statim declarat. quare totum hunc locum ita cum *Pantagatho* legerim: Aut genere ipso, aut obtestatione legis, aut consecratione pœnae cum &c. ac libentius legerim sacrosanctæ, quam sacræ, quasi sacræ sanctæ.

14. Vtrum

14. Vtrum à capitib[us] consecratione] Ant. Augustinus delet à, & recte.

15. Nihil omnino vñquam de isto fœdere ad populum, nihil ad plebem, neque legem, neq. pœnam, latum esse dico: neque quicquam illis verbis, quid sacrosanctum esset, exceptum esse videtur, de quibus etiam si latum esset, ne quem ciuem recipemus, tamen id esse, quod populus postea iussit ratum, de his &c.] Ita hunc locum legit *Pantagathus*.

16. Iustitia nostra] Placet vestra, vt est in manu scripto.

17. Maiestate populi R.] vt maiestate &c. *Pantagathus*.

18. Omni sanctiore Marte] arce pro Marte in meo vetustissimo libro scriptum reperitur, quam lectio nem & si tueri facile possum, adluctis ex oratione pro P. Sulla, pro Domo, & aliunde exemplis formula loquendi huiusmodi, ob ea tamen que precedunt verba fœderis Marciani, vulgatam scripturam libenter retineo.

19. Brutos Horatios Cassios] Pro Horatios habent Hortios libri veteres, unde coicere quispiam posset, Porcios scribendum esse. Ant. Augustinus legit Gracchos: recte, si habet historiam Gracchi alicuius Imperatoris in Hispania mortui.

20. Grauissima tum in istum ciuem suum Gaditani S.C. fecerunt] Vetus liber habet, Gaditani senatus conuicia fuerunt.

21. Omnibus iuris peritissimis] Vetus liber, hominibus iuris peritissimis.

22. Quem cùm disertus homo L. Antilius accusaret, Spoletinus dixit fundum populum Spoletinum non esse factum] *Pantagathus* ingeniose hunc locum ita restituit: Quem cùm disertus homo L. Antilius

Antistius accusaret, istud ei non dixit, fundum Spōletinum populum non esse factum.

23. Idem Heros LX. Gaditanos] *Vetus liber*, idem Prætor LX. Gaditanos.

24. Hostem qui feriet] *Pantagathus totum hunc locum ita legit*: Hostem qui feriet mihi erit inquit Carthaginensis, quisquis erit ciuis: at illi & id habent hodie & semper habuerunt.

25. Damnato Cœlio] C.Ælio, *Pantagathus*, vt puto, ex *historia*.

26. Ut conseruata magis, quam corrupta] *conflata Pantagathus pro corrupta: & recte, ut mihi videtur.*

27. Ut in me omnis illa inclinatio] in me vnum *Pantagathus*.

28. Id enim contendere mihi videtur è Rep. cùm id defendas quod esse optimū sentias: & id fortium virorum & magnorum hominum semper putauis] *Aliter hic locus legitur in manuscriptis, & multo, ut mihi videtur, melius*: Ita enim contendere de Rep. vt id defendas, quod esse optimum sentias, & magnorum hominum, & fortium virorum semper putauis.

29. Lege Sempronia] Trebonia, *Pantagathus ingeniosè ex historia; quamvis Sempronia verior lectio sit. Tullit autem A. Trebonius Tr. pl. Pompeio & Crassū. Cos. ut Cæsari imperium in Gallia in aliud quinquennium, quam quod ei Vatinia lege concessum erat, prorogaretur: ita Trebonius senatus successoris mitten-di potestatenz aderit. Dio lib. xxxix.*

30. In cōsulatu præfectum fabrūm detulit] præfecturam fabrūm est in antiquo libro, & ita olim *Pantagathus emendauit*.

31. Quicquā noui sentiatis] cēscatis *Pantagathus*.

IN

IN ORATIONEM DE PROVINCIIS CONSULARIBVS.

1. Cùm tu idem qui gubernare debueras, euerteres] *Videtur melius esse in manuscripto*, Quā tu idem qui gubernare debueras, euerteras.

2. Huic vos non summitteris] *Vetus liber* successorem mittetis pro summittetis.

3. Quorum alter non audet nos certiores facere, ne Imperator appelletur] cur Imperator *Ant. Augustinus*: sed, vt, reperiuit in manuscriptis libris.

4. Ceteras cōtrivit] cōterruit, *liber manuscriptus*.

5. Me ille ut quinqueuiratum accipereim rogavit] *Ant. Augustinus* vigintiuiratum emendat ex *historia*, cuius meminit *Dio lib. xxxviii. Suetonius in Augusto, & Cicero ipse ep. ii. lib. ix. ad Atticum, cùm de Cæsare inquit*, Repudiari se totum magis etiam, quam olim in xxviratu putabit: ac solet cùm se purgat, in me conferre omnem illorum temporum culpam: ita me sibi fuisse inimicum, vt ne honorē quidem à se accipere vellem. *Plane in primo Cæsar's consulatu creati fuere xx. vii, agro Campano estimando: sed videndum est, num Quinqueuiriri quoq; creati fuerint agro estimato diuidendo, atque de iis, non de illis rogarit Tullium Cæsar.*

IN ORATIONEM

1. Mihi ipsi homini nouo] *Non difficit veteris libri scripture*, mihi ipsi non nomini.

2. Cum hac importuna bellua comparem] *Vide-*
tur respexisse ad Æschinis locum ex Oratione contra R. Ciciphon-

*Cteiphontem, & d'ev teis d'utaīs iμέγαις ἀξιονήγουμας
μεμνηθεται Τηγεις τούτε γε εκίνων την αὐδηπών.*

3. Si tua consilia cum illo coniurasset] *Magis placaret si tegeretur coniunxisse: alij delent vocem,*, consilia.

4. Nam relatio illa salutaris] *Placet delatio, vt est in antiquo: & paulo post, interimere, pro eo quod est in vulgaris, interire.*

5. Iacebat in suo Græcorum factore] *Suorum pro suo legendum opinor.*

6. Idemq. in Italia] *Locum sine dubio corruptum, amicus mens verbo idemq. in is le mutato restituebat.*

7. Tamen cupere vos diceretis] *Videtur legendum tamen cupere non diceretis.*

8. Sed vt mortuus infamis referri videretur] *in funus habet antiquus liber, pro infamis: quæ olim lectio adeò mihi placuit, vt efferi pro referri legendum putarim. nunc contraria: non enim hic agitur de Imperatore elato in funus, sed de turpiter in prouincia mortuo, domum relato; cui contenditur nobilis Imperator ex prouincia domum, sine ad urbem gloriösè rediens.*

9. Quorum tu legatorum prælio Imperator appellatus eras] *In Vaticano codice scriptum est, Quorum tu legatorum opera in prælio Imperator appellatus eras.*

10. Sponsione me ni Esquilina introisset homo promptus lacepsiuuit] *Ita hic locus legitur in vetustissimo codice Vaticano: atq; ita olim ex ingenio emendarat Pantagathus, qui de corruptis vocibus respōsione Memimica fecerat sponsione me ni vincat, ab antiqua scriptura vestigiis non recedens. promptissimus etiam pro promptus retinebat, vt est in veteribus libris.*

11. Nam vt leuitatis est] *Totum hunc locum ita legit*

legit Pantagathus: Nam vt leuitatis est inanem auxiliari rumorem, omnes umbras etiam falsæ gloriae consecutari, sic ieuni est animi lucem splendoremque fugientis, iustum gloriam qui est fructus verae virtutis honestissimus, repudiare.

12. Coronam illam lauream] *Auream habet liber Vaticanus, sed nō placet; nam M. Crasso de Fugitiis, & Spartaco ouanti, laurea (vt inquit Plinius) concessa fuit, cum alij ouantes myrte coronari soliti essent. & paulo post, L. Afrani pro P. Africane: quod probo: vt intelligamus de L. Afranio, qui post P. Seruiliū consul fuit cum Q. Metello Celere anno DCXCIII. P. autem Africani, qui centum quinquaginta ferè annis ante triumphavit, non bene cum Q. Metello, P. Seruilio, aliisq; qui à Cicerone nominantur, quiq; tunc vinebant, coniungitur.*

13. Ut es homo facetus ad persuadendū] *factus legit Ant. Augustinus, pro facetus. & recte, vt mihi quidem videntur: Nam facetus non obtinet primas partes in persuadendo, vt eas ante omnia preponere debuerit.*

14. Ipse cum homines quindecim à maleuestitiis] *Ita est in libro Vaticano, cum in aliis desit prepositio à, fortasse autem nomen est loci, Maleuestiti.*

15. Bibitur usque eō, dum de solio ministretur] *Ita in libro Vaticano scriptus hic locus reperitur, quem ante i turpi foedatum mendo, Ant. Augustinus ita emendarat, vt pro solio reponeret dolio; quod non erat ferendum: cum enim supra dixerit de cupa, quomodo hic de dolio? Pantagathus autem legebat, Bibitur autem usque eō dum bellaria ministrentur.*

16. Iste claudus (quemadmodum aint) pilam retinere: quod acceperat testificari] *Ita est in vulgaris, Ant. Augustinus pilam retinere quod acceperat,*

optimè interpongit. Videndum an ita ferri posse: Iste (claudos quæadmodum aiunt pilam) retinere quod acceperat, testificari, tabulas obsignare velle.

17. Deuenit autem potius incidit] In libro Vaticano, Deuenit autem, aut potius incidit.

18. Concedat laurea lingua] laudi est in libro Vaticano: quod miror Faënum non animaduertisse, cum laudi, pro linguae in aliis etiam libris scriptum reperiatur. & ita omnino legendum esse constat vel ex iis, que paulo infra scripta sunt, quibus veterum librorum de Officiis autoritas accedit.

19. Cuius ego beneficiis quidem sententiā meam tradidisse] Pro quidem, puto legendum esse pridem, meliore sententia.

20. Sic tuis sceleribus Reip. pitæterita facta refricabis] Pro facta non dubito, quin legi debeat fata: quam lectionem ad oram libri doctissimi viri notatam me legisse memini.

21. Deuorata pecunia Vtinachorum] Veteres aliquot libri, quos ego quidem inspexi, habent Achæorum, pro Vtinachorum.

22. Dum de te quinque & septuaginta tabellæ diribeantur] Ita emendauit Ant. Augustinus, cum in vulgaris ante diripiatur legeretur: neque vero ad modum ab simile est dirimantur: dirimuntur enim, quæ prius confusa erant. præter suffragia autem non memini esse in vsu diriberi, ut dirimi.

23. Parthini, & Buliensès] Videtur scribendum, Bulliensès ut est in antiquis libris, quorum scripturam confirmat locus in III. Commentariorum Cesaris.

IN ORATIONEM PRO MILONE.

1. Neque solum ut quieto] ex quo, pro quieto habet liber unus manuscriptus.

2. Omnia exitis publicis pauit] paravit, retus liber pro pauit.

3. Metu crudelissimorum exitiorum carere non possumus] Scriptus codex habet suppliciorum, pro exitiorum; quod placet: ut qua à ius dicentibus inferantur.

4. Non solum diuina] Videtur scribendum humana, & ita ridi in quodam libro emendatum.

5. Nec se expectati iubent: cum ei qui expectare velit] spectari pro expectari in verusto quodam libro scriptum est: & spectare, pro expectare posteriori loco manuult Ant. Augustinus. quod quidem non video cur malit: non enim hic agitur de spectando, sed de expectando. spectantur enim que sub aliorum iudicium veniunt: leges autem nō veniunt sub iudicium, sed ipse (id est indicies, qui sunt viva lex) de aliis indicant. qui autem in mortis periculo versatur, nō expectat legum auxilium, quod abest; sed sibi ipse auxiliatur armis praesertibus, legibus probantibus, quod natura equissimum est: quod autem hoc sentiat Cicero, præter nature sensum, ostendunt etiam illa duo verba ante quam, ad expectandum, non ad spectandum accommodata.

6. Auunculus huius nostri iudicis] Placet, ut vox iudicis delectatur: nam Cato hic dixit pro Milone, ut constat ex Asconio, & Quinctilio in lib. IV.

7. Quod suos quique seruos in tali re facere voluisse] Habet hoc simile cum illa Demosthenis sententia contra Midiam: ἐγώ δέ, inquit, ὅπερ εμῶν

Ἐγενέσθη πρεσβύτερος τριτοῖς, τότε γάρ τὸς ἐποίησε,

8. Exhibe quæsto Sex. Clodi exhibet librarium illud legum vestrarum] *Quidam legit armarium pro librarium, at armarium non exhibetur, sed codices ex armario, vocare autem videtur librarium multiplices leges singulis contentas codicibus.*

9. Quam rem & si necessariò fecisti] *Quidam nefariè legunt pro necessariò.*

10. Proponi solitam esse] propositam fore *Ant. Augustinus, sed pro motu in manuscripto est metu, quod placet.*

11. Mille hominum versabatur valentium aduersari] *Ita habet Victorius: Manetius delet aduersari: quem sequitur Lambinus, sed rterq; retinent valentium: satis quidembene, sed melius Ant. Augustinus, qui vitrang; vocem delet.*

12. Metuebat scilicet, ne indicaretur] ne indicarent *vetus liber rectius. Et paulo post, verbi causa, pro eo quod est in vulgaris, vbi calca.*

13. Præfertim omnia audienti, magna metuēti] intuenti, *pro metuenti habet antiquus liber.*

14. Multi etiam Catilinam atq. illa portenta loquebantur] *Ant. Augustinus tempora legit: quod verbum minus vehementer est, quam portenta.*

15. Ebriosorum confessionem] *Magi placet, si legatur ebriorum.*

16. Is qui ita natus est, & ita consuevit: te magne tamen attestaretur] in qua natus est & ita consuevit &c. *habet manuscriptus liber. Ant. Augustinus putat hunc locum non vacare mendos; cum tamen mibi, neque verbis, neq; eorum ordini videatur aliquod inesse mendum; sententiis autem potius aliquid deessit. illa enim verba ita, ita, videntur aliquid desiderare, nec minime illud*

Iudicatur quid, quod attestandum esset: potest itaq; locus non mendosus videri, ut illa ita ita pendeant ex superioribus; ad attestaretur autem nihil præterea requiratur, quem discedens Pompeium attestaretur, (quod vulgo dicitur protestari, quod antiquis in r̄su hoc non puto fuisse) se illius superius acaneis suspicionibus iniuria cariturum patria, non suo aliquo crimine, aut fœda committendi sceleris conscientia.

17. Cūm tu salutaribus vt spero rebus tuis] *Ant. Augustinus pro salutaribus legit saluis, non modo melius, quam in vulgaris, sed etiam necessario: nunquam enim meministi me legisse salutare nisi in causa, c̄ vtilitate salutis. incidi postea in librum manuscriptum, qui Ant. Augustini coniecturam confirmaret.*

18. Hunc exercitu, hunc delectu dato] *Ant. Augustinus manuult hoc, hoc: at non ostendit exercitum, neque delectum, sed hunc virum per emphasis, quem tamē descripsit.*

19. Si factum vobis] *Melius sin factū vobis &c.*

20. Per quem Tribunum virum cōsularem crudelissimè necatum esse meminisset] *Ita est in vulgaris, quod nescio quo modo ferri possit. Ant. Augustinus optime, & necessario legit vexatum.*

21. Caput verbis] *Vetus liber orbis.*

22. Hiccine vir patriæ natus usquam nisi in patria morietur, aut, si forte, pro patria.] *Ita huc locum quidam interpongunt, & c̄tē, ut ridetur.*

IN ORATIONEM PRO C. RABIRIO POSTVMO.

1. C. Curtius] *Ita legendū, non vt in quibusdā libris Curtius, necesse autem est, quem defendit Cicero, adop-*

tione factum esse Rabirium, ut sit C. Rabirius Curianus Postimus.

2. Quod male cecidit, bene consultum putares] *Ant.* Augustinus legit, quod male cecidit, id si bene; bene consultum putares: quod placet. fieri autem potuit, ut primum ab oscitante librario omnissimum fuerit alterum bene, deinde alius delerit id si, quod videretur abundare. sententiam vero mutuatus est Cicero a Demosthene penè ad verbū ex prima oratione Olyntiaca.

3. Suntlites aestimatae à Gabinio nec prædes dari nec ex eius bonis] Ita hunc locū legit Octavius Pantagathus, cùm pro dari sit in aliis dati.

4. Qua appellatione litium] aestimatione Pantagathus pro appellatione.

5. Aut legem lege senatoria non timere] *Ant.* Augustinus aut legem senatoriam non timere legit: bene quidem, sed vulgata etiam lelio ferri potest; Licet mihi Druse per legem Iuliam Senatoriam, qua equites non tenentur: non timere legem tuā, quam nunc fers, id est, si vis me cogere ad onus indicandi, ne cogas me ad periculum criminacionis, quo liberantur Equites lege Julia in senatores solūm lata.

6. Ut & Romæ togato esse licaret] *Vetus liber,* vt ei Romæ &c.

7. Non amicissimus mihi non Pompeius fuit] *Ant.* Augustinus delet illud non, quod est secundo loco positum. sic autem legendum esse facile intelligēt qui attentè hunc locum considerabunt.

8. Postea creditum? non, quamobrem?] Pantagathus delet non, & recte, vt videtur.

9. Quid vultis? sileant, dicere audiebamus] Ita est in vulgatis, & male omnino. Pantagathus, Quid vultis? sileant, dicant, audiebamus &c. paullo post, omnia

omnia denique ab his nummorum argumenta nata sunt: pro nummorum verbo manifeste corrupto, minimorum edidit Lambinus. quam lectionem sequor eō libentius, quod in veteribus quoq; editionibus inuenitur. Amicus quidam meus coniectura ductus fortasse non mala, venenorū, pro nummorū legēdū esse existimat, quod aīz, bīz, θάρα φάγων, & αὐγυττίς Græcum proverbiū celebre sit.

10. Ut intelligi facilē possit, quod ex ea pecunia, quam is ceperit, qui damnatus est, ad quenquā peruenisse in illo primo iudicio planum factum sit, in hoc genere iudicij redigi solere] Ita hunc locum legit Pantagathus. alij tamen aliter emendarunt.

11. Possum excitare multos reductos testes] relictos fortasse melius legeretur, pro reductos, si antiqui alicuius libri confirmaret auctoritas.

IN ORATIONEM

1. Dolebam enim P. C. ac vehementer angebar virum talē] Ita Faēnus, qui verba illa cum viderem, ut superuacanea tollebat. paullo etiam post totum hoc delebat, Nec mihi persuadere poteram. & infra legebat, Cū M. Marcellum senati Rei q. publice concessisti commemoratis præsertim offenditionibus &c.

2. Lætitia peruenit quod quidem ei merito] Ita legit Faēnus. & paullo post, Quis enim illo aut nobilitate &c.

3. Tamen hoc affirmo] Faēnus delet hoc: & infra legit, quæ quidē ego nū tam magna, pro ita magna. paullo etiam post, multis, pro militibus.

4. In istius societatem gloriæ se non offert, tibi R. 5 concedit]

concedit] *Faënnus ita legit, cùm ali⁹ habeant cedit.*
paullo pōst, ea tamen viciſti legit, pro ſed tamē ea vi-
cisti, iñfrā quoque facit pro faciat. & neque ſolum no-
ſtris, pro non ſolum &c.

5. Etiam dum audiuntur aut dum leguntur] *Fa-*
ēnnus etiā cùm leguntur, melius quām eſt in vulgatis.

6. Cuius mentem, ſenſuſque eos cernimus] *O-*
ptimē Faënnus pro & os cernimus, ut eſt in vulgatis:
paullo pōst legit, Quod breui tempore illa futura ſit
auctoritas.

7. Commemorabili pietate, ac virtute] *Faënnus*
delet ac virtute.

8. Omnium Marcellorum meum peccus memo-
 ria effodit] *Faënnus memoriam effudit. Vulgata le-*
ctio defendi potest, ſuffragante illo etiam Sili⁹ verſu ex
libro v.

— Sed eſt veſtrum cui nulla doloris

Pruati rabies, is verò ingentia ſumat:

E' medio fodiant quæ magnas peccus in iras,

9. Eſt propria C. Cæſaris] *Ita legit Faënnus. &*
iñfrā, Huius autem tu idem & dux es, & comes, paullo pōst, totum hunc locum ex antiquorum codicium fide-
itare refiuit, Quæ quidem tanta eſt, ut trophæis, &
monumentis tuis ſinem allatura ſit ætas (nihil enim
eſt opere & manu factum, quod non aliquādo con-
ficiat, & consumat vetustas.)

10. Non perinde intelliſi posſet auditu] *Ita Fa-*
ēnnus, qui iñfrā delet vocem ipla, cùm in aliis ſit, cum
ea ipla.

11. Fato ſumus nescio quo] *Ita Faënnus, & bene*
quidē: ſed melius Ant. Augustini liber habet ſumus,

12. Audiendumq. putauit] *Faënnus delet eſte, &*
flagitantium legit pro efflagitatiū, paullo pōst, ſem-
perq.

perq. mea consilia pacis & togæ non belli atque ar-
 morum fuerunt, cùm in aliis ſupernacaneum ſit ver-
 bum ſocia.

13. Et tam luſtuſum excitauerunt] *Melius in*
Faënni libro excitauerint.

14. Quos in Rep. tecum ſimul ſaluos eſſe volui-
 ſti] *Faënnus deleſt ſimul. & paullo pōst pro & ſpecie*
Reip. legit facie Reip. ſine coniunctionis nota. iñfrā
etiam, Tua enim cauio noſtra eſt: & ſi peccandum
&c. legit, deleſta voce cauio, que ſecundo loco poſita eſt.

15. Ut quo duce ſumma omnia] *Ita Faënnus.*
paullo pōst, An ſi tui nihil cogitant ſceleris, cauēdum
eſt, ne quid iniunici.

16. Ex viuio tui] tua *Faënnus. & iñfrā, motus,*
pro euentuſ. & credimus, pro credamus, paullo etiam
pōst ita legit: omniaq. quæ dilapſa iam defluixerunt.

17. Satis diu vel naturæ vixi vel gloriae] *Ita hunc*
locum legit Faënnus: & iñfrā vixiſ te ſatis.

18. Aut ſi tibi etiam ſoli] *Faënnus deleſt ſoli. &*
paullo pōst, Res tuæ geſta, tollit verbum geſta.

19. Quicquid eſt enim quamvis ampliū id certe
 eſt parum tum, cùm eſt aliiquid amplius. quod ſi im-
 mortalium rerum tuarum &c.] *Ita legit hunc locum*
Faënnus, & reclē ut videtur. paullo ſuprà, Parum ne
igitur inquieres magnam gloriam relinquemus.

20. Vel in ſuos ciues] *Faënnus deleſt vocem ciues:*
& iñfrā legit, Eaq. tu imprimis cum ſumma tran-
quillitate, paullo etiam pōst: Quanquam tuus iſte a-
nimus nunquam his anguſtiis quas natura nobis ad
vivendum dedit contentus, ſemper immortalitatis
amore flagravit.

21. Quam ipla aeternitas ſemper intuebitur] *Fa-*
ēnnus tuebitur. paullo pōst, Pugnas innumerabiles,
incredib.

incredibilesque victorias.

22. Ut illud fati videatur, hoc fuisse consilij *Ita Faernus*. & armatum paullo post, pro armatorum, omnino melius: & Ut iam ille sit melior, qui in acie cecidit, quam qui in causa animam profudit.

24. Astatis omnibus *Faernus* omnibus stantibus, paullo post, prater eum quidem, pro præterea quidem, legit. & infra in fine Orationis, delet in me vnu.

IN ORATIONEM

PRO Q. LIGARIO.

1. Quis putet fuisse crimen esse in Africa? Videtur legendum ut est in manuscripto, Quis putet esse crimen fuisse in Africa.

2. T. Brocchi] Brocchus *Furia familia cognomen est in argenteo denario, in quo L. FVRIVS C.N. F. BROCCHVS descriptus est.*

3. Ut perhibetis & prohibiti *Vetus liber elegansissime*; & ad sententiam *aptissime*.

4. Etiam si à Varo, & quibusdam aliis prohibiti essetis] *Vetus liber*, si à Varo & quibusdam aliis prohibiti non essetis.

5. Ego autem confitebor] In manuscripto est tamen, unde appareat legendum ego tum &c.

6. Quam ut vels conseruare quamplurimos] *Sententia innominati auctoris extat apud Strabonem lib. x. in quo scriptum est: εν γδ ειρηται η ταῦτα, τούς αὐθεων μάλιστα μέμνεσθαι τοῖς θεοῖς δταν εὐεγγετῶσιν.*

IN ORATIONEM

PRO DEIOTARO.

1. Crudelis Castor] *De Castore hoc, videndus Suidas in voce Κάστωρ.*

2. Aui

PRO DEIOTARO.

2. Aui seruum] ac seruum *vetus liber*.

3. Si tum auxilia Pompeio] *Videtur legendum, si tantum auxilia Pompeio: ad quam scripturam accedit proprius liber antiquus.*

4. Nihil de veneno: at id fieri potuit] *Antiquus liber*, Nihil de veneno: nihil. at id fieri potuit.

5. Qualis rex Attalus in P. Africanum fuit] *Vel Antiochus scribendum est pro Attalus, cui sunt hec à Linio, aliisq; scriptoribus tributa; vel erit ipsius Ciceronis ἀμέρημα μνημονίον.*

6. Alexandriæ] *Alexandrea est in argenteo M. Leppidi denario, & Alexandria. sed Alexandria vidi notatum in denario Hadriani 7mp.*

7. Niceam] *Scribendum est Nicæam: NIKAIA. Et N enim habent vetera huius populi numismata.*

8. Quae est tam impudens] *Vetus liber tam impotens.*

9. Eius enim nomine optimi hominis] *optimi viri, est in libris manuscriptis, quam lectionem agnoscit Priscianus lib. viii.*

IN LIB. I. PHILIPPIC.

1. Multa prætereo, eaq; præclara] *Antiquus liber corruptè habet, ea quo clara sunt: unde Ant. Augustinus coniecit legendum, cù quòd clara sunt. sed non video cur receptam lectionem mustare necesse sit.*

2. Vincus impactus est fugitiuo illi] *victus corruptè pro vincus est in vetere quodam libro: unde coniebat amicus meus legendum esse, Vincis impactus est fugitiuus ille: quod non placet.*

3. Ad tempus occurfurum putarem] *Ant. Augustinus, ad id tempus occurfurum &c.*

4. Ut

4. Ut in altissimo gradu dignitatis locati] *Liber Vaticanus* habet, Ut in altissimo amplissimoque gradu dignitatis locati.

5. Quod idem facere non potuit] *Videtur legendum*, non facere potuit.

6. Quam autem ad Reip. pestem furor Tribunicius impelli non poterit.] *Vetus liber*, Quem autem ad Reip. pestem furor Tribunicius impellere non poterit?

7. Vrbe incendio, & cedis metu liberata] *Ex libro antiquissimo Vaticanano Faernus* hec verba que in vulgatis deerant, restituit; in quibus tamen incendijs, pro incendio *videtur legendum*.

8. Num te cum haec pro salute Reip. tanta ges-
sifles, fortunæ tuæ, num amplitudinis &c.] *Ita legitur hic locus in libro Vaticanano*.

9. Ut in illo apparatissimo spectaculo studium
populus R. tribueret absenti, desiderium liberatoris
sui perpetuò plausu, & clamore leniret] *Ita hic quoq;
locus legitur in libro Vaticanano, in quo est tribucret, non
ut Faernus edidit, tribuerit.*

IN LIB. II. PHIL.

10. Commendationem tibi ad impios ciues] as-
pud impios *Ant. Augustinus*.

11. Non virtutis specie] spe pro specie *habet liber
Vaticanus: quod placet*.

12. Praeter P. Clodium] *Liber Vaticanus* præ-
ter te P. aut Clodium, unde conisci potest legendum
esse, praeter te aut P. Clodium.

13. Operi subcesivis] *Absunt hac duo verba ab
antiquissimo libro Vaticanano*.

14. Pro-

IN LIB. II. PHIL.

271

14. Prouideram] præuideram, *liber Vaticanus*.

15. Sed etiam oneraret alienis] *Verbum onera-
ret abest ab optimo libro Vaticanano*.

16. Distinctius] disjunctius, *liber Vaticanus*.

17. Q. Fufij honestissimi Equitis R. cuique ami-
cissimi] *Vetus liber*, sibiique amicissimi.

18. Quo ego tempore tanta mala] *Liber Vaticanus*, quo tempore ego quanta mala &c.

19. Inde iter Alexandriam] *Alexandream habet
liber Vaticanus*, & ita est in argenteo denario *M. Le-
pidi*, de quo supramenimus.

20. Tu à me obseruatus in petitione quæsturæ] ouatus corruptè scriptum est in libro *Vaticanico*; pro
quo verbo *Ant. Augustinus* legebat, comitatus: *sine, ut
amicus meus, ornatus*.

21. Ut in eo magistratu, si posses viri tui similis
esses] *Pro viri in libro Vaticanano est virtutis; omnino
mendosè: vitrici est in alio libro, quod placet, & de P.
Lentulo intelligendum est*.

22. Si per te licuerit] licebit, *rectius est in libro
Vaticanico*.

23. O miserum te sit intelligis] si haec intelligis,
liber Vaticanus.

24. Ut igitur in seminibus] *Comparatio sumptarum
ex Demosthenis oratione pro Ctesiphonte, in qua scri-
ptum est ita, ὅτι τὸ οὐρανοῦ πατέρα χωρὶς τῶν φύντων κε-
κλητοῦ*.

25. Sequebatur rheda cum lenonibus] *Ita est
in libro Vaticanino*. *Victorius autem legit Leonibus:*
quod non placet. *vñsus est enim leonibus Antonius, sed
post Pharsalicam pugnam, ut scribit Plinius, non au-
tem in hoc itinere Tribunicio, initio eius insaniarum.*
nam iter hoc Antonij Tribunicium anno superiori fuit: ♂

& leones non ad rhedam, sed ad currum iunxit.

26. Reiecta mater] Liber *Vaticanus* habet recta, sed mendoſe. amici autem mei manuscriptus alius codex habet, *rheſicula*. Ant. *Augustinus* putat legēdūm lectica: sed frigidius verbum videtur, quam reiecta, id est, in extrellum compulsa.

27. Tum ſibi non hanc quam malè tuetur] Liber *Vaticanus* variat à *Faēni correctione* in hoc, quod non habet verba illa, ſibi, & hanc, sed ita, tum non Cn. *Pompeij* domum quum nunc malè tuetur &c.

28. Hasta poſita pro aede *Louis Statoris*, bona ſubiecta Cn. *Pompeij*, miſerum me] Ita legitur in libro *Vaticano*, cùm in *Faēni editione* deſit vox ſubiecta, qua primo loco poſita eſt.

29. Os impotunissimum] impurissimum eſt in libro *Vaticano*.

30. Quamuis ſis, vt es, violentus, & furens] vi-
olentus eſt in vetere quodam libro, & ita putat le-
gendūm Ant. *Augustinus*. sed hec lectio, plus habet
speciei, quam veritatis.

31. Huius in ſedibus pro cubiculis ſtabula] hu-
ius in aedibus &c. habet liber manuscriptus.

32. Ex duodecim tabulis cauſam addidit] Faē-
nus ex vetus ſo codice *Vaticano* claves ademit. quam
scripturam agnoscit etiam Nonius: ſcd vulgata lectio
magis mihi placet: nam valde iuri & equitati conſen-
taneum eſt, cum qui dimittat vxorem cauſam addere,
cum ſponte ſua (vt ſe apud indices ſuos excufet, & faci-
lius alteram reperiāt vxorem) tum inkente lege hoc fa-
cere, que non temere, & pro arbitrio ſinat dimitti uxo-
res, & ſeri diſcordias inter utrasq. familias (vt de Car-
nilio dicitur, qui primus Roma repudium fecit, ſterili-
tatis cauſam addidit.) prateara quam multa ſunt, que

nec

nec habent, nec habere volunt claves rerum viri: &
quam multa reperiſſi posſunt vxores, que ademptis cla-
nebus, non repudientur. omnino parum attinet ad repu-
dium, clauſum ademptio.

33. Tamen erat æquiflum contra Cn. Pompeij liberos Cn. Pompeij pugnare ſectorem] Ita Faē-
nus: at in libro *Vaticano* alter scriptum reperiſſi:
Tamen quem erat æquiflum contra Cn. Pompeij liberos pugnare? quem? te ſectorem.

34. Qui verò Narbone reditus & tamen quæ-
rebat] Alter eſt in manuscripto, & fortaffe melius:
Qui verò Narbone reditus eius. nam quærebat &c.

35. Nullis nec Gallicis, nec lacerna] caligis, &
hic, & infra habet liber *Vaticanus* pro Gallicis.

36. Verū implicata inſtitia impudentia eſt] Vetus liber habet, impudentiae.

37. Prima classis vocatur renuntiatur deinde (vt aſtolet) suffragia: tum ſecunda classis vocatur] Ita
eſt in *Victori editionibus*, & *Manutij*, qui tamen non
habet ultimum vocatur. Faēnus ex Ant. *Augustini*
coniecta legit suffragatum: quam lectionem Cicero-
nis conſuetudo incommodam facit, qui nunquam otioſis
verbis utitur. hic verò teſtatur ſe cirò dixiſſe, cīm ait,
Citius ſunt facta, quam dixi: nam hic ſingula ferè
verba ponit pro ſingulis ſententiis: atqui suffragatum
otioſiſſimum verbum fuſſet: quamnam enim alia de
cauſa classes vocarentur in ouile; modò in hoc vocabulo
non errem, cùm duo eſſent loca in campo Martio iuncta;
alter, in quo omnes ciues promiſuè conuenirent; alter,
in quem ex eo vocatae ſingillatim classes aut Tribus ſuf-
fragium ſe conſerrent) niſi ſuffragij cauſa? illud mihi
peruadere non poſſum, quin alterum renuntiatur li-

~~zatum non sit.~~ Quare ita Pantagathus legendum hūs locum existimabat: Sortitio prærogatiue: quiescit, renuntiatur: tacet. prima classis vocatur: deinde suffragia, renuntiatur: item filer, tum secunda clas- sis vocatur. hæc lectio cur quedam transferat, intelligi facile potest, sed præterea duo requirit: primum, aliud esse renuntiari prærogativam, alind renuntiari cœn- trum suffragiorum: alterum, prærogativam non prius ferre suffragium, quām vocetur prima classis: tum, ea vocata, prius prærogativam, deinde classem ferre suffra- gium: omnino illa duo quiescit, tacet, desiderant hoc, item filer, quod etiam ex illis verbis confecto nego- tio elicetur. quid enim opus est illis verbis ut assolet, quum post vocationem & introitum, nihil aliud quām suffragium feratur?

38. Sustulit illum diē fortuna Reip.] Ita Faēr- nus ex libro Vaticano, cūm in vulgatis legeretur populi R. pro Reip. sed ego receptam lectiōnem retineo. me- minenim Ciceronem in Catilinam, & alibi etiam ita locutum fuisse, & in argenteo Siciniæ gentis denario FORT. P. R. hoc est FORTUNA POPVLI ROMANI inscriptum esse.

39. Ut eius omnem propter proximum dictato- rem metum tolleres] Vaticanus liber, Ut eius omen nomen propter proximum dictatoris metum tolle- res, ex cuius scripture vestigiis coniici potest legendum esse, ut eius omne nomen &c.

40. Nemo igitur iureconsultus] iureis consul- tus, liber Vaticanus: sed antiqua inscriprio c. A Q V I L- L I V S F L O R V S (habet) iureconsultus.

41. Quorum etiam imitatores sunt] licitatores, Ant. Augustinus.

42. Cre-

42. Cretensium vectigalibus liberantur] Magis placeret si, vectigales legeretur.

43. Qui in simili calamitate sint] Ita legendum ex libri Vaticani corrupta scriptura.

44. Quid metuisti] cūm metuisti liber Vatica- nus: fortasse legendum commetuisti &c.

45. Filiam eius, sororem tuam eieciisti] Ita est in Vaticano. Ant. Augustinus ex manu scriptio etiam libro, pro sororem legit vxorem. at in eieciisti hoc continetur: eiecit igitur, & sororem, & vxorem.

46. Campana, & Leontina] Puto hoc glossema esse. paullo pōst pro quasi te sanasset, in Vaticano est, quid si te sanasset? & pro quasi desertum; quid iste desertum: vt, quid si te desertum &c. legendum sine dubio videatur.

47. Incredibile dictu sed tamen inter omnes] Liber Vaticanus, sed cum vinus, pro sed tamen, corruptè. Ant. Augustinus sine conuiciis legit. Pan- tagathus vero putabat satis commode legi pōsse, sed omnino inter, vt iungantur, omnino neminem: nam satis superbia est in non resolutando, nisi etiam adderentur conuicia. neque hoc displiceret, Dictu ex omnibus inter.

48. Confer eum cum nummatione tua] Liber Vaticanus corruptè habet hac in manu latrone: unde Ant. Augustinus coniiciebat legendum esse, hac immanni nundinatione: optima conjectura fine villa prorsus controversa.

49. Fuit in illo ingenium, ratio, memoria, litteræ, cura, cogitatio, diligentia] Ita legit Faērnus, ex libro Vaticano, cūm in aliis sit, litteratura, pro litteræ cura: nibili faciens duo sequentia verba, que serè idem.

S 2 valent

ualent, cùm priora diuersa inter se significet, adde quod omnia singularia preter litteræ.

IN LIB. III. PHIL.

50. At verò huius domi, inter quas illa penderetur aurum] Ita Faernus. calices pro quasilla habet Victorius. quæ tamen lectio non probatur: Nam illius non dixisset, cùm paullo suprà dixerit, quam hic. præterea non hic agit de ebrietate, sed de sordibus, ut hac verba ostendunt, humile sordidum. neque potationes sunt inter mulierculas domesticas in gynaceo, quod illi suprà obiecit in his nundinis, & alibi, non per Fulviam. Quasilla Faerni conueniunt loco quidem, sed tamē non planè satisfaciunt. itaque videndum an melius emendarit Pantagathus, inter ancillas.

51. Ut Iulia natus ignobilis videatur] Ita Faernus: quæ lectio quamvis ferri posse, Ant. tamen Augustini conjectura proprius ad veritatem accedit, nata: facit etiam magis ad similem cum M. Antonio rationem, ut idem sit Atia matris, quod Antonius sue.

52. Nam me iisdem edictis] Vetus liber, jam me in eisdem edictis &c.

53. At in rebus tristissimis quantos excitat risus] tristissimi legebat aliquando Faernus, qui mutata sententia tristissimi postea retinuit, cùm priorem coniecturam nemini probasset.

54. C. Celsedius] Ita Faernus pro Cæssetius, ut est in aliis, emendauit: at liber Vaticanus habet Cæssetius, opinor que designari C. Cestium, qui in aureo nummo p. r. descriptus est.

55. M. Iccius] Itius scribendum est ex auctoritate argentei

argentei denarij, in quo l. ITIUS notatus est.

56. Ex his totus vitiis conglutinatus est] Ita liber Vaticanus. Faernus autem videtur vocem vitiis vel non animaduertisse, vel ut glossema reiecisse.

57. L. Egnatuleio duce, ciue egregio] In libro Vaticanano est, quem optimo, ut sit Quæstore optimo.

IN LIB. IV. PHILIPP.

58. Praeclarè & loco Quirites reclamatione vestræ &c.] Ita liber Vaticanus.

59. Quanquam alia omnia falsa incerta caduca mobilia virtus est &c.] Ita est in Vaticanano, cum in aliis desit vox falsa.

IN LIB. V. PHILIPP.

60. Aditus hostium prohibentur] Placet ut legatur Aditu hostes prohibentur, & ita habet vetus liber.

61. Auctoritate nostra repudianda est] Manuscriptus liber habet, repudenda, pro repudianda, ut videatur legendum retundenda.

62. Quibus rebus tanta pecunia vna in domo coaceruata est, ut si hoc genus penè in unum redigatur, non sit pecunia populo Romano defutura] Ita legitur hic locus in Vaticanano. Faernus omisit vocem, penè, quæ corrupta omnino est, sed ita corrupta, ut restituiri aliquo modo possit, si mutetur vel in pecuniæ, vel penu, vel in aliud verbum simile, ex quo sensus aliquis elici possit.

63. Cydam Cretensem] In argenteo apud menismate M. Antonij, quod Cretensem fuit, inscri-

ptum est, κτδας κρηταρχας. κρηται-
εων.

64. Nisi victorem vieturum neminem] Ita Fa-
ernus, & recte potest etiam ferri Ant. Augustini lectio,
quam antiquo libro adiutus ex conjectura restituit, ni-
si qui vinceret vieturum neminem.

65. Nostros quo iubemus ire, si non paruerit
Antonius. ad nostrum ciuem mittimus ne impera-
torem, ne coloniam populi Romani oppugnet.]
Ita est in Vaticano: in quo tamen vox legatos, quam
ex aliis codicibus retinuit Faernus, videtur necessarii
desiderari.

66. Mittebantur pro Annibal's hostibus nostris
etiam sociis] Aliter legitur in manuscripto, &
fortasse melius: Mittebantur ad Annibalem pro hospi-
tibus nostris & sociis.

67. Num quando] nunquam liber Vaticanus, sed
fortasse vñquam, legendum est.

68. Noui hominis insaniam arrogantiam] Ita
liber Vaticanus. Faernus cum Ant. Augustino legit,
insanam: at infra ipse, sit per se ipse sanus. illud quo-
que, suntalia: & insaniam, arrogantiam, perdita con-
filia, furent antiqua lectioni: ut illa alia quo plura, eū
vehementius moveant.

69. Vnde est adhuc bellum tractum nisi &c.]
Ita liber Vaticanus.

70. Et in Italia præter Galliam totam] Vide
numrectius sit in antiquo, Et in Italia, præterea Gal-
lia tota.

71. Ne sit ea res fraudi] Antiqua hec scribendi
formula in vetere etiam senatusconsulto expressa est, ut
ελαχεπον τοῦτο γένηται.

72. Sapientia

72. Sapientia etiam id potius extingui quam ar-
mis] Ant. Augustinus, Sapienti clementia potius
extingui quam &c. quæ conjectura confirmatur cum
is, quæ infra scripta sunt, Cumque eius opera, vir-
tute, consilio singularique clementia & mansuetu-
dine bellum acerbissimum ciuale sit restinctum; tum
quod in Lepidi numismatibus Clementia simulacrum
incisum est, & milia gentis vel potius Lepidi ipsius in-
signe, ut opinor, peculiare.

73. Agrum Picenum habuit inimicum] amicum
Ant. Augustinus ex historia.

74. Quanquam est magnus illi ætati] illa ætate
liber Vaticanus.

75. Si anno superiore Questor fuisset] Puto le-
gendum Praetor pro Questor, sed repugnant veteres
libri.

76. Alter ambōue rationem agri habeant] Cùm
in libro Vaticano a. a. seu rationem &c. scriptum re-
perisse, facile intellexi senatusconsulti formulam
significari, quæ totidem litteris interpolationis nota di-
stinctis, in vetere apud me senatusconsulto in enca ta-
bella expressa est hoc modo, A. A. S. E. V. hoc est, Alter
ambōue, si eis videretur. cuius quidem formula igno-
ratio causa fuit, cur doctissimi quidam viri qui diligenter
illius codicem cum vulgatis libris contulerunt, seu
litteras nullis interpolationis notis omiserint cùm hic, tum
paullò suprà in hoc ipso senatusconsulto, in quo pro Alter
ambōue cognoscerent, habet liber Vaticanus a. a.
seu cognoscerent, hoc est, Alter ambōue si eis vide-
retur cognoscerent, sed litterarum seu vestigia appa-
rent in eo codice adhuc in litura, cum alia manu, eius
scilicet qui illam formulam prorsus ignoraret, seu litte-

re mutatae fuerint in verbum signa.

IN LIB. VI. PHILIPP.

77. Hodierno autem die nescio] Pro nescio, est pænè scio in libro Vaticano.

78. Noui vinolentiam] Ita Faernus ex codice Vaticano legit pro violentiam: at in casris hoc ei non puto obiciendum, sed domi. Quod enim non passurus sit legatos ingredi Mutinam, non faciet ebriacate, sed violentia. quod confirmat belluam illum appellans, in qua non est vinolentia.

79. Horam eximere nullam in tali ciue liberando non possumus] Ita Faernus: at Victorius horam exhibere nullam, sive ut est in alio libro, vllam. Sed Faerni lectio contrariorum seruum facere videtur: nam qui eximuit horam in liberando, ciuius liberare videtur: qui autem addit horam, tardius, atque ideo cum scelerre. Mibi molestiam exhibit illud exhibere horam. quare mallem moram exhibere vllam.

80. Tutorem dicere auderet] Liber Vaticanus habet patronum pro tutorem.

81. Iani medij patrono] Miror Faernum omissee antiquam lectionem, que est in libro Vaticano, à Iano medio, & vulgariter Iani medij retinuisse, que nullo confirmatur testimonio antiquitatis: à Iano autem medio dicebant, vt à Iano primo & ab imo, ut est apud Horatium. extant huius loquendi formula exempla in veteribus etiam apud me inscriptionibus:

OSSA

C. IV LIVS. C. L. NICO-

MACHVS. A. IANO

PRIM. PAL.

C. LEPIDVS

C. L. ANICETVS

A. IANO. MEDIO.

82. Possetis

IN LIB. VII. PHIL.

82. Possetis taciti cogitare] iudicare liber Vaticanus.

83. Cupidum me] stupidum me, fortasse legendum, vel timidum, ut manult Ant. Augustinus.

84. Improbis ciuibus] impiis, liber Vaticanus; & ita alibi locutus est.

IN LIB. VII. PHILIPP.

85. Nihil enim iam nisi modesti postulare] modeste habet liber Vaticanus.

86. Suscipiunt partis patrocinium qui sic disputant] Ita Faernus, sed in Vaticano aliter scriptum est, suscipiunt patris (vt ego sufficor pacis) patrocinium: non ne sic disputant.

87. Eiusdemque cura incredibilis, in asperrimis belli ciuilis periculis perspecta docuit non modò salutis, sed etiam dignitatis meæ fuisse fautorem] Ita in Vaticano codice scriptus hic locus reperitur, excepto verbo fautorem, quod ab imperito librario, in fautorum mutatum fuit.

88. Patronus eorum qui Tribuni militares fuerunt] In manuscripto aliter legitur, & ut mihi videatur, melius: Patronus fori in quo ei statuam Trib. militares statuerunt.

89. Idcirco in hac custodia & tanquam specula] Ita Faernus: sed ex Vaticana scriptura vestigiis custodiet, legi potest, Idcirco in hac custodiæ tanquam specula &c.

90. Ut vacuum metu populum R.] Liber Vaticanus habet, Vacuo omni metu populum R. ut quin vacuum omni, &c. legendum sit, dubitari non possit.

91. Arma saga bellum flagitauerunt.] *Liber Vaticanus* Armato bellum flagitauerunt.
 92. Qui vicinos suos] *Vetus liber*, qui ciues suos.

IN LIB. VIII. PHILIPP.

93. Mutina obsidetur] *Mutina dominaretur, Sertuna obsidetur, habet liber Vaticanus corruptè, nec mihi dividere licet, quomodo emendanda sint duo illa verba, que interposita sunt, quamvis postremū in Claterna commode mutari possit.*

94. Parua est enim mihi tecum aut parua de re dissenso] *Legendum ex antiquo*, Parua est enim mihi tecum ac parua &c.

95. Ante Consules oculosque legatorum] ante hos habet liber Vaticanus, unde comeicit *Ant. Augustinus*, legendum esse os: cuius conjecturam cur non penitus probem, causa due sunt. Primum, quod idem est os, oculosque. deinde, quod ex octo litteris redigit ad duas: tum vero excludit consulem *Hirtium*, qui et si non erat in castris Antonij, erat tamen ad *Mutinam* (puto hoc tempore.) Quare libentius legerem, ante consulem, non quidem ante oculos eius, sed qui non longè aberat à *Mutina*, ac propè præsens erat. Legati vero tres erant in castris Antonij.

96. Sed ipse est totus repudiandus] potius pro totus est in *Vaticano*.

97. Vtramque prouinciam inquit remitto] *Ant. Augustinus* delet vtramque, quia dicit paulo post, Galliam inquit Togatam remitto, Comatam postulo: at huic loci tota sententia videtur retinere vtramq. primū verba, que statim sequuntur, Priuatus esse non

non recuso: deinde infra, Galliam Togatam remitto, Comatam postulo: planè non sunt eadem mandata cum superioribus, alioqui bis eadem repetisset. sed ut sit in ferendis conditionibus, Antonius dabit optionem Senatus populoque R. utra mallet mandata, aut conditiones accipere, quod ea verba clarè ostendunt ipsavissimā dicta: Neque tamen nos vrget mandatis pluribus: remittit aliquantum, & relaxat. cum enim dicit pluribus, ostendit, non eadem esse: cum remittit & relaxat, ostendit Antonium contraria facere.

98. Huius comitis C. Frater, (est enim iam annus, vt repulsam tulit) ipse autem] *Ita habent Faernus & Victorius*. vterque, vt opinor, malè de *Caio Fratre*: est enim verè *Lucius* qui habebat eosdem honorum annos, cum *Bruto*, & *Cassio*. itaque *Ant. Augustinus* ita legit, *Lucius* Comitiis consul fiat. ego nō video ex hoc toto loco hoc esse in mādaris, vt *Lucius* consul fiat: hoc enim pendet ex euentu Comitiorum. etiā *Marcus* videretur dubitare de dignitate *Lucij*: sed in hoc perquam falso, & copiosè innuebitur in *Antonium*, quod cum impudenter potat, vt quinquennium obtineat Comatam Galliam cum sex legiōnibus, idem est, ac si peteret vt obtineret eam, quoad *Brutus* & *Cassius* Proconsulibus suas prouincias legitimo biennio obtincent. Sua vero copia *Tullius* initit salēm in sale, cum dicit: Non enim est quod existimetur *Lucius* repulsis *Bruto* & *Cassio* fieri suo anno Consul, quem iam ante ipsa comitia omniū iudicio repulsam tulerit. Quare ita libenter hunc locum legerim seruatis vestigis verborum corruptorum: Binis comitiis L. Frater (est enim idem annus) iam repulsam tulit: comitiis inquam prioribus prensationis (que erant,

erant futura proximo Quintili) alteris verò petitio-
nis ipsius, que futura erant in sequenti anno, quibus ut-
risque iam Lucius dicitur à Tullio, repulsam non la-
turus, sed iam tulisse.

99. Non dico animo ferre] Pro animo, emenda-
uit ad nos, Ant. Augustinus.

100. Etiam reducere] deducere, *vetus liber ha-
bet, pro* reducere.

IN LIB. IX. PHIL.

101. In ipsa cura, ac meditatione] Ita liber Vaticanus, in quo errore librarij, ad scriptum est, pro ac.
102. Atque & huic & Tullo Clivio] atqui & huic & Tullo Clivio habet liber Vaticanus. opinor autem pro Tullo scribendum esse Tito, quod id pranomen peculiare sit Cluvia familia, sive Cloutie.

103. Fidelissimaque coniugis] Ita liber Vaticanus.

104. Ac pñè diuina] Ita liber Vaticanus, multo quñm vulgati melius.

105. Mortem magis doluerit] morte videtur legendum ex libro Vaticano.

106. Quaque versus] *Vetus liber* quaque ver-
sus: & infra habet, exsoluendam pro soluendam.

IN LIB. X. PHILIPP.

107. Quie sententiam primùm rogat] prius ha-
bet liber Vaticanus: sed primus legendum videtur.

108. Cur igitur non iis faues, eos laudas &c.]
Vetus liber, Cur igitur non iis faues? cur non eos
laudas?

laudas? &c.

109. Certa condicio exercitus, si modò erat ullus
exercitus] Ita est in Vaticano.

110. Nec enim legiones ea quæ M. Antonium
reliquerunt] Ita habet liber Vaticanus.

IN LIB. XI. PHILIPP.

111. Alter in Asiam irrupit cursim, vt in Syriam
patebat via] Mibi magis placet, vt est in manuscri-
pto, Alter in Asiam irrupit cursu, cui in Suriā pa-
tebat via &c.

112. Ex hoc illa effecta est] effecta est, habet
liber manuscriptus, & ita omnino legendum opinor.

113. Villam partem est relicturus] villam esse
partem relicturus, legendum videtur ex libro Vati-
cano.

114. T. Annium Cimbrum] Ita Faernus. sed
in vetere meo manucripto codice est, C. Annium: &
ita olim Ant. Augustinus, ex Quindiliano & Suetonio
eruditè emendauit.

115. Quid leuierius decernere] de genere ha-
bet liber Vaticanus, unde coniici potest legendum esse
degenero: constat enim Kaleni filiam, Dolabella nu-
traxisse.

116. Et illam ignominiam familie] à familia
habet liber Vaticanus.

117. Sicut multa consulem alterum ambóue]
Ita Faernus: que lectio ferri potest, licet alij emenda-
runt, Sicut multis Senatus consultis alterum ambó-
ue, vel, decernerem planè sicut multi consulem &c.
notæ est autem formula in Senatus consultis, a.a. hoc est,
alter

alter ambóue.

118. Non igitur Brutus expectauit decreta nostra, cùm studia nosset] *Libentius legerem cum manuscripto meo codice, pro expectauit & nosset, expectabit & nosceret.*

119. A. Allieno] *Ita scribendum est antiquis numismatibus auctoriis: licet in votere libro sit A. Prolectio, pro quo A. Plotio, posset reponi.*

120. Cùm Parthorum nobilissimos duces, maximasque copias fudit] *Vetus liber, Cùm Pacori nobilissimi ducis magnas copias fudit.*

IN LIB. XII. PHIL. p.

121. Spe allata deditonis] *Placet oblata.*

122. Quam amici pacem appellare malling] *Vetus liber, appellarent C. Halieni: ut videatur fortasse legendum, Quam amici pacem appellarent, fallaciam alieni.*

123. Si licebit manebo] *Deest &c, ut sit, & si licebit, manebo.*

124. Oderint hostem] *Placet adeant hostem, vel adierint.*

125. Possum ne igitur satis vobis videri cautus] *Ita est in vetustissimo libro, & melius, quam in vulgaris, qui non habent verbum, vobis.*

126. Atque impias manus abstinebit] *Videtur translatisse ex Homericō illo, Ερπας χειρας ἀπέξ.*

127. De qua mihi quoniam liberū est spatiū] *Vetus liber, Dumque mihi liberum est, multo etiam &c.*

IN

IN LIB. XIII. PHILIPP.

128. Barbatios] *Opinor legendum esse Barbatus: fuit enim Barbatus Antonij Quastor, ut ex inscriptione antiqui denarij colligitur, & Appiano in libris bellorum Civilium.*

129. Virtute præstare tantum ut possint fortuna culpam non extimescere] *Aliter ac Faernus editit, locus hic legitur in codice Vaticano: ita enim habet: Virtutem præstare (tantum enim possunt) fortunæ &c.*

130. M. Lepidus Imp. iterum Pont. Max.] *In manuscripto non est vox iterum, & rectè, ut opinor: nam M. Lepidus in veteribus & lapidum & numismatum in scriptioribus, nunquam (quod sciam) Imp. iterum inscribitur.*

131. In prædæ dissipatione] *Vetus liber, dispensatione.*

132. Hæc si cogitas, es M. Lepidus Pontifex Maximus M. Lepidi Pont. Max. pronepos] *In manuscripto codice multo hac melius legitur, quam Faernus edidit: Hoc si cogitas M. Lepide, M. Lepidi Pont. Max. fueris pronepos. paullo suprà, pro forte traduxerit, legit Ant. Augustinus Fortuna duxerit.*

133. Ardor extingui] *Placet ut legatur, restinguui.*

134. Citius delata, quam scripta] *relata magis placret.*

135. Ec quod genus] *ingenium mallem pro genus. & paullo post, mentem mentumque, pro eo quod est in vulgaris, mentum mentumque.*

136. Et

136. Et ut venefica hæc liberetur obsidione] *veneficus hac, habet liber antiquus manuscriptus.*

137. Innocens Gallius] *In vetere libro additum est prænomen M., quod exstet apud Appianum etiam in lib. III. & Suetonium in Tiberio.*

138. Viseius nescio quis] *Viseilius est nomen familiare Romana temporibus Augusti in antiquis monumentis.*

139. Qui verò Prætorij] *Placet quid, pro qui, ut est in manuscripto.*

140. Orbem terræ parere] *Nescio quomodo magis placet patere pro parere: que lectio reperitur in antiquo.*

141. Veteranorum colonias deductas lege S. C. sustulitis] *Ita est in antiquo codice sine copula &: & paullo post, pro iure belli, habet vetus liber, iura belli.*

142. An nescitis neminem Pompeianum] *Ita est in vetere codice, cum in vulgatis desint illa, an nescitis. infra etiam reminisco scriptum est, pro emisero.*

143. Qui quæsio iam legis Hirtiac] *Vetus liber, quis quæsio &c. quod placet.*

144. Eademque adhiberet supplicia nobis] *inhiberet est in antiquo, pro adhiberet.*

145. Quam à populo Romano defectionem vocas? potius M. Trebonij mortem quam Caesaris persequimur.] *In manuscripto legitur, quam à Rep. dissensionem vocas? Trebonij mortem an Caesaris persequimur?*

146. Quo te victore] *Videtur pro quo scribendum quom, sine, ut Ant. Augustinus manult, cum.*

147. Cæsar tum exercitu per se comparato primis pestibus Remp. liberasset] *Ita est in antiquo libro manuscripto: in vulgatis autem videtur abundare particula tum.*

148. Proludium illud, & portentum] *prodigium pro proludium, vidi in quodam libro notatum.*

149. Tanta multitudine hostium imperfecta: hostium dico? ita inquam hostium: quamuis hoc isti hostes domestici nolint] *Ita legitur hic locus in duobus manuscriptis codicibus, qui sunt apud me, perpetuisti.*

150. Me per Idus Quinctiles, qui dies hodie est] *Ita est in vulgatis Victorij & Manutij codicibus, & male. Ant. Augustinus legit, Me pridie Quinquatrus, nihil melius, sed contrario, quam illi errore: pugna enim Mutinensis circiter Idus Aprilis facta est: Quinquatrus autem post Idus Martias celebrabantur. Totum autem hunc locum ita legebat Pantagathus, minore ut ipse dicebat strepitus & commodio refertasse sensu: Non ne satis est ab hominibus virtutis ignaris gratiam benemerentibus non referri? etiam ne iis, qui omnes suas curas in Reip. salute defigunt? scitis enim per hos dies crebetimum fuisse sermonem, me per Idus Aprilis, qui hodie est, cum fascibus descensurum: at quem in Imperatorem crimen inuidia queritur? credo hoc in gladiatorem, aut latronem, aut Catilinam esse confultum, non in eum &c.*

151. Viribus potius suis, quam Reip. infelicem] *ciuibus potius suis, Ant. Augustinus.*

152. In has sententias meas si consules designati discessionem facere voluisserint] *Ita est in vulgatis, & male. Ant. Augustinus recte negat designatos, qui iam gererent consulatum: sed nihil reponit pro designati. Octanius Pantagathus legebat designati hoc sensu: quod Antonium non putarent hoc nomine dignum, atque ideo noluerint eam discessionem facere: vix enim credi potest, tollendum esse tam longum verbum, quin aliud, pro eo, reponendum sit.*

153. Quibus non modò viuvis sed etiam victoribus incolumis & florens ciuitas esse potest] *Ita est in duobus manuscriptis, iis denique antiquissimis codicibus. ego tamen vulgatam lectioem retineo, dummodo ex ea & copula, qua est ante verbum incolumis, deleatur.*

154. Quo Hirtium] *Ant. Augustinus legit, quo modo Hirtium: & ita videtur legendum.*

155. Proelio auditio & cognito] *In duobus vetustissimis apud me codicibus est, Proelio auditio, re cognita; quod placet.*

156. Praestantissimoque animo] *Placeret praestantissimoque, licet repugnent veteres libri.*

157. Si his videatur] *Si eis videatur, est in manuscripto codice: & ita legendum est ex auctoritate veteris senatus consulti.*

158. Locandum, faciendum q. vrb. ad eam rem pecuniam dare, attribuere, soluere iubeant] *Ant. Augustini coniecturam, qua locus est hic restitutus, adiuuat antiquus apud me liber, ex cuius scripture vestigiis huiusmodi lectio perspicue cluci potest. eadem Octanio quoque Pantagatho in mentem olim venisse ex eius annotatione ad oram libri cognoui. His autem non*

IN FRAG. ORAT. I. PRO C. COR. 291
non dissimilia sunt illa ex vetere, quod est apud me, senatus consulto in anea tabella, Locum lauditiaeque Q. Vrb. eis locare, mittere que iuberent.

159. Iisque tribuantur,] eaque tribuantur habet liber antiquus manuscriptus: & ita legendum videtur.

IN FRAGMENTVM ORATIONIS

PRIMÆ PRO C. CORNELIO.

1. Quid Metellus summa nobilitate ac virtute! cùm bis iurasset, semel priuatim, iterum publicè legi deiectus est ratione an vero? suspicionem enim tollit &c.] *Ita hunc locum fæde in vulgatis libris corruptum emendauit Carolus Sigonius, sed cùm ex depravati codicis vestigiis possit elici lectio fortasse etiam commodior, qua ab ipsa Padiani explicatione, qui locum adducit, confirmetur; non grauabor illam describere, si quid forte in Sigoniana emendatione ab aliquo desideretur: Cùm bis iurasset, semel priuatim patri, iterum publicè legi, is deiectus est ratione, an vi? an varijs suspicionem animi tollit &c.*

IN FRAGMENTVM ORATIONIS

II. PRO CORNELIO.

2. Legem Liciniam & Muciam de ciuib[us] regundis, quam duo consules omnium quos vidimus sapientissimi tulissent video constare inter omnes non modò inutilem, sed perniciosem Reip. fuisse] *Ita legitur hic locus in manuscripto codice, & ita omni-*

3. L. Sisenna bonorum Cn. Cornelij possessionem ex edito suo J. L. Cornelius Sisenna Praetor inter ciuitates & perigrinos M. Lepido, Q. Catulo Cos. descriptus est in vetustissimo senatusconsulto, quod Gracce scriptum extat apud me in aenea tabella: ἐπὶ Σαπάνιον Κοίνου Διυτιάτου Κοίνου γῆς Κάτλου, καὶ Μάρκου Αιμιλίου ποίητου φεδε, Μάρκου φωνής, λεπτός, σρατηγοῦ δὲ κατὰ τῷδε, καὶ ἐπὶ τῶν ξένων, Λευκίου Κορυνθίας Σισέννας &c.

4. Neque me diuitiae mouent, quibus omnes
Africanos & Lælios multi venalicij mercatoresque
superarunt] *Eadem sententia vñus est Euripides:*

Μὴ πλοῦτον εἴπης, οὐ χρήθεινά τοι δέοντα,
σὺ χ' ὡς κάκιος Θεοί τοι εἰκτίσουτο.

IN FRAGMENTVM ORATIONIS
IN TOGA CANDIDA.

5. Sed ego ea lege contentus sum] *Abest à libro manuscripto ad nuerbium sed, & recte, ut videtur.*

IN FRAGMENTVM ORATIONIS
IN L. PISONEM.

6. Neque enim hæc mea natura fert] hoc, habet
liber *manuscriptus*, & melius, quam ut est in vul-
gatis.

IN LIB. Q. CICERONIS DE
PETITIONE CONSVLATVS.

i. Ac Vanniorum] Nanniorum &c. est in antiquo codice manuscripto, cui lectio suffragatur locus in Epist. ad Atticum xiv. libro primo: Nostri Calum ex Nanneianis illum laudatorem meum, de cuius oratione erga me honorifica ad te scripsoram.

F I N I S.

IN

ANTVERPIAE,
EXCVDEBAT CHRISTOPHO-
RVS PLANTINVS ARCHI-
TYPOGRAPHVS REGIVS,
ANNO CL. IO. LXXXI.